

സെഹത്തിന്റ് പാളങ്ങളിലുടെ

(Malayalam)

Snehathinte Palamgalilooode

(Biogrphy of Very Rev. K. I. Philip Ramban)

Edited by K. V. Mammen

(Retd. Asst. Editor, Malayala Manorama)

Kottackal, Manganam, Kottayam - 18

Ph: 0481 - 2578936

Publishers : Golden Jubilee Committee
St. Paul's Balabhavan
Thiruvathukal
Kottayam - 686004

First Published : June 26, 2012

Cover : Equations, Kottayam Mob: 94469 84669

Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam
Ph: 99471 20697

Rs. 100/-

സ്നേഹത്തിന്റെ പാളങ്ങളിലൂടെ

കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിംഗ്‌ൾ‌റെ
പാരോഹിത്യ കമ്പ ജുവിലി
സ്മാരകച്ചന്നം

എഡിറ്റ്

കെ. വി. മാമൻ കോട്ടയ്ക്കൽ

പ്രസാധകർ

പാരോഹിത്യ കമ്പജുവിലി കമ്മിറ്റി

സെൻ്റ് പോൾസ് സാലവേൻ

തിരുവാതുക്കൽ, കോട്ടയം-686004

വില: 100 രൂപ

അവതാരിക

പ്രേഷിതരംഗം പ്രോജെലമാക്കി

താരതമേന ശുഷ്കമായിരുന്ന, മലകരസഭയുടെ പ്രേഷിതരംഗം പ്രോജെലമാക്കിയ പ്രശസ്ത മിഷനറിയായ കെ. എ. ഹിലിപ്പ് റിംഗ് ചുരേൽ പാരോഹിത്യ കനകജ്ഞബിലി സ്ഥാരകമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ വിശിഷ്ട കൃതി മലകരസഭാമകൾ ഏവരും സഹർഷം സംഗതം ചെയ്യുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. അര നൂറ്റാണ്ടിലേറെയായി മിഷനറി രംഗത്തും ആതുരസേവാരംഗത്തും നിസ്തുലമായ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന റിംഗ് ചുരേൽ ജീവിതവും, ദർശനവും, സേവനാസുകരയും ആരിലും ആവേശം പകരുന്നതും ആദരവ് ഉള്ളവാക്കുന്നതുമാണ്.

സഭാചർത്തം, ജീവചർത്തം എന്നീ മേഖലകളിൽ വിലപ്പെട്ട അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുള്ള കെ. വി. മാമൻ ഈ കൃതി രൂപപ്പെടുത്തുന്ന തിൽ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നത് പ്രശംസാർഹമാണ്. അദ്ദേഹം അഭിവദ്യ ശീവർഗ്ഗിസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയോടും അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും സ്ഥാപനങ്ങളോടും അടുത്ത ബന്ധം പൂലർത്തി വരുന്നു. ഇതിനോടൊകം പുതുപ്പാടി ബാലഭവനത്തെക്കുറിച്ചും, ആസ്യായിലെ ധാരാരം ബാലഭവനത്തെപ്പറ്റിയും അനുബന്ധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും മാമചുൻ പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അഭിവദ്യനായ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത്, ആ പിതാവിശേഷം ആദർശവും ആവേശവും ഏറ്റവും വാങ്ങി, ഭാരതം മുഴുവനും, വിദേശത്തും ക്രിസ്തീയ സേവനത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും സന്ദേശം വാക്കിൽകൂടിയും, അതിനേക്കാൾ ഉപരി പ്രവൃത്തിയിൽകൂടിയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഹിലിപ്പ് റിംഗ് ചുരേൽ പുരസ്കരിച്ചുള്ള ഈ കൃതി മനോഹരമായി അണിയിച്ചൊരുക്കി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മലകരസഭ മുഴുവൻ മാമചുനോട് അതീവ കൃത അത്തരായിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിശേഷം സ്നേഹത്തിൽ വേദ്യനി സേവന തത്തിന്റെ പാതയിൽ അവിശ്രാന്തം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന റിംഗ് ചുരേൽ ചിത്രം സുന്ദരമായ ഭാഷയിൽ ആർജജവത്തോടെ വരച്ചു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് ഗ്രോസ്പൽ ഹോളിൽ അന്തേവാസിയായി എത്തിയ കൃഷഗാത്രനും, ഉത്സാഹമതിയും, സുവിശേഷ തല്പരനുമായ ഒരു യുവാവിനെ ഞാൻ ഓക്കുന്നു. വെക്കേ ഷൻ ബൈബിൾ കൂല്ലുകൾക്കു നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ ഞാൻ അവിടെ എത്തുനോഴാൻ കമാപുരുഷനെ ആദ്യം കാണുന്നത്. അതിനുശേഷം

വൈദികപഠനത്തിനായി കോട്ടയം ഓർത്തേയോക്ക് സമിനാൽഡിൽ വന്നപോൾ കുടുതൽ അടുത്തു ബന്ധപ്പെടുവാൻ ഇടയായി. കൊല്ലുമുറി കളേക്കാൾ അദ്ദേഹം കുടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയത് സമിനാൽ തിലെ ചാപ്പലായിരുന്നു. ആരാധനയിലും ആത്മീയാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും പുലർത്തിയ ശുഷ്കകാന്തി സഹപാർികൾക്കു മാതൃക ആയിരുന്നു. ശുരുവാദം ആത്മീയ പിതാവുമായി സീകരിച്ച സന്താതതിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ജീവിത ദർശനങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തിൽ ഏറെ ആവേശമുളവാക്കി. സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എതിവും, സാധുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള അലിവും, സഹപ്രവർത്തകരോടുള്ള സൗഹ്യദാദം വിദ്യാർത്ഥി ആയിരിക്കുന്ന കാലം മുതൽക്കേ പ്രകടമായിരുന്നു.

വൈദികനായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ഇടവകകളിൽ ആഖാലവുഡം അംഗങ്ങളുടെ സ്നേഹാദരവുകൾ ആർജജിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഭിലായി റൂടിൽ പൂശ്നിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്കായി രൂപീകരിച്ച ചെറിയ ഇടവകയുടെ ആദ്യത്തെ വികാരി ആയിരുന്നു ഫിലിപ്പച്ചൻ. അന്ന്, ഒരു കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ ശുശ്രൂഷകൾക്കു നേതൃത്വം നൽകാൻ എന്ന കഷണിച്ചു. ഭിലായിയിലും, പ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളിലും അച്ചൻ സംഘടിപ്പിച്ച കോൺഗ്രീഗേഷനുകൾ സന്ദർശിക്കാൻ അന്ന് എനിക്കുവ സരമുണ്ടായി. സന്തം സുവസന്നകരുങ്ങൾ വെടിഞ്ഞ്, ഇടവകജനങ്ങളുടെ ആത്മികാഭിവ്യാദിക്കുവേണ്ടി അത്യുദ്ധാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ആത്മിക പിതാവിനെയാണ് താൻ അന്ന് അച്ചനിൽ ദർശിച്ചത്. ഹൃദയത്തിൽ നിന്നെന്നു തുള്ളുവുന്ന ദൈവസ്ഥനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തെ മറ്റൊളിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നത്. സ്വാർത്ഥതയും അഹനതയും ഏഷാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപനം ഹൃദയങ്ങളെ സ്വപർശിക്കും. ഇത്രയേറെ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അവയുടെ എല്ലാം ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന ഭാരമേറിയ കർത്തവ്യ അശ്രീ നിർവ്വഹിക്കുവേണ്ടും വിനയത്തോടെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റവും സംസാരവും അദ്ദേഹത്തെ ജനപ്രിയനാക്കുന്നു.

അവഗതും നിരാലംബവരുമായ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി ഏറെ ഭാരപ്പെടുന്ന ഒരു ഹൃദയമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത്. ആദ്യായിൽ പേമാരിയും ചുഴലിക്കാറും മൂലം ഒരു പ്രദേശം മുഴുവൻ നാശത്തിനിരയായപ്പോൾ അവിടെ സഹായത്തിന്റെ കരവും നീട്ടി ഉഖാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ റബാച്ചൻ മുനിട്ടു നിന്നു. പ്രാദേശികതയുടെ സകുചിതത്വം അശ്രീ നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. സഹജരായ മനുഷ്യരുടെ കഷ്ടതയിൽ സഹായമെന്തിക്കുക എന്നതാണ് പ്രമാണം. കുഷ്ഠരോഗികളുടെ മക്കൾക്ക് ഒരു ഭാവിസപ്പനം കാണാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ രോഗമില്ലാത്ത മക്കൾക്കു വേണ്ടി സ്ഥാപനമാരംഭിച്ച അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന തിനും, തൊഴിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി യാച്ചാരം ബാലഗ്രാം നില

കൊള്ളുന്നു. മലകരസം വകയായി എവിടെ ബാലഗ്രാം ആരംഭിക്കു നുവോ അവിടെയെല്ലാം ഫിലിപ്പീ റംഗാച്ചർ കരുണാസ്പർഷം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പുതുപ്പാടിയിലാണ് തുടക്കം കുറിച്ചത്. ഒരു ജേപ്പംസഹാദ രന്നപോലെ കരുതിയ പി. എം. തോമസ് റംഗാച്ചനോടൊന്നിച്ചായിരുന്നു അവിടുത്തെ പ്രവർത്തനം. അമമമാർ മകൾക്കു നൽകുന്ന വാതാലുവും കരുതലും, പരിചരണവും, സംരക്ഷണവും അവിടുത്തെ കുണ്ഠങ്ങൾക്ക് ഫിലിപ്പീ റംഗാച്ചനിൽ നിന്നു ലഭിച്ചു. അവിടുത്തെ അന്തേവാസികളായി, അവിടെ വളർന്ന ചിലരുടെ ഹൃദയസ്പർശിയായ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഈ കൃതിയിലുണ്ട്.

റംഗാച്ചർ ജീവചരിത്രമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം ഭാഗത്തു ഇള്ളത്. അത് അതുനം ഹൃദയമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മാതാപിതാ ക്ലൗഡ് ആദ്യാത്മിക ശൂഷ്കകാതിയും, ഭവനത്തിലെ പ്രാർത്ഥനാനും വഞ്ചലും കമാപുരുഷൻ്റെ ജീവിതത്തെ കരുപ്പിടിപ്പിച്ചു. സഹോദരങ്ങളും ആത്മികനിഷ്ഠയുള്ളവരും സഭാസേവന തല്പരരുമാണ്. അവരുമായി പരിപയപ്പോൾ എനിക്കെവസരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കമാപുരുഷൻ്റെ വളർച്ച യുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ദൈവത്തിന്റെ അളവറ്റ് കരുണ ലഭ്യമായിട്ടു ഇള്ളത് എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശന ചടകവാളം വിസ്തൃതമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആരോഗ്യത്തിന്റെയും വാർദ്ധക്യത്തി ന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾ ഒക്കെയുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പോഴും യുവപ്രസരിപ്പോടും, തികച്ചണ്ടയോടും കൂടെ അദ്ദേഹം കർമ്മവേദിയിലുണ്ട്. ആൻധമാൻ സിലെ പ്രവർത്തനമാണ് ഇപ്പോൾ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത്.

ഈ കൃതിയുടെ രണ്ടാം ഭാഗത്ത് റംഗാച്ചനെ അടുത്തിന്നിട്ടുള്ള സഹപ്രവർത്തകരും, സുഹൃത്തുകളും, ആത്മികപിതാക്കമരാരും കമാപുരുഷനെക്കുറിച്ചുള്ള അനുസ്മരണകൾ നൽകുന്നു. ഹൃദയസ്പർശിയായ അനുഭവങ്ങൾ അവർക്കു അയവിരിക്കാനുണ്ട്. “സ്നേഹസ്മരണകൾ” ആരംഭിക്കുന്നത് ഒസ്താത്തിയോാം തിരുമേനിയാണ്. മേല്പട്ട ക്കാരും പട്ടക്കാരും അവൈദികരുമായവരുടെ ഒരു നീണ്ടനിര സ്മരണ അയവിരിക്കുന്നവർക്ക് കാണാം. കുറെയൊക്കെ ആവർത്തനങ്ങൾ വരുമെങ്കിലും, വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പൂടിയാണ് ഓരോരുത്തരും അനുസ്മരിക്കുന്നത്. കേട്ടുകേൾവിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കുറിമാനങ്ങളിലും. ഓരോരുത്തർക്കും വ്യക്തിപരമായി റംഗാച്ചനുമായി ബന്ധപ്പെടാനും ഒരു മിച്ച പ്രവർത്തിക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ പശ്ചാത്തലമാണുള്ളത്.

ഹാദർ ഡാമിയൻഡേ ആത്മാവിനെ ഉർക്കൊണ്ടും മദർ തെരസ്സായുടെ മാതൃകയെ പിന്തുടർന്നും, സേവനത്തിന്റെ പാതയിൽ ചരിക്കുന്ന റംഗാച്ചൻ മലകരസയോടെ സേവന ചരിത്രത്തിലെ പ്രകാശ കഷ്ടത്തമാണ്. ഇന്നുള്ള തലമുറയ്ക്കു റംഗാച്ചർ ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും

പ്രചോദനം നൽകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഗുരുക്കെതി, വിനയം, കൃത്യ നിഷ്ഠ, കർത്തവ്യവോധം, പരസ്യേഹം, ആർദ്ദത, സാമ്പത്തിക കാര്യ അള്ളിൽ കൃത്യതയും സുതാര്യതയും - ഇങ്ങനെയുള്ള പല മുല്യങ്ങളും ഈന്നു സമൂഹത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ, മുല്യവോധയ്ക്കും കൂടം, ആത്മീയദർശനത്തോടും, ആദർശനിഷ്ഠയോടും ജീവിക്കുന്ന ചില ധന്യാർത്ഥകൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ട് എന്നുള്ള വസ്തുത ആശാ സകരമാണ്; ഭാവിതലമുറിയ്ക്ക് അവർ മാർഗ്ഗദീപങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നു.

ഈ കൃതിയുടെ രചനയിൽ കൂടി കെ. വി. മാമൻ ഒരു വലിയ സംഭാവനയാണ് സഭയ്ക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ആരുടെയെങ്കിലും അംഗീകാരമോ, അനുമോദനങ്ങളോ, ഒന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടല്ല അദ്ദേഹം സഭാപരമായ രചനകളിൽ വ്യാപുതനായിട്ടുള്ളത്. സഭയോടും അതിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളോടും, വിശിഷ്ട പാരമ്പര്യങ്ങളോടുമുള്ള പ്രതിബന്ധതയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണാശക്തി. എൻപത്തുകൾ പിന്നിടക്കിലും ഉത്സാഹപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സപരുതുടരുന്നു.

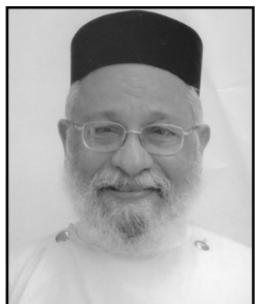
ഞാൻ ഏറെ സ്നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഫിലിപ്പീറിന്റെ പുരോഗിത്വത്തിൽ കനകജൂഡിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആത്മാർത്ഥമായ ആശംസകളും അനുമോദനങ്ങളും അർപ്പിക്കുന്നു; ഒപ്പം വിനീതമായ എൻപ്പേരിൽ പ്രാർത്ഥനകളും.

ഈ കൃതി അനേകരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും ആർദ്ദതയുടെയും തിരി തെളിയിക്കുവാനും സേവനത്തിന്റെയും സഹായത്തിന്റെയും കരണ്ണൾ ത്യാസമയങ്ങളിൽ നിടപ്പെടുന്നതിനും പ്രേരകമാക്കുന്ന എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് സസ്നേഹം അവത്തിപ്പിക്കുന്നു.

മാദർ ഡോ. റി. ജോഷ്യാ

സചിവോത്തമപുരം

12-06-2012

വാദമുഖം

മലകര ഓർത്തയോക്കൻ സുറിയാനി സഭയിലെ ഒരു വൈദികനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജീവിതചര്യയിലൂടെ ലോകരക്ഷിതാവായ യേശു തന്നുതാൻ രക്ഷണ്ടു പ്രവൃത്തികളിൽ ഭാഗഭാക്കാൻ ലഭിക്കുന്ന കാലം, ഇന്നലോക ജീവിതത്തിൽ കുട്ടാവുന്നതിലേക്കും വലിയ സുവർണ്ണാവസ്ഥ മായി കണക്കാക്കാം. ആ നിലയ്ക്ക് ഒരു വൈദികൻ 50 വർഷം ദേദാവി കസേവനം നടത്തി സാധാരണഗതിയിൽ കനകജ്ഞബിലിക്കു അർഹനാ കുന്നപക്ഷം പ്രസ്തുത ആചാര്യഗ്രേഷ്മം ഇതിലായികും എന്നാണ് ആശി ക്കാനും ആപ്പാർക്കാനും സംതുപ്പത്തി ലഭിക്കാനുമുള്ളത്? വന്യ കെ. എഫ്. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ വൈദികസേവനത്തിൽ സുവർണ്ണ ജുഡിലി ആശോലം ഷത്രുപ്പറ്റി പ്രത്യേക താല്പര്യമാനും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ 50 വർഷം തികയുന്ന അസുലേ സന്ദർഭത്തിൽ ദൈവഹിതമായാൽ തന്റെ ഗുരുനാമ്പൻ അർപ്പിക്കുന്ന വി. ബലിയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുകയും ദൈവത്തിനു സ്ത്രോതരം പറയുകയും ചെയ്യണമെന്നും മാത്രമായിരുന്നു ഈ റിംഗാച്ചൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. ഇക്കാര്യം സഹോദരങ്ങളായ ഞങ്ങളെ അദ്ദേഹം നേരത്തെ അറിയിച്ചിരുന്നു താനും.

വന്യ റിംഗാച്ചൻ 2011 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ തോട്ടയ്ക്കാട് സാദേശിയും അമേരിക്കയിൽ ഉദ്യോഗാർത്ഥം കുടുംബം സഹിതം താമസിച്ചുവരുന്ന വലിയ സഭാസ്ഥനേഹിയും നോവലിസ്റ്റുമായ ജോർജ്ജ് കുരുൻ, എങ്ങനെന്നോ റിംഗാച്ചൻ വൈദിക കനകജ്ഞബിലി ആരെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ഇതോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു പുതിയ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിച്ച് ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. പുതുപ്പള്ളി സാദേശിയായ രാജു മർക്കോ സാം പുസ്തകം സ്പോൺസർ ചെയ്തു സഹായിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലുണ്ട് ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിത്ര ഞങ്ങൾക്കും സഭായത്തിലുണ്ട്. തുടർന്ന് ഈ സംരംഭത്തെപ്പറ്റി കുടുതൽ ആശോചിക്കുകയും റിംഗാച്ചൻ ഒരു സുഹൃത്തും സഭാസംബന്ധമായ പുസ്തകരചനയിലും പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കെ. വി. മാമ്മൻ അഭിപ്രായം ആരായുകയും അനുകൂലമായ പ്രതികരണം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത പ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കും വളരെ സന്തോഷം തോന്തി.

ഇതേപ്പറ്റി കേട്ടിരിക്കുന്ന റിംഗാച്ചൻ സുഹൃത്തുക്കൾ കുടിയായ ഫാ. ഡോ. പി. ഏലിയാസും, ഫാ. സഞ്ചീഷ് തോമസും ഒരു നല്ല ശ്രമ കർത്താവും ഏഴുത്തുകാരനുമായ ജോസ് കുരുൻ പുളിയേരിയും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട് അഭിപ്രായ സമന്വയത്തിൽ ഏതുകയും ഈ

ഗ്രന്ഥം സഭാചർത്രപരിതാക്ഷൾക്ക് പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് ഒരുപോലെ ചുണ്ണിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ഇവരെല്ലാവരും തണ്ണേള്ളും കെ. വി. മാമ്പൻ മാഞ്ചാനത്തെ വീട്ടിൽ സമേച്ചിക്കുകയും ആവശ്യമായ നടപടികൾ എടുക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അവരുടെയെല്ലാം ആത്മാർത്ഥതയുടേയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും സന്തതിയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം എന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി.

ചരിത്രം എന്നും ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മയും വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ വിചിത്രനവും ഭാവിയുടെ ആഗ്രഹവും ആണെല്ലാം. ഈ പുസ്തകത്തിൽ റംബാചുന്നപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖഹുമുഖ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങളും സഭാജീവിതരംഗത്തെ നേട്ടങ്ങളും പരുംകാലങ്ങളിൽ കൈവരിക്കാനാവുന്ന സാധ്യതകളും വരുംകാലങ്ങളിൽ പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളും ശിഷ്യരാരും അനിഷ്ടയ്യ വസ്തുകളെ മുൻനിർത്തി വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആരാധനാ മനോഭാവത്തോടെ എഴുതിവരുമ്പോൾ അല്പപസ്വല്പം അതിശയോക്തിയും കടനു കയറിയിട്ടുണ്ടാവാം. പുസ്തകത്തിന്റെ കുറ വുകൾക്കു തണ്ണേൾ മാത്രമായിരിക്കും ഉത്തരവാദികൾ. നമകൾ ഉണ്ടക്കിൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വ്യക്തികൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

മിഷൻ ബോർഡിന്റെ ഒരു സുഹൃത്തു കുടിയായ കെ. വി. മാമൻ നേരത്തെ റംബാചുന്നപ്പറ്റിയും ബാലഭവനങ്ങളും ഏതാനും പുസ്തകങ്ങൾ റച്ചിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കെല്ലാം ഹൃദയമായ സ്വീകരണവും ലഭിച്ചിരുന്നു. ഈ പുസ്തകവും മലയാളക്കരയിലെ വായനക്കാരും ലോകമങ്ങളുമുള്ള മിഷൻ ബോർഡിന്റെ സുഹൃത്തുകളും സഹർഷം സാഹതം ചെയ്യുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയാണ് തണ്ണേൾക്കുള്ളത്.

ഈ പുസ്തകം ഉടലെടുക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സസ്ക്രോഷം സഹകരിച്ചവരോടും സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകിയ അമേരിക്കയിലെ എല്ലാ സംസ്കൃതത്തിന്റെ തണ്ണേൾക്കുള്ള സംസ്കാരവും കടപ്പാടും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ചെറുതും വലുതും, അതേസമയം ഉൽക്കുള്ള ശ്രദ്ധയായ ലോകമങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന എല്ലാവരോടുമുള്ള ഹൃദയം നിറങ്ങണ നന്ദി പ്രകാശപ്പീകരുന്നതിനു മുമ്പ് ആവശ്യമായ കൃപകൾ ധാരാളമായി ചൊരിഞ്ഞതുനന്ന സർവശക്തനായ ദൈവത്തിനുമുമ്പാകെ തണ്ണേൾ ശിരസ്സ് നമിക്കുകയാണ്.

പറയോഗിത്യ കനക ജുഡിലി കമ്മിറ്റിക്കു വേണ്ടി

കെ. ഐ. തോമസ്

കെ. ഐ. ജോസഫ്

എഡിറ്റക്കു വീണുകിടിയ രംസുലഭ പദ്ധതി

മലക്കരസഭാ മിഷൻ ബോർഡിന്റെ അതുല്യ സമ്പാദ മിഷനറിയായ കെ. എ. ഫിലിപ്പ് റംസാർ ദന്തമായ പരാരോഹിത്യ കനകജൂഡിലിയുടെ നിറവിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന കാര്യം എങ്ങനെന്നോ അങ്ങകലെ അറിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കാൻ അമേരിക്കയിലുള്ള ഏതാനും മലക്കരസഭാ സ്നേഹികൾ സസ്യോദയം മുന്നോട്ടു വരികയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവ ചരിത്രവും സാഗരസമാനമായ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങളും അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണമെന്നു നിർബന്ധപ്രവർത്തനം ചെയ്ത പശ്ചാത്തലവത്തിലാണു ഈ പുസ്തകം രൂപംകൊള്ളുന്നത്.

ഫിലിപ്പ് റംസാർ സഭാവത്തിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യനായ അന്ത്യേഖാസിനോട് ഉപമിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. കർത്താവിന്റെ പ്രസംഗം ദിർഘസന്നേരം കേടുകൊണ്ടിരുന്ന വലിയ ഒരു പുതുഷാരത്തിനു വിശനു. അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ എന്നു കർത്താവു ശിഷ്യ മാരോടാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ നിസ്സഹായരായി നിന്നു. ഈ സമയത്ത് “ഈവിടെ ഒരു ബാലനുണ്ട്. അവരെ പക്കൽ അഞ്ചുപ്പവും രണ്ടു മീറ്റും ഉണ്ടെന്നു” പറഞ്ഞു ബാലനെയും അപുത്തയും കർത്താവിന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തതു അന്ത്യേഖാസാം. ജനക്കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഈ അന്ത്യേഖാസ് വഹിച്ച പക്കാണു മലക്കരസഭയിലെ അനാമബാല സംരക്ഷണരംഗത്തു റംസാർ വഹിക്കുന്നത്. പണവും അപ്പവും ഉള്ള വരെ കണ്ണുപിടിച്ചു അവരിൽ നിന്നു വാങ്ങി വിശക്കുന്നവർക്കും രോഗികൾക്കും നൽകുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യനായ അന്ത്യേഖാസിനെപ്പോലെ തന്ന ശാന്തനും വിശാസവിരുദ്ധമാണ് റംസാചനും.

അനാമരുടെ സംരക്ഷണത്തിലും ദൈവത്തിരുന്നാമ മഹത്യത്തിനും സഭയുടെ പരമപ്രധാനമായ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനും വേണ്ടി പരപ്പേ രണ്ടുകാരെ ജീവിതം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന റംസാചനു പ്രശംസയോ പുക തചയോ താല്പര്യമില്ലാത്തതിനാൽ ഈതാനും ആവശ്യമില്ലെന്നും ജൂഡിലി പ്രമാണിച്ചു ഒരു സ്നേഹാത്മശുശ്രേഷ്ഠ മാത്രം നടത്തിയാൽ മതിയെന്നും വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ റംസാചനു പ്രതിവച്ചിച്ചു. എന്നാൽ മിഷൻ പ്രവർത്തനരംഗത്തെ സഹപ്രവർത്തകരും ലോകമെങ്ങുമുള്ള അല്ലെങ്കിലും കാംക്ഷികളും ചെറിയതോതിലെക്കിലും ജൂഡിലി നടത്തണമെന്നും അതിലും പുസ്തകത്തിലുണ്ടയും മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി സഭാന്തരം അശ്വക്കു കൂടുതൽ അറിയാൻ സാധിക്കുമെന്നും അതു മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിനും ഒരു മുതൽക്കുടാവുമെന്നും കാര്യകാരണസഹിതം പറഞ്ഞ

പ്രോഫീ റബ്ബു വഴിയാൽ അനുഭവിച്ച ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെയും പേടിക്കുകയും അവരുടെ നല്ല നിർദ്ദേശങ്ങളെ ഒരുവിൽ ആദരിക്കുകയും ചെയ്യണമെല്ലാം. സർവ്വത്തിൽ ഇത്തരം ജീവിലികൾ ഉണ്ടോ എന്ന് ആർക്കും നിശ്ചയവുമില്ലെല്ലാ!

പുസ്തകരചനയും എഡിറ്റിംഗും സംബന്ധിച്ച ചുമതല എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായതും ധാര്മകിക്കമായിട്ടാണ്. റബ്ബുന്റെ അമേരിക്കയിലുള്ള ഒരു വലിയ സുഹൃത്ത് ഈ കർത്തവ്യം ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടാണ് റബ്ബുന്റെ സഹോദരിയാരോടു നിർദ്ദേശിച്ചു. അവൻ എന്നോടു പരിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നിക്കു മിഷൻ ബോർഡിനോടും റബ്ബുന്നോടും ഉള്ള പരിമിതമായ താല്പര്യത്തെ മുൻനിരുത്തി ഞാനതു സന്ന്ദേശം സ്ഥാപിച്ചതാണ്. എന്നെ പുസ്തക രചനയിൽ സഹായിക്കാൻ സഹോദരിയാരുമാരെ കുടാതെ എൻ്റെ നല്ല സുഹൃത്തുകളൗയ ഹാ. ഡോ. ടി. പി. ഏലിയാസ്, ഹാ. സന്തോഷ് തോമസ്, ജോസ് കുരുക്ക് പുളിയേരിൽ, ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് എന്നിവരും ഒരുപോലെ പുസ്തകരചനയിൽ എൻ്റെ ജോലിയുടെ മുകളാൽ ഭാഗവും പൂർത്തിയായി.

കുടാതെ റബ്ബുന്റെ ബാല്യകാലം മുതൽ സെമിനാറി പഠനം വരെ യുള്ള കാര്യങ്ങൾ വീണ്ടും എഴുതാതെ പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായ തോമസ് നീലാർമ്മം രണ്ടു ദശകങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കിയ “ഗൃതുകാരുണ്യത്തിന്റെ കർമ്മപമഞ്ജളിൽ നിന്നു്” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും ഉഭരിക്കാനും സാധിച്ചു.

റബ്ബുന്നേരപ്പറ്റി ഞാനും ധാച്ചാരം പഖതിയുടെ ആരംഭം മുതൽതന്നെ ഒരുത്തമ സുഹൃത്തായ കെ. കുമാറും (ധാച്ചാരം) കൂടി ഒരു പുസ്തകം നേരത്തെ എഴുതിയിരുന്നു. കുടാതെ മിഷൻ ബോർഡിന്റെ കൊടിക്കപ്പെട്ട എന്നു വിശ്വേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ധാച്ചാരം, തുംകുറിലെ പ്രശ്നത്തിന്റെ മായ ദയാ ഭവൻ, നാംസ് എന്ന സന്നദ്ധ സുവിശേഷസംഘം, സഭാരത്തിന്റെ മായ മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ അന്ത്യാഭിലാഷ പൂർത്തിയെന്ന നിലയിൽ ബാലവേന്നങ്ങളുടെയെല്ലാം സംഗ്രഹവും പുതുപ്പാടി ബാലവേന്നത്തിന്റെ സുവർണ്ണം ജീവിലി സ്ഥാരകമായി രണ്ടു കോടി രൂപ ചെലവിൽ കോട്ടയത്തു നിർമ്മിച്ച സെൻട്രൽ പോർഡ് ബാലവേന്നത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നന്ദിയും ഡോ. ഗീവറുഗിസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ 94-ാം ജന്മദിനാബ്ദാശ്വാസവും പ്രമാണിച്ചു രചിച്ച “മലകാരയുടെ സംസ്കാരപരിവും” എന്ന പുസ്തകവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ “സംസ്കാരത്തിന്റെ പാളിങ്ങളിലുടെ”യുള്ള ധാച്ചാര തികച്ചും ഉല്ലാസകരവും സന്തോഷപ്രദവുമായി.

റബ്ബുന്നേരപ്പറ്റി കുടുതൽ അടുത്തരിയാവുന്ന ഏതാനും മേല്പട്ടകാരും പട്ടകാരും അവൈദിക പ്രമുഖരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം

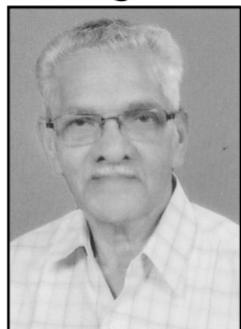
ലഭിച്ച ശിഷ്യഗണങ്ങളും എഴുതി അയച്ചുതന്ന ലേവനങ്ങളല്ലാം തന്ന ഒന്നിനൊന്നു മെച്ചപ്പെടുത്തി പറയാതെ വയ്ക്കുന്നത്. വിഭിന്ന കോൺക്രീറ്റിലും, കല്ലുള്ളവർ നല്ല ആനന്ദം കണ്ടതുപോലെ തന്നുയാണു റബ്ബാച്ചേരം കണ്ണവർ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. എന്നിരുന്നാലും എഴുതിയതിനേക്കാൾ കുടുതൽ പറയാനും എഴുതാനുമുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത അംഗീകരിച്ചേ തിരുത്തുന്നതാണ്. വായനയ്ക്കും സഭാപരിത്ര വിശ്വാസ സംബന്ധമായ പഠനത്തിനും ദീർഘകാല അവധി നൽകിയിരിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന് മുമ്പിൽ ഇതിൽ കുടുതൽ വിളഞ്ഞേണ്ട കാര്യമാനുമില്ല.

സർവ്വോപരി ഈ പ്രസ്താവന റബ്ബാച്ചേരി ആഗ്രഹപ്രകാരം അവ താരിക എഴുതിയിരിക്കുന്നത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ഒട്ടയികം സമുന്നത മെല്പട്ടക്കാരുടെ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വൈദിക പ്രമുഖരുടെയും മറ്റും ശ്രേഷ്ഠ ഗൃഹവായ ഫാ. ഡോ. ടി. ജേ. ജോഷ്യാ ആണ്. അദ്ദേഹത്തോടുള്ള അളവും നാഡി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. അന്തരിച്ച ഗൈവറുഗിന് മാർ ഒസ്താത്തി യോസ് കഴിഞ്ഞാൽ തന്റെ സൗമിനാരി അധ്യാപകരിൽ ഏറ്റവും കുടുതൽ പ്രായവും പാണ്ഡിത്യവുമുള്ള അനുപമ വ്യക്തിയാണ് ഫാ. ഡോ. ടി. ജേ. ജോഷ്യാ എന്നു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തന്റെ പ്രിയ ശിഷ്യനായ റബ്ബാച്ചേരം വർഷങ്ങളായി ഇത്രമാത്രം ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള മറ്റാരുന്നത വൈദിക ഗൃഹവും ഇന്നു മലകരസഭയിൽ ഇല്ലാനു തിരപ്പിച്ചു പറയാനാവും. തന്നിമിത്തം അവതാരിക ഈ ശ്രദ്ധ തിരിക്കേണ്ട കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുകയും അതിന് ഒരു സുവർണ്ണ തിലകം ചാർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന എൻ്റെ സന്തോഷ ചിന്ത മറച്ചു വയ്ക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. റബ്ബാച്ചേരം ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവർക്കും സന്തോഷമുള്ള മാസങ്ങളും സന്ദർഭമായ സംവർശനങ്ങളും ആശംസിക്കുകയും മിഷൻ ബോർഡിനു കടക്കുകന്ന പുതിയ ഭൂവസ്യങ്ങളിലും കാൽവത്കാൻ സർവ്വേഷണർ സഹായിക്കുന്ന എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കെ. വി. മാമുൻ കോട്ടയ്ക്കൽ

കോട്ടയം

26-06-2012

ഉള്ളടക്കം

അവതാരിക	5
വാദമുഖം	9
എഡിറ്റർക്കു വീണ്ടുകിട്ടിയ ഒരസുലഭ പദവി	11
1 കൂടുംബവും ബാല്യകാലവും	16
2 സുവിശേഷാലയത്തിലേക്ക്	28
3 വൈദികസെമിനാരിയിൽ	42
4 പുതുപ്പാടി - യാച്ചാരം - വഴി ആൻഡമാൻസിലേക്ക്	53
5 യാച്ചാരത്തെ മഹത്തായ സേവനം	63

ഭാഗം 2 അടുത്തരിഞ്ഞെതവരുടെ അനുഭവസാക്ഷ്യങ്ങൾ

1 ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചേരി ജീവിതം കാരമുള്ള ഉപ്പിനു തുല്യം - ഡോ. ഗീവറ്റിന് മാർ ഓർത്താത്തിയോന്ന്	70
2 ദൈവിക കൃപകളാൽ അതിയന്ത്രിക്കുന്ന - ഗീവറ്റിന് മാർ കൂറിലോന്ന്	73
ദൈവകരണങ്ങളിലെ ഒരു ഉരുക്കുപകരണം - യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസ്തോസ്സുമോന്ന്	77
ഓട്ടം സ്ഥിരതയോടെ ഓട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ - ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോന്ന്	81
സഭയുടെ അഭിമാനഭാജനം - ഡോ. ജോഷാ മാർ നികോദിമോന്ന്	87
ശ്രേഷ്ഠവും അതുല്യവുമായ സേവനം - ഫിലിപ്പോന്ന് മാർ സ്ന്തേഹാനോന്ന്	88
കെ. എസ്. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചനും ചില പ്രമുഖ കൂട്ടുവേലക്കാരും - പ്രൊഫ. ഡി. മാത്യുസ്	89
ആ ഇടിമുഴക്കം പോലൊരു ശബ്ദം - ഫാ. ഡോ. ടി. പി. എലിയാന്ന് മുളകുരുത്തി	95
മനുഷ്യസേവന പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ അതുകൂത് പ്രതിഭാസം - ജോന്ന് കൂരുൻ പുളിയേരിൽ	101
ദൈവപരിപാലനയുടെ പൊൻകരങ്ങൾ - ബുദ്ധാ	115
രെ കുണ്ഠനിയൻ അജ്ഞാതമായ വലിയ ഓർമ്മകൾ - കെ. എസ്. ജോസഫ്	125
സഭയുടെ മിഷനറി അപ്പോന്ന് തോലൻ	
- കെ. ജി. അലക്സാണ്ടർ, ദൈവദരബാദ്	132
എരഞ്ഞ മാർഗ്ഗപിതമിന് പ്രണാമം - ഫാ. സന്തോഷ് തോമസ്	144
ദേഹം രോധി സെന്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാമിന്റെ.. - സിറ്റുർ ക്രിസ്തീന്, സിറ്റുർ എൽസ്	150
ധനമില്ലാത്ത ധനികൾ - ജോർജ്ജ് കൂരുൻ	154
വന്ന ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചനും പുതുപ്പാടി ബാലഭവനും - ഇപ്പുൻ വി. പണിക്കർ	155

മലകരസട കൃടുതൽ ആദർശനം		
- ബി. പി. തോമസ് കുട്ടി, കളമഗ്രേറ്റ്	158	
Very Rev. Philip Rambachen - Issac Thomas	159	
V. Rev. K. I. Philip Ramban and Lord's mercies - Nagesh	161	
വൈവിജ്ഞികനുസരണമായി ജീവിതം രൂപപ്പെടുത്തിയ...		
- ഫാ. സാം വി. ഗ്രൈറ്റേൻ, വടക്കേറിയത്ത്	162	
ഇരുട്ടിലാകുമായിരുന്ന ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ച വിളക്ക്		
- പി. എം. ഏബേഹാം	168	
ആർദ്ദ മനസ്സിന്റെ ഉടമ	- അനന്മ ജോർജ്ജ്	167
സേവനത്തിന്റെ അതുല്യ പ്രതീകം		
- ഡോ. മിസ്റ്റില്ല ആനി ഡേവിൾ	169	
സ്കോപ്പനിധിയായ തങ്ങളുടെ പ്ലാസ്റ്റിക് - ജോമോൺ എൻ. ജേ.	172	
കരുണാമയനും കർമ്മനിരതനുമായ താപസഗ്രഹണം	174	
ഗുജറാത്തിലെ എയ്യൻ പ്രതിരോധചൂമതലയും..		
- അധ്യ. മതതായി മാനുഷ്ഠി	177	
കാരുണ്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ റിവാച്ചുരെൻ അനശ്വര സ്മാരകങ്ങൾ		
- രാജു മർക്കോസ്, ഡിഫ്രായിറ്റ്	182	
എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാ മനുഷ്യൻ		
- പ്രോഫ. മോളി അലക്കസാഭദർ	183	
പുതുപ്പാടിയുടെ പുണ്യം	- രാജൻ ജോസഫ്	184
A gentle and kind Person	- Sara Pothen Philip	186
A tribute	- Alexander Cherian	187
Service to man is Service to God		192
Very Rev. K. I. Philip Ramban: The 21 st Century Fr. Damein		
- Prof. Dr. C. J. Samuel	193	
The Good Sheperd who protects his sheep		
- Peter Paul (St. Paul's Balagram, Itarsi)	198	
Very Rev. Philip Rambachan in my life - Shobhan Samuel	199	
Very Rev. Rambachan's unique Personality		
- Vangure Mahendra Reddy	200	
സന്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ബഹിശ്വര പ്രാണൻ		
- ഫാ. എം. എം. ഏബേഹാം, ബാംഗ്ലൂർ	201	
ഞാൻ സ്കോപ്പിക്കുന്ന ബാലഗ്രാമും അതിന്റെ മുഖ്യശില്പിയും		
- കെ. കുമാർ, യാച്ചാരം	203	
വൈദിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സമുന്നത അവകാശി		
- കെ. പി. ഏലിയാമ്മ	205	
അപ്രിയസത്യം പറയാത്ത സത്യസന്ധൻ		
- കെ. വി. മാമൻ, കോട്ടയ്ക്കൽ	208	

അനുബന്ധം

ആത്മാക്കലെ പിടിച്ച് ആട്ടപ്പിക്കുന്ന ആത്മീയ കാന്തം	
- ഫാ. കെ. എ. ഫിലിപ്പ് റിവാൾ	215

കുടുംബവും ബാല്യകാലവും

മനോഹരമായ മലകളാലും കുന്നുകളാലും കാർഷിക വിളവുകളുടെ കേദാരമായ താഴ്വരകളാലും ഹരിതമെത്ത വിതിച്ച് വയലേലകളാലും പരിസേവിതമായ ഒരു രമ്പ ഭൂവിഭാഗം. നമനിറന്തര ആ നാട്ടിൻപുറത്തെ കുന്നുകളിലെല്ലാം ദൈവമഹത്വത്തെ സദാ വർണ്ണിക്കുന്ന - നിലാകാശ മേലാപ്പോടു തൊട്ടുതുമി നിൽക്കുന്ന - ഒട്ടഡികം ദൈവാലയങ്ങൾ. അവിടെ ദിവ്യാരാധന നടത്തുന്ന ദൈവാത്മപ്രേരിതരും ശുദ്ധവസ്ത്രധാരികളുമായ വൈദികഗണങ്ങൾ. ബസ്സുകൾക്ക് ഓട്ടാനിടമില്ലാത്ത ഇടവഴികൾ. കർഷക ജനവിഭാഗങ്ങൾ ജാതിമതചിന്തയെന്റെ ഉത്സാഹത്തോടും അതിലുപരി സമാധാനത്തോടും സഹവസ്ത്രിച്ചു ജീവിതം നയിക്കുന്ന ശാദ്യലപ്പദ്ദേശങ്ങൾ. നാഞ്ഞവിളകളെല്ലാം ക്ഷേദ്യവിളകളെല്ലാം സസ്യലതാദികളെല്ലാം ആവശ്യാനുസരം നന്നക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിൽ നാടിനു അല്ലക്കിട്ടു എന്നും മങ്ങാതൊഴുകുന്ന പുണ്യനദിയായ പന്ന എല്ലാ വർഷവും എത്തിക്കുന്ന എക്കൽ മുലം ഫലപുഷ്ടിയുടെ ഇരിപ്പിട മായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന കരപ്രദേശങ്ങൾ.

പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലും സമയം തെറ്റാതെ പാട്ടുകളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഇവന്നാദം മുലം അന്തരീക്ഷത്തെ പ്രകവനം കൊള്ളിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവ ഭവനങ്ങളുടെ നിര. മുസ്വ പത്തനംതിട്ട താലുക്കിലും ഇന്നു റാന്നി താലുക്കിലും ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന സാക്ഷാൽ വയലത്തല ശ്രാമത്തെ പ്രകൃതിഭാഗിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിന്നേതിനോടുപമിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇവിടെന്നിനു വള്ള നമ്മുടെ ഏന്നു കാലം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കുഗ്രാമത്തിൽ നിന്നാണു ലോകമെങ്ങും സഖ്യരിക്കുകയും മനുഷ്യസേവനരംഗത്തു ഒരാഗ്രാള പൗരങ്ങൾ പരിവേഷമണിയുകയും പരഞ്ഞാഹിതു കനകജുഡിലിയുടെ നിറവിൽ എത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ കെ. എഎ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചർസ് ആഗമനം. അനുപമമായ ഒരു അഭേദമിക അന്തരീക്ഷം ഇന്നും വലിയ മാറ്റമില്ലാതെ തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്ന വയലത്തലയിൽ നിന്നു ആത്മികരംഗത്തു തല ഉയർത്തി പരിലസിച്ച് പലരിൽ പ്രമുഖനാണു നമ്മുടെ കമാപുരൂഷനെന്നു പറയുന്നോൾ അതിൽ അതിശയോക്തിയുടെ അണ്ണു പോലും ഉണ്ടെന്നു ആര്ക്കുന്ന ചുണ്ണിക്കാണിക്കാനാവില്ല. നാടിന്ത്രയും വിടി ചേർയ്യും ആധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യങ്ങളും സർവ്വപ്രമാറ്റങ്ങളും മനുഷ്യസ്വന്നേഹവും മറ്റും മുറുകെപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സമുന്നത ആചാര്യനാണ്ണല്ലോ നമ്മുടെ റിസാച്ചർസ്.

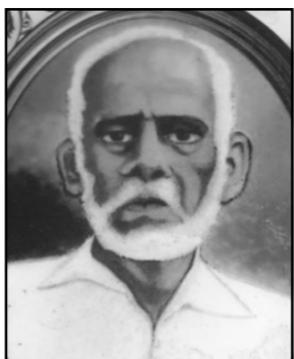
വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രധാനമായും കൃഷ്ണക്കും കച്ചവടത്തിനുംവേണ്ടി പച്ചമേച്ചിൽ കണ്ണപിടിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ കൈസ്തവരുടെ പുരാതന പ്രസിദ്ധമായ കുന്നാക്കുളത്തെ പാറമേൽ കുടുംബത്തിൽനിന്നു വന്നു വയലത്തലയിൽ കയറിയ ഒരു ശാഖയാണു കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിനം ചുൻ ജനിച്ച കരിവന്നേതു കുടുംബം എന്നാണ് അവരുടെ കുടുംബചരിത്രത്തിൽ സാലിമാനം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

പാറമേൽ കുടുംബക്കാർ മദ്ദ തിരുവിതാംകൂരിൽ

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽ കുന്നാക്കുളത്ത് സംഭവിച്ച ബ്രാഹ്മണ - ക്രിസ്തീയ മതശം മുലം കുന്നാക്കുളം ആർത്ഥാട്ടു താമസിച്ചിരുന്ന പാറമേൽ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഏതാനും വീടുകാർ കൊച്ചിയിൽ വന്നു താമസിച്ച് കച്ചവടവും മറ്റും നടത്തിപ്പോന്നു. കൊച്ചിയിലും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും വന്നതുവകകൾ സന്ധാരിച്ച് പാറമേൽ എന്നും പാറയിലെന്നുമുള്ള വീടുപേരോടുകൂടി താമസിച്ചുവന്നു. ആ കാലത്ത് പശ്ചിമതീരത്തെ ഒരു പ്രധാന വാണിജ്യകേന്ദ്രമായി പരിപാലിച്ചിരുന്ന കായംകുളവുമായി പാറമേൽ കുടുംബക്കാർക്ക് വാണിജ്യബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള കച്ചവടം നടത്തിവന്ന പാറമേൽ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഇടിയും ഭാര്യയും അവരുടെ പുത്രനാരായിരുന്ന ഇടിച്ചാണിയും ശീവർഭീസും കച്ചവട സൗകര്യാർത്ഥം കൊല്ലുവർഷം 900-ൽ കായംകുളത്തു വന്ന് കമ്പോളത്തിനുംതുള്ള തോടിന്റെ കരയ്ക്ക്, അതായത് ഇപ്പോഴത്തെ തെക്കേ പാലത്തിന്റെ വടക്കേ കരക്ക് പൂംമുട്ടുപുരയിടത്തിൽ വീടുപണിയിച്ച് പാറമേൽ എന്ന കുടുംബപ്പേരിൽ താമസമൂർപ്പിച്ചു.

കായംകുളത്തു വന്നു താമസിച്ചുകൊണ്ട് പന്യാനദിയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളായ ചെങ്ങന്നൂർ, കോഴുമ്പേരി, അയിരുൾ, ചെറുകോൽ, കാട്ടുർ, റാമി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരുത്തിപ്പോയി വന്ന് പാറമേൽ ഇടിയും മക്കളും വ്യാപാരം നടത്തിവന്നു. ഇവരുടെ സത്യസാധയയും കുലിനത്വവും അവരുടെ എല്ലാ ഇടപാടിലും മുന്നിടുന്നിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് ചെറുകോൽ, കാട്ടുർ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള സവർണ്ണ പിന്നുകൾക്ക് അവരോടുള്ള സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ദൈനന്ദിനം വളർന്നുവന്നു.

പാറമേൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ കാട്ടുർ തെക്കേൽ എന്ന സ്ഥലത്തും

കരിവിനേത്
ഫിലിപ്പാച്ചൻ

സ്വാച്ചൻ മാതാപിതാക്കൾ

സ്വാച്ചൻ അമ്മയോടും സഹോദരമാരായ കെ. എം. ജോസഫ്, കെ. എം. തോമസ് എന്നിവരോടും ഒപ്പ്.

മദ്ഗാരാർ വട്ടശ്രദ്ധയും, വേറൊരു സഹോദരൻ കരിവിനേത്യും താമ സമാക്കി. വൈദിക പാരമ്പര്യമുണ്ടായിരുന്ന കുടുംബമാണിൽ. വട്ടശ്രദ്ധ യത്ത് വലിച്ചുൻ (കാട്ടുരച്ചൻ, ഫാ. എറിപ്പ് ജോസഫ്) പരശ്രൂഖ പരു മല തിരുമേനിയിൽ നിന്നും പട്ടമം ഏറ്റയാളാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മക നാണ് ഫാ. വി. ജെ. ഗ്രേറിയേൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ ഫാ. സാം വി. ഗ്രേറിയേൽ. ഫാ. വി. ജെ. ഗ്രേറിയേലിന്റെ സഹോദരപുത്രനാണ് ഫാ. എബി തങ്കച്ചൻ. കാട്ടുരച്ചൻ മറ്റു സഹോദരപുത്രമാരാണ് ഫാ. വി. ജെ. ജോസഫും ഫാ. സി. ജി. ഏബ്രഹാമും. തെക്കേൽ ശാഖയിലെ വേറൊരു പുരോഹിതനാണ് ഫാ. ജോസഫ്. ഈ പുരോഹിതമാരല്ലാം സഭയിലെ പ്രഗല്ഭരായ വൈദികരാണ്.

കരിവന്നാംകുഴിയിൽ മത്തായിയുടെ മകൻ മത്തായി അച്ചൻ (ഇദ്ദേഹം മത്തായി സാധു, കൊച്ചുസാധു എന്നീ പേരുകളിൽ ആദ്യകാലത്ത് അഭി യപ്പട്ടിരുന്നു) ബംഗാൾ ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രാരംഭകാലത്ത് ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. അഭിവാദ്യ ഇന്ത്യാനിയോഡ് തിരുമേനി പുർണ്ണതയ്ക്കും മോക്ഷ തിന്നും വേണ്ടി റിത്ത് പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ച് ബംഗാൾ വിട്ടപ്പോൾ അനേ കർ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഓർത്തയോക്ക് വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ച് പോയി. കൊച്ചു സാധുവിനെ മാർ ഇന്ത്യാനിയോഡ് ഒത്തിൽ സമലതയു തേടി നടന്നു. അദ്ദേഹം ബംഗാൾ മുണ്ഡൻമലയിൽ പോയി ജീച്ചിരുന്നതിനാൽ മാർ ഇന്ത്യാനിയോഡിന്, കൊച്ചു സാധുവിനെ തന്നോടൊപ്പം കുട്ടാൻ സാധിച്ചില്ല.

പിതാക്കമാർ ദിക്കലൊയി ഭരമേൽപ്പിച്ച സത്യവിശ്വാസം വിട്ടുപോ വുകയില്ലെന്ന കൊച്ചുസാധുവിന്റെ അചബ്ദയലമായ തിരുമാനം സർവ്വ രാലും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടു. സഭയുടെ വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി പ്രാണവായു പോകുംവരെ പോരാടാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്ന ഈ ചെറുപ്പ് ക്കാരൻ കാലാന്തരത്തിൽ വൈദികനാഡുകയും ബംഗാൾ ആശ്രമത്തിന്റെ അഭൂതപൂർവ്വമായ പുരോഗതികൾ നിയാമക്കുടക്കിയായി പരിഞ്ഞിക്കുകയും ചെയ്തു. ബംഗാളിലെ വല്യച്ചൻ എന്നായിരുന്നു എല്ലാവരും ഇദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നത്.

പിതാവിന്റെ അനുജനായ ഫിലിപ്പോച്ചനോട് (ഉപ്പാപ്പൻ) മത്തായിച്ചുന്ന അതിരു സ്നേഹാദരവുകളുണ്ടായിരുന്നു. ബംഗാൾ പ്രയാസാലട അള്ളിൽ കരിവിനേത്ത് ഫിലിപ്പോച്ചൻ ഉപദേശങ്ങൾ അഭിവാദ്യ അല ക്സിയോഡ് മാർ തേവോദോസിയോഡ് തിരുമേനിക്കും ആശ്രമാംഗ അൾക്കും പ്രയോജനകരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അഭിവാദ്യ തിരുമേനിയോ അച്ചമാരോ വയലതല വരുന്നോൾ അവർക്ക് സ്നേഹപുർവ്വമായി ആതിമ്യമരുളുന്നതും കരിവിനേത്ത് വീടുകാരാണ്. പള്ളിയോടും പട്ട ക്കാരോടും ഈ കുടുംബത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും വൈക്കാരിക മായ ദരുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു.

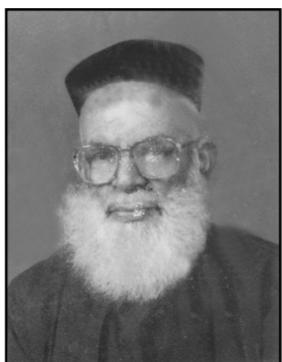
ഹിലിപ്പോച്ചൻ കൊച്ചുകുട്ടി (എറ്റപ്പ്), പൊടിയച്ചൻ (മാത്യു), തകച്ചൻ എന്നീ മുന്ന് ആൺമകളെല്ലാം മരിയാമ, ഏലിയാമ എന്നീ രണ്ടു പെണ്ണു മകളുമായിരുന്നു. പൊടിയച്ചൻ എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന മാത്യു 1982-ൽ നിര്യാ തനായി. മരിയാമയെ കുമ്പശ ശക്രത്തിൽ ഉണ്ണാണ്ണിയും ഏലിയാമയെ പതളത്ത് ആക്കന്നാട്ടുണ്ടിയിൽ തോമസച്ചൻ്റെ മകൻ വേബിയും വിവാഹം കഴിച്ചു. മുതൽ മകൻ ഹിലിപ്പോസ് രഹപ്പാൻ (കൊച്ചുകുട്ടി) കീക്കാഴുർ ഏലിയാമയെ വിവാഹം കഴിച്ചത്.

1934 സെപ്റ്റംബർ 20 (കൊല്ലവർഷം 1100 കന്നി 4). ഏലിയാമ പ്രസ വിച്ചപ്പോൾ കരിവിനേത് ഹിലിപ്പോച്ചൻ ഒരു കൊച്ചുമകൻ ജനിച്ചു. കുമ്പിന് ഹിലിപ്പോസ് (പിതാമഹൻ്റെ പേര്) എന്ന മാമോദിസാ പേരും നൽകി. മാതൃഹ്രവക വയലത്തല മാർ സേവേറിയോസ് പള്ളിയാണെ കിലും വയലത്തല ബാങ്സിം പള്ളിയിൽ വച്ചാണ് മാമോദിസാ നടത്തിയത്.

ഹിലിപ്പോസിനെ എല്ലാവരും ജോയിക്കുട്ടി എന്നു വിളിച്ചു. ജോയി കുട്ടി വളർന്നതോടെ മലയാളത്തനിധ്യുടെ പ്രാണവായു പരന്നു നിൽക്കുന്ന കുട്ടിപ്പള്ളിക്കുടത്തിൽ ചേർന്ന് ജോയിക്കുട്ടി അക്ഷരമാല പഠിച്ചു. വീടിനു തൊട്ടടുത്തുള്ള സി.എ.എ.എസ്. എൽ.പി. സ്കൂളിലാണ് മുന്നാം കൂഡാസ്യ വരെ പഠിച്ചത്. അതിനുശേഷം തേക്കുംകാട് എൽ.പി. സ്കൂളിൽ ചേർന്നു. കീക്കാഴുർ എൻ.എ.ഇ.ഇ.എ.സ്. സ്കൂളിൽ ചേർന്ന് പഠനം തുടർന്നു. എസ്.എസ്.എൽ.സി. വരെ അവിരെതയിരുന്നു പഠിച്ചിരുന്നത്. പഠനകാര്യങ്ങളിൽ അസാമാന്യ ബുദ്ധിവൈവേദമാനും ജോയിക്കുട്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. തെറ്റുകൾ തിരുത്തിക്കൊടുക്കുവാനും സംശയങ്ങൾ ദുരീകരിക്കുവാനും ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. സ്കൂൾ പഠനം ജോയിക്കുട്ടിക്കും സത്രന്മായ ഒരു മേച്ചിൽപ്പുറമായിരുന്നു. എങ്കിലും ചില കൂഡാസ്യകളിൽ മികും വിഷയത്തിനും നല്ല മാർക്കു വാങ്ങി ജയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കാട്ടുർ എൻ.എസ്.എസ്. ഹൈസ്കൂളിൽ പഠിക്കുവോൾ കെ. മാത്യു (മുൻ കൊല്ലം ഭ്രാസനായിപൻ അഭിവര്യ മാത്യുസ് മാർ എപ്പിമാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ) അവിടുത്തെ അദ്ദൂരാ പക നായിരുന്നു. മാത്യു

സ്വാച്ഛന ആദ്യമായി
സൃഷ്ടിയാണി പഠിപ്പിച്ച
ഹാ. പി. എ. ഹിലിപ്പോസ്

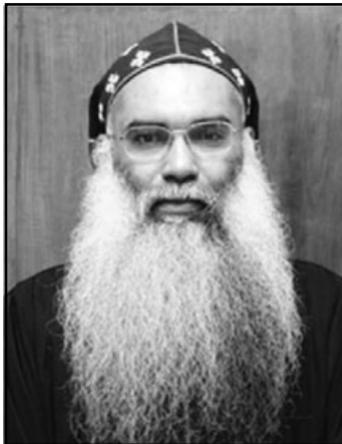
സാറിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ധന്യ ശിഷ്യത്വം മധുസഖയും പോലെ ജോയിക്കു ടിയുടെ മനസ്സിലിനും മധുരം പുരട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കൊച്ചുകുട്ടിയും ഏലിക്കുട്ടിയും നല്ല പ്രാർത്ഥനാജീവിതമുള്ള ദഡി തികളായിരുന്നു. എല്ലാ തായറാഴ്ചകളിലും ഇരുവരും പള്ളിയിൽ പോകും. യാമപ്രാർത്ഥനകൾ മുടങ്ങാതെ നടത്തും. നോമ്പും ഉപവാ സവും അനുഷ്ഠിക്കും. അങ്ങനെ ജോയിക്കുട്ടിയും കുടുംബത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വച്ച് ആത്മാവിൽ ശക്തിപ്പെടുകൊണ്ടിരുന്നു.

കരിമിനേത് കുടുംബ ശാവകളുടെ അഭിമാനഭാജനങ്ങൾ

ഡോ. ഏബോഹാം മാർ യുലിയോസ്
(മുവാറുപ്പുഴ രൂപത)

ഫാ. ഏം. ഡി. യുഹാനോസ്
റസ്റ്റ്
(സെൻ്റ് തോമസ് ആശ്രമം,
അഗളി, ആട്ടപ്പാടി)

കഴിഞ്ഞ മാസം ദിവംഗതനായ
ഫാ. വി. ജേ. ജോസഫ്
വടക്കേരിയത്ത്

കൊച്ചുകുട്ടികൾ ഭാരങ്ങളും പ്രാർശ്യങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാം സഹിച്ചു. പൈശാചികമായ പരിക്ഷണങ്ങളെയെല്ലാം ചെറുതും സാമ്പത്തികമായി അല്ലപോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ ബാക്കി നിന്നെങ്കിലും ആത്മാവ് ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സംഗ്രഹിതം പൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ജോയിക്കുട്ടികൾ താഴെ രണ്ടു സഹോദരങ്ങളും ഒരു സഹോദരിയും മുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മാനവും മഹത്വവും കൊച്ചുകുട്ടികൾ നന്നായ റിയാം. പക്ഷേ ആരെയും കോളജിൽ വിട്ടു പഠിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചില്ല. പോരെകിൽ കതിവിനേതർ കുടുംബത്തിനെതിരെ ഒരു അയൽക്കാരൻ കോടതിയിൽ കേസ്റ്റു കൊടുത്തിരുന്നു. അങ്ങനെയും കുറെ പണവും വസ്തുകളും പാഴായിപ്പോയി. അതുകൊണ്ട് മക്കളെ ലിംഗവരും പത്താം കൂടാസ്യം വരെയേ പഠിച്ചുള്ളൂ.

മക്കളെ (എല്ലിയാമ) മെല്ലപ്പേ പുറ്റുംപുറത്ത് തോമസിനെക്കാണ്ട് വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചു. ജോയിക്കുട്ടിയുടെ അനുജന്മാരായ ജോൺഡിയും കുണ്ടുമൊന്നും ഹെൻസ്കുർ പഠനം കഴിഞ്ഞ് വർഷങ്ങളോളം ഉത്തരേ നൃത്യിലും തുടർന്ന് അബ്യുദാബിയിലും ജോലി ചെയ്തു റിട്ടയർ ചെയ്തു.

ആത്മിയതയുടെ വെളിച്ചവും സാരള്യവുമുള്ള ആ കുടുംബത്തിൽ ആദ്യത്തെ കണ്ണമണിയായി പിറന്ന ജോയിക്കുട്ടിക്കും ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ദൈവിക കാര്യങ്ങളോട് വളരെ കുടുതൽ മമതയായിരുന്നു. അമ്മ യുടെ ചെറുവിരലിൽ തുണി പള്ളിയിൽ പോകാനുള്ള കൗതുകത്തെ കൂറിച്ച് ജോയിക്കുട്ടി ഇന്നും നിർവ്വചിയോടൊന്നാണ് ഓർക്കുന്നത്.

തേക്കുംകാട് സ്കൂളിൽ മുന്നാം കൂടാസ്യിൽ പഠിക്കുന്ന കാലം. അടുത്തുള്ള മാർത്തോമാ പള്ളിയിൽ ഏതാനും ദിവസത്തെ കണ്ണവർഷപശൻ നടക്കുന്നു. മാർത്തോമാ സഭയിലെ പ്രഗതരായ വൈദികരും ഉപദേശി മാരുമാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നത്. ജോയിക്കുട്ടിയും അമ്മയോടൊപ്പം പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ പോയി.

എൻ പ്രശ്നസ്തനായ മാമൻ ഉപദേശിയായിരുന്നു അന്ന് പ്രസംഗിച്ചത്. ശ്രേംതാക്കാളെ ആത്മിയാനുഭൂതിയുടെ നൃത്പാലത്തിലുടെ സാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വലിച്ചു കയറ്റുന്ന പ്രസംഗം! മുഴക്കമുള്ള ശഖ്യം, ആകർഷകമായ ആംഗിക ചലനങ്ങൾ, പ്രസാദം സ്വന്തുക്കുന്ന മുവാഡാ.

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ശ്രൂതിമധ്യരമായ ഗാനശകലങ്ങൾ. എല്ലാംകൂടി ഒരല്ലകിക ആനന്ദമായിരുന്നു അത്. ഇതെല്ലാം കണ്ട് ജോയിക്കുട്ടിയുടെ കൊച്ചുമനസ്സിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ കൂളിരിമഴ പെയ്തു.

പ്രസംഗമമേഖ്യ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് ഏറ്റുപറയുന്നതിനുവേണ്ടി മാമൻ ഉപദേശി ഒരു വേദവാക്യം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു.

എ. ടെക്. എസ്. എലിയ് കുടുംബത്തിലെ ദേശവാസി

“ഞാൻ യഹോവയെ എല്ലാക്കാലത്തും എന്തേ മുന്നിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു.”

നാലബ്ദുതവണ അദ്ദേഹം ഈ വാക്കും തന്നെ ഉൾഭരിച്ചു. തുടർന്ന്, ഹൃദയപരമാർത്ഥത്തോടെ യെരുമായി എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് ഈ വാക്കും ആർക്കു പറയാം എന്നദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

സദസ്സിൽ നിന്ന് ആരെകിലും എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉച്ചത്തിൽ അദ്ദേഹം വിളിച്ചു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വിടർന്ന കണ്ണുകളോടെ, തുടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ സ്രൂജിനു മുന്നിൽ വിർപ്പക്കിയിരിക്കയായിരുന്നു ജോയിക്കുട്ടി! അവനെഴുന്നേൽക്കെ സമീക്ഷയാണ്.

പക്ഷേ,

ഉപദേശിയുടെ ശബ്ദം വീണ്ടും വീണ്ടും ഉയർന്നു കേട്ടു. ജോയിക്കുട്ടി പിന്ന അമാനിച്ചില്ല. കുട്ടികളുടെ കുട്ടത്തിൽ നിന്ന് അവൻ എഴുന്നേറ്റു. ആ വാക്കും തെറ്റു കുടാതെ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ഉപദേശി ജോയിക്കുട്ടിയെ സാകുതം നോക്കി. ശരീരം അല്പപം കുന്നിച്ചു അവൻറെ നേരെ വിരൽ ചുണ്ടിക്കൊണ്ട് “അങ്ങനെയാണോ മോനേ?” എന്നു ചോദിച്ചു. ജോയിക്കുട്ടി തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് ‘അതെ’യെന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. രണ്ടാമതും മുന്നാമതും അദ്ദേഹം ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചു.

ജോയിക്കുട്ടി യാതൊരു മടിയുമില്ലാതെ അതെയെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. മുന്നാം പ്രാവശ്യവും അതേയെന്ന് ഉത്തരം കേട്ടപ്പോൾ “നിശ്ചയമായും അങ്ങനെയാണോ?” എന്നു ചോദ്യമുണ്ഡായി. അതിനും അവൻ അതെ യെന്ന് ഉത്തരം നൽകി.

ഉടനെ അദ്ദേഹം തന്റെ കരങ്ങളിൽ ജോയിക്കുട്ടിയെ പൊക്കിയെടുത്ത് സദസ്സിൽ നേർക്കു ഉയർത്തിക്കാണിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു. “ഈ കുഞ്ഞിനെ ദേവം അനുഗ്രഹിക്കും.”

എ സന്ധ്യാതാരം പോലെ ജോയിക്കുട്ടി സദസ്സിനു മുന്നിൽ തിളങ്ങി! ആൾക്കുട്ടം അനോഷ്ടിച്ചു തുടങ്ങി. ആരാൻ് ആ കുട്ടി? ആരുടേതാണ് ആ കുട്ടി?

കരിവിനേത്ത് ഫിലിപ്പോച്ചേരെ ചെറുമകൻ ജോയിക്കുട്ടിയുടെ പേര് അന്ന് രാക്കുയിലുകൾ പോലും പാടിപ്പിരഞ്ഞു നടന്നിട്ടുണ്ടാവും!

2012 സെപ്റ്റംബർ 20-ന് ഫാ. കെ. എ. ഫിലിപ്പിൻ് 78 വയസ്സ് പുരത്തി യാവുകയാണ്! അകന്നു പോകാതെ ഓർമ്മകളിൽ, മാമ്മൻ ഉപദേശിയുടെ അനുഗ്രഹത്തിൻ്റെ തകഖാക്കുകൾ മിന്നുന്നു. ആ അനുഗ്രഹ ദിപത്തിൻ്റെ

തിരിനീട്ടി നോക്കിയാൽ ജോയിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മാവിൽ ഒരിക്കലും അലിയാതെ തെളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന മധ്യര വിചാരങ്ങളുടെ തുഷാര ബിന്ദുകൾ കാണാം!

ജോയിക്കുട്ടിയുടെ 78 വർഷത്തെ വളർച്ചയുടെ കമ ആരെയും ത്രസിപ്പിക്കും. സ്നേഹത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും ഉറച്ച മൺഡിൽ കാലുകുത്തി നിശ്ചക്ഷുന്ന ഈ ഫിലിപ്പ് റിംഗ്ചൈന നിങ്ഗൾക്കും ചരിത്രത്തിനും ഭാഗം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാർത്ഥതയോടെ കാലം വീണ്ടും തീവണ്ടിപോലെ കുതിക്കുന്നു.

അ മനുഷ്യസ്നേഹി ഇതാ -

വിശപ്പും ഭാഹവും ശോകവും നിരാശയും വെള്ളിയും പൊന്നും ഓന്നും ഇല്ലാതെ പരുത്തിക്കാവിയിൽ പൊതിഞ്ഞ ചുള്ളിക്കവുപോലെ നിലകൊള്ളുന്നു. പരുപരുത്ത ധാമാർത്ഥങ്ങൾക്കു നേരെ പുണ്ണിരി തുകിക്കൊണ്ട്, ഇന്വാൻഡിൽ നിർമ്മമതമുള്ള സന്ധ്യാസിയായി, ത്യാഗവര്യനായി, ആത്മശോദയുള്ള ആചാര്യനായി ഇന്നും കർമ്മവഴികൾ തേടുന്നു.

അ വിതിയേറിയ നെറ്റിതടക മിനുങ്ങുന്നത് അനാമക്കുണ്ടുങ്ങളുടെ മുതമേറ്റിട്ടാണ്. അ കണ്ണുകൾ പ്രകാശം പരത്തുന്നത് അഖ്യാനിക്കാനുള്ള വയൽപ്രദേശം കണ്ടിട്ടാണ്. താടിയും തലമുടിയും നരചുക്കിലും നവചെതന്യുന്നേതാടെ അദ്ദേഹം കൈയ്യും മെയ്യും മറന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്.

അമമമാരുടെ സാന്തുഷ്ടിയും ലാളനയുമേൽക്കാൻ വിധിയില്ലാത്ത കുണ്ടുങ്ങൾ അ കൈകളിലിരുന്നു കുണ്ടിക്കിളിക്കെള്ളപ്പോലെ കൊണ്ടിക്കുന്നു.

കുട്ടികൾക്ക് അ സ്വപർശം ഒരു സുവലേപനംപോലെ ആശാസകരമാണ്. അവർക്ക് അ ശബ്ദം ഒരു കുളിർവാഹിനിയാണ്. അ മാറിൽ ഇതിരിനേരു പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് അവർക്ക് അഭിമാനമാണ്.

കറുപ്പുചരടിൽ ബന്ധിച്ച തടിക്കുരിശിൽ വിരലുകൊണ്ട് മാറിമാറി തലോടുന്ന സൗമ്യതയുടെ സുഗന്ധം പരത്തി സംസാരിക്കുന്ന കെ. എ. ഫിലിപ്പ് റിംഗ്ചൈൻ സേവനത്തിന് പുതിയ അർത്ഥതലങ്ങൾ തേടുന്നു; ഇന്നും.

ഭാരതത്തിന്റെ ഭയക്കര രോഗങ്ങളായ ഭാരിദ്ര്യത്തിനും അനാമതാത്തിനും നിരക്കുതയ്ക്കും എതിരെ മലക്കര ഔർത്തയോക്കൻ സാധ്യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിലാകമാനം സേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചു നടത്തുന്നതിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന ഫിലിപ്പ് റിംഗ്ചൈൻ മാമൻ ഉപദേശിയുടെ അ തിരുവരങ്ങിൽ നിന്നു കിട്ടിയ അനുഗ്രഹമാണിന്നും ആദ്യത്തെ തീർത്ഥം ബിന്ദു.

ഹാ. കെ. എറി. ഹിലിപ്പ് റബാച്ചർ സേവന തീക്ഷ്ണതയ്ക്ക് പുതിയ മാനിഫേസ്റ്റോറിലും, പ്രചരണ തന്റെങ്ങളിലും, മാധ്യമങ്ങളുടെ പുകൾത്തെ ലൈക്കളിലും, എന്നാൽ ഈ അനുഗ്രഹിത വൈദികക്കുർജ്ജരു ഓരോ ശാസ ചലനത്തിലും അപരഞ്ഞ സുവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തീവ്ര യാതനയുണ്ട്. അതറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ സമൂഹം സ്നേഹാദരപുർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നു.

പുവിതളുകൾപോലെ വിലോലമാണ് ആ മനസ്സിന്റെ അകത്തള്ളം! ജീവിതത്തിന്റെ ഇരുണ്ട കോൺക്രീറ്റുകളിലേക്ക് നൃത്തിയെറിയപ്പെട്ട കുരുനു കുണ്ടുങ്ങൾക്ക് അഭ്യന്തരീക്രമങ്ങളുണ്ടാകി, അവരെ ജീവ സർവ്വസമായി കരുതി സ്നേഹിക്കുന്ന ഹിലിപ്പച്ചൻ പുതിയൊരു തലമുറയിൽ നിന്ന് ധാചകവഴിയിലെ മാലിന്യം കഴുകിക്കളയുകയാണ്. കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കുഷ്ഠമില്ലാത്ത കുണ്ടുങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ആന്ദധാരത്ത് (യാച്ചാരത്ത്) ഒരു സങ്കരമൊരുക്കിയത് രാജ്യത്തോടു ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഉപകാരമാണ്! ഏകാന്തതയോ ശാന്തതയോ ഇല്ലാത്ത സന്ധാസത്തിന്റെ പുതിയൊരു മുവച്ചായ നമുക്ക് അച്ചന്നിൽ ദർശിക്കാൻ കഴിയും. ദേശീയതയോ മതഭക്തിയോ സാമൂഹായിക വിവേചനമോ കുടാതെ ഏല്ലാ ഇന്ത്യാക്കാർക്കും വേണ്ടി ഒരിന്ത്യൻ പത്രന് ചെയ്യാവുന്ന അതരം സജീവസേവന പദ്ധതികൾ ആരംഭിച്ചിട്ട് രണ്ടര വ്യാഴവട്ടം കഴിഞ്ഞു. മരുനു തോറ്റാടുന്ന ഏയ്യർസ് രോഗത്തെ തടസ്സം നിർത്തുന്ന സന്ധാസിയോക്കർ.

പഴയ ജോയിക്കൂട്ടിയുടെ സ്ഥാനത്ത്, കാരുണ്യത്തിന്റെ ഒരു മഹാപ്രപബ്ലേമായി, ആത്മാവിൽ സൗഖ്യരൂപമുള്ള ഹിലിപ്പ് റബാൻ നിലകൊള്ളുന്നു. ഫലേപ്പാറ്റിലൂടെ സമൂഹത്തെ സേവിക്കാനിരിക്കിയിച്ച ഈ കർമ്മയോഗിയാണ് ആയുന്നിക ഓർത്തയോക്ക് സഭയുടെ ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ കണ്ണും കാതും തുറന്നത്.

കൊടുക്കുന്നവരെ കൈ എപ്പോഴും മുകളിലും വാങ്ങുന്നവരെ കൈ എപ്പോഴും താഴെയുമായിരിക്കും എന്ന ഫഴംപൊരുളിന്റെ തത്തമർബ�ന്തുകാണ്ഡുതന്നെ അനേകായിരിം മനുഷ്യസ്നേഹികളോട് അദ്ദേഹം വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

കൊടുക്കുന്നവരെക്കു വീണ്ടും വീണ്ടും പതിമടങ്ക് കുടുതൽ കൊടുക്കുന്നു. അവർക്ക് വാങ്ങുന്ന ആളിന്റെ കൈകളുടെ വിശുദ്ധയിരിയാം. അതുകൊണ്ട് അവരദ്ദേഹത്തെ ആദരക്കുന്നു. ഒരു പിതാവിനേപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അച്ചന്മായുള്ള ബന്ധം പണ്ടതേക്കാളും പ്രതാപത്തേക്കാളും വിലപ്പെട്ടതായി കരുതുന്നു. ആ അനുപമായ ആദർശ വിശേഷത്തിന്റെ വെളിച്ചമേറ്റാണ് ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യസേവനത്തിന്റെ മഹത്ത്വപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വളരുന്നത്. ഇരുട്ടിൽ കിടന്ന നൃഗ

കണക്കിന് കുണ്ടുങ്ങേഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് ഒരിടയനെപ്പോലെ പിലിപ്പ് റമാച്ചൻ നയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ആ കുണ്ടുങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരു യാഗാശിയായി എതിരുകയാണ്.

അവരുടെ വയറു നിറയുമ്പോൾ റമാച്ചൻ്റെ വിശദ്ധീ തീരുന്നു. അവ രൂടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുമ്പോൾ റമാച്ചൻ്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും അസ്ത്ര മിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് അദ്ദേഹം സർവ്വസംഗ പരിത്യാർത്ഥിക്കുന്നത്. പുതുപ്പാടി സെൻ്റ് പോർട്ട് ആശ്രമത്തിന്റെ ബാലഭവനമാണ് കുണ്ടുങ്ങളോട് ഇത്തെന്നും എതിരേക്കിയ സർന്നേഹം കാട്ടാൻ ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ആ സർന്നേഹം ആത്മാവിൽ നീറിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹം കണ്ണഭത്തിയ കുട്ടികളാക്കേ മുത്തുകളായിരുന്നു. കുപ്പയിൽ കിടന്ന മൺിമുത്തുങ്ങൾ! അഞ്ചുകൾിൽ നിന്നെന്നടുത്ത് കഴുകിത്തുചൂപ്പോൾ, വിലമതിക്കാനാവാത്ത മുവലക്ഷണം ഓരോ മുത്തിനുമുണ്ടായിരുന്നു! പിലിപ്പ് റമാച്ചൻ്റെ ചോരയും നീരും പിന്നെ കുണ്ടുങ്ങൾക്കുവേണ്ടി യായി.

ആ ശ്രമം, അച്ചുനെ ആദ്യയിലെ യാച്ചാരത്തെത്തിച്ചു. അച്ചൻ മന സ്ത്രീവച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം അവിടെ മനോഹരമായ ഒരു ബാലഗ്രാം ഉണ്ടായി.

സെൻ്റ് ശ്രീഗോറിയോസ് ബാലഗ്രാം! തുടർന്നു പുന്നയിലെ (മഹാ രാഷ്ട്ര) ദേഹു രോധിൽ ഒരു സെൻ്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാം കൂടി!

ഈ സ്ഥാപനങ്ങളല്ലൂം ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും നഷ്ടഭോധത്തിന്റെയും നടക്കു കിടക്കുന്ന കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയാണ്.

ഈതിനൊക്കെവേണ്ടി ഗംഗപോലെ പുണ്യമൊഴുകിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു ശക്തി പിലിപ്പ് റമാച്ചൻ്റെ പിന്നിലുണ്ട്. ഓരോ മനിലോ? അല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകളുടേയും പ്രവൃത്തികളുടേയും അന്തർധാരയിലാക്ക മാനും ആ ശക്തിയുണ്ട്.

‘നീ ഏതെന്ന അനുഗ്രഹിച്ചാലല്ലാതെ ഞാൻ നിന്നെന്ന വിട്ടുകയില്ല’ എന്നു പറയുന്ന യാക്കോഡിനെപ്പോലെ, ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹങ്ങളെ പിടിച്ചുവാങ്ങുന്ന പാവങ്ങളുടെ ബിഷപ്പ്! അഭിവൃദ്ധ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർക്കസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീതാ! അദ്ദേഹം അക്കര കടന്നു എങ്കിലും ആ ശക്തി പൂർവ്വാധികം ജാലിക്കുകയാണ്.

സുവിശേഷാലയത്തിലേക്ക്

ചെറുപ്പം മുതലേ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ താൽപര്യമുള്ള ജോയിക്കുട്ടി ഞായറാച്ചകളിൽ മുടക്കം കൂടാതെ ആരാധനയിൽ സംബന്ധിച്ചു വന്നു. വി. കുർബാന് കാണുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന വികാരോഷ്മലൂത് ജോയി ക്കുട്ടിരെ വി. മദ്ദമഹാത്മയിൽ ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. വട്ടരേഖയിൽ വെൽ. റവ. വി. ജെ. ഗ്രെബിയേൽ കോർപ്പസ്റ്റിന്കോപ്പാ ജോയിക്കുട്ടിക്ക് കൈവെച്ചു നൽകി. 1949-ലായിരുന്നു ഈ. വിശ്വാസത്തിൽ ശാശ്വതിക മൂല്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതലവിധാൻ ഈ പുതിയ മാനം ഉപകരിച്ചു. സഞ്ചയേന്നകുൾ പഠനത്തിനുശേഷം ജോയിക്കുട്ടി വയലത്തല സ്ലീബാ പള്ളിയിൽ സഞ്ചയേന്നകുൾ അദ്ദൂപാപകനായി. പെരിനോഡിൽ ടി. ജി. ജോർജ്ജ് ഹൈസ്മാറ്റുറായുള്ള ഒരു നല്ല സംഘം അദ്ദൂപാപകർ അന്വിടെ പറിപ്പി ക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. വട്ടിയാനിയ്ക്കൽ വി. വി. തോമസ് (കുടച്ചൻ) മാമു ടിൽ എം. ടി. ഏസ്പ്രഹാം (കൊച്ചുണ്ണാണ്ണി), ലലിക്കൽ ഓ. എം. ശിവഗംഗിൻ, ലലിക്കൽ എം. ടി. തോമസ്, ആനക്കുഴിക്കൽ വി. സി. തോമസ് എന്നിവ രഥല്ലാം ജോയിക്കുട്ടിയുടെ സഹാദ്ദൂപകരായിരുന്നു എന്നദേഹം ഓർക്കുന്നു.

മാതൃളുടവകയിലെ യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിലും സജീവമായി പ്രവർ ത്തിച്ചു. ചെഹന്നക്കുളിൽ പറിക്കുമ്പോൾ തന്ന ന്ത്രീസമാജത്തിലും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിന് മുതിർന്ന ആളുകൾ ജോയിക്കുട്ടിരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോവുമായിരുന്നു. മനസ്സിൽ തങ്ങിനിന്ന വെളിച്ചത്തിൽ കുറുകൾ അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ വിശ്വാസത്തോടു കൂടുണ്ടായി; സഭയക്കുറിച്ചുള്ള അഭിമാനം വളർന്നു. യുവാക്കളിൽ സാധാരണയായി ഉണ്ടാകുന്ന അബദ്ധജടിലങ്ങളായ ദുർ ചിന്തകൾ അകറ്റി, ദൈവികമായ ഒരുപുർണ്ണ പ്രതിഭ കൊണ്ട് ആത്മാവിനെ പൊതിഞ്ഞു സുക്ഷിക്കുവാൻ ഈ പശ്ചാത്യലെ ജോയിക്കുട്ടിക്ക് സഹാ യക്കായി. അറിവിൽ പരിമിതിയെക്കുറിച്ച് എന്നും ഭോധവാനായിരുന്നു ജോയിക്കുട്ടി. സഞ്ചയേന്നകുളിൽ പറിപ്പിക്കുമ്പോൾ പോലും, പറിപ്പി ക്കുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് കഴിയുന്നതെന്തെങ്കിലും അറിവു നേടിയിട്ടു കൂടാൻ ലേക്ക് പോകു.

നോമിനേക്കുറിച്ചുള്ള പാഠം പറിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നോമാചരി ക്കുന്നതിനും പ്രാർത്ഥനയോടെ ജീവിക്കുന്നതിനും ജോയിക്കുട്ടി പരിശീ ലിച്ചു. നോമാചരണം നേരത്തെയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ബുധൻ, വെള്ളി

ദിവസങ്ങളിൽ പ്രത്യേക നോമനുഷ്ഠിക്കാറില്ലായിരുന്നു. വാക്കും പ്രവ്യ തതിയും അനുഭവത്തിന്റെ വർണ്ണചൂര്ത്തിക്കു മുറുക്കിക്കെട്ടിയതായിരിക്കണ്ട് മെന്ന് ജോയിക്കുട്ടിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ ബുധൻ, വെള്ളി ഉൾപ്പെടെയുള്ള ദിവസങ്ങളിലും നോമനചരിച്ചതിനു ശേഷമേ സഞ്ചയേസ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പോകുമായിരുന്നുള്ളൂ. ആ ശീലം ഇന്നുമുണ്ട്. കാനോനികമായ എല്ലാ നോമനുകളും മുടക്കം കുടാതെ ഇന്നും മിലിപ്പ് റിപ്പാൻ അനുശീലനം ചെയ്യുന്നു.

മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വൈദിക ജീവിത മാന്ന് ജോയിക്കുട്ടി സഹപ്പനം കണ്ണത്. തപോവനം പോലെ സഖ്യാട്ടം പുലരുന്ന അനാമമദിരങ്ങളും അവിടെ മാൻപേക്കളുപ്പോലെ തുള്ളി കളിക്കുന്ന കൊച്ചുകുട്ടികളും! ഒരു വലിയ കോഴിവളർത്തൽ കേന്ദ്രമുണ്ടാക്കി, അതിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന വരുമാനം കൊണ്ട് അനാമമദിരം തുട അദുമെന്ന് ജോയിക്കുട്ടി അമ്മയോടു പണ്ട് പരിയാറുണ്ടായിരുന്നു.

യിക്കാതിയായ കാലത്തിന്റെ വെല്ലുവിളികളെ നേതരിടാൻ ഒറ്റയ്ക്കാണ്ണ കില്ലും ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ ചക്രവർത്തനാടെ ഇരഞ്ഞിപ്പുറപ്പോൻ ഒരുക്കെ മായിരുന്നു ജോയിക്കുട്ടി. ഇത് ആഗ്രഹം പെട്ടെന്നാരു ദിവസം ഉണ്ടായ തല്ലി. വിചാരങ്ങൾക്ക് പക്കതയില്ലായിരുന്നെങ്കിലും ലക്ഷ്യം മുഴുവനും അതായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കണം!

അവർക്കുവേണ്ടി മധ്യരവചനങ്ങൾ പണിയണം! അതിന്റെ ശീതള സുവം ജോയിക്കുട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ നിന്നെന്തു നിന്നിരുന്നു. പിതൃസഹോ ദരനായ തക്കപ്പനും ജോയിക്കുട്ടിയും തമിൽ അധികം പ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പള്ളിയിൽ പ്രസംഗം, പെരുന്നാൾ തുടങ്ങിയ കാര്യ അഡർക്ക് രണ്ടുപേരും കൂടിയാണ് പോകുന്നത്.

പള്ളിയിലെ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷകൾ സാക്കുതം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ട് വീടിൽ വന്ന് ഇരുവരും കൂടി അതൊക്കെ അനുകരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പുതപ്പ്, ചുമലിൽ കാപ്പായായി ഇട്ട് വാഴവള്ളിയിൽ കെട്ടിത്തുക്കിയ ചിരട്ട ധൂപ ക്കുറിയുമാക്കി വിട്ടിനുകുത്തും മുറ്റത്തുമൊക്കെ വിശി നടക്കുന്നത് ജോയി ക്കുട്ടിക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നു.

ഒഹന്ന് കുശൽ കൂഡാസ്യകളിലെ പഠനം കഴിഞ്ഞ് ബന്ധനി ആഗ്രഹത്തിലോ കുറിലോന്ന് തിരുമെന്തിയുടെ (പിന്നീട് പരിശുദ്ധ മോറാൻ മാർ ബന്ധേലി യോന് മാർത്തോമാ മാത്യുസ് ദിതിയൻ കാതോലിക്കാബാവാ), ഔദി ആഗ്രഹത്തിലോ ചേരണമെന്ന് ജോയിക്കുട്ടി ആഗ്രഹിച്ചു. ആ സുവ ചിന്ത മാതാപിതാക്കൾക്കും മനസ്സിലായി. അതി വിനീതനും ശാന്തനുമായ ജോയിക്കുട്ടി നല്ല അംഗം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ അവരാഹ്ലാദിച്ചു.

അ ദിവസം ജോയിക്കൂട്ടിക്ക് മറക്കാനാവില്ല. തികച്ചും അപ്രതീക്ഷി തമായിരുന്നു, അ കണ്ണുമുട്ടൽ.

എ പക്കേ അതൊരു നിമിത്തമായിരുന്നിരിക്കാം. ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജു ശമ്മാശനാൻ (അഭിവദ്യ ഗൈവർഗ്ഗിസ് മാർ ഒസ്താത്തി യോസ്) ജോയിക്കൂട്ടിയെ മനുഷ്യസേവനത്തിന്റെ ബാലപാഠങ്ങൾ പറി പ്ലിക്കുന്നത്.

പത്താം ക്ലാസ്സ് പാസ്സായി നിൽക്കുന്ന കാലം. കോളജിൽ ചേർന്നു പറിക്കാനുള്ള സാമ്പത്തിക സഹകര്യം വീട്ടിലില്ല. പ്രധാനങ്ങളുടെ നടു ക്കടലിലാൻ കുടുംബം. ഉന്നതപഠനത്തിന്റെ വാതായനങ്ങളെല്ലാം ജോയി ക്കൂട്ടിക്കു നേരെ അടക്കു തന്നെ കിടന്നു.

അനൊരു ശനിയാഴ്ചപ്രയായിരുന്നു. വയലത്തല സെസ്റ്റ് മേരീസ് പള്ളി യുടെ ശിലാസ്ഥാപന കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ഇടവക മെത്രാപ്പോ ലീത്തായായ അഭിവദ്യ ഭാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് എത്തുനു സെഡനു ജോയിക്കൂട്ടി അറിഞ്ഞു.

അനു വൈകിട്ട് തിരുമെനിയേബാടൊപ്പം വന എം. വി. ജോർജ്ജു ശമ്മാശൻ പ്രസംഗവുമുണ്ട്. ജോയിക്കൂട്ടിയും കുടുകാരോടാതാർ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ പോയി.

ജീവകണികപോലെയുള്ള സുകതി തല്ലജങ്ങൾ ഉള്ളിച്ചുകൊണ്ട് ശമ്മാശൻ നടത്തിയ പ്രസംഗം ജോയിക്കൂട്ടിയെ ഹാംബാകർഷിച്ചു.

ചാട്ടുളിപോലെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തേക്ക് ചെന്നു തറയ്ക്കുന്ന വാക്കു കഴി! സദസ്യർക്ക് കുറബോധം, പശ്ചാത്താപം. പാപത്തിന്റെ പടം പൊഴിയുന്നു. പുതിയ ‘സക്കായിമാർ’ പത്തും ഇരുപത്തും ഇരട്ടിയായി തിരിച്ചു കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാവുന്നു!

ജോർജ്ജു ശമ്മാശൻ പ്രസംഗിച്ചാൽ കേൾക്കുന്നവർ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങുമെന്നു ജോയിക്കൂട്ടി നേരിട്ടിരിഞ്ഞു.

പിറ്റേബിവസവും ബഹു. ഗബിയേലച്ചേനാടൊപ്പം എം. വി. ജോർജ്ജു ശമ്മാശൻ വയലത്തല സ്കീബാ പള്ളിയിൽ വി. കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും കുർബാനമഡ്യൂ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

വയലത്തലയിൽ നിന്ന് രണ്ടു മെത്ര നടന്നായിരുന്നു സ്കീബാ പള്ളി തിൽ എത്തേണ്ടിയിരുന്നത്. കരിവിനേത് വീടിന്റെ പടിക്കല്ലുടെ നടനു വന അവർ പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിന് ഒരുങ്ങിനിനിരുന്ന ജോയിക്കൂട്ടി യേയും കുടുത്തിൽ കൂട്ടി. അങ്ങനെ ജോയിക്കൂട്ടിക്ക് ജോർജ്ജു ശമ്മാശനുമായി വളരെക്കാരുംങ്ങൾ സംസാരിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായി. പള്ളിയി

ലൈത്തും മുന്നേ, രണ്ടു മലമേഖലകൾ ഒന്നിച്ചൊച്ചുകി ഒരു നദിയാകും പോലെ ജോർജ്ജു ശൈമാറുന്നും ജോയിക്കുട്ടിയും ആത്മ സഹഹ്യദമ്പള്ളി ഒരു പ്രവാഹമായി മാറി.

വി. കുർബാന് കഴിഞ്ഞത് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ശൈമാറുന്ന് ജോയിക്കുട്ടിയുടെ വീടിൽ കയറി. മാതാപിതാക്കളെ പരിചയപ്പെടുകയും പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ചെയ്തു.

ശൈമാഗനും ജോയിക്കുട്ടിയും തമിൽ കത്തിടപാടുകൾ ആരംഭിച്ചു. ജ്യഷ്ഠം സഹോദരൻ ഒരു കുഞ്ഞനുജൻ എഴുതുംപോലെ ജോയിക്കുട്ടി തെന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ ശൈമാഗനെ എഴുതി അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 1951-ലായിരുന്നു ഈ സഹഹ്യദത്തിന്റെ വസന്തം വിടർന്നത്. അമൃതത്തി സ്റ്റേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെയും പുതിയൊരു ലോകത്തിനുവേണ്ടി ശാന്തമന സ്കൂളായി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ആത്മജ്ഞാനാനും ലഭിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ശൈമാഗൻ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നീട് ജോർജ്ജു ശൈമാഗൻ പ്രസംഗം വയലത്തല പ്രദേശത്ത് എവിടെയുണ്ടായാലും ജോയിക്കുട്ടിയും കൂടുകാരും പോയി പകടുക്കും. അടുത്ത വർഷം സ്കൂളിലോപള്ളിയിലെ കഷ്ടാനുഭവ ആച്ചയിൽ ജോർജ്ജു ശൈമാഗനെ പ്രസംഗിക്കാൻ ക്ഷണിക്കുന്നതിന് യുവജന പ്രസ്ഥാനാംഗങ്ങൾ ഉത്സാഹം കാണിച്ചു. ഇടവകയിലെ മറുള്ളവർക്കും അതോരു നല്ല കാര്യമായി തോന്തി.

അതനുസരിച്ച് എം. വി. ജോർജ്ജു ശൈമാഗൻ ആ വർഷം വയലത്തല തലത്തല സ്കൂളിലോപള്ളിയിൽ കഷ്ടാനുഭവ ആച്ചയിലെ ശുശ്രൂഷകളിൽ സംബന്ധിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. സ്കേംഹൗസിലും എൻഡ്രൂപുർജ്ജവും മായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് സാധാരണജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വൈക്ഷണപരിയിൽ വിപുലികരിക്കാൻ അത് സഹായകമായി. ശൈമാഗന്റെ ശ്രമഫലമായി മാവേലിക്കരയിൽ പണിയുന്ന സുവിശേഷം ലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണചെച്ചലവിലേക്ക് ആ ആച്ചയിൽ നടന്ന കൺവൻഷൻ നിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സ്ക്രോത്രകാഴ്ച സംഭാവന ചെയ്യുന്നതിന് ഇടവകയുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചു. വികാരിയച്ചന്റെ താലപ്പര്യപുർവ്വ മായ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ചായിരുന്നു കമ്മിറ്റി ഇത്തരമൊരു തീരുമാന ത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. ഇതു കൂടാതെ ശൈമാഗൻ സന്ദർഭിച്ച ഭവനങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച സംഭാവനത്തുകയും സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ പണിക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ നിർമ്മാണചെച്ചലവിലേക്ക് ആദ്യം സംഭാവന നൽകുന്നത് വയലത്തല സ്കൂളിലോപള്ളിയാണ്. ഇന്ന് ഒരു ജ്യാതിർഗ്ഗോളമായി പ്രകാശം പരത്തി പരിലസിക്കുന്ന സെന്റ്

പോർസ് മിഷൻ ട്രയിനിംഗ് സെസ്റ്ററിന്റെ സർവ്വതോന്തരവമായ വളർച്ചയ്ക്കു പിന്നിൽ വയലത്തലയിൽ നിന്നും കൊള്ളുത്തിയ ഒരു ചെറു കൈത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് അവിടുത്തുകാർ കൃതാർത്ഥതയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

എം. വി. ജോർജ്ജു ശൈമ്മാശൻ പ്രസംഗങ്ങൾ ജോയിക്കൂട്ടിയെ അന്നപംഭായി സ്വാധീനിച്ചു. സമൂഹത്തെയും ചുറ്റുപാടുകളേയും ആർദ്ദഹ്യങ്ങൾക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആ വചനോസവത്തിൽ ജോയിക്കൂട്ടി വല്ലാതെ ആകുഷ്ഠനായി. അവർ തമിൽ നടത്തിയ കത്തി പാടുകളിൽ ജോയിക്കൂട്ടി താഴ്ച പരിഞ്ഞികളുടെ പട്ടിക നിരത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഒരാമ സുഹൃത്തിനെന്നപോലെ എം. വി. ജോർജ്ജ് ശൈമ്മാ ശ്രീ ജോയിക്കൂട്ടി എഴുതുന്ന കത്തുകളിൽ സമൂഹത്തോട് തന്നിക്കൂളം നിശ്ചയമായ പ്രണയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു.

വലിയ ഉദ്യോഗം നേടി ധാരാളം പണം സന്ധാരിക്കണമെന്നൊന്നും ജോയിക്കൂട്ടിക്ക് ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

1955-ൽ എസ്.എസ്.എൽ.സി. പാസ്റ്റായഗ്രേഷം വീട്ടിലെ പ്രയാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി എങ്ങനെയും ഒരു ജോലി സന്ധാരിക്കണമെന്ന് ജോയിക്കൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചു.

അങ്ങനെയിരിക്കു, വയലത്തലയിൽ പോറ്റ് ഓഫീസ് വരുന്നുണ്ടെന്നിണ്ടു. അവിടെ പോസ്റ്റ് ശിപായിയിൽ തസ്തികയിലേക്ക് അപേക്ഷ നല്കി. സഹപാർിയായ ടി. സി. ജോൺ അപേക്ഷയയച്ചു. രണ്ടുപേരും കുടി തിരുവള്ള പോസ്റ്റ് സുപ്രണ്ടിന്റെ പകലാണ് അപേക്ഷ നല്കിയത്. ആദ്യത്തെ ദിവസം സുപ്രണ്ടിനെ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ തന്നെ ഇരുവരും സുപ്രണ്ടിനെ പോയി കണ്ണു. വാസ്തവത്തിൽ അവിടെ ഒരാളിനെ മാത്രമേ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സുപ്രണ്ട് രണ്ടു പേരോടും കാര്യങ്ങളോക്കെ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി; എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു “നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരിൽ ഒരാൾക്കു ജോലി നല്കാം. പക്ഷേ അതാർക്കാണ് വേണ്ടതെന്ന് നിങ്ങൾ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു പറഞ്ഞാൽ മതി.”

ഉറ്റ സുഹൃത്തുകളായിരുന്ന രണ്ടുപേരും പരസ്പരം പേരുകൾ പറഞ്ഞ് പിന്നാറാൻ നോക്കി. എങ്കിലും ജോയിക്കൂട്ടിയുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം ടി. സി. ജോൺിന് ആ ജോലി സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. കുറച്ചു കാലം ജോൺ ആ ജോലിയിൽ തുടർന്നു. പിന്നീട് രാജിവെച്ച് വേദഗംഗത്രം പരിക്കുന്നതിനായി പോയി. ഇപ്പോഴേക്കാം സി.എസ്.എ. തിലെ പ്രഗത്തനായ ഒരു വൈദികനാണ്.

വീടിലെ സാമ്പത്തിക തൊരുക്കം ഓർത്താൻ ഒരു ജോലിക്ക് ശ്രമിച്ചത്. ആത്മാർത്ഥമായ സഹപ്രവർത്തിനുവേണ്ടി സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നു മനസ്സിലും വേണ്ടിനു വച്ചു. ഈ സമയത്തും സുവിശേഷവേല യെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത മനസ്സിൽ കെടാതെ കത്തിനിന്നു. സ്വനേഹത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും ഒരു ആത്മീയ പ്രപഞ്ചം മനസ്സിലാക്കിലാം തുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കുറച്ചു മാസങ്ങൾ കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോഴ്ദേശവി കോ. ഓപ്പറേറ്റിവ് ബാക്കിൽ ഒരു പ്രധാനിനെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നീൽത്തു. എങ്ങനെന്നെയ കിലും കയറിപ്പറ്റിയാൽ പ്രമോഷൻ ലഭിക്കുമെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ അവി എയും അപേക്ഷ കൊടുത്തു. അന്നത്തെ എ.എൽ.എ. എൻ. ജി. ചാക്കോ ആയിരുന്നു ബാക്കിന്റെ പ്രസിദ്ധീയ്. അദ്ദേഹം അമ്മയുടെ കുടുംബത്തിലെ ഒരുക്കന ബാധ്യ കൂടിയായിരുന്നു. തേവെർവേലിൽ ടി. ഈ. ജോർജ്ജായിരുന്നു സെക്രട്ടറി. ജോയിക്കൂട്ടി അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നു കണ്ടു ജോലി ക്കാര്യം പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, എസ്.എസ്.എൽ.സി. പാസ്സായ കാരണത്താൽ ആ ജോലി ലഭിക്കാനും ബുദ്ധിമുട്ടായി.

എന്നാൽ പില്ക്കാലത്ത് ജോയിക്കൂട്ടിയും ടി. ഈ. ജോർജ്ജും സഹ പാർക്കളായി. 1958-ൽ സെമിനാർഡിലെ പഠനത്തിനെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ ടി. ഈ. ജോർജ്ജുമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുവേരും ഒരു മുറിയിലാണ് താമ സിച്ചിരുന്നത്. പണ്ട് അപേക്ഷയുമായി ചെന്ന കാര്യം പറഞ്ഞ പിന്നീട് ഇരുവരും ഒത്തിരി ചിത്രിച്ചുട്ടും. ആ ടി. ഈ. ജോർജ്ജാൻ പിന്നീട് അഭി വന്ന ശീവർഗ്ഗിസ് മാർ ദീയസ്കോറോസ് ആയത്.

പിന്നീട് ജോലിക്കു വേണ്ടി ശ്രമിച്ചില്ല. ദുഃഖാനുഭവങ്ങളുടെ മുറിപ്പാടു കൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. അതിനുപറ്റിയ അന്തരീക്ഷം വിട്ടു തന്നെയായിരുന്നു. പിതാവിനെ കൂഷി കാര്യങ്ങളിൽ സഹായിച്ചു കൊണ്ട് വിട്ടിൽ തന്നെ താമസിച്ചു.

ബഹു. എ. വി. ജോർജ്ജ് ശ്രമാശൻ വൈദികനായി. പട്ടം ഏറ്റ ശേഷം ആദ്യം വന്നത് വയലത്തല സ്കീബാപള്ളിയിലേക്കാൻ. ചുറ്റുവ ട്രത്ത് ‘അസുവകരമായ’ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ ജോർജ്ജ് ചുൻ തന്റെയും. വയലത്തല എത്തിയപ്പോഴും അദ്ദേഹം സുവകരമല്ലാത്ത ഒന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. ദീർഘനാളായി കലപിച്ചു പാർത്തിരുന്ന രണ്ടു കുടുംബം അഞ്ചുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അവരെ രമ്യതപ്പെടുത്തി. കാർമ്മോപ അൾക്കിടയിൽ മഴവില്ലെ പോലെയായിരുന്നു ഇത്. ‘യഹോവ ഈ സമല തന്നെട്ട്; സത്യം എന്നോ അതനിന്തിലീ’ എന്ന വേദവാക്യം ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് അച്ചൻ വി. കുർബാനമഖേധ പ്രസംഗിക്കുക കൂടി ചെയ്തപ്പോൾ ഇടവകജനങ്ങൾക്ക് തുപ്പതിയായി; സന്താപമായി.

അതവണയും ജോർജ്ജചുൻ കരിമിനേത് വീടിൽ ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. പോകുന്നതിനു മുമ്പ് മെയ് മാസത്തിൽ സുവിശേഷാലയത്തിൽ വച്ച് നടക്കുന്ന വേറ്റൽക്കാല ബൈബിൾ കൂൺഡിന് ജോയിക്കുട്ടിയെ അയയ്ക്കണമെന്ന് പിതാവിനോട് നിർബന്ധമായും ആവശ്യപ്പെട്ടു. 1956 മെയ് മാസത്തിൽ മാമുട്ടിൽ എം. ടി. അലക്സാംഡ്ര ജോയിക്കുട്ടിയും മാവേലിക്കരയിലെ ബൈബിൾ കൂൺഡിന് പങ്കെടുത്തു. ധ്യാനത്തിൽ ഏകകാഴ്ചയും സേവനാഹാനത്തിന്റെ അനന്തമായ അനുരഥനവും ജോയിക്കുട്ടിയുടെ ആത്മാവിനെ തൊടറിഞ്ഞത് അപ്പോഴായിരുന്നു. ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ദുരന്തങ്ങളായാൽക്കൂം വിരാമമിട്ടുകൊണ്ട് മനസ്സിൽ ചക്രവാളം സീമയിൽ അപ്പോഴാരു ചാദ്രിക ലാവണ്ണമുണ്ടിച്ചു.

കോട്ടയം അമയന്നുർ സദേശി ആലകപെറമ്പിൽ പി. എം. തോമസ് ശൈമാൻ ഭവദിക്കബന്ധിനായിരുന്നു. 1956 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിലെ സെക്രട്ടറിയായി ചുമതല ഏറ്റിരുന്നു. ആ കൊച്ചു ശൈമാശന സഹായിക്കുന്ന തിന് ഓതരു സദേശി എം. എം. സവരിയായും തിരുവള്ളായിൽ നിന്നു ബൈബിയും (കൃഷ്ണൻ) സുവിശേഷാലയത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. മാവേലിക്കര കണ്ണിയുർ താനിമമുട്ടിൽ എൻ. ഗീവർഗ്ഗീസ് കണ്ണവീനരായി ഒരു സുവിശേഷസംഘം ഇതിനോടും എം. വി. ജോർജ്ജചുൻ ആരംഭിച്ചു. ഗീവർഗ്ഗീസ് സാറിൽ പ്രസംഗങ്ങളും കൂണ്ടുകളും സുവിശേഷാലയത്തിലെ ബൈബിൾ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിന് സഹായിച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ടി. ജെ. ജോഷ്യാചുന്നപ്പോലെയുള്ള സഭയിലെ വാക്കുവെഭ്യുലികളായ ഭവദികരും കൂണ്ടുക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.

ആ വർഷം കൂണ്ടുകൾ അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ജോർജ്ജചുൻ എല്ലാവരേയും സ്വന്തം വീടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. കൂണ്ടുകൾ തീരന്ന എല്ലാവരും വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിന് തലേദിവസം എം. വി. ജോർജ്ജ് ആച്ചരണ്ട് മാതാപാർശ്വ ജോയിക്കുട്ടിയെ വിളിച്ച് കുറച്ചുനേരം സംസാരിച്ചു. കുട്ടത്തിൽ പി. എം. തോമസ് ശൈമാശൻ കഴിവുകളെക്കുറിച്ചും പരാമർശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സുവിശേഷാലയത്തിനു ലഭിച്ചത് തീരച്ചയായും ദൈവിക കരുതലും മഹാനുഗ്രഹവുമാണെന്ന് ആ മാതാപാർശ്വം പറഞ്ഞു. “ശൈമാശൻ കൂടു താമസിക്കുന്ന ബൈബിയും ഒരു മാസത്തിനകം പറിക്കാൻ പോകും. അപ്പോൾ സുവിശേഷാലയത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കി നടത്തുന്നതിന് ശൈമാശന സഹായിക്കാൻ ആളില്ലാതാവും. അതിനാൽ ജോയിക്കുട്ടി കൂടി ഇവിടെ വന്നു താമസിക്കണമെന്നാണ് എന്ന് ആഗ്രഹം.”

ജോർജ്ജചുൻ അമ്മ പറഞ്ഞതെല്ലാം ജോയിക്കുട്ടി കേട്ടു. എന്നാണ്

മറുപടി പറയേണ്ടത്? സാധ്യമാണെന്നോ അതോ അല്ലെന്നോ? പെട്ടെന്ന് ഒരുത്തരം പറയാനാവാതെ കൃഷ്ണിയൈക്കിലും പിനീട് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു.

നന്നു രണ്ടാഴ്ചകൾക്കുശേഷം ജോയിക്കുട്ടി, എം. വി. ജോർജ്ജചുന്ന ഒരു കത്തയച്ചു. അച്ചൻ മാതാവ് സംസാരിച്ച കാര്യങ്ങളും മറ്റും ആ കത്തിൽ സുചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ‘ആളില്ലാതെ സുവിശേഷാലയം അടച്ചിട്ടുന്ന ഒരു സാഹചര്യം ഉണ്ടായാൽ താൻ വന്നു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം’ എന്ന് ജോയിക്കുട്ടി അച്ചേന്നായി.

അത് തീരുമാനം ഒരു വിനീത പ്രണാമമായിരുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയുടെ മതിൽക്കെട്ടിനകത്തേക്ക് ചെന്നു തറയ്ക്കുന്ന വാക്കൾക്കും മറ്റുമായി കർമ്മ ഭൂമിയിലേക്കിരിക്കാൻ കച്ചകെട്ടി നിന്നിരുന്ന എം. വി. ജോർജ്ജചുന്ന സാരം മിയാകാനുള്ള തയ്യാറെടുക്കലായിരുന്നു അത്.

ജോയിക്കുട്ടിയുടെ കത്തിനു മറുപടിയായി അച്ചൻ ഒരു കാർധയച്ചു. പക്ഷേ അ കാർധ ജോയിക്കുട്ടിയുടെ പിതാവിന്റെ പേരുക്കായിരുന്നു അയച്ചത്.

‘ജോയിക്കുട്ടിക്ക് ദൈവവേലയിൽ താല്പര്യം ഉണ്ടെന്നറയുന്നതിൽ ദൈവത്തെ സ്ത്രുതിക്കുന്നു. ദൈവത്യകരങ്ങളിൽ ഭരമേല്പിച്ച അവവെന്ന സുവിശേഷാലയത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കണം. ദൈവം നടത്തു.’

വരുന്ന ദിവസവും തീയതിയും തോമസ് ശ്രമാശഗന അറിയിക്കണം. ഏനോടുക്കുറിപ്പും കാർധിലുണ്ടായിരുന്നു.

പോസ്യമാൻ കാർധയുമായി വരുമ്പോൾ ജോയിക്കുട്ടി കൃഷിപ്പണിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാർധു വാങ്ങി വായിച്ചുശേഷം പിതാവി നേയും മാതാവിനേയും കാണിച്ചു. കൊച്ചുകുട്ടി, കാരുങ്ങൾ മകൻറ്റെ തീരു മാനത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു. അപ്പേൻ അനുവദിച്ചാൽ സുവിശേഷാലയ ത്തിൽ പോകാനാണ് തീരുമാനമെന്ന് ജോയിക്കുട്ടി പറത്തു. മാതാപി താകൾക്ക് അതിൽ ധാതാരു എതിർപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

1956 ജൂൺ 2-ാം തീയതി അതിരാവിലെ ജോയിക്കുട്ടി വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. ഒരു പുതിയ മുണ്ഡാ ഉടുപ്പും വാങ്ങിക്കൊടുത്തുവിടാൻ ആ പിതാവിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ജോയിക്കുട്ടിക്ക് ഒരു ബാഗോ, പെട്ടിയോ ഉണ്ഡാ തിരുന്നില്ല. പഴയ ഒരു ജോടി മുണ്ഡും ഉടുപ്പും അലക്കിത്തേച്ച് പ്രാർത്ഥ നാപുസ്തകത്തോടൊപ്പം പൊതിഞ്ഞെടുത്തു.

അപ്പേൻ മുന്നിൽ, ധാതാനുമതിക്കായി ജോയിക്കുട്ടി നിന്നു. മകനോ ദുള്ള സംസ്കാരവായ്പ് ആ പിതാവിന്റെ മഹാമനസ്സിൽ നിന്ന് കണ്ണിരാ

യൊഴുകിയിരഞ്ഞി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൺമിടറി. എക്കിലും കർത്തൃവേല തിൽ പിമാറും കുടാതെ വിശ്വസ്തത കാക്കണം എന്ന് പിതാവ് മകനെ ഉപദേശിച്ചു.

പോരായ്ക്കളിൽ പരിഭ്രാന്തരാത്ത മകൻ! ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പിടി വാണി ഇല്ലാതവൻ. മുൻഗുണ്ടിയോ വഴക്കോ ഇല്ലാതെ ജീവിക്കാൻ പഠിച്ച മകനെ, വഴിയിലുപേക്ഷിച്ചിട്ടു കടന്നുപോവുന്ന അമ്മയെപ്പോലെ ജോയിക്കുട്ടിയുടെ മാതാവ് ഹൃദയം നുറുങ്ങിതേങ്ങി. എക്കിലും അവ രൂടെ ഉർമമന്ത്രം സന്നോഷിക്കുകയായിരുന്നു.

ജോലി ചെയ്ത കുടുംബം പുലർത്തിയിരുക്കിലും അവൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത വഴി വിശ്വാസമാണ്. പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ഹൃദയമുള്ള മകൻ ഏത് പ്രകശ്യു ബന്ധതയിലും പ്രശ്നാഭിപ്പുകാണഡിക്കുമെന്ന് ആ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആര്യാധരതയുടെ ആശ്വര്യകരമായ ഒന്നന്തുങ്ങളിലേക്ക് കയറിപ്പോകുവാൻ ജോയിക്കുട്ടിക്ക് പ്രചോദനം സുന്നതം വീടു തന്നെയായിരുന്നു. മകനെ ലോകസുഖങ്ങൾക്ക് അടിമയാ ക്കാതെ കർത്താവിന്റെ മുന്തിരിതേതാട്ടത്തിലേക്ക് പറഞ്ഞുവിട്ടുവാൻ സാധിച്ചതിൽ ജോയിക്കുട്ടിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ ഇന്നും അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു.

അല്ല മഴയുള്ള ദിവസമായിരുന്നു അത്. വെള്ളപ്പോക്കം മുലം പല ഗുട്ടുകളിലും ദൈഖ്യം വരുമ്പോകൾ ഓടിയില്ല. യാത്ര ചെയ്യാൻ പറ്റിയ കാലാ വസ്തു അല്ലാത്തതിനാൽ കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പോയാൽ മതി എന്ന് പലരും പറഞ്ഞു. ജോയിക്കുട്ടി അതൊന്നും കുട്ടാക്കിയില്ല. ജുലൈ 2-ാം തീയതി എത്തിച്ചേരുമെന്ന് തോമസ് ശമ്മാശനെ എഴുതി അറിയിച്ച താണ്. പോവാതെ പറില്ല. പ്രധാനങ്ങൾ വക്കെവയ്ക്കാതെ, അതും ശ്രദ്ധിക്കാതെ ജോയിക്കുട്ടി മാവേലിക്കരെയ്ക്ക് തിരിച്ചു.

സുവിശേഷാലയത്തിൽ എത്തിയപ്പോഴുണ്ടും സസ്യയായി. നന്ന കെത്താലിച്ച വേഷവും കൈയ്ക്കിലോരു കടലാസു പൊതിയുമായി കയറി വന്ന ബാലനെ തോമസ് ശമ്മാറ്റൻ സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. ശമ്മാറ്റൻ ജോയിക്കുട്ടിയെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

സുവാ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ് ക്രഷ്ണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ തോമന്ത്രം ശമ്മാശൻ ജോയിക്കുട്ടിയോട് വിശേഷങ്ങളാക്കേ ചോറിച്ചു. ക്രഷ്ണം കഴിച്ച് എഴുന്നേറ്റക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ശമ്മാശൻ പറഞ്ഞു.

‘ഇവിടെ ചിലപ്പോഴാക്കേ പട്ടിണി കിടക്കേണ്ടി വരും. ജോയിക്കുട്ടി തയ്യാറാണോ?’

ജോയിക്കുട്ടി ചിതിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘പട്ടിണിയാണെങ്കിലും നമ്മുക്കാനിച്ചു പാടുപാടാൻ കഴിഞ്ഞാൽ എനിക്ക് വയറു നിറയും!’

ആ മറുപടി ശമ്മാശൻ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ചെന്നു തരച്ചു. ജോയി ക്രൂട്ടിയുടെ നിശ്ചയദാർശയും ശമ്മാശുനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. വികാരോ സ്ഥംഖലമായ ഒരു ബന്ധം അവിടെ മെട്ടിട്ടു. ജോയിക്രൂട്ടി വളരെ പെട്ടെന്ന് ശമ്മാശൻ കുഞ്ഞുജനായി മാറി. ജോയിക്രൂട്ടിയുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശമ്മാശൻ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഓരോ കാര്യവും വിശദമായി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും പറിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

സെമിനാറിയിൽ നിന്നു എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ വല്ലപ്പോഴുമേ സുവി ശ്രഷ്ടാലുത്തിലേക്ക് വരാറുള്ളു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കി നടത്തി തിരുന്ന് ശമ്മാശുനാൻ. അക്കാലത്ത് ജോയിക്രൂട്ടിയും.

മർത്തമരിയം സമാജം, യുവജനസമാജം, സണ്സ്ക്രിപ്തകുൾ തുടങ്ങിയ ആത്മീയ സംഘടനകൾ സുവിശേഷാലയത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. പുതിയ കാവ് സെൻ്റ് മേരീസ് ഇടവകയിലെ വികാരിമാരുടെ താല്പര്യം ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ ഗുണം ചെയ്തു. സുവിശേഷാലയത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അവർഗ്ഗത്വം അവർ നിരതരം പള്ളിയിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

മാവേലിക്കരയിലും പരിസരത്തുമുള്ള പള്ളികളിലെ കൺവൻഷനു കളിലും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തോമസ് ശമ്മാശൻ പോകുമ്പോൾ ജോയിക്രൂട്ടിയും കുടെ പോകുമായിരുന്നു. സുവിശേഷവേലയിലുള്ള താല്പര്യം നിലനിൽക്കുന്നതിന് അത് കാരണമായി.

സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ ദൈനന്ദിന കാര്യങ്ങൾക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലാധ്യാത്മകയിരുന്നു അത്. ദൈനം മില്ലുകളിൽ വച്ചിരുന്ന പിടിയരിപ്പട്ടികളിൽ നിന്നും അരി ശേഖരിച്ചാണ് അനോക്കെ നിത്യവൃത്തി കഴിഞ്ഞത്. ഇങ്ങനെയുള്ള അരി ശേഖരിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതിനും മറ്റ് അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കും സഹായിച്ചിരുന്നത്, പുളിമുട്ടിൽ പീടികയിലെ ജോയി (പി. കെ. മത്തായി) ആയിരുന്നു. മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും അതാഴത്തിന് അരി ഇല്ലാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ആരെ കിലും വന്നാൽ കണ്ണി വെച്ചില്ല എന്നു പറയാതിരിക്കുന്നതിന് കലത്തിൽ വെള്ളം വച്ച് തിളപ്പിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും അരി ഇട്ട് വേകാതെ ഈ വെള്ളം വാങ്ങിവേക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. സമയമാകുമ്പോൾ ഫേക്കും ആരെകിലും ഏവിടെ നിന്നെങ്കിലും അതിയുമായി ഏതും. സംസ്കാരവും വിശാസവും വിശ്വാസവും ത്യാഗവും അതുചേർന്നപ്പോൾ പരസ്പരം അകലുകയേണ്ടെങ്കിൽ വെറുക്കുകയേണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യാതെ ജീവിക്കാൻ ജോയി ക്രൂട്ടിയും പറിച്ചു. ജീവിതത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ പൊതു സത്യങ്ങൾ അഭ്യസിക്കാൻ ജോയിക്രൂട്ടിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചത് സുവിശേഷാലയ

തതിൽ വച്ചാണ്. ആത്മീയ മനോഭാവമുള്ള വ്യക്തിക്ക് ലഭിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ പ്രതിഫലമാണ് സംതൃപ്തി. ജോയിക്കൂട്ടിക്ക് അത് വേണ്ടും വോളം ലഭിച്ചു. ഇല്ലായ്മകളിലും വല്ലായ്മകളിലും സുവിശേഷാലയത്തിലുള്ളവർ സനിച്ചിരുന്ന് ദൈവത്തെ പാടി സ്തുതിച്ചു. ഇരുവുന്ന കടലിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നുയരുന്ന ജലദേവതയുടെ നിശാഗാനംപോലെ അത് ഹൃദയങ്ങൾ പൂഞ്ഞകമണിയിച്ചു.

മാവേലിക്കരയിലുള്ളവർ സുവിശേഷാലയത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. എ. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചുനേയും തോമസ് ശൈമാശനേയും ജോയിക്കൂട്ടിയേയും അവർ ജീവനു തുല്യം സ്നേഹിച്ചു. മുടങ്ങിയിട്ടിരിയിലെ ബാധിൽ നാളിം പോലെ ആ സ്നേഹം ജോയിക്കൂട്ടിയുടെ ഹൃദയത്തെ ചുടുപിടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ലോകം മുഴുവനും സ്നേഹിതമാരുള്ള ഒരു വലിയ പിതാവിശ്വസ്യയും സഹോദരന്റെയും ഏളിയ ശുശ്രൂഷകനായിരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞ തിൽ ജോയിക്കൂട്ടി സന്നോഷിച്ചു.

സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷസംഘത്തിന് ഒരു ഭരണാലടനയും മദ്യ സമ്പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകവും ഉണ്ഡാകുന്നത് ഇക്കാലത്താണ്. എൻ. ഗീവർഗ്ഗിന് സാർ ജോർജ്ജ് അച്ചുനേയും ശൈമാളുനേയും ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെയധികം സഹായിച്ചു. പരസ്യപ്രസംഗം, കണ്ണബെൻഡശൻ, മാസാ ത്യായോഗം, ബൈബിൾ ക്ലാസ്സുകൾ, ആര്യുപത്രി സന്ദർശനം, ഭവന സന്ദർശനം തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തന മേഖലകളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചു തുടങ്ങിയതും ഈ കാലാവല്ലത്തിലാണ്. മാവേലിക്കരയിൽ എൻ. സി. ഡാനിയേലിന്റെയും പി. സി. അലക്സാണ്ടറുടെയും ഭവനത്തിൽ വച്ച് പി. എ. തോമസ് ശൈമാളുന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ കൂടുമായിരുന്നു.

1957 മാർച്ച് 31-ാം തീയതി പി. എ. തോമസ് ശൈമാളുൻ വൈദികനായി പട്ടമറ്റു. സുവിശേഷാലയത്തിൽ താല്പര്യാലിക ചാപ്പൽ ഉണ്ഡാകി മാസത്തിൽ രണ്ടു തവണ തോമസച്ചൻ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. അതോടൊപ്പം കൊഴുവല്ലുർ എന്ന സ്ഥലത്ത് ഭളിത്കീസ്ത്രൂനികൾക്കു വേണ്ടി ആരംഭിച്ച ചാപ്പലിലൂറും രണ്ടു തവണ കുർബാന അർപ്പിച്ചിരുന്നു. കൊഴുവല്ലുർ പ്രദേശത്ത് സുവിശേഷജോഷണത്തിനും താല്പര്യപ്പെടുന്നവർക്ക് മാമോദിസിം നല്കുന്നതിനും തോമസച്ചനോടൊപ്പം ജോയിക്കൂട്ടിയും പോയിട്ടുണ്ട്.

1943-ലാണ് സുവിശേഷാലയം ആരംഭിക്കുന്നതെങ്കിലും പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ ഈ സ്ഥാപനത്തിന് ധാരാളം ബാലാരിഷ്ടതകൾ നേരിട്ടേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. എ. വി. ജോർജ്ജ് ശൈമാളുൻ അമേരിക്കയിലെ പഠനം കഴിഞ്ഞ് ഇന്ത്യയിലേക്ക് മടങ്ങുന്നോൾ അമേരിക്കയിലുള്ള തന്റെ

സുഹൃത്തുകൾ കൊടുത്ത പണംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഇതിനു തുടക്കം കുറിച്ചത്. ശങ്കുപറമ്പിൽ വീട്ടുകാരിൽ നിന്നു മാവേലിക്കര പൂളിമുട്ടു പാല തയിനു തൈക്കുവഗ്രതായി വാങ്ങിയ 15 സെൻ്റ് സ്ഥലത്താണ് അന്ന് ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം പണിത്തത്. ജോയിക്കുട്ടി അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിന്റെ പണി പൂർത്തിയായിരുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഹാളും അടക്കളെല്ലാം ഒരു ചരിപ്പും മുകളിലും താഴെയുമായി രണ്ട് സെസ്യ് മുറികളും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ചില മുറികൾ സിമൺ തേച്ച് വൃത്തിയാക്കിയിരുന്നില്ല.

കിൻ്റെ കിട്ടുന്നതിനുള്ള വയറിന്റെ ജോലികൾ ഒക്കെ വളരെ കഴി ഞണ്ടാണ് നടത്തിയത്. ഒരു മുൻ പ്രാർത്ഥനാമുൻഡായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഒമ്പവീശ കൂല്ലുകളും മീറ്റിംഗുകളും മറ്റും നടക്കുന്നത് ഹാളിൽ വച്ചാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ വലിയ ചാപ്പൽ പണിയുന്നതുവരെ ഒരു താല്പകാ ദിക്ക് ചാപ്പലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. 1956 മുതൽ 1958 വരെയുള്ള കാല ഘട്ടത്തിൽ സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയും മാനേജരുമായി പ്രവർത്തിച്ചു പി. എം. തോമസ് അച്ചൻ ആയിരുന്നു.

പടിഞ്ഞാറെതലവയ്ക്കിൽ പി. സി. അലക്സാഡ്രോടു മാതാവ് പ്രധാന ഡിക്യൂട്ടിലുള്ള രോഗത്താൽ ചികിത്സയിൽ കഴിയുന്ന കാലത്ത് തോമസ് അച്ചൻ മുടങ്ങാതെ എല്ലാ വൈളളിയാഴ്ചയും ആ വേന്തതിൽ പോയി പ്രാർത്ഥന നടത്തുമയായിരുന്നു. ധാരാളം സ്വർക്കികൾ ആ പ്രാർത്ഥനയാക്കുട തിൽ സംബന്ധിക്കും. തോമസച്ചുനും ജോയിക്കുട്ടിയുമാണ് പ്രധാന പ്രസംഗകൾ. ഉദ്യോഗാർത്ഥം കേരളത്തിനു വെള്ളിയിൽ താമസിക്കുന്ന മക്കളോടൊപ്പം പോകാതെ സ്വന്തം വീട്ടിൽ തന്നെ ആ വ്യഖ്യ മാതാവ് കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ പ്രധാന കാരണം ഈ പ്രാർത്ഥനയാക്കുട്ടത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിലുള്ള സന്ദേശമായിരുന്നു. 1958-ൽ തോമസ് അച്ചൻ മലബാറിലേക്ക് പോയപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയാക്കുടം മുടങ്ങാതെ ജോയിക്കുട്ടി പോയി നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ വദ്യ മാതാവ് 1958-ൽ കർത്താവിൽ നിന്ന് പ്രാപിച്ചു.

എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ പ്രസംഗം കേരളത്തിലാകമാനം ഒരു പുതിയ തരംഗം ഉണ്ടാക്കി. ദൈവത്തിന്റെ കൂപ് പതിനായിരം മടങ്ങായി കിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ നമുക്കുവേണ്ടി കരുതിക്കൊള്ളും എന വിശ്വാ സത്തിലേക്ക് വരുന്നവന് മാത്രമേ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലെ ആത്മ സുവം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയു എന ജോർജ്ജ് അച്ചൻ സിഖാനം ആയിരക്കണക്കിന് ശ്രാതാക്കളെ മാനസാന്തരപ്പുട്ടതി. യുക്തവും ഭദ്ര വുമായ ഒരു സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി കെട്ടുപോയ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഒരു കൊടുക്കാറ്റായി വന്ന് ഉള്ളിക്കത്തിച്ചു.

എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ പ്രസംഗങ്ങൾ മലബാറ് പ്രദേശത്ത്

ധാരാളം ആത്മാവുകളെ ശൃംഖികർബ�ച്ചട്ടുത്തു. മലബാർ സന്ദർശനങ്ങൾ പലപ്പോഴും ജോർജ്ജ് അച്ചന്നോടൊപ്പും പി. എറം. തോമസ് അച്ചന്നും ഉണ്ണായിരുന്നു. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ്റെ അഭിലാഷപ്രകാരം ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനു സഹകരിക്കാമെന്ന് ചില വ്യക്തികൾ സമ്മതിച്ചു. ഒരു അനാമാലയം ആരംഭിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അച്ചൻ്റെ ആഗ്രഹം. 1957-ൽ മലബാറിലേക്കുള്ള ധാത്രാമജൈ സഭയിലെ ഒരു പ്രമുഖ തോട്ട് ഉടമയായ മേപ്പാൽ മണമേൽ എറം. സി. പോത നോക് അസ്വത്ത് ഏകൾ സമലം അനാമാലയത്തിനുവേണ്ടി നല്കുന്നുമെന്ന് അച്ചൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അത് സമ്മതിക്കുകയും ആദ്യ പടിയായി പുതുപ്പാടിയിലുള്ള തോട്ടത്തിന്റെ 25 ഏക്കർ സമലം പരിശുദ്ധ ബാവാ യുടെ പേരിൽ ദാനാധാരമായി എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പക്ഷേ, പുതുപ്പാടിയിൽ പോയി ചുമതലകൾ ഏറ്റുടന്തെ ആരു നടത്തും എന്നത് ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. എന്നാൽ സഭയ്ക്കും സമൂഹം തിനും വേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച ആരാധ്യനായ പി. എറം. തോമസ് അച്ചൻ ധാത്രാരു വൈമനസ്യവും കുടാതെ ആ ചുമതലകൾ ഏറ്റുടന്തെ നടത്താൻ സന്നദ്ധനായി.

1958-ൽ പുതുപ്പാടി സെൻ്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളിയുടെ മുറ്റത്ത് പുല്ലുമേണ്ട ഒരു കൂടിൽ കെട്ടി തോമസ് അച്ചൻ താമസം ആരംഭിച്ചു. കാട്ടും കാട്ടു മുഗങ്ങളും അച്ചന് പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. തട്ടാരവുലം മറ്റത്ത് പൊന്നോലം അനിയന്ത്രണ തോമസ് അച്ചനെ സഹായിക്കാൻ പുതുപ്പാടിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. ബാലഭവനവേണ്ടി ലഭിച്ച സമലം കൃഷിക്ക് അനുയോജ്യമാ കിത്തിർക്കുന്നതിനും കെട്ടിടം വയ്ക്കുന്നതിനും ഇടവകക്കാരുങ്ങൾ നോക്കുന്നതിനും തോമസ് അച്ചൻ അഹോരാത്രം പ്രയത്നിച്ചു. കാട്ടാന ഇരഞ്ഞി കൃഷി നശിപ്പിക്കുകയും പുലിയും ചെന്നായും കനുകകാലികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി കൊന്നുതിനുകയും ചെയ്യുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ഏകിലും തോമസ് അച്ചൻ്റെ മനസ്സെമ്പര്യവും ദൈവാർപ്പണ ബോധവും ആ പ്രദേശത്ത് ഒരു വലിയ പ്രസ്ഥാനം വളർന്നു വരുവാനിടയാക്കി. 1958 നവംബർ 16-ന് ബാലഭവനത്തിന്റെ ആദ്യ കെട്ടിടത്തിന് തറകളിട്ടു. മലബാർ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന പദ്ധതാസ് മാർ ഒന്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയാണ് ശില്പാസ്ഥാപനം നിർവ്വഹിച്ചത്. 1959 നവംബർ 2-ാം തീയതി പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മദിവസത്തിൽ സെമാൺ, ജോർജ്ജുകുട്ടി, ജോയി എന്നീ മുന്നു കുട്ടികളെ സീകർച്ചുക്കൊണ്ട് ബാലഭവനം ആരംഭിച്ചു. സെമാൺ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരിയുടെ മകനായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കോയന്തരുടിനടുത്തുള്ള ഒരു റെയിൽവേ ട്രാക്കിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന അമ്മയുടെ ശരീരത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരയുന്ന ചിന്നസ്വാമിയെ (സെമാൺ) ആരോ

എടുത്ത് തകാകം ആഗ്രഹമത്തിലെത്തിച്ചു. അവിടെനിന്നുമാണ് സൈമൺ പുതുപ്പാടിയിലെത്തിയത്. ഈന്ന് പുതുപ്പാടി ബാലഭവനത്തിന്റെ സമീപം സൈമൺ കുടുംബമായി താമസിക്കുന്നു.

ബാലഭവനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ മാവേലിക്കരയിൽ നിന്നു ജോയിക്കുട്ടിയും തോമൻ അച്ചനെ സഹായിക്കുന്നതിന് പുതുപ്പാടിയിൽ എത്തിയിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ആ മല്ലിൽ കറിനമായി അഭ്യാസിച്ചു. നെല്ലും കപ്പയും വാഴയും തെങ്ങും കുരുമുളകും കുഷിചെയ്തു. ബാലഭവനത്തിലേക്ക് ആവശ്യമായ പച്ചക്കറികളും മറ്റും ആ മല്ലിൽ നിന്നുതന്നെ അവർ വിളയിച്ചെടുത്തു.

“നല്ല കർഷകൻ.” പുതുപ്പാടി സൈന്റ് പോൾസ് ആഗ്രഹ പരമ്പരയിൽ ദബാർത്തെ നടാൾ നേതൃത്വം നൽകുന്ന റബ്ബാച്ചൻ.

വൈദികസമിനാരിയിൽ

ജോയിക്കുട്ടി 1958-ൽ തന്നെ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. സെമിനാരി തിലെ ഫീസിന്റെ മുഴുവൻ ചെലവും വഹിക്കാൻ അന്ന് സുവിശേഷം യത്തിന് നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഫീസിനുവേണ്ടി മറ്റു ചിലരെ ആഗ്രഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭിലായ് റൂടിൽ പ്ലാസ്റ്റിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി രൂപ പി. സി. ചെറിയാൻ (കെച്ചുപ്പ്) ജോയിക്കുട്ടിയുടെ പതനത്തിനായി പ്രതിമാസം പത്രത്തു രൂപ ഒരു വർഷത്തേക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന് വാർദ്ധാനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ജോയിക്കുട്ടിയെ കാണുകയോ അറിയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. പിടികയിൽ പി. എ. മത്തായിയാൻ ജോയിക്കുട്ടിയെക്കുറിച്ച് പി. സി. ചെറിയാനോട് പറഞ്ഞത്. ഒരു വർഷത്തേക്ക് അദ്ദേഹം വാർദ്ധാനം ചെയ്ത തുക സെമിനാരി പഠനം പൂർത്തിയാക്കുന്നതുവരെയുള്ള നാലു വർഷക്കാലവും മുടങ്ങാതെ ലഭിച്ചു.

ആ ബന്ധം ദേശകാലങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രതിമാസം ലഭിക്കുന്ന പത്രത്തു രൂപയേക്കാൾ പരസ്പരമുള്ള ‘കരുതൽ’ തികച്ചും മാതൃകാപരമായിരുന്നു. സുഡിക്ഷയും സമൂഹവുമായ സാഹോദര്യസ്ഥനോടു കൊണ്ട് രണ്ടുപേരുടേയും ഫൂട്ടറം നിറന്തു കവിഞ്ഞു.

(ഇരുപതു വർഷം മുമ്പാണ് കുമ്പനാട് സദേശരിയായ പി. സി. ചെറിയാൻ നിരൂപതനായത്. ബന്ധുമിത്രാദികളെല്ലാം എത്തിച്ചേർന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതദേഹം, ഒരു ആത്മസുഹൃത്തിന്റെ സാമ്പദ്യത്തിനുവേണ്ടി കാത്തുവച്ചു. ഹൈസ്കൂളിൽ നിന്നു പാഠ ജോയിക്കുട്ടി വന്ന തനിക്കു സുഹൃത്തും സഹോദരനുമായ വ്യക്തിക്ക് അനുയാതാനുമതി കൊടുത്തിനും അനുഭവിച്ചു. ശ്രദ്ധാർത്ഥിക്കുമാരം നടന്നത്.)

കുവൈറ്റിനിന്നും പേരുവയ്ക്കാതെ ചില അല്ലെങ്കിലും ജോയിക്കുട്ടിക്കുവേണ്ടി സെമിനാരിയിലേക്ക് പണമയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ‘വിളിച്ചുവൻ വിശസ്തനാകയാൽ എല്ലാം നടത്തിക്കൊള്ളും’ എന്ന പുർണ്ണമായ പ്രത്യാശ ജോയിക്കുട്ടിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തോം ആദ്യമേ അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ നിരാഗയോ ആഗ്രഹയോ ഇല്ലാതെ സെമിനാരിയിലെ പഠനകാലം കഴിച്ചുകുട്ടി.

അനാമകുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി എത്തെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാപനം ആരംഭിക്കണമെന്ന് ജോയിക്കുട്ടിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് നേരത്തെ സുചിപ്പിച്ചുവള്ളു. സെമിനാരിയിൽ പഠിക്കുവേണ്ടും മനസ്സിനുള്ളിൽ ആസപ്പനും സുക്ഷിച്ചിരുന്നു. തീരാവ്യാധി മുലം കഷ്ടപ്പെടുന്ന കുപ്പംരോഗി

കലപ്പോലെയുള്ളവർക്ക് ആശയം നൽകുന്നതിനേക്കുറിച്ച് അക്കാലത്ത് ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ ആശയങ്ങൾ പ്രവൃത്തിപരമായി ലൈഖണിക്കുന്ന അവധ്യമായ ശക്തി നൽകണമെയെന്ന് ജോയിക്കുട്ടി എപ്പോഴും ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ബാലനായിരിക്കുന്നോഴെ രഹസ്യമായി സുക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു മദ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകം സെമിനാരിയിലെത്തിയിട്ടും ജോയിക്കുട്ടി ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുവിലത്തെ പേജിൽ ഇത്തരം ആവശ്യ അഞ്ചെളക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടും എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളിലും ഈത് പ്രത്യേകം ഓർത്ത് പ്രാർത്ഥനക്കുന്നത് ഒരു ശീലമാക്കി.

സെമിനാരിയിലെ ചെലവുകൾക്ക് ഭിലായിയിൽനിന്നും പി. സി. ചെറിയാൻ അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന പത്തു രൂപയിൽ, ഒരു രൂപ എല്ലാ മാസവും ഒരു കവറിലീട്ട് പ്രത്യേകം സുക്ഷിച്ചുവച്ചു. ആരെക്കിലും പഠനാവധ്യത്തിനോ സന്തക കാര്യത്തിനോ കൊടുക്കുന്നതിന്റെയും ദശാംശം ഇങ്ങനെ സുക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുമായിരുന്നു. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതുവരെ ശേഖരിച്ചുവച്ച പണം മാവേലിക്കരെ നേരുക്ക് ബാക്ക് ഓഫ് ട്രാവർകുർ ശാഖയിൽ ജോർജ്ജച്ചന്റെയും ജോയിക്കുട്ടിയുടെയും പേരിൽ നിക്ഷേപിച്ചു.

കുഷ്ഠരോഗികളുടെ ഇടയിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു വേല ആരംഭിക്കണം എന്ന് ജോയിക്കുട്ടിക്ക് താല്പര്യമുണ്ടെന്ന് അങ്ങനെ ജോർജ്ജച്ചന്റും അറിയാൻ ഇടയായി. പുതുപ്പാടിയിൽ സെറ്റ് പോർസ് ആശ്രമം എന്ന പേരിൽ ഒരു ബേബർഹൗസ് സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന പണം ജോയിക്കുട്ടി ബാക്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുമായിരുന്നു (ആശ്രമം രൂപീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കിട്ടുന്ന പണം ആശ്രമത്തിനു നൽകിത്തുടങ്ങി).

വൈദികസെമിനാരിയിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് സുഹൃത്തുക്കളേം ടൊപ്പ് കോട്ടയം ജില്ലാ ആശുപത്രി സന്ദർശിച്ച് രോഗികളെ കാണുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനക്കുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ഏതെങ്കിലും ഇടവക സന്ദർശിക്കുന്നോമോ ആ ഇടവകയിലെ രോഗികളെ ചെന്നുകണ്ട് ആശവനിപ്പിക്കുക എന്നത് ഒരു കർത്തവ്യംപോലെ ജോയിക്കുട്ടി പാലിച്ചു. ഇന്നും തന്നെ അഡിയൂകയും സന്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ രോഗം കൊണ്ടോ മരണം കൊണ്ടോ മനസ്പത്യാസങ്ഘടണായാൽ അവിടെചെല്ലുന്ന പതിവ് തെറ്റിക്കാരില്ല.

1961-ൽ ജോയിക്കുട്ടി ശ്രമാശനായി. ജുൺ മാസം 22-ാം തീയതി കൊല്ലം ഭ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന അഭിവാദ്യമായും മാർക്കുറിലോസ് തിരുമേനി (പ. മാതൃസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ) യാൻ ജോയിക്കുട്ടിക്ക് തുപ്പിയക്കിനോ പട്ടം നൽകിയത്.

അങ്ങനെ ജോയിക്കുട്ടി ഡീക്കൻ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പായി. സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് ശമ്മാൻ അവിടെ തന്നെ താമസമാക്കി. അഭിവര്യ കൂറിലോന്ന് തിരുമേനി ശമ്മാൻ കൊല്ലം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ സമ്മാനം മിഷനറിയായും നിയമിച്ചു. വിവിധ ഇടവകകളിൽ ആരംഭിച്ച സെസ്റ്റ് പോൾസ് സുവിശേഷ സംഘത്തിന്റെ യുണിറ്റുകൾ സന്ദർശിക്കുക, ഓൺവാരം വേല നടത്തുക, പുതുപ്പാടി സാലവൈനത്തകുറിച്ച് വി. കുർബാനമഖേയ ഇടവകകളിൽ പ്രസംഗിക്കുക തുടങ്ങിയ പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങളായിരുന്നു ശമ്മാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിനോടൊപ്പംതന്നെ സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളും അഭംഗുരം തുടർന്നു.

ബാഹ്യക്രിയ ഇടവകയുടെ മാർ അതാനാസ്യാസ് തിരുമനന്ത്വക്കാണ്ട് 1962 ജൂൺ മാസം 15-നു ഫിലിപ്പീ ശമ്മാൻ പുർണ്ണ ശമ്മാശുപട്ടം നൽകി. കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ചായിരുന്നു ഈ ശുശ്രൂഷ നടന്നത്. 1962 ജൂൺ 26-നു കടവനാക് വലിയ പള്ളിയിൽ വച്ച് മാത്യുസ് മാർ കൂറിലോന്ന് തിരുമേനി ശമ്മാൻ വൈദികനായി അവരോധിച്ചു. ഫിലിപ്പ് ശമ്മാശനോടൊപ്പം ആ ദിവസം തന്നെ ഡീക്കൻ അലക്സ് കുറവിൽ, ഡീക്കൻ വർഗ്ഗീസ് കുറയിൽ എന്നിവരും വൈദികരായി.

ജോയിക്കുട്ടി ജീവിത സായുജ്യത്തിന്റെ പരിശുദ്ധ പദ്ധതിലേക്ക് - ആദ്യാത്മികതയുടെ തെളിമയും ധാർമ്മികതയുടെ കാതലും കൊണ്ട് - സരളമായ പരാരോഹിത്യപദ്ധതിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.

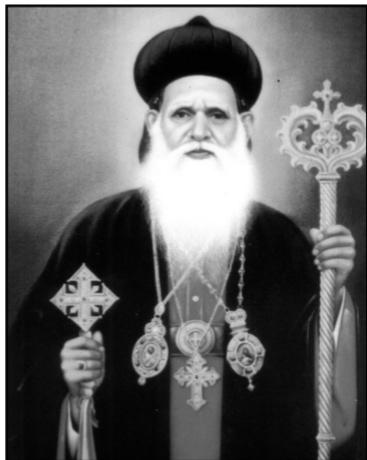
ജീവിത സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പുതിയെയാരു മുഖം! സന്യാസത്തിന്റെ മാധ്യരൂ പ്രതിഭാസത്തിലൂടെ ആത്മാവു നടത്തുന്ന തീർത്ഥയാത്രയുടെ ആരംഭം!

പഴയ ജോയിക്കുട്ടി ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പിന് വഴിമാറിക്കൊടുത്തു. സെസ്റ്റ് പോൾസ് ആശ്രമ കുടുംബത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു വൈദികൻ കൂടിയുണ്ടായി.

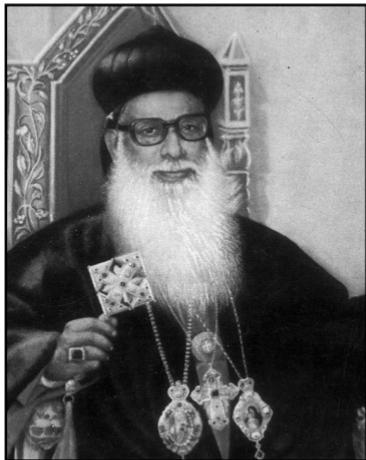
എല്ലാ മാസത്തിലും ആദ്യത്തെ രണ്ടു ണ്ണായറാച്ചപകളിൽ സുവിശേഷാലയത്തിലെ ചാപ്പലിൽ ഫിലിപ്പച്ചൻ വി. കുർബാന അർഫീച്ചു. തുടർന്നുവരുന്ന രണ്ടു ണ്ണായറാച്ചപകളിലും മറ്റ് ഇടവകകൾ സന്ദർശിച്ച് പ്രസംഗിക്കും. സുവിശേഷാലയത്തിലേക്ക് കുടുതൽ വ്യക്തികൾ ആകർഷിക്കപ്പെടുവാൻ ഫിലിപ്പച്ചൻ ഇടവക സന്ദർശനങ്ങൾ കാരണമായി.

വൈദികനായഗ്രഹം ഒരു വർഷത്തേക്കാളും മാത്രമേ സുവിശേഷാലയത്തിൽ തുടരാൻ ഫിലിപ്പച്ചന് സാധിച്ചാലെ.

രിഖാച്ചേരി ഉന്നതരായ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ

പ. വസേലിയോസ്
ഗീവർഗ്ഗീസ് ഭിതിയൻ
കാതോലിക്കാബാവാ

പ. വസേലിയോസ്
മാർത്തോമാ മാത്യുസ് പ്രമമൻ
കാതോലിക്കാബാവാ

പ. വസേലിയോസ്
മാർത്തോമാ മാത്യുസ്
ഭിതിയൻ കാതോലിക്കാബാവാ

പ. വസേലിയോസ്
മാർത്തോമാ ഭിഡിമോസ്
പ്രമമൻ കാതോലിക്കാബാവാ

പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് ഫിലിപ്പച്ചൻ പുർണ്ണ വിശാസമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ശൈമാശനായിരിക്കുവോൾ തലവടക്കിയിലൂള്ള ഒരു സംശയേന്ന് കൂർഗ്ഗൾ അല്ലെന്നുപറിക്കാതെ ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് യാദ്യച്ചികമായി കാണുവാനിടയായി. ഏതോ ഉദരരോഗം ബാധിച്ച് അവർ കുറെ നാളായി ചികിത്സയിലായിരുന്നു. ശൈമാശന കണ്ണപ്പോൾ ആ സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവ് ഓടിച്ചേരുന്ന് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ആവശ്യ പ്പെട്ടു. ശൈമാശൻ രോഗികളുടെ മല്ലുത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ സ്ത്രീയുടെ രോഗത്തെക്കുറിച്ച് ശൈമാശൻ ഡോക്ടർമാരുമായി സംസാരിച്ചു. ഒരു ഓപ്പറേഷനിലുടെയ്യാതെ രോഗം ഭേദമാകില്ല എന്ന് ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞു. അകാരണമായ ദയം നിമിത്തം ഈ സ്ത്രീ ഓപ്പറേഷൻ സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ശൈമാശൻ വളരെയധികം ഗുണങ്ങോഷിക്കുകയും കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ ഓപ്പറേഷൻ നടത്താൻ സമ്മതിച്ചു.

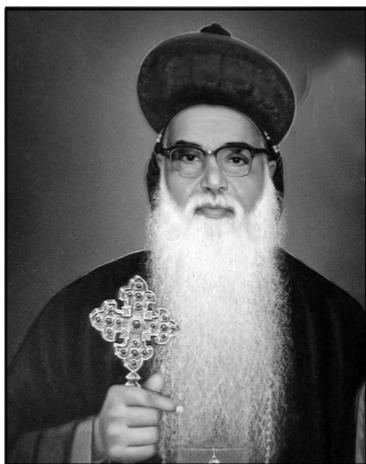
ഓപ്പറേഷൻ സമയത്ത് ശൈമാശനും ആശുപത്രിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നെന്ന് ആ സ്ത്രീയും ഭർത്താവും നിർബന്ധിച്ചു. ശൈമാശൻ ചെല്ലാം മെന്നേറ്റു. പകേശ, ഓണാവധിക്ക് ശൈമാശൻ മാവേലിക്കരയ്ക്കു പോയ ശൈഷമാൻ ഓപ്പറേഷൻ നിശ്ചയിച്ചത്. അതിനാൽ വാക്കു പാലിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവധി കഴിഞ്ഞ് സെമിനാറിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആശുപത്രിയിൽനിന്നും രഭുമുന്നു ദിവസമായി ഫോൺ ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും അവിടെ ഒരു സ്ത്രീ ഓപ്പറേഷനുശേഷം അത്യാസന നിലയിലാണെന്നും ശൈമാശൻ എത്രയുംവേഗം ആ സ്ത്രീയെ ചെന്നു കാണണമെന്നും മാനേജരച്ചൻ പറഞ്ഞു. ഉടനെതന്നെ ശൈമാശൻ ആശുപത്രിയിലെത്തി.

ആ സ്ത്രീയുടെ നില ഗുരുതരമായിരുന്നു. മയക്കാ തെളിയുവോൾ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ശൈമാശന കാണണമെന്ന് പറയുമെന്നു കുടെ നിന്നിരുന്ന മുതൽ മകൾ പറഞ്ഞു.

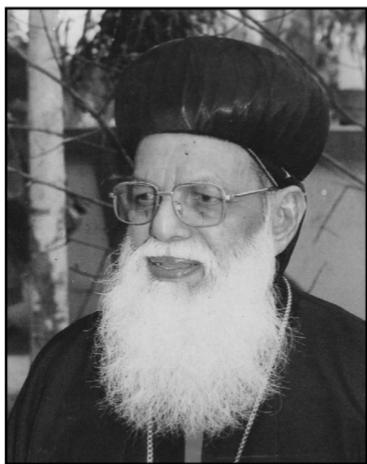
ശൈമാശൻ ആ കിടയ്ക്കരുകയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. വി. കുർബ്ബാന രോഗിക്കർക്ക് ഒഴുക്കമായതിനാൽ രോഗിക്ക് പെട്ടെന്നുതന്നെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന കൊടുക്കുവാനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ശൈമാശൻ ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് ഫാ. കെ. മത്തായിയെ വിവരം അറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹം ആശുപത്രിയിലെത്തി വി. കുർബ്ബാന കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അതഭൂതമെന്നു പറയട്ട, വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ അവരുടെ രോഗാവസ്ഥ ക്രമേണ കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. പിറ്റേ ദിവസം വൈകിട്ട് നാലു മണിക്ക് ശൈമാശൻ ചെല്ലുവോൾ ആ സ്ത്രീ കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് സംസാരിക്കുന്നതാണ് കണ്ണത്.

റിംഗാച്ചേരൻ ഉത്തമരായ ശുരുദ്രേഷ്ഠംകാർ

യുഹാനോസ്
മാർ സേവോഡ്യോസ്

ഐ. മിലിപ്പോസ്
മാർ തെയോഫിലോസ്

മലകര മല്ലപാൻ
ഞാർത്താക്കൽ
എൻ. കെ. കോരുത്

ഐ. ഐ. റി. ജീ. ജോഹി

ഇതുപോലെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലം നേരിട്ടുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ യാരാളം സംഭവങ്ങൾ കമാപ്പുരുഷരെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മാതൃസ്വർഗ്ഗ മാർ അതാനാസേസ്യാസ് തിരുമേനിയുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം 1963 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ ഭിലായ് ഇടവക വികാരിയായി ഫിലിപ്പച്ചൻ ചാർജേട്ടുതു. പലവിധത്തിലും ഈ ഇടവക യാരാളം പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖിക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു അവസരത്തിലാണ് ഫിലിപ്പച്ചൻ അവിടെ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത്. ഭിലായ് സെന്റ് ഗ്രീഗറാറ്റേയാസ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചത് അച്ചന്നായിരുന്നു. ആ ഭാഗത്ത് ആരുമായി ഓർത്തയോഡ്കുന്ന് സാഭ്യങ്കാണ് ഒരു ആരാധനാലയം ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു സ്കൂളും അവിടെ ആരംഭിച്ചു. പ്രസ്തുത സ്കൂൾ ഇന്ന് മുഖായിരത്തിലധികം കുട്ടികൾ പരിക്കുന്ന ഒരു ഫയർ സൈക്കിൾ സ്കൂളായി വളർന്നിട്ടുണ്ട്. ഉത്തര രേഖയിലെ നമ്മുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഭിലായ് ഒരു സിരാക്കേദിം തന്നെയാണ്. ആരംഭംബന്ധത്തിൽ സഭാംഗങ്ങളെ ഒരു വിശ്വാസത്തിന്റെ ചരിത്ര കോർത്തിണക്കാൻ ഫിലിപ്പച്ചൻ അനുഷ്ഠിച്ച സേവനം ഇന്നും അവിടെയുള്ളവർക്ക് പ്രചോദനവും പ്രകാശവും പകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടു വർഷത്തേരാളം ഫിലിപ്പച്ചൻ അവിടെ പ്രവർത്തിച്ചു. അച്ചൻ ചെല്ലുംനോൾ കേരളത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന്, പ്രത്യേകിച്ചും മലബാറിയുടെ നിന്നും ധാരാളം ചെറുപ്പകാർ സ്കൂളിൽ പ്ലാറ്റിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവരായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ഉത്സാഹവും പരിശ്രമവും അച്ചൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ശക്തി പകർന്നു. കെ. സി. എബ്രഹാം, പി. എം. ജോൺ, എം. എ. ജേക്കബ്സ്, ജോൺ എഫ്റ്റ്, കെ. സി. ജോർജ്ജ് എന്നിവർ അച്ചൻ സന്തത സഹചാരികളായിരുന്നു. എന്നാവശ്യത്തിനും എല്ലായ്പ്ലാച്ചും അവർ അച്ചൻ കുടെയുണ്ട്. ഈ യുവസംഘത്തെ നമ്മുടെ മാനസാന്തരത്തിലേക്ക് നയിച്ച തിൽ ഫിലിപ്പച്ചൻ ഗണ്യമായ പക്കുണ്ട്. ഇവരിൽ ചിലരെക്കു ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ സന്ദേശകരമായ കുടുംബങ്ങളിലിട്ടും എങ്കിലും രണ്ടു വർഷം മാത്രമേ അവിടെ വികാരിയായി പ്രവർത്തിച്ചുള്ളു എങ്കിലും ആ ഇടവകയുടെ നാനാവിധമായ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ആവശ്യമായ തെല്ലാം ചെയ്തുവെയ്ക്കാൻ ഫിലിപ്പച്ചനു സാധിച്ചു.

ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളിയുടെ കുദാശയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ പള്ളി പണിയുടെ സുപ്രഭാംഗ് എഞ്ചിനീയർ ടി. വി. മാതൃവിന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെച്ച ഒരു കമ്മറ്റി കുടുകയുണ്ടായി. ബേബിക്കുട്ടി എന്നു വിളിക്കുന്ന ടി. വി. മാതൃ കണ്ണനാട് സദ്ഗീതയാണ്. ഇദ്ദേഹം അന്ന് സ്കൂളിൽ പ്ലാറ്റിലെ എഞ്ചിനീയർ ആയിരുന്നു. സഭാ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ബേബിക്കുട്ടി വളരെയെറെ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു (കവിയുർ

കണ്ണടത്തിൽ കോൺയൂടെ മകൾ രമണിയാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹ ധർമ്മിനി). പള്ളിപ്പണി നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ പുർത്തിയാക്കുന്ന തിനും സൈക്കൽ ടെൻ സ്ഥലം വാങ്ങിക്കുന്നതിനും മറ്റൊരു അദ്ദേഹം ചെയ്ത സഹായങ്ങൾ വിസ്മരിക്കാവുന്നവയല്ല. 1965-ൽ മാത്യുവിന്റെ വേന്നത്തിൽ വച്ചു നടന്ന ഈ ആലോചനായോഗത്തിൽ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ യുടേയും കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടേയും മഹനീയ സാന്നിധ്യത്തിൽ ഫിലി പ്ലച്ചൻ പുരോഗമനപരമായ ചില ആശയങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വച്ചു.

“ഭിലായ ഇടവകയിലെ യുവാക്കളുടെ ശക്തി സഭയ്ക്ക് ഉപയോഗി കണ്ണമെങ്കിൽ ഇവിടെ ഒരു സ്കൂളും കോളജും ഉണ്ടാക്കണം. ഒരു ആശ്രമം, കോൺവെന്റ്, അനാമ മരിം എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളും മലകര സഭയുടേതായി ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കണം. സഭയുടെ മിഷൻ കേന്ദ്രമായി ഈ സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുക്കണം. ഇവിടെയുള്ള എല്ലാവരുടേയും പ്രവർത്തനശേഷി ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താം.”

ഈ ആശയങ്ങൾ അവിടെക്കുടിയിരുന്ന എല്ലാവരേയും അത്കൃതപ്പെടുത്തി. അച്ചൻറെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ യൂഡിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു. “താൻ ഇവിടെ കുറേനാൾ കൂടി സേവനം ചെയ്താൽ ഇതാക്കേ നടക്കും.”

ഈ ഭിലായ, സഭയിലെ സുപ്രധാനമായ ഒരു മിഷൻ കേന്ദ്രമായി വികസിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആശുപത്രിയോഴികെ മറ്റൊരു സ്ഥാപനങ്ങളും അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പില്ക്കാലത്ത് ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് പ്രത്യേകം ഇടവകകൾ ഉണ്ടായി.

ഭിലായിയിലെ വിവിധ ശ്രാമങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് ദൈവവചനം പറയുന്നതിനും പരസ്യയോഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനും പലരേയും ക്രിസ്തീയ ജീവിതരീതികളിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നതിനും അച്ചൻ താല്പര്യം കാണിച്ചു.

1965-ൽ എം. വി. ജോർജ്ജച്ചൻ ആൻഡമാൻ നികോബാബാർ ദിവ്യ കൾ സന്ദർശിച്ചു. മലകരസഭയിൽനിന്നും ആൻഡമാൻസ് സന്ദർശിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ പുരോഹിതൻ അദ്ദേഹമായിരുന്നു. അച്ചൻറെ സാന്നിധ്യവും പ്രഭാഷണങ്ങളും രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് നാടുകടത്തപ്പെട്ട

മലയാളികൾക്കും ഉദ്യോഗാർത്ഥം അവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന മലയാളികൾക്കും പുതിയെയാരു ഉണ്ടാവു നൽകി. തുടർന്ന് അവിടെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ച് സേവനം നടത്തണമെന്ന് അച്ചൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും അനേകക്കുറിച്ച് ഭിലായിലുള്ള ഫിലിപ്പശ്രീനെ എഴുതി അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആൻധ്യമാൻസ്-നികോബാർ ഡീപ്പുകളിലെ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പോകുവാൻ ഫിലിപ്പശ്രീ തയ്യാറായി. എന്നാൽ പുതുപ്പാടി ആഗ്രഹമത്തിൽ നിന്ന് പി. എ. തോമസ് അച്ചനും അവിടെക്ക് പോകുവാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചു. സാഹസികതയെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ രണ്ടുപേരും ഒരുക്കമൊണ്ടോ. ഈ ദിവസം പി. എ. തോമസച്ചൻ ഏറ്റുടുത്തു. അദ്ദേഹം മലകരസായൈടെ ആദ്യത്തെ വികാരിയെന്ന നിലയിൽ അവിടെ ആദരണിയമായ ആത്മീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. അവിടെയുള്ള എല്ലാ ഡീപ്പുകളും അച്ചൻ സന്ദർശിക്കുകയും ആദ്യാത്മികരംഗത്ത് ശോഭിക്കുകയും ചെയ്തു. അനേകം ആളുകൾ മദ്യപാനാസക്തിയിൽ നിന്ന് മോചിതരായി. ഏററേപ്പേരെ മാനസാന്തരഫ്പുടുത്തി ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ഉപകരണമാകി തൈരിച്ചു. അവിടെ സെറ്റ് പോൾസ് ആഗ്രഹമത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ രൂപീകരിക്കണമെന്നും അച്ചന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, വേണ്ടതെ പ്രവർത്തകരെ കിട്ടാത്ത കാരണത്താൽ ആ ആഗ്രഹം പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

പി. എ. തോമസച്ചൻ ആഗ്രഹമത്തിന്റെയും ബാലഭവനത്തിന്റെയും ചുമതലയിൽ നിന്നും മാറികഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ച് പലർക്കും ആശങ്കയുണ്ടായി. വളരെ പെട്ടുന്ന് അത് പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു കയ്യും ചെയ്തു. തോമസച്ചൻറെ പ്രതീക്ഷകൾക്കാത്ത, അതിൽ കവിതയെ നിലയിൽ ആശ്രമവും ബാലഭവനവും സ്വയംപര്യാപ്തതയിലേക്ക് വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലാലുട്ടമായിരുന്നു അത്. അച്ചൻറെ ആത്മീയ ചെതനയും കർന്മാഭ്യാസവും പ്രസ്ഥാനത്തിൽന്റെ മുഖമുദ്രയായിരുന്നു.

ആ വർഷത്തെ ഉത്തരേന്ത്യൻ സന്ദർശനം കഴിഞ്ഞ് എ. വി. ജോർജ്ജ് ചുൻ ഭിലായിൽ ചെന്ന് ഫിലിപ്പശ്രീനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടാണ് കേരളത്തിലെത്തിയത്. ഒരു ദിവസം സംഭാഷണമില്ലെ ഫിലിപ്പശ്രീനോടു ചോദിച്ചു. “അച്ചൻ പുതുപ്പാടിയൈടെ ചുമതലയേൽക്കാമോ?”

അതിന് ഫിലിപ്പശ്രീ പറഞ്ഞ മറുപടി, “കർത്താവു കുടെ വരുമെങ്കിൽ കർത്താവ് അയയ്ക്കും. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്” എന്നായിരുന്നു. 1965 മെയ് 25-ന് ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് പുതുപ്പാടി ബാലഭവനത്തിന്റെ മാനേജരായി.

രു ജനവാസനപോലെ ഹൃദയത്തിൽ തുടക്കമുണ്ടാക്കാൻ പഴയ സംപന്നത്തിലേക്ക് -

ആരോഗ്യമില്ലാത്ത കൂട്ടികളുടെ ലോകത്തിലേക്ക് വീണ്ടും ഫിലിപ്പിച്ച നെതർണി. അതൊരു ആനന്ദവേന്മാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എത്ര ഫിലിപ്പിച്ച അളിലും കയറാൻ അച്ചും ഒരുക്കമായിരുന്നു. അവിടുതെ കൂട്ടികൾ അല്ലവറിയാതിരിക്കാൻ എത്ര കണ്ണുനീരിൽ താഴ്വരകളിലുടെയും ധാര ചെയ്യാൻ അച്ചും തയ്യാറായിരുന്നു.

വയറിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന വിശപ്പിന്റെ തീജാലയേറ്റ് കരുവാളിച്ചുപോയ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് സാന്തുഷ്ടപരശ്രമായി ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് പരിഞ്ഞിച്ചു.

1969-ൽ പി. എം. തോമസ് അച്ചും തിരിച്ചെത്തുന്നതുവരെയും മുഴുവൻ ചുമതലകളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് ബാലവേന്മാരെ താങ്ങിനിർത്തിയത് ഫിലിപ്പിച്ചനാണ്. പിന്നീട് കൂറെ വർഷങ്ങൾ പി. എം. തോമസ് അച്ചുനോടൊപ്പം ബാലവേന്മാരെ പ്രവർത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചു.

1975 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധമായ നിരണം പള്ളിയിൽ വച്ച് എം. വി. ജോർജ്ജചുനെ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം നിരണം ഭ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി. അച്ചുവലമായ വിശ്വാസ തീക്ഷ്ണണ്ടയും ആഴ്ച മാർന്ന അറിവും ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ ഒരു ജീഷ്ഠി പ്രഭാവ നാക്കി മാറ്റി. ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദ്രപള്ളിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ആതു രഥുടേയും അനാമതുടേയും അത്താണിയായി തിരുന്നതിൽ ആത്മനിർവ്വു തിയടയുന്ന അജപാലകനായി മാർ ഒസ്താത്തിയോസിനെ ലോകം അറിയാൻ തുടങ്ങി. ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദ്രപള്ളി അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: “വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ചിന്കനും എഴുത്തുകാരനുമാണ്. ആനുകാലിക സംഭവങ്ങളുടെ നേരെ പ്രതികരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്, ആശയങ്ങളെ ആശേഷയാസ്ത്രങ്ങളാക്കി എയ്തു വിടാൻ അനിതരസാധാരണമായ കഴിവുണ്ട്. വിജ്ഞാന വിസ്തോജനം അനുവാചക രൂപം ഹൃദയത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ച് പരിവർത്തനോന്നുവെമാക്കാൻ ഈ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന് യത്തന്നെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ, മലക്കരസഭയിൽ മാത്രമല്ല, ആശേഷ കൈക്കൂത്തവ തലങ്ങളിലും അഭിനവ വീക്ഷണം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

എക്കൂമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അജയു നേതാവു കൂടിയാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. അനാരാഷ്ട്ര മതസമേളനങ്ങളിൽ ലോക

മനസ്സാക്ഷിയുടെ വക്താവായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പ്രത്യുക്ഷപ്പോറുള്ളത്. മനുഷ്യത്വം ചവിട്ടി മെതിക്കുന്ന വൻകിട ശക്തികളുടെ നേരെ നിർഭീക നായി സംസാരിക്കുവാൻ ഈ വിശമാനവൻ സന്നദ്ധനാക്കും. വിശാസ ത്തിന്റെ വികാര തീവ്രതയും വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ശക്തിയും കൊണ്ട് ആവേശഭരിതമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ.

എം. വി. ജോർജ്ജ്, ശ്രമാശനായിരിക്കുന്നേബാൾ ആരംഭിച്ച സുവിശേ ഷാലയത്തോടും വൈദികനായതിനു ശേഷം സ്ഥാപിച്ച പുതുപ്പാടി ബാല വൈനത്തോടും മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയപ്പോൾ തുടങ്ങിയ യാച്ചാരം ബാല ഗ്രാമിനോടും ലോകത്തെന്നാട്ടുമുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക സ്നേഹവും ആഭിമുഖ്യവും ഉണ്ടാകാൻ കാരണം സാർവ്വജനീകമായ ആ വ്യക്തിത്വ ത്തിന്റെ സമാദരണീയതയും സിരകളിലേക്ക് ഇരുന്നികയെറുന്ന അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ ആവേശവുമാണ്.”

കെ. ഐ. ഫിലിപ്പച്ചൻ ആ ആവേശത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ -
അവിടുന്ന കിട്ടിയ ആദ്യത്തെ ആയത്തിലാണ് ഇപ്പോഴും സഖരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

റിവാച്ചൻ
ബാല്യകാലത്തെ
കുറിച്ചുള്ളതിയ
തോമസ് നിലാർമ്മം

4

പുതുപ്പാടി - യാച്ചാരം - പുന്ന - ഇറ്റാർസി - ബാംഗ്രൂർ - കോട്ടയം വഴി ആൻഡമാൻസിലേക്ക്

മലക്കരസലെ സ്ഥാപകനായ മാർത്തേജാമാഫ്രീഹായുടെയും റണ്ടായിരം വർഷത്തെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും പേരിൽ അനന്തരമായ അലിമാനത്തി എറ്റുയും അർത്ഥരഹിതമായ സംസ്കാരങ്ങളും തണ്ടാനിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു സഭയെ അതിന്റെ ധമാർത്ഥ ദാതയ്ക്കു നയിക്കുന്നതിനുള്ള ചെറിയ ചലനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത് പ. പരുമല മാർ ശ്രീഗോറിയോസിന്റെയും പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദിവനാസോസ് അഖാമന്ത്രയും കാലത്തായിരുന്നു എന്ന് സഭാചരിത്രം മരിച്ചുനോക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാക്കും. പത്താനുപാതാം നൃത്യാംശിന്റെ ഈ ദിശാബോധത്തിന്റെ കൈത്തിരി വേണ്ടവിധി ഇരുപതാംശത്തക്കത്തിൽ ആളിക്കത്തിക്കാൻ, സഭയിൽ ദുഷ്ടലാക്കോട്ടു കുടി ചില ആളുകൾ ആരംഭിച്ച കലപങ്ങളും കേസുകളും കൊണ്ട് പ. വട്ടഫ്രേരിൽ ശ്രീവരുഗ്രീസ് മാർ ദിവനാസോസ് തിരുമേനിക്കു സാധിച്ചില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ തന്നെ ഒട്ടയികകം ആധ്യാത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചും സഭാസാത്രത്തിന്റെ ദിവസിലെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചും സഭയെ ചെച്തനുയന്നുമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ നകം ഒട്ടയികകം വിദ്യാലയങ്ങളും പള്ളികളും സഭയിൽ വിജ്ഞാന ശാഖ, രജാളാം ആധ്യാത്മിക പ്രകാശസ്തംഭങ്ങളും ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പ. പരുമല തിരുമേനി ആരംഭിച്ച വിജാതീയ മിഷൻസ് പ്രവർത്തനവും എം. പി. പത്രോസ് ശൈമാശനു (പിനീട് പത്രോസ് മാർ ഓസ്റ്റാത്തിയോസ്) സഭയുടെ ആത്മികാഭിവ്യുദ്ധിയുടെ അസ്തിവാരമായ സഭാംഗങ്ങൾ പ്രസ്ഥാനവും വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനവും മറ്റും ഡീക്കൻ എൻ. ഐ. പിലിപ്പോസ്, ഫാ. കെ. ഡേവിസ് മുതലായവരും ഏറ്റുടന്നു സഭയെ ഒരു പുതുയുഗത്തിലേക്കു നയിച്ചു. എന്നാൽ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാണ്ഡം വൈദിക സൗമിനാതിയുടെ പുരോഗതിക്കൊണ്ഡും സഭയുടെ ധമാർത്ഥ ദാതയ്ക്കു നിന്നേക്കും സാധിച്ചില്ല.

സഭയെ എക്കാലവും തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന പാവപ്പട്ടവരും ദെയും അനാമരുടെയും ആതുരരുടെയും നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങളിൽ സ്പർശിച്ചു കൈക്കൊള്ളിക്കാൻ ആരും ഒരുമുഖ്യമായി എന്ന ധമാർത്ഥയേതാടുകള്ളംചു വന്ന സഭയ്ക്കൊരു പുതിയ ദിശാബോധം നൽകിയത് അത്

നൃറാണ്ടു മുമ്പ് അനീതിക്കും തങ്ങളുടെ സമ്പത്ത് ആവശ്യകാർക്കു വേണ്ടി പക്ഷുവയ്ക്കാത്ത ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും എതിരെ പ്രവാചകഗംഡ തോാട ഒരു കൊടുക്കാറായി സഭയിലെങ്ങും ആഞ്ചെടിച്ച ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജായിരുന്നു (ഗീവറുഗൈസ് മാർ ദിപ്പതാത്തിയോസ്). പതിവു കുർ ബാനയും കുർത്തിന്തെട്ടിയും നേർച്ചകളും പെരുന്നാളുകളും, കൊടിയും, കുടിയും, റാസകളും വെടിക്കെട്ടുകളും കൊണ്ട് മാത്രം ഒരു സഭയ്ക്കു ജനലക്ഷ്യങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ തെല്ലിക്കിലും പരിഹരിക്കാനാവില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം മെല്ലപ്പുടക്കാരുടെയും നേരെ നോക്കി ഗർജ്ജിച്ചു. പട്ടിണിപ്പാവ അഞ്ചെളിയും അനാമകക്കുണ്ടുങ്ങളെല്ലായും രോഗികളെയും അവഗണിക്കുന്ന ഒരു സഭയ്ക്കു ലോകത്തിൽ നിലനിൽക്കാൻ അർഹതയില്ലെന്നും സമ്പത്തു പക്ഷുവയ്ക്കാത്ത സമ്പന്നമാർ നരകത്തിൽ പോകുമെന്നും ഫാ. ജോർജ്ജ് തുറന്നടിച്ചു. ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ ജനസഹസ്രാജ്യുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു വേലിയേറ്റു തന്ന സൃഷ്ടിച്ചു.

മാവേലിക്കരയിലെ ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച എം. വി. ജോർജ്ജ് ബാലപ്പത്തിലെ ജീവിത പ്രാരംഭംങ്ങളുടെ നടപിൽ കുടി സമ്പ തിച്ചാണ് ജീവിച്ചതും പരിച്ചതും. കൂർമ്മാരപ്രായത്തിൽ തന്ന മനുഷ്യ സേവനത്തിനുവേണ്ടി ജീവിതം പ്രതിഷ്ഠിച്ച അദ്ദേഹം വളരെ വേഗത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ അതുല്യനായ ഒരു പ്രവാചകനായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ സമുഹത്തിൽ തന്നെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ മകളായ മറ്റാരു ബാലനും ബാലികയും ഒരിക്കലും കഷ്ടപ്പെട്ടരുതെന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടരുതെന്നുമുള്ള ദ്രുശനിശ്ചയത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമാണ് മലകരസഭയുടെ അതുല്യ സേവനത്തിന്റെ ചക്രവാളത്തിൽ ഉഭിച്ചുയർന്ന പുതുപ്പാടി സെൻ്റ് പോർസ് ആശ്രമവും ബാലഭവനവും. അബ്വര ദശകത്തിനു മുമ്പ് കോഴി ക്രോട്ടിനടുത്തുള്ള പുതുപ്പാടിയിൽ ഉദയംചെയ്ത ഈ വെള്ളിനക്ഷത്രം ചൊരിഞ്ഞ പ്രകാശകിരണങ്ങൾ കണ്ണുകൊണ്ടാണ് ഈന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്നു നല്ല സേവനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ധനസ്ഥി ബാലികാ, ബാല ഭവനങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടതും. ഭാഗ്യസ്വർഖാശാലക്കനായ ഗീവറുഗൈസ് രണ്ടു മൺ ബാവാ തിരുമേനിയുടെ അനുഗ്രഹാശാംസകളോടെ ആരംഭിച്ച പുതുപ്പാടി ബാലഭവനത്തിന്റെയും തുടർന്ന് സ്ഥാപിച്ച എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും ഒരു ഉടമസ്ഥാവകാശം സംബന്ധിച്ച ആധാരം കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പേരിലാണെന്ന് നാം ഓർക്കണും. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ വാങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആൻസിയമാൻസിലെ രണ്ടു ഏക്കരും കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പേരിലാണ്.

ട്രസ്റ്റുകളും ആശ്രമങ്ങളും ദയറാകളും വ്യക്തികളുടെയും കമ്മിറ്റികളുടെയും പേരിൽ ആരംഭിച്ച വിദ്യുതലയങ്ങളും മറ്റും നടത്തി കിട്ടുന്ന പണം ആരോടും കണക്കു പറയാതെ പോകുന്ന സ്ഥിതിയും കബറുകൾ കാശു വാരാനുള്ള കവറുകളാക്കി മാറ്റുന്ന രീതിയും മിഷൻ ബോർഡിനു

ഇല്ലെന്ന് സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അറിയാം. തന്റെ പിൻഗാമികളെയെല്ലാം കാതോ ലിക്കേറ്റ് അരമന ചാപ്പലിൽ കബിടക്കണമെന്നുള്ള അഭിലാഷം അന്തു സഭാംഗത്തിലുടെ പ്രശ്നംനൊരു ഗീവറുഗിന് രണ്ടാമൻ ബാവാ പ്രകടി പ്ലിക്കുകയും പ. മാതൃസ് പ്രാമാൻ ബാവാ അക്കാരും വീണ്ടും അനു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും സഭയുടെ പൊതു സ്വത്തുകൾ എന്നു വിശ്വേഷിപ്പിക്കപ്പേണ്ടെങ്കിൽ കാതോലിക്കാബാബാമാരെ കാശിനുവേണ്ടി സഭാംഗങ്ങൾക്കു ചെന്നുചേരുവാൻ കഴിയാത്ത വിദുരഗാമങ്ങളിൽ സംസ്കരിക്കുന്നതും തെറ്റായ പ്രവാന്നതയാണ്. ഈ കബിടങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന പണം ആരോടും ചോർക്കാതെ ചെലവഴിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്. ഈ കബിടങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന പണം പല കവറുകളിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ ഒരംശംപോലും സഭയുടെ മിഷൻ ബോർഡിന്റെ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കുന്ന തായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ കബറുകളിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നതു പണം ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു നൽകുന്നതാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്ന ഒട്ടികം വിശാഖികളുണ്ട്. കബറുകളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന പണത്തിന്റെ കണക്കു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താതെ ഏതാനുംപോൾ ചേർന്ന് അവ ചെലവാക്കുന്ന രീതി സതരം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ തന്നെ ചില മേല്പട്ടക്കാർ സഭാവൃക്ഷനും സൃഷ്ടാഹദോസും എന്നും അറിയാതെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പിരിച്ചു ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ കൈപ്പിടുകാൻ നടത്തുന്ന നീക്കങ്ങളെല്ലാം നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

1952-ൽ തുടങ്ങിയ സുവിശേഷാലയം ഈ മിഷനറിമാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന കേന്ദ്രമായി തിരുന്നു. കാലം ചെയ്ത അഭിവര്യ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിക്കു ശേഷം, യുഹാനോൻ മാർ ക്രിസ്തോസ്മോസും യുഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോസും പുതുപ്പാടി ആശ്രമാംഗങ്ങളും ഉത്സാഹമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. അവധിക്കാല സുവിശേഷ പരിശീലനം, നാംസ്, ജുനിയർ നാംസ് മുതലായവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും, ത്രിവത്സര ഡിപ്പോം കോഴ്സും നടത്തിവരുന്നു.

52 വർഷം മുമ്പ് ആരംഭിച്ച പുതുപ്പാടി ആശ്രമം രണ്ട് തിരുമേനിമാരും പുതുപ്പാടിയിലെ രണ്ടു റബാമാർ ഉൾപ്പെടെ 22 അംഗങ്ങളുടെയും നേത്യും തുടർത്തിൽ കൂട്ടിക്കർക്കായി ബാലഭവനവും, സാധുകളെല്ലായ വൃഥതാർക്കു വേണ്ടി ഒരു വൃഥതവെനവും ഭാഗിയായി നടത്തുന്നു. 70 കൂട്ടികൾ അന്ന മാലയത്തിലുണ്ട്. രണ്ട് കൂട്ടികൾ എം.ബി.ബി.എസിനു 4-10 വർഷം പഠിക്കുന്നു. വൈദികൾ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ മിഷൻകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വേല ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സെസ്റ്റ് പോർഡ് ആശുമതിന്റെയും ബാലഭവനത്തിന്റെയും

സഹകരണത്തോടെ നടത്തപ്പെടുന്ന സെൻ്റ് പോൾസ് കോൺവെൻസ് വളർച്ചയുടെ പാതയിലാണ്. കോൺവെൻസിലുള്ളതു സിന്റേഴ്സ് പുനാ, യാച്ചാരം, ബാംഗ്ലൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്തുത്തുർഹമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അനാമരായ 40 പെൻകുട്ടികൾ കോൺവെൻസിൽ താമസിച്ചു പറിക്കുന്നു.

സുവർണ്ണജുഡിലി കോൺഗ്രസ്സിൽ പുതുപ്പാടി ബാലഭവരൻ ചരിത്രം കോറിത്തിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇതിനകം അതിന്റെ ചരിത്രവും ബഹുമുഖ സേവനപ്രവർത്തനങ്ങളും ലേവന്നങ്ങൾ, പുസ്തകങ്ങൾ, സുവനിറുകൾ, പ്രസാംഗങ്ങൾ മുതലായവ വഴി സഭാംഗങ്ങളിൽ കുറേപ്പേരേക്കില്ലെങ്കിൽ അഭിഞ്ചുകാണുമെങ്കിലും അതിന്റെ പിന്നിൽ, പരസ്യനേഹസേവന ചിന്തയിൽ മുഴുകി എല്ലാം മറന്ന് പ്രവർത്തിച്ച സുശ്രദ്ധകരങ്ങളിൽ ഒന്നായ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമാച്ചന്റെ പാഠരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലിവേളയിൽ അല്ലപം അനുസ്മർത്തിക്കുന്നത് അസ്ഥാനത്താകുകയില്ലെന്ന് കരുതുകയാണ്.

മലബാറിൽ ഒരു ബാലഭവനം ആരംഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു വലിയ തോട്ടം ഉടമയും തികഞ്ഞ സഭാസ്ഥനേഹിയുമായ മണമേൽ ഏ. പി. ചെറിയാൻ, ഫാ. ഏ. വി. ജോർജിനു 25 ഏക്കർ സ്ഥലം നൽകിയപ്പോൾ ബാലഭവന മേഖലയുടെ ആദ്യത്തെ കണ്ണി രൂപങ്കാളിക്കയാണെന്നു വിജുര വിക്ഷണപത്രത്തായ ഫാ. ഏ. വി. ജോർജിനൊപ്പം ഉണ്ടായി രൂപ ഫാ. പി. ഏ. തോമസിനോ ഭാവന ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളതുള്ളത് ഒരു വസ്തുതയാണ്. ലോകാരംഭം മുതൽത്തെനു കുറീകരാട്ടു വാറുപ്പുള്ളം നിരഞ്ഞ സ്ഥലം കൂഷിക്കും താമസത്തിനും ഉപയുക്തമാക്കുന്നതിനുള്ള കരിനാധാരം 1958-ൽ ചെയ്തത് ഫാ. പി. ഏ. തോമസും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സമീപസ്ഥരായ ജനങ്ങളുമാണ്. സ്ഥലം കിട്ടിയ ഉത്സാഹം തണ്ണുക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ 35 ഏക്കർ കുടി വാങ്ങുന്നതിനു വിദേശ സംഘാരവേളകളിൽ പണം ശേഖരിക്കുന്നതിനും തുടർന്ന് ഏതാനും അനാമക്കുട്ടികളെ ഏറ്റെടുത്തു ബാലഭവനവും ഒപ്പം സെൻ്റ് പോൾസ് ആഗ്രഹം ആഗ്രഹം ആരംഭിക്കുന്നതിനും പാലിയുസ് അപ്പോസ്റ്റലോറണ്ട് ഒരു വലിയ ആരാധകനായ ഫാ. ഏ. വി. ജോർജിനു സാധിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ പാംപിന്റുവായി കിടന്ന ഭൂമിയിൽ വിയർപ്പ് വീണപ്പോൾ തെങ്ങും റബറ്റും വാഴയും കൊക്കോയും മറ്റും തൃഛും വളർന്നു. ആഗ്രഹം കൾക്കും കൂട്ടികൾക്കും ആവശ്യമായ പാൽ ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആരംഭിച്ച ധനറിഹാമിനു പാൽ വിപ്പുവം തന്നെ സുഷ്ടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. അധികമുള്ള പാൽ ടാണിൽ കൊണ്ടുപോയി വിറ്റു വന്നു. ചാനകം വിളക്കളെ വളരെ വേഗം വളർത്തി. തേങ്ങയും റബറ്റും വേണ്ടതു പണം നൽകിയപ്പോൾ ബാലഭവനം സാമ്പത്തിക സ്വയംപര്യാപ്തതയുടെ

നേർപ്പാളത്തിൽ കയറാൻ തുടങ്ങി. പ്രാരംഭകാലത്തെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ച ഫി. എം. തോമസ് അച്ചൻ ദൈവക്കുപയുടെ തേരിൽ സഖ്യ തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേഡാർ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് അദ്ദേഹത്തെ ഏതാനും വർഷത്തേക്ക് ആൻധമാൻസിലേക്കു വിടുകയും പകരം ഭിലായി ഇടവ കയിൽ കുടിയേറ്റകാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥമനാർക്കായി ഒരു പള്ളി പണിതു കൂതക്കുത്തുനായിരുന്ന ഫാ. കെ. എം. ഫിലിപ്പിനെ പുതുപ്പാടിയിലേക്കു തിരിച്ചു വിളിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പുതുപ്പാടി ഒരു നവയുഗത്തിലേക്കു കടന്നു. വൈകാരതെ പുതുപ്പാടി പെട്ടെന്നു വളർന്നു. കുടുതൽ കെട്ടിടങ്ങൾ, കുട്ടികൾ, സേവനപ്രവർത്തനങ്ങൾ, കോൺവേൻസ് എന്നിവയെല്ലാം അവിടെ രൂപംകൊണ്ടു. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു സഭാം ഗണങ്ങളും മറ്റും പുതുപ്പാടിയിലേക്കു പണം അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മറ്റു ചിലർ തങ്ങളുടെ ഏതാനും സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ തങ്കാലം വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞും പണം നൽകിയപ്പോൾ മനുഷ്യസേവന പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രസക്തി വാനോഡം ഉയർന്നു. ഫി. എം. തോമസചുൻ കുട്ടികളുടെ പിതാവിന്റെയും ഫിലിപ്പചുൻ മാതാവിന്റെയും സ്ഥാനത്തു നിന്നു കൊണ്ടാണ് അനാമ ബാലമനാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചും സംരക്ഷിച്ചും വന്നതെന്നു വിവിധ ജീവിത സേവനസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇന്നും പ്രശ്നാഭിക്കുന്ന ആദ്യകാല ബാലവേദനാംഗങ്ങൾ രണ്ടു വർഷം മുമ്പു നടന്ന സുവർണ്ണ ജും സിലി വേളയിൽ സാക്ഷിച്ചപ്പോൾ ആയിരക്കുന്നിനാളുകൾ ദൈവത്തിന്റെ നടത്തിപ്പ് നന്ദ നേത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് വിക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.

പുതുപ്പാടി ആശമവും ബാലവേദനവും പ്രധാനമായും ഒരു കുടിയേറ്റ പ്രദേശമായ പുതുപ്പാടിയുടെ മുഖ്യായ മാറ്റുകയും സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒട്ടയിക്കുക പള്ളികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനിടയാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ സഭയുടെ അതിരുകൾ തന്നെ വിശാലമായി. നാട്ടുകാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ പുതുപ്പാടി ആശമത്തെ പൂർക്കമണിയിച്ചു. ആശമത്തിലെ വൈദികരും മറ്റ് അംഗങ്ങളും നാട്ടുകാരുടെ പ്രിയംകരരായ സേവകരായി തിരിക്കുന്നു. ബാലവേദനത്തിലും ആശമത്തിലും എന്തു ചടങ്ങുണ്ടായിരുന്നാലും കോഴിക്കോടും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ള ആളുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും സഹകരണവും ആവശ്യപ്പെടാതെയുള്ള സാമ്പത്തികസഹായങ്ങളും ഉറപ്പാണ്. ഈ ഒരു എളിയ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ സർപ്പേരണകളുടെ പ്രതിഫലനം മാത്രം.

ഇതിനകം റവാച്ചുനാരായിത്തീർന്ന ഫാ. എം. തോമസും കെ. എം. ഫിലിപ്പും സഹപ്രവർത്തകരും അധികം ആരും തങ്ങളെ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കാതെ ഒട്ടയിക്കും സഹപ്രവർത്തകരും കന്യാന്ത്രികളും ബാലവേഗത്തെ വലിയ സാമ്പത്തായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ചുകാൻ പിടിച്ചിരുന്നത് മിഷൻ ബോർഡ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു.

രുന ഡോ. ഗീവറുഗൈസ് മാർ ഒന്താത്തിയോൻ തിരുമെനിയായിരുന്നു. രോഗഗ്രസ്റ്റനായി സഖവിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതെ വരുന്നതുവരെ മാർ ഒന്താത്തിയോൻ പുതുപ്പാടിയിൽ ഓട്ടിയതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിരെ സന്ദർശനവും ഉപദേശങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും എല്ലാം എല്ലാവർക്കും ഒരു തരം ഹരമായിരുന്നു. പുതുപ്പാടിയിലെ ഓരോ മൺൽ തരിയും വൃക്ഷലതാദികളും തിരുമെനിയെ കാണുന്നോൾ ആദരപൂർവ്വം തരിച്ചുനില്ക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൂട്ടികൾക്കും അവരെ സ്കേംഹ പൂർവ്വം പരിചരിക്കുന്നവർക്കും സംരക്ഷിക്കുന്നവർക്കും കാണപ്പെട്ട ദൈവ മായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി (ബാലഭവനുകളുടെ എല്ലാം ഒരു ചെറിയ ചതിത്രം - പുതുപ്പാടി മുതൽ കോട്ടയം വരെ - എഴുത സാമെന്നും അതു തന്റെ 94-ാം ജമദിനാഖ്ലോഷവേളയിൽ കോട്ടയം ബാല ഭവനിൽ വച്ചു പ്രകാശനം ചെയ്യണമെന്നും 2011 ജൂലൈ 27-ന് എന്ന മാവേലിക്കരയിൽ വിളിച്ചുവരുത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ സ്കേംഹമഹാ മേരുവിരെ താഴ്വരയിൽ ഞാനും തരിച്ചുനിന്നുപോയി. ആറു ദശാംശം ക്കാലത്തെ ഞങ്ങളുടെ സ്കേംഹബന്ധവും എന്നപ്പറ്റിയുള്ള അനുപമ കരുതലും കൊണ്ടാണ് എന്നോടു തന്റെ അന്ത്യാഭിലാഷങ്ങളിൽ ഒന്നു നിന്നവേറ്റാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. മരണത്തിരെ പിടിയിൽ നിന്നും ഡോക്ടർ മാർ പോലും വേണ്ടവെള്ളം അറിയാതെ ആണ് തിരുമെനി കോട്ടയം സെസ്റ്റ് പോർഡ് ബാലഭവനത്തിരെ ഉംബാടനത്തിലും തന്റെ അവസാ നത്തെ ജമദിനാഖ്ലോഷത്തിലും 2011 ഡിസംബർ 9-ന് പക്കടുത്തതും കേക്കു മുറിച്ചതും സ്വയം ആശംസകൾ നേർന്നതും ഭക്ഷിച്ചതും പ്രസം ശിച്ചതും ഉടൻതന്നെ മടങ്ങിപ്പോയതും. ഈ ജമദിനത്തിൽ അദ്ദേഹം വരുമെന്ന് ഞങ്ങളാരും കരുതിയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ദൈവത്തിരെ നട തിപ്പ് - അന്ത്യാഭിലാഷ നിർവ്വഹണം - അതുതും എന്നല്ലാതെ എന്നു പറയാൻ.)

പുതുപ്പാടി ബാലഭവരെ കനകജുണ്ണിലി സ്മാരകമായി സ്ഥാപിച്ച കോട്ടയം ബാലഭവനം പെട്ടെന്നാണ് രൂപംകൊണ്ടത്. സ്ഥലവും പണവും മറ്റു സഹായസഹകരണങ്ങളും പ്രതിക്ഷാതിരമായി എത്തിച്ചേരുന്നു. ഇതിരെയെല്ലാം നിയന്ത്രണം ഫിലിപ്പ് റിവാച്ചർ കൈക്കുള്ളിലായി രുന്നു.

പുതുപ്പാടിയിലെ കോൺവെന്റും അതിരെ കീഴിലുള്ള ബാലികാഡെ നവും ഉത്തരോത്തരം ഉയരുന്നു. ആദ്യത്തെ ഈ ബാലഭവനമാണ് ഇപ്പോഴും മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ധനക്കടക്കായ ഫിലിപ്പ് റിവാച്ചർ ആശാനം. ഇതിരെ ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ കാര്യമായ ശ്രദ്ധ പതിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒരു കുഴപ്പവുമില്ലാത്ത രീതിയിലാണ് ഇന്ന് അതിരെ ഭരണസംഖ്യാനം. തന്നിമിത്തം റിവാച്ചർ ഇതര സ്ഥാപന

അഭ്യുദയ നടത്തിപ്പിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്താനാവും.

പുതുപ്പാടിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അതിന്റെ കനകജ്ഞവിലി സുവന്നിറും ‘മലകരസങ്ങളുടെ സ്വന്നഹപർവ്വം’ എന്ന പുസ്തകവും വായിക്കുക.

സ്വന്നഹവേദനും ദയാവേദനും

മിഷൻ ബോർഡിന്റെ മറ്റാരു പ്രധാന പ്രവർത്തന കേന്ദ്രമാണ് ബാംഗ്ലാറിലെ സ്വന്നഹസദൻ എന്ന സ്ഥാപനം പാവപ്പെട്ട കൂട്ടികൾക്കും നിരാലംബന്മായ പ്രായമുള്ള വരുമായ സ്ത്രീപുരുഷരാർക്കും അയൈം നല്കി സംരക്ഷിക്കുന്ന ഒരു നല്ല സ്ഥാപനമാണ്. ടെഡികും കൂട്ടികൾ ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടു നഗരത്തിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിച്ചുവരുന്നു. ബാംഗ്ലാറിലെ ഒരു വ്യവസായ പ്രമുഖനും വലിയ സഭാ സ്വന്നഹിത്യമായ കെ. കെ. മാതൃകുട്ടി വൈദ്യൻ 20 വർഷം മുമ്പ് നിരമലയുടെ സംഭാവന ചെയ്ത രണ്ടുമുകളാൽ ഏകദർശി സമലതാഞ്ച് സ്വന്നഹസദനും വ്യഖ്യാതവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. നാംസ് എന്ന സംഘടന രൂപം നൽകിയ ഈ പ്രസ്ഥാനം മിഷൻ ബോർഡിന്റെ കീഴിൽ വന്ന ശ്രേഷ്ഠമാണ് വളർച്ചയുടെ പടവുകൾ പെട്ടെന്നു ചാവുട്ടിക്കയറ്റിയത്. രണ്ടു വർഷം കൊണ്ട് ഒരു കോടിയോളം രൂപ ചെലവാക്കി ഇരുനില വ്യഖ്യാത സദനം നിർമ്മിച്ചു. ഇവിടെ 25 പേരുടെ താമസിക്കാനുള്ള ഏല്ലാ ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. ഇതിന്റെ ചാപ്പെള്ളയിനായി ഫാ. എം. എം. ഏബ്രഹാം കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു.

(സ്വന്നഹസദനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ “നാംസ്” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്)

1984 മുതൽ നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ട്രിനിറ്റി ചാർറ്റി അസോസിയേഷനും വിദ്യാലയവും 2007-ൽ മിഷൻ ബോർഡിനു ലഭിച്ചു. സ്കൂൾ പ്രവർത്തനവും കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചർ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി നിർവ്വഹിച്ചു വരുന്നു. ടെഡികും കൂട്ടികൾക്ക് ഇരുപതിലധികം അഭ്യാസക്രതുള്ള ഈ സ്കൂൾ നല്ല പഠനസ്ഥകരും നൽകി വരുന്നു.

ദയാവേദനും സ്കൂളിന്റെ അഭിനന്ദനവും

മിഷൻ ബോർഡിന്റെ ഇന്നത്തെ മനുഷ്യസേവന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തു നിലകൊള്ളുന്നതു തുംകുറിലെ ദയാവേദനാബന്ധനും അവിടും സന്ദർശിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും സ്വന്നഹമില്ലാതെ തന്നീച്ചു പറയുവാനാകും. ഏയ്സ്റ്റ്‌സ് രോഗബാധിതർക്കും ആ രോഗം ബാധിച്ചില്ലാത്ത അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്കും ചികിത്സയും പഠന ജീവിത

സാകര്യങ്ങളും ഒരുക്കിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു ദയാ ഭവൻ. എൽഡർസ് രോഗികൾ ധാരാളമുള്ള ഒരു മേഖലയാണ് തുക്കുകൂർ. ഇത്തരകാർക്കൾ അഭ്യവും ചികിത്സയും നൽകണമെന്ന ചിന്തയും മുൻനിർത്തിയാണ് 2003-ൽ ഈ സ്ഥാപനം ആരംഭിച്ചത്. ബാധ്യരിലെ വ്യവസായ പ്രമുഖനായ കെ. കെ. മാതൃകൂട്ടി വൈദ്യൻ നടുന്നത്രും വളർത്തിയ കാർഷികലം നൽകിത്തുടങ്ങിയ മികച്ച തെങ്ങുകളുള്ള പരേതകൾ സ്ഥലം മിഷൻ ബോർഡിനു തുച്ഛമായ വിലയ്ക്കു നൽകിയതിനെ തുടർന്നാണ് അവിടെ ദയാ ഭവൻ രൂപംകൊണ്ടത്. പരേതകൾ സ്ഥലത്തെ രോധ രണ്ടായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തു കൂട്ടിക്കളുടെ ദയാഭവനും ഹോസ്പിറ്റും നടത്തുന്നു. മറ്റൊരായതു എൽഡർസ് രോഗികൾക്കുള്ള ആശുപത്രി. അപ്പേരൊളം കൂട്ടികൾ മാരകമായ ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു സുവർണ്ണി ജീവിക്കുന്നു. ആശുപത്രി അടുത്തകാലത്തു വികസിപ്പിച്ചു. ഒട്ടികം സഭാസ്ഥാപനികൾ ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കൈയയച്ചു സംഭാവന നൽകി വരുന്നു.

സർക്കാരിന്റെ എൽഡർസ് പ്രതിരോധ പ്രവർത്തനം വിജയിക്കാണ്ടത് തിനെ തുടർന്ന് ഗവൺമെന്റ് ഈ സ്ഥാപനത്തിന് കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനവും അഭിനന്ദനവും നൽകിവരുന്നു. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ധനരക്കടവും കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനാണ്. പാ. ജിനേഷ് വർക്കി മാനേജ്രായി പ്രശസ്ത സേവനം തുടരുന്നു.

(കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ “ദയാ ഭവൻ: ദുഃഖിതരുടെ ദൈവിക സംസ്കാരാലയം” എന്ന പുസ്തകം വാങ്ങി വായിക്കുക)

ഇറ്റാർസി ബാലഗ്രാം

ഇറ്റാർസി സെറ്റ് പോർസ് ബാലഗ്രാം 1994-ൽ ആരംഭിച്ചു. കൂഷ്ഠം രോഗികളുടെ കൂഷ്ഠംമില്ലാത്ത നാല്പതിൽപ്പരം ആൺകുട്ടികൾ ഇവിടെ താമസിച്ചു പരിക്കുന്നു. കൂഷ്ഠിക്കുവേണ്ട സ്ഥലവും ബാലഭവനുണ്ട്. അടുത്തകാലത്ത് ഒരു നല്ല ചാപ്പൽ നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. സെറ്റ് പോർസ് ആഗ്രഹാംഗങ്ങളുടെ വിലപ്പെട്ട സേവനം ബാലഭവനെ അനുഭിന്നം പുരോഗതിയിലേക്ക് ആനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ധനരക്കടവായ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ കൂടെക്കുടെ ഇറ്റാർസിയും സന്ദർശിച്ചു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു.

കലപാണ്ടി പദ്ധതി

അരിസ്റ്റയിലെ പിന്നോട്ടെ ജില്ലയായ കലപാണ്ടിയിലെ വികസന പ്രവർത്തനം 1993-ൽ ആരംഭിച്ചു. വികസനം ഇതുവരെ എത്തിനോക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഈ വനമേഖലയിലെ സഭയുടെ പ്രവർത്തനം തികച്ചും പ്രശം

സന്നിധിമാണ്. കൃഷിക്കുവേണ്ടി നാൽപതോളം ഏക്കർ സ്ഥലമുണ്ട്. കപ്പയും വാഴയും എല്ലാം വിളയും. നേരത്തെ നല്ല നിലയിൽ നടത്തി വന്ന ഡിന്പവർസാറി ഡോക്ടറു ലഭിക്കാത്തതിനാൽ നിന്നുപോയി. ബാലഭവനത്തിൽ നിന്നു പറിച്ചു ഡോക്ടറായ ഒരാൾ ഉടൻതന്നെ അവി ദൈയത്തിൽ ചുമതല ഏൽക്കുമെന്നറിയുന്നു. നേരത്തെ ധാച്ചാരത്തുണ്ടായിരുന്ന ഫാ. തോമസുകുട്ടിയാണ് ഈ പദ്ധതിയുടെ മേൽനോട്ടം സമർ തമായി വഹിക്കുന്നത്.

ജനിച്ചാൽ ഉടൻ കൊല്ലപ്പെടുന്ന പെൺകുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ ഒരു ബാലികാഗാമവും അമ്മത്താട്ടിലും ആരംഭിക്കണമെന്ന് മാർ ഓപ്പത്താ ത്തിയോന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആവശ്യമായ സിസ്റ്റേഴ്സിനെ ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നത്. വൈകാരതെ ഈ സംരംഭം ഏറ്റെടുത്തു നടത്താൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് ഡയറക്ടർ ഫിലിപ്പു റിംഗാച്ചരേൽ പ്രത്യാശ.

പന്ത്രണ്ടാലു കരുംഖിരി

കരുകച്ചാലിനു സമീപം പന്ത്രണ്ടാലു കരുംഖിരിയിൽ 1981-ൽ ആരംഭിച്ചതും പരിശുദ്ധ വട്ടഫ്രോറിൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ദീപനാണും തിരുമെന്തിയുടെ നാമത്തിലുള്ളതുമായ എം.ജി.ഡി. ആശ്രമത്തിന്റെയും ബാലഭവനത്തിന്റെയും ആദ്യത്തെ മാനേജർ കെ. എ. ഫിലിപ്പു റിംഗാച്ചരേൽ. നാലു കുട്ടികളുമായി ആരംഭിച്ച ബാലഭവനിൽ ഇപ്പോൾ നാൽപതോളം ബാലഭവനാർ താമസിച്ചു പറിക്കുന്നു. ഏട്ടുക്കർ സ്ഥലത്തു കൃഷികളും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. താമസിക്കാനുള്ള കെട്ടിങ്ങളും ചാപ്പലും സ്ഥാപനത്തി ലേക്കു നല്ല രോധും എല്ലാം ഉണ്ട്.

അതിരില്ലാത്ത അഭിലാഷങ്ങൾ

താൻ ആരംഭിച്ച ബാലഭവനങ്ങൾ, വൃദ്ധസദനങ്ങൾ, ആശ്രമങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വളർച്ചയിൽ സന്തോഷിച്ചുവന്ന ഡോ. ഗീവറുഗ്ഗീസ് മാർ ഓപ്പത്താത്തിയോന്നു ജീവിതസാധാഹനത്തിൽ അതിരു ഏതാനും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലേണ്ടായ കോട്ടയം ബാലഭവനം സ്ഥാപിച്ചു കണ്ടു. ഗുജറാത്തിൽ ഒരു ഏൽഡ്യസ് രോഗപ്രതിരോധകേന്ദ്രം, ആൻഡമാൻസിലും ആഫ്രിക്കയിലും ഓരോ ബാലഭവൻ എന്നിവയായിരുന്നു പ്രധാന അനുപ്രാഭിലാഷങ്ങൾ. ഗുജറാത്തിലും ആൻഡമാൻസിലും വേണ്ട സ്ഥലം ഏർപ്പാട് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഇന്നിയും പണം കിട്ടിയാൽ മതി പണി തീർക്കാൻ. രണ്ടു മാസം മുമ്പ് ആൻഡമാൻസിൽ എത്തിയ ഫിലിപ്പു റിംഗാച്ചരേൻ ആൻഡമാൻസ് കീഴടക്കി. രണ്ടു ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി. എഴുപത്തു ലക്ഷം രൂപ വേണം. പണം സഭാംഗങ്ങളുടെ കീഴിലിൽ സുലമോണെന്നതെ ഫിലിപ്പു റിംഗാച്ചരേൽ ഉറപ്പ്. ലക്ഷങ്ങൾ വരും

എന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു. നാംസ് എന്ന ദേശീയ സന്നദ്ധ സുവി ശ്രേഷ്ഠ സംഘം തങ്ങളുടെ സമീക്ഷ നിന്നു പത്തു ലക്ഷം രൂപ നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചതായിട്ടാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. മിഷൻ ബോർഡും സഭയും വിദേശത്തും സഭേശത്തുമുള്ള സഭാംഗങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും കൈ തുറന്നാൽ കണ്ണടച്ചിട്ടും തുറക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വേണ്ടതു തുക പറഞ്ഞത്തും.

ആൻധ്യമാൻസിൽ ആദ്യമായി എത്തുന്ന മലകരസഭയിലെ വൈദിക നാണ്യ ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ്. പിന്നീട് ഫാ. പി. എം. തോമസ് അവിടെ ചെയ്തി. തലസ്ഥാനമായ പോട്ട്സ്റ്റുയറിൽ ഒരു ഇടവക ആരംഭിച്ച്. ഇപ്പോൾ നാലബുദ്ധ പള്ളികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അർഹരായ കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയാണ് ആൻധ്യമാനിലെ ബാലഭവനം. ആൻധ്യമാൻസ് മാർ ഓർത്താ ത്തിയോന്ന് തിരുമേനിയുടെ ഒരു ആര്ഥിക ലഹരിയായിരുന്നു. ചക്രവാ ഇസീമയെ കടക്കുന്ന അതിരു അഭിലാഷത്തിന്റെ പ്രതീകവും.

വൈകാതെ ആഫ്രിക്കയിലും ഒരു ബാലഭവനവും ആദ്യമവും രൂപം കൊള്ളുമെന്നാണു ഡയറക്ടർ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചുന്റെ പ്രതീകൾ. അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും നടപ്പിൽ വരാതെ പോകുന്നില്ല എന്നാണു ബാലഭവനങ്ങളുടെയും മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നത്.

യാച്ചാരത്തെ റിസാച്ചൻ

മിഷൻ ബോർഡിന്റെ ഒരു പ്രധാന നായകനായ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനെ അറിയാമോ എന്നു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് താൻ ഒരു സമു ന്നത സഭാസ്ഥനേഹിയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഇല്ലാന്നു ലഭിച്ച മറുപടി. എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പത്തെത്തയിൽ അത്ഭുതം തോന്തി. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ‘യാച്ചാരത്തെ റിസാച്ചൻ’ ശരിക്കരിയാം. ആദ്യത്തെ യാച്ചാരം ബാലഗ്രാം ആരംഭിച്ചതേഴ്ശ്ശം ദീർഘകാലം ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ “യാച്ചാരത്തെ റിസാച്ചൻ” എന്ന പേരിലാണ് എങ്ങും അറിയപ്പെട്ടത്. യാച്ചാരത്തെ സൗഖ്യം ശ്രീഗോറിയോസ് ബാലഗ്രാമിന്റെ മറു നാമമായി മാറിയ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനാണു യാച്ചാരത്തെ റിസാച്ചൻ. എന്നാണു യാച്ചാരമെന്നു നമുക്കൊന്നു വായിച്ചു നോക്കാം.

* * * * *

(കുടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു “യാച്ചാരം: മലകരസഭയുടെ മഹത്മേരിയ സേവനസരണി” വായിക്കുക)

യാച്ചാരത്തെ മഹത്തായ സേവനം

ആദ്യമായിൽ 1977-ൽ ആൺതട്ടിച്ച കൊടുക്കാറ്റില്ലും പേരാർത്ഥില്ലും അരലകഷം പേര് മരിക്കുകയും ഒട്ടധികം ശ്രാമങ്ങൾ വെള്ളത്തിലാകുകയും അനേകഗതം ജനങ്ങൾ ഭവനരഹിതരും പട്ടിണിക്കാരും ആയിരത്തിരുകയും ചെയ്ത പശ്വാത്തലത്തിൽ മലകരസം പത്തു ലക്ഷത്തോളം രൂപഗ്രേഖിച്ച് സെറ്റ് തോമസ് നഗർ, ക്രീസ്ത്യരാജപ്പുരം എന്നീ പേരുകളിൽ രണ്ടു ശ്രാമങ്ങൾ എല്ലാ ആധുനിക ജീവിത സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി പുനരുദ്ധരിച്ചപ്പോൾ അതു സഭയുടെ ഒരു വലിയ ദാതൃനിർവ്വഹണമായി എങ്ങും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട്. ശ്രാമ പുനർന്നിർമ്മിതിക്കുവേണ്ടി ശേഖരിച്ച പണത്തിൽ മിച്ചും വന്ന ഒരു ലക്ഷത്തിൽപ്പരം രൂപകൊണ്ട് ആദ്യമായി സഭയുടെ സേവനം തുടരുകയും മലകരസഭാ മിഷൻ ബോർഡ് യാച്ചാരത്ത് 100 ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കുഷ്ഠമില്ലാത്ത ആൺമകളെ വളർത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ആരംഭിച്ച യാച്ചാരം സെറ്റ് ശ്രീഗോറിയോസ് ബാലഭവനം രജതജുബിലി കഴിത്തതോടെ വൻ നേടങ്ങൾ കൈവരിച്ചതായി അതിന്റെ ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നു. യാച്ചാരത്തിന്റെ ചരിത്രവും വികസനവും അതിൽ പ്രവർത്തിച്ച വരുടെ സേവനങ്ങളുമുണ്ടാം താണ് 1999-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച “യാച്ചാരം മലകരസഭയുടെ മഹത്മേരിയ സേവനസരണി” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സവിസ്തരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ആവർത്തനിക്കുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി എന്തെന്നും സ്വന്നഹിതനും സഭാസന്നഹിയും പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അഭിഭാഷകനുമായ അഡ്വ. പി. വറുഗിസ് പുവത്തിനാൽ എന്തെന്നും അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് യാച്ചാരം വിണ്ണും സന്ദർശിച്ച് എഴുതി അയച്ചുതന്ന വിവരങ്ങളാണ് ചുവരുന്നത്.

ആദ്യപ്രദേശിലെ ഒരു പ്രധാന ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രമായ നാഗരിപ്പജ്ഞനസാഗർ അണ്ണക്കെട്ടിലേക്കുള്ള പാതയിൽ ഘെഫ്രേബാറിൽ നിന്നു കൂത്യും 50-10 കിലോമീറ്ററിലാണ് യാച്ചാരം ബാലഗ്രാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. 1986-ൽ ആരംഭിച്ച ബാലഗ്രാം ഇതിനോടുകൂടി വളരെയേറെ വളർന്ന് സഭയ്ക്ക് അഭിമാനകരമായ ഒരു സ്ഥാപനമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കുഷ്ഠമില്ലാത്ത കുട്ടികളെ എടുത്തു വളർത്തി വിദ്യാഭ്യാസവും നല്ല സഭാവാദ്യും നൽകുന്നതിനായി ആരംഭിച്ച ഇരു സ്ഥാപനത്തിൽ ദിക്കൽ 120 കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ കവിഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ 90 കുട്ടികൾ ഉണ്ട്. മുന്നു വയസ്സു മുതൽ 18 വയസ്സു വരെയാണു പ്രായപരിധി. 10-10 കൂടാസ്സു വരെയെന്നാണു ആദ്യകാലത്തു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും പ്ലസ് ടു വിലും അവിടെ തുടരാൻ

ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതിന് അവസരം നൽകുന്നുണ്ട്. ശതകങ്ങൾക്കിനു കുട്ടികൾ പരിച്ചയർന്നു നല്ല ജീവിതം നയിക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് താമ സിക്കുന്നതിന് ഡോർമിറ്ററി സംബിധാനമാണുള്ളത്. സ്കൂളിൽ നിന്നും വന്നരേഖം ശാന്തമായി ഇരുന്നു പഠിക്കുന്നതിനു സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മിക്ക കുട്ടികളും മുൻകൂപ്പ് പുറത്തുപോയി മരിക്കുന്നവിലും മറ്റൊരു മുൻകൂപ്പ് പഠിച്ചിരുന്നത്. വായനഗാലത്ത് കുട്ടിക്കുമായി ഭക്ഷണശാലയ്ക്കു മുകളിലായി ഒരു നില പണിയണമെന്നാഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും അതിനു പണമില്ലാതെ വിഷമിച്ചിരിക്കുവോൾ ‘ഓ ഹിന്ദു’ ദിനപൂത്രത്തിൽ ബാലഗ്രാമിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഫൈച്ചർ വരികയും ഫൈദവാദിൽ സമിരതാമസമാക്കിയ ഓരോസ്താ സ്വദേശിയായ ഒരു വ്യക്തി അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപ സംഭാവന നൽകുകയും ചെയ്തു. ഉടനെതനെ ആ പണം ഉപയോഗിച്ചു പണി പൂർത്തിയാക്കി. ഇപ്പോൾ കുട്ടികൾ പഠനത്തിനായി ആഹാർ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ലൈബ്രറിയിൽ ആവശ്യത്തിനു പൂസ്തകമില്ല. സഭാംഗങ്ങൾ അവരുടെ കൈവശമിരിക്കുന്ന, വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതായ പൂസ്തകങ്ങൾ ബാലഗ്രാമിനു സംഭാവന ചെയ്താൽ ഇതൊരു വലിയ ലൈബ്രറിയായി വളരും. കാലക്രമേണ ഒരു ലൈബ്രറേഡിയനെ നിയമിക്കുന്നതിനും സാധിക്കും.

കണ്ണാശുപത്രി

ബാലഗ്രാമിനുള്ളിൽ 10 വർഷം മുമ്പാരംഭിച്ച കണ്ണാശുപത്രി ചുരുങ്ഗിയ സമയംകൊണ്ട് വളർന്ന് ബാലഗ്രാമിന്റെ ഔപ്പമോ അതിലെയിക്കമോ വലുതായി എന്നു പറയാം. ഒരു ഡോക്ടറും നാലു നേഴ്സുമാരും ഉൾപ്പെടെ 24 ജീവനക്കാർ ആശുപത്രിയിൽ സേവനമനുഷ്ടിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം ശരാശരി 40 പേരെക്കിലും ചികിത്സ തേടിയെത്തുന്നുണ്ട്. ഒരു സമയം എട്ട് പേരെയെങ്കിലും കിടത്തി ചികിത്സയ്ക്കായി ഉണ്ടാക്കും. ഒരു മാസം ശരാശരി 80 ഓപ്പറേഷൻ നടത്തുന്നുണ്ട്. ഫീസു നൽകാൻ കഴിയുന്നവരുടെ കൈയ്ക്കിൽ നിന്നും ഫീസ് വാങ്ങും. സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവർക്കു സാജന്യ ചികിത്സ നൽകും.

എൻപത്തു രൂപ ഫീസ് വാങ്ങുന്ന ഒരുപേശ്യൻസിൽ 30 ശതമാനം പേരും ഫീസു നൽകുന്നു. പതിനായിരം രൂപയ്ക്കും ഇരുപതിനായിരം രൂപയ്ക്കും മാഡ്യൂ ചെലവും വരുന്ന ഓപ്പറേഷൻ 20 ശതമാനം പേരെ ഫീസു നൽകുന്നുള്ളൂ. 80 ശതമാനം പേരും ഫീസു നൽകുന്നില്ല. ഈകുറഞ്ഞ വരുമാനത്തെ കണക്കിലെടുക്കാതെ ഡോക്ടർക്ക് 80,000 രൂപ പ്രതിമാസ ശമ്പളം നൽകുന്നുണ്ട്. ഫൈദവാദിലെ ഏറ്റവും വലിയ കണ്ണാശുപത്രിയായ എൽ. വി. പ്രസാദ് എറു ഹോസ്പിറ്റലാണു നമ്മുടെ ആശുപത്രി നടത്തിപ്പിനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നത്.

നമ്മുടെ ആശുപത്രിയുടെ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ പ്രശസ്ത മായ പല ജീവകാരുണ്യ സംഘടനകളും അവരുടെ ചില പ്രൊജക്ടുകൾ നടപ്പാക്കാൻ നമ്മുടെ സമാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്ന് സർവ്വേ നടത്തി നേതൃത്വാധികാരിയും കണ്ണിന്റെ നൃനാടകകളും കണ്ണഭത്യുന്നതിന് 14 ഫീൽഡു ജോലിക്കാരെ നിയമിക്കുന്നതിനും അവർക്കാവശ്യമായ ശമ്പളം നൽകുന്നതിനുമുള്ള പണം ഓപ്പറേഷൻ എ സെറ്റ് യുണി വേഴ്സൽ എന്ന സംഘടന നൽകുന്നു. അപ്രകാരം രോഗം കണ്ണഭത്യിയാൽ ചികിത്സയ്ക്കുമുള്ള പണവും ഈ സംഘടന നൽകുന്നുണ്ട്. ഹൈപ്പോജ് ഇന്ത്യ എന്ന സംഘടന കഴിഞ്ഞ വർഷം 200 ഓപ്പറേഷൻ നും പണം നൽകി. ഈ വർഷം അതു 300 ആക്കാനുമുള്ള ഡിസ്ട്രിക്ക് ഐസ്റ്റർഡിനസ് സൊസൈറ്റി എന്ന സംഘടനയും നമ്മുടെ ആശുപത്രിയുമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

കൂടാതെ എല്ലാ ആഴ്ചയും ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും മെഡിക്കൽ ക്ലാബു നടത്തി രോഗികളെയും രോഗവും കണ്ണഭത്യുന്നുണ്ട്. ഒരു ക്ലാബു നടത്തുന്നതിനു ഒരു മാസത്തെയെല്ലാം തയാറോടുപെട്ട വേണമെന്നിരിക്കേ ഓരോ ആഴ്ചയും ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ചെന്ന് പഞ്ചായത്ത് അധികൃതരുടെയും സ്കൂൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു സ്കൂൾ അധികൃതരുടെയും അനുവാദം വാങ്ങി ജീപ്പിൽ മെക്കു വെച്ചു കെട്ടി അനുശ്രാന്തിക്കാനും നടത്തി ക്ലാബു നടത്തുക എന്ന ശ്രമകരമായ ജോലി ഇപ്പോൾ വിജയകരമായി ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

വ്യഖ സദനം

നമ്മുടെ സമ്പദം രണ്ടായി കീറിമുറിച്ചുകൊണ്ടാണു ഹൈവേ കടന്നു പോകുന്നത്. ബാലഗ്രാമിന്റെ എതിർവശത്ത് റോധിന് അപ്പുറിത്ത് വെറുതെ കിടന്ന സ്ഥലത്ത് മുന്നു വർഷം മുന്നു ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം പണിത് ഒരു വ്യഖസദനം ആരംഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ ആർ അനേവാസികളുണ്ട്. ഒരാൾ മലയാളിയാണ്. ഇതിനോട് ചേർന്ന് സാമാന്യം വലിയ ഒരു കെട്ടിടം രണ്ടു നിലയിൽ പണിത് നമ്മുടെ പ്രവർത്തകരിൽ കൂട്ടും ബന്ധമായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന നാലു കുട്ടംബങ്ങൾക്ക് താമസ സ്ഥലരും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. താഴെ ഒരു കാസ്റ്റിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ആശുപത്രിയിലെ രോഗികൾക്കും ജീവനക്കാർക്കും വേണ്ടിയാണ് ഈ കാസ്റ്റിന്. ഉള്ളിനും രണ്ടര രൂപ മാത്രമാണ് ചാർജ്ജ്. നമ്മുടെ ആശുപത്രിയുടെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിനും ജീവനക്കാർക്കും വേണ്ടിയാണ് ഈ കാസ്റ്റിന്. ഉള്ളിനും രണ്ടര രൂപ മാത്രമാണ് ചാർജ്ജ്. നമ്മുടെ ആശുപത്രിയുടെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിനും ജീവനക്കാർക്കും വേണ്ടിയാണ് രണ്ടര രൂപയ്ക്ക് ഉള്ളിനും കൊടുക്കുകയെന്നത്.

ബാലഗ്രാമിനും ഇപ്പോൾ നുറോളം ഏകകൾ സമ്പദം ഉണ്ട്. നെൽ

കൃഷിക്കു പുറമേ അഞ്ച് ഏക്കരിൽ ആവണക്കും മുന്ന് ഏക്കരിൽ പരുത്തിയും രണ്ട് ഏക്കരിൽ കപ്പ, വെള്ള, ചേന, ചേമ്പ് എന്നിവയും കൃഷിചെയ്തുവരുന്നു. കൂടാതെ ഒരു ധയൻിമാമും ഉണ്ട്. 20 ഏരുമകളും പത്തു പശുകളും ഉൾപ്പെടെ ആകെ 50 കനുകാലികൾ ഉണ്ട്. വേണ്ടതെ പാൽലഭിക്കും. കുറെ വിൽക്കാനും ഉണ്ട്.

മിഷൻ ബോർഡിന്റെയും ബാലഗ്രാമിന്റെയും പ്രസിദ്ധീണ്ട് ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഓസ്റ്റാത്തിയോൻ തിരുമേനിയാണ്. ധയറക്കട കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനാണു ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്നത്. ഹാ. തോമസ് വർഗ്ഗീസ് (ബിജു അച്ചൻ) മാനേജരായി കഴിഞ്ഞ ഒൻപതു വർഷമായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. കൂടാതെ ബിനോയ്, അജി, ജോസ് എന്നിവർക്കുംബന്ധമായും അനു മാത്രം ദറ്റയ്ക്കും ഇവിടെ താമസിച്ചു സേവനം ചെയ്യുന്നു. കണ്ണാരുപത്രിയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ജോസിന്റെ ഭാര്യ ഓമന വ്യഖ്യസദനത്തിലെ സേവനിയാണ്.

രണ്ടെം ദശാഖ്വാദം മുന്പ് മരുഭൂമിപോലെ കിടന്ന സ്ഥലം ഏക്കരിന്തു 2000 രൂപ നിരക്കിൽ വാങ്ങിയതാണ്. ഇപ്പോൾ ഏക്കരിന്തു 25 ലക്ഷം രൂപ വിലയുണ്ട്. ആ നിരക്കു വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സ്ഥലം തിന്തു മാത്രം 25 കോടി രൂപ വില വരും. നമ്മുടെ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ദൈവം നൂറിട്ടിയായി മടക്കി നൽകിയതാണ് ഈ വർദ്ധിച്ച വില എന്നും കരുതാം. ബാലഗ്രാമിനടുത്തായി 1990-ൽ ഏക്കരിന്തു 10,000 രൂപ നിരക്കിൽ 4 ഏക്കർ സ്ഥലം നമ്മുടെ സഭാംഗമായ ഒരു വ്യക്തി വാങ്ങിയിരുന്നു. അതു പതിനെം്പത് വർഷത്തിനുശേഷം 2005-ൽ വിറ്റത് ഒരു കോടി രൂപയ്ക്കാണ്.

ഹൈദ്രബാദ് വികസന അതോറിറ്റി 50 കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള യാച്ചാരം ശ്രാമം വരെ നഗരപബ്ലിക്കിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണി പ്രോശ്. ഈ വൻ വിലവർഖന നമുക്ക് ഒരു ചെറിയ ദോഷം കൂടി ചെയ്തു. ഇരുപത്തെണ്ണു വർഷമായി നമ്മുടെ കൈവശത്തിലിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽ 5 ഏക്കരിന്തു അവകാശം ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് 5 വർഷം മുന്പ് ഒരാൾ കുസു കൊടുത്തു. നമ്മുടെ പേരിൽ തീരാധാരം എഴുതിയിരുന്ന കുളിലും കരം ഒഴിവായിക്കിട്ടിയതിനാൽ വില്ലേജ് ഓഫീസിൽ പോകുവാരവ് ചെയ്തിരുന്നില്ല. അവകാശം ഉന്നയിച്ചയാൾക്ക് മറ്റു രേഖകളെന്നും ഹാജരാക്കാനില്ലെന്നതിനാൽ കേസ് നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ്. നമ്മുടെ തോമസ് വർഗ്ഗീസ് അച്ചനു നിരതരം കോടതിയിൽ പോകേണ്ടിയും വരുന്നു.

എക്കദേശം 15 വർഷം മുന്പ് ബാലഗ്രാമിലെ എല്ലാ കെട്ടിങ്ങൾക്കും നികുതി ചുമതലിക്കാണ്ട് പണ്ഡായത്തിൽ നിന്ന് നോട്ടീസു വന്നു. ഫിലിപ്പ്

റസാച്ചൻ (അനു ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ) അതുമായി പൊതുസാമ്പത്തിൽ വന്ന എന്ന വിളിച്ചു. സാക്ക ഫിലിപ്പച്ചന്നെന്നും കുട്ടിക്കൊണ്ട് എന്നുകൂടു പരിചയമുള്ള പത്രമാവു നഗരിൽ താമസിക്കുന്ന പഞ്ചായത്തു ഡപ്പുട്ടി ഡയറക്ടറിന്റെ അടുത്തു പോയി. അദ്ദേഹം എല്ലാം കേടുശേഷം പറഞ്ഞത് വിദ്യാർത്ഥികൾ താമസിക്കുന്ന ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടത്തിനു നികുതി ചുമതാക്കി പാടിപ്പി. അനാമക്കുട്ടികൾ താമസിക്കുന്ന കെട്ടിടത്തിനും ഒരു നികുതി ചുമതാക്കി പാടിപ്പി. നമ്മുടെ കെട്ടിടത്തിനു ശഭ്ദം റിതിയിലും നികുതിയിള്ളവിനു അർഹതയുണ്ട്. ഡിസ്ട്രിക്ട് പഞ്ചായത്ത് ഓഫീസരു കാണുവാനും ഈ കാര്യങ്ങൾ വിശദിക്കിക്കൊന്നും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദേഹവും വിളിച്ചു പറയാമെന്നു പറഞ്ഞു.

ആധുനിക ഫാ. ഡാമിയൻ

ധപ്പുട്ടി ഡയറക്ടറുടെ അടക്കൽ നിന്നു പോകാനിരഞ്ജിയപ്പോൾ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ഫാ. ഡാമിയൻനെപ്പോലെയാണെന്നും അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നും ഹിന്ദുവായ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ കൈവെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ബാലഗ്രാമിന്റെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിന്റെ ഒരു കോപ്പിയും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി.

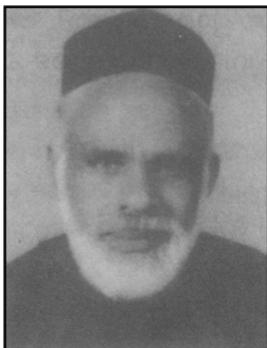
അവിടെനിന്നു സാന്നിം അച്ചനും കുട്ടി ഡിസ്ട്രിക്ട് പഞ്ചായത്തു ഓഫീസിൽ പോയി ഓഫീസരു കണ്ടു. അദ്ദേഹവും മുഴുവൻ കേടുശേഷം ധപ്പുട്ടി ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞതു ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും ഇതെല്ലാം വലിയ കെട്ടിടമാകയാലും ഇതെല്ലാം വലിയ നികുതിയാകയാലും പഞ്ചായത്തു കമ്മീഷണർക്കു മാത്രമേ കരം ഒഴിവാക്കിത്തരാൻ അധികാരമുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു.

ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മീഷണർ എ. വി. എസ്സ്. റെസ്റ്റ് ആധുനിന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ട് അറിയാമെന്നു ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ പറഞ്ഞു. മുപ്പത്തെല്ലാം വർഷം മുമ്പ് ആദ്യാപ്രദേശിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ചുംഭിക്കൊടുക്കാറ്റടിച്ച് ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ മരിക്കുകയും പതിനായിരക്കണക്കിനു ആളുകൾക്കു വീടു നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്ത പ്രോശ്ന നമ്മുടെ സഭയുടെ ദുരിതാശാസ്ത്ര പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി സഭ അവിടെക്കു നിയോഗിച്ചിരുന്നതിൽ ഫിലിപ്പ് അച്ചനെ ആയിരുന്നൊല്ലോ. ഫിലിപ്പച്ചൻ്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ധാരാളം പേരുകൾ അന്നു മച്ചിലി പട്ടണം ജില്ലയിൽ സാജന്യമായി വീടു പണിതു നൽകി. അന്ന് അവിടുത്തെ ജില്ലാകൗൺസൽ എ. വി. എസ്സ്. റെസ്റ്റ് ആയിരുന്നു.

അന്ന് അദ്ദേഹം നേരിട്ടു നമ്മുടെ സഭയുടെ പ്രവർത്തനവും ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ്റെ നേതൃത്വവും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയതാണ്. അന്നു മുതൽ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ് എ. വി. എസ്സ്. റെസ്റ്റ് ആയിരുന്നു. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ

ഈ ആവശ്യത്തിനു അനേകായൊരു മാറ്റിരിക്കാം. കരം ഒഴി വായി കിട്ടി എന്നു ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ പിനീടിക എന്നെന്ന അറിയിച്ചു. കരം ഒഴി വായിക്കിട്ടിയ വിവരം ഡപ്പുട്ടി ഡയറക്ടറോ പിനീടിക ഞാൻ അറിയിച്ച പ്രോശ് അനേകഹം പറഞ്ഞത് “ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ആദ്യ കാഴ്ചയിൽ തന്നെ ഒരു മഹാനായിട്ടു തോനി. ഹാ. ഡാമിയനേപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളാണ്ടോ. 5 രൂപയും 10 രൂപയും സംഭാവന വാങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനത്തിന് എങ്ങനെ ഇത്രയും നികുതി ചുമതലാനാകും.” ‘5 രൂപ 10 രൂപ’ പരാമർശത്തിൽ നിന്ന് അനേകഹം നമ്മുടെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടു വായിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലായി. വിവിധ മതസ്ഥരായ ബാലഗ്രാ മിശ്രേ പരിസരവാസികൾക്കും ബാലഗ്രാമിനെ സംബന്ധിച്ച് വലിയ മതി പൂണ്ട്.

യാച്ചാരത്തിന്റെ ചില തുണുകൾ

വിവാഹത്തായ
ഹാ. ജോസഫ് വെഞ്ചപ്പള്ളി   ഡോ. തോമസ് മാണി തട്ടുകൽ

പ്രാരംഭ മുതൽ
യാച്ചാരം ട്രഷറാർ
ആയിരിക്കുന്ന
മാമന്ത്രി എബ്രഹാം
മാമുട്ടിൽ

ഭാഗം 2

ഹിലിപ്പ് റഹാച്ചേര
അടുത്തറിയ്യേബന്നു
അനുഭവസാക്ഷ്യങ്ങൾ

ഹിലിപ്പ് റിപാച്ചൻ ജീവിതം കാരമുള്ള ഉപ്പിനു തുല്യം

ഡോ. ശൈവറുഗൈസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്

1957-ൽ ഒരു വേദപുസ്തകവുമായി ജോയിക്കുട്ടി എന്ന യുവാവ് മാവെ വിക്രി സുവിശേഷാലയത്തിൽ വന്ന് ‘എന്നെന്നയുംകുടി സുവിശേഷാലയ തതിൽ ചേർക്കണം’ എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ജോയിക്കുട്ടിയോജ് പി. എം. തോമസ് റിപാച്ചൻ പറഞ്ഞു. ‘ഇവിടെ പട്ടിണിയാണ്. പട്ടിണി കിടക്കാം എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ കഴിയാം.’ ‘യേശുതന്ത്രം നമ്മുടെ കുടെ പട്ടിണി കിടക്കുകയാണില്ലോ’ എന്നായിരുന്നു ജോയിക്കുട്ടിയുടെ മറുപടി. ഇതു കേട്ട് സംസ്ക്രാന്തനായ പി. എം. തോമസ് റിപാച്ചൻ ജോയിക്കുട്ടി ദയയും കുടെ സുവിശേഷാലയത്തിലെ അംഗമായി സീകരിച്ചു. ബല ഹിന്ദനായ എൻ്റെ ഇടംകൈകയും വലാകൈകയുമായി നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ച ദൈവദാസമാരാണ് പി. എം. തോമസ് റിപാച്ചനും, കെ. എ. ഹിലിപ്പ് റിപാച്ചനും. ഇതിൽ, ഹിലിപ്പ് റിപാച്ചനാണ് ബാല്യകാലത്ത് ജോയിക്കുട്ടി എന്ന് അറിയപ്പെട്ടത്.

പ്രഭരാഹിത്യത്തിന്റെ സുവർണ്ണജുണിലിയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന എൻ്റെ വാസ്തവലു മകൻ ഹിലിപ്പ് റിപാച്ചൻ എല്ലാവിധമായ അനുഗ്രഹം അഭ്യും നേരുന്നു. പ. പ്രഭലുസ് റൂഫൊ തീമോത്തിയോസിനെ പ്രഭോധി പ്ലിക്കുന്നപ്രകാരം, ‘സത്യവചനത്തെ ധമാർത്ഥമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട്, ലജ്ജിക്കുവാൻ സംഗതിയില്ലാത്ത വേലക്കാരനായി ദൈവത്തിന് കൊള്ളു നീവനായി നിൽക്കുവാൻ’ (2 തീമോ. 2:15) സാധിച്ച ശുശ്രൂഷകനാണ് ഹിലിപ്പ് റിപാച്ചൻ. തുടർന്നും, ‘സകലത്തിലും നിർമ്മദം ആയിരിക്കുവാനും, കഷ്ടം സഹിച്ചും, സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്ത്, ശുശ്രൂഷ നിറപടിയായി’ (2 തീമോ. 4:5) നിവർത്തിക്കുവാനും ദൈവ തതിന്റെ ആത്മാവ് റിപാച്ചനെ ശക്തീകരിക്കുന്നു.

അവന്തു വർഷക്കാലത്തെ പ്രഭരാഹിത്യ ജീവിതം മുഖാന്തരം ദൈവ രാജ്യത്തിനായി എറെ യത്തിനിക്കുവാൻ റിപാച്ചൻ കഴിഞ്ഞു എന്നത് നിസം ശയമാണ്. വിളിക്കപ്പെട്ട അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഉത്തമമോഡ്യും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് എൻ്റെ വാസ്തവലു മകൻ ഇത്രതേതാളം വിശദന്തര നായിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. അല്പപത്തിൽ വിശദന്തരനായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് സർവശക്തനായ ദൈവം റിപാച്ചനെ അധികത്തിൽ വിചാരക

നാകി. റബാച്ചർ ജീവിതം ഒരു മാത്യുകയാണ്. ദൈവത്തിൽ ആഗ്രഹി ആക്രമിക്കാം അനേകം അതഭൂതകരമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കുവാൻ ഫിലിപ്പ് റബാച്ചർ കഴിഞ്ഞു. സഭയുടെ മികവായും മിഷൻ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ വളർച്ചയ്ക്ക് പുറകിൽ റബാച്ചർ ത്യാഗവും പ്രാർത്ഥ നയും, പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ട്.

ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് വാങ്ങിപ്പോയ തോമസ് റബാച്ചനും, ഇപ്പോഴും കർമ്മനിരതനായിരിക്കുന്ന ഫിലിപ്പ് റബാച്ചനുമാണ് ഇന്നത്തെ പുതുപ്പാടിയുടെ ശിൽപ്പികൾ. തോമസ് അച്ചൻ ‘അപുനായും’ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ‘അമ്മയായും’ നിന്ന് ബാലവാന്തത്തിലെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു എന്ന് പലരും പറയാറുണ്ട്. മാർത്തയുടെയും മറിയയുടെയും സ്ഥാനമാണ് ഇവർ അലക്കിച്ചത്. ഇവരെ രണ്ടുപേരെയും ഓർത്ത് ദൈവസന്നിധിയിൽ സ്വന്താത്രം അർപ്പിക്കുന്നു.

പ്രിയ റബാച്ചർ മാതാപിതാക്കളേയും സന്യാസിനിയായിരുന്ന സഹോദരിയെയും ധാത്രയാക്കുവാൻ എനിക്ക് ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. സാമ്പത്തികമായി ഉയർന്ന സഹോദരങ്ങൾ ബാലവാന്തിരെ വളർച്ചയ്ക്ക് ദൈവം ഉപയോഗിച്ചവരാണ്.

ഇന്ത്യ മുഴുവനും ധാത്ര ചെയ്ത് എല്ലാ മിഷൻകേന്ദ്രങ്ങളും സന്ദർശിക്കുന്ന റബാച്ചൻ ദൈവം തന്ന ഒരു ഭാനമാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. എളിയവരോടൊപ്പം ജീവിച്ച് അവരിൽ ഒരാളാകുവാനും, അവരിൽ ദൈവത്തെ കാണുവാനും റബാച്ചൻ കഴിഞ്ഞത് ആത്മീയതയുടെ വളർച്ചയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

വളരുവാനും വലിയവരാകുവാനും മാത്രമാണ് ആധുനികക്കലോകം പരിശോമിക്കുന്നത്. ഇവിടെയാണ് ഫിലിപ്പ് റബാച്ചനെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ ‘സയം വെറുമയാക്കുന്ന’ ആധ്യാത്മികത ശ്രദ്ധേയവും ദൈവികവുമായി തിളങ്കി നിൽക്കുന്നത്. ചെറുതിനേയും എളിയവനേയും ആദരിക്കുന്നേം ശാശ്വത സ്വർഗ്ഗം ഒരുവനെ മാനിക്കുന്നത്. സർദ്ദും മാനിക്കുന്നതാണ് യമാർത്ഥമാനം. ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലാല്പദ്ധത്തിൽ അനേക ചുവടുമാറ്റങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും ദൃശ്യമാണ്. ആത്മീയതയിലും സമുദ്ദിയിലും ഏഴ്സരുവുമാണ് ആത്മീയതയുടെ അളവുകോൽ എന്ന് അറിയാതെ എല്ലാവരും ധരിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. ഇത് ഒരു ചുവടുമാറ്റമാണ്. ഭാതികസമുഖിയല്ല സുവിശേഷം എന്നും സ്വയം വെറുമയാക്കുകയും, പതിത്യാഗത്തിലും സമൂഹത്തെ വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ‘സ്സനേഹം’ എന്ന റബാച്ചരെ ജീവിതം നമ്മ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

ഉപ്പിരെ അനുഭവം കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചത് ഇവിടെയും പ്രസക്തമാണ്. സയം അലിഞ്ഞ് രൂചിയും, വളവും അണ്ണനാശിനിയും ഒക്കെയായി

രൂപാന്തരപ്പെടുന്ന കാരമുള്ള ഉപ്പിന്റെ അനുഭവമാണ് യമാർത്ഥത്തിൽ ഫിലിപ്പ് റിഹാച്ചേരു ജീവിതം. ദവ്യാഗ്രഹം ബാധിക്കാതെ “ലളിതമായ” ജീവിതത്തെ ലഭിയും ഏറെ പ്രശംസനീയമാണ്. ദവ്യാഗ്രഹമാണ് സകലവിധ ദോഷത്തിനും മുലം (2 തിമോ. 6:10). അമിതമായ ഭൗതിക ആർത്ഥികൾ ഏറുവോൾ ആന്തരിക മനുഷ്യൻ നിഷ്പ്പദനാകുന്നു. രോഗവും പ്രായവും അവശതകളും ആക്രമിച്ചിട്ടും, മുറുക്കപ്പറ്റുന്ന സകല ഭൗതികമായതിനെയും വിട്ട് എറിഞ്ഞ കുർശിലേക്ക് നോക്കി ഓടുവാൻ സാധിക്കുന്നത്, റിഹാച്ചേരു ‘ആർത്ഥി ഇല്ലാത’ ‘ദവ്യാഗ്രഹം തീണ്ടാതെ’ ലളിതമായ ജീവിതം മുലമാണ്. ഇതരം ലാളിത്യമാണ് നസാധനായ ക്രിസ്തു പറിപ്പിച്ചതും.

പ്രിയ മകനെക്കുറിച്ച് ഏറെ എഴുതുവാനുണ്ട്. എങ്കിലും നമ്മുടെ പ്രായത്തിന്റെ അവശതകൾ അതിന് സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ബഹുമാനമുള്ള വാർദ്ധക്യവും, ആശാസന്നതാടുകുടിയ ദിർഘായുസും ദൈവംതന്യരാൻ റിഹാച്ചുനു നൽകുമാറാക്കുന്നത്. വിചാരങ്ങളിലും വചനങ്ങളിലും പ്രവൃത്തികളിലും അവിടുത്തെ കാരുണ്യവും കൂപയും തന്റെ അഭിഷ്ഠകതയ്ക്കു മേൽ ചൊരിയുമാറാക്കുന്നത്. റിഹാച്ചേരെപ്പോലെയുള്ളവരെ ദൈവത്തിന്റെ സഭയിൽ ഇനിയും എഴുന്നേൽപ്പിക്കണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഏല്പിക്കപ്പെട്ട താലതുകൾ വിശദിപ്പിക്കുന്നതു ഉപയോഗിച്ച്, വിശദിപ്പിക്കുന്നതു കലവറകാരനായി പത്രം മൂലിക്കുന്നതു കൂടുതലും കൂപകൾ ശിഷ്ടായുസിലും ചൊരിത്തു തരുമാറാക്കുന്നത് എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

(1-11-2011-ൽ എഴുതിയത്)

മുഖ്യ ടുരുവായ
ഡാർ ചെന്താനിയോ
സിംഗർ അഞ്ച് പ്രാ
ശ്രാംകിന് മുഖ്യ
ശിഖനായ ഫിലിപ്പ്
റിഹാച്ചുനു നോക്കി.
ഒമ്മ കോട്ടയം
തിരുവാതുക്കൽ
ബൈസ്ക്ക് പോർട്ട്
ബാല്യം ഉൾപ്പാട
നമ്പും തിരുവേണി
യുട 94-ാം ജൂ
വിനാലേഖപ്പവും.
9 - 12 - 2011

ദൈവിക കൃപകളാൽ അതിയന്ത്ര

ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ കുറിലോൻ

ദൈവത്തിനുവേണ്ടി എന്ത് ചെയ്യാനാവും? തിരുനാമ മഹത്വത്തിനായി നിരതരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എപ്പുകാരമായിരിക്കണം? സാധാരണ കാരുടെ അവശ്യ കാരുസാധ്യത്തിനായി എങ്ങനെ അഭ്യാസിക്കണം? എന്നിത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ മനസ്സിലിട്ട് നിരതരം ചോദിച്ചു സർവ്വശക്ത നായ ദൈവത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമായ ഉത്തരംതേടി വർഷങ്ങളായി വിശ്രമില്ലാതെ രാവും പകല്ലും അഭ്യാസിച്ചു ഒരു അത്യപൂർവ്വ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാണ് പറ്റരോഹിത്യ സീക്രണ്ടറിന്റെ സുവർണ്ണ ജുഡിലിയാബോ ഷിക്കുന വന്നു കെ. ഏ. ഫിലിപ്പ് റിംഗ്. അദ്ദേഹത്തെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പതിചയമായ നാൾമുതൽ ഇന്നോളും വിസ്മയഭരിതനായി വിക്കി ക്കുകയും കൗതുകത്തോടെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും, ചെയ്തതിലൂപരിയായി നിർവ്വാജമായ സ്നേഹാദരങ്ങളാണ് നാളിതുവരെ തോന്തിനിടുള്ളത്. റിംഗ് അനുസ്മർത്തിക്കുന്നേം തിക്കണ്ണ അഭിമാനവും, അതിലോറ സംസ്ഥപ്തിയുമാണ് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നത്.

ആദ്യായുടെ തീരങ്ങളിൽ അതിശക്തമായ കൊടുക്കാറ്റും പേമാരിയും സംഹാരതാഖ്യവമാടിയതിന്റെ ഫലമായി അനേകായിരങ്ങൾക്ക് പലവിധ മായ നാശനഷ്ടങ്ങളും, മാനസിക പീഡനങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവന്ന സമയത്ത് അവരുടെ മദ്യത്തിലേക്ക് മലകര ഔർത്തഡ്യോക്സ് സഭയുടെ കരുതലിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും തുവൽസ്പർശമായി കടന്നുചെന്ന് ആശാസവും സമാധാനവും സന്നോഷവും പകർന്ന ഭാഗ്യസ്മരണാർഹ നായ സഭാരതകം യോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഓർത്താത്തിയോാണ് തിരുമേനിയോടൊപ്പം ദുരിതാശാസ ശുശ്രൂഷകൾ ഏറ്റെടുത്ത് വൻ വിജയമാക്കിയ റിംഗ് ചിത്രമാണ് പലരുടേയും സ്മരണയിൽ ആദ്യമായി തെളിഞ്ഞു വരുന്നത്.

ആദ്യായിലെ ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലെ തിച്ചുശ്രേഷ്ഠ കണ്ണുമുട്ടിയ, കുഷ്ഠംരോഗികളുടെ രോഗമില്ലാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കായി ഒരു വേനം വേർത്തിരിച്ച് ക്രമീകരിച്ചു. നെന്നരാശ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോന്ന മാതാപിതാക്കൾക്ക് ആശാസവും സമാധാനവും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ആശാവഹമായ ഭാവിജീവിതങ്ങൾക്ക് കരുപ്പിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ സാഹചര്യങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളും ധാച്ചാരം ബാലഭവ നിൽക്കേംത്തിനാക്കി കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ആരോഗ്യത്തോടെ സന്ന്നോഷം വസിക്കുവാനും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസവും, അടുക്കും ചിടയുമുള്ള ജീവിത ശൈലി പിൻപറ്റുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും ചുരുങ്ഗിയ കാലയളവിൽ

ക്രമീകരിച്ചതിൽ റബാച്ചർ വൈശിഷ്ട്യം പ്രകടമാകുന്നു. ചെറിയ തോതിൽ തുടങ്ങിയ ധാരാം ബാലഗ്രാം ഇന്നത്തെ നിലയിലും ഉന്നത നിലവാരത്തിലും ആയിരത്തിരാൻ റബാച്ചർ വഹിച്ച നേതൃത്വം എത്ര പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാവില്ല.

മഹാരാഷ്ട്രയിൽ ഭൂകമ്പക്കെടുത്തികൾ ഉണ്ടായപ്പോഴും പ. സഭയുടെ ജീവകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് റബാച്ചരെ തന്നെയാണ് നിയോഗിച്ചത്. എവിടെയായാലും എപ്പോഴായാലും എങ്ങനെനെയായാലും തന്നാലും വർക്ക് മനുഷ്യ ജീവരക്ഷയ്ക്കും, ദൈവത്തിരുന്നാമ മഹത്വത്തിനുമായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ വന്നു റബാച്ചർ കാന്നിച്ചുവരുന്ന ഉദ്ദാഹരിച്ചും താൽപര്യവും നിഷ്കർഷയും എറെ പ്രശംസനിയമാണ്. ഗുജറാത്തിലും മറ്റും ഉണ്ടായ ഭീകരാവസ്ഥയ്ക്ക് ശമനവും ശാന്തിയും വരുത്തുവാൻ തക്ക വസ്തും പ. സഭയുടെ പേരിലുള്ള ദീനദായാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാനും റബാച്ചരെ തന്നെയാണ് പ. സഭ നിയോഗിച്ചതും ചുമതല ഫേല്പിച്ചതും. ഗുജറാത്തിൽ പ. സഭ ദത്തടക്കത്ത് ശ്രാമങ്ങളിലും പുനർനിർമ്മാണം നിശ്ചിത സമയത്തിന് മുമ്പു തന്നെ തീർത്ത് ഏവരുടെയും പ്രശംസയും അംഗീകാരവും നേടിയെടുത്തു.

അവിചാരിതവേളകളിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി നാടിനെയും നാട്ടാരയും നടുക്കുംവിധമുള്ള പ്രകൃതിക്കേഷാഭങ്ങളിലും കെടുതികളിലും അലയുന്നവരെ സഹായിക്കുന്ന രക്ഷണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ പ. സഭയുടെ സാന്നിദ്ധ്യ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ എത്തിക്കുവാൻ തക്കവിധം രൂപീകരിച്ച Narsooc (National Relief Service of Orthodox Church) എന്ന സംഘടനയുടെ സ്ഥാപനത്തിലും ചലനാത്മകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മുൻനിരക്കാരനായി വന്നു റബാച്ചർ ഉണ്ടാനുള്ളത് എറെ സന്തോഷകരമായ അനുഭവമാണ്. ഞാൻ അഭ്യുക്ഷനായ പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയും ആവേശവും റബാച്ചർ തന്നെയാണ്. സുനാമി ദുരിതം നമ്മുടെ നാടിന്റെ തീരങ്ങളിൽ നാശനഷ്ടങ്ങൾ വിതച്ചപ്പേശർ കേരളം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ Narsooc-ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ സേവനങ്ങൾ എറെ പ്രയോജനപ്പെടുകയും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയുമുണ്ടായി. അതുപോലെതന്നെ mocscha എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപവത്കരണത്തിലും റബാച്ചർ പക്കും സംഭാവനയും വളരെ വിലപ്പെട്ടതാണ്. വന്നു റബാച്ചനുമായി ചേർന്ന് എന്നിക്ക് പ്രവർത്തിക്കാനായ മണ്ഡാരു വേദിയാണ് പുനര്യിലെ പെൺകുട്ടികൾക്കായുള്ള സെസ്റ്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാം. മുംബൈ ഭ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയേറ്റനാൾ മുതൽ ഞാൻ തുണ്ട് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വെസ്സ് പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. പുനര്യിലെ മലകരസാദയുടെ മിഷണ്റ് പ്രതീകമായ സെസ്റ്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാമിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായും, അനേവാസികളിലും സുരക്ഷിതത്വവും അനുഗ്രഹകരമായ

ഭാവിയും മുൻകണ്ടുകൊണ്ട് റിപ്പാച്ചർ ഉത്സാഹത്തിൽ സ്ഥാപിച്ച സ്കൂൾ ഈന്ന് സഭയുടെ അഭിമാനിക്കാൻ വകയേകുന്ന മേൽത്തരം വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനമായി ഉയർന്നിരിക്കുന്നു.

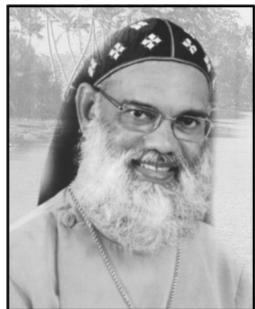
പ. സഭ അശറണരുടെ സേവന ശുശ്രൂഷയിൽ ഉറീരിക്കണമെന്നും പ. സഭയുടെ ദർശനാലുടനീൽ മുഖ്യ പ്രാധാന്യം ഈ മേഖലയിൽ ആയിരിക്കണമെന്നും സർവ്വാത്മക ഉത്തരവും കൊടുത്തിരിക്കണമെന്നും വരു റിപ്പാച്ചർ എന്നുമെന്നുമുള്ള സപ്പനങ്ങളിൽ പ്രമുഖമായതാണ്. സപ്പന സാക്ഷാത്കാരത്തിനായുള്ള സ്വയമ്പന്മുള്ളം ഏറെ അതഭൂത കരമാണ്. ഏതൊരാളെയും ഹാഡാകർഷിക്കുവാൻഡിയമാണ് അതിന്റെ ശ്രദ്ധി. ഇപ്പോൾ ഭാരതത്തിന് വെളിയിലേക്കും വിശിഷ്ടം ആൻഡിയമാണ് സിലേക്കും ആഫ്രിക്കയിലേക്കും പുതിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ തത്ത്വപ്പെട്ടു വരികയാണ്. അബി. ഒന്താത്തിയേം തിരുമേനിയുടെ സപ്പനങ്ങൾ യാമാർത്ഥമാക്കുവാൻ റിപ്പാച്ചൻ കാട്ടിയതും കാടുന്നതു മായ ഉത്സാഹവും, ആത്മാർത്ഥതയും എത്ര പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാവു കയില്ല. റിപ്പാച്ചൻ ഇടക്കാലത്തുണ്ടായ ശാരീരിക പ്രയാസങ്ങളിൽ നിന്നും വിമോചനം നേടിയ നിമിഷം മുതൽ മുന്ന് ചെയ്തിരുന്നതിനേക്കാൾ ഏറെ ശക്തിയേം ആവേശത്തോടും പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നത് കാണുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും വാക്കുകൾക്ക് അതിനേതരാണ്.

ഭേദവരാജ്യ കെട്ടുപണിയിൽ പാവപ്പെട്ടവരുടെയും അശറണരുടെയും പരസ്പരായം ആവശ്യമായവരുടെയും നൊന്നരങ്ങളും വേദനകളും ഏറ്റു നടത്തി അവരെ സ്വസ്ഥരാക്കുകയെന്നത് അതിപ്രധാനമായ ദളത്യമായി റിപ്പാച്ചൻ കരുതുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ കാര്യനിർവ്വഹണത്തിലും റിപ്പാച്ചൻ കാടുന്ന സമർപ്പണം ഏറെ ശ്രദ്ധയമാണ്. സാമൂഹ്യക്ഷേമ പ്രവർത്തകർക്ക് മാതൃകയാക്കാവുന്ന ഒരു ജീവിതശശ്വലിയാണ് റിപ്പാച്ചന്റെ. റിപ്പാച്ചർ ദർശനം വളരെയേറെ ഹൃദയമാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ആർദ്ധതയും സഹാനുഭൂതിയും അർഹിക്കുന്ന ഏവർക്കും ജാതിമത ഭാഷാഭ്രാഞ്ഞൾ കുടാതെ എത്തിക്കണമെന്നാണ് റിപ്പാച്ചൻ ദർശനങ്ങളിലെ പ്രമാഘ ഈനും. റിപ്പാച്ചൻ പ്രവർത്തന ശശ്വലി തിലെ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധത ഏറെ ഫൂഡലന്തിയമാണ്. ഏറ്റുടുക്കുന്ന ഓരോ ദളത്യവും വിജയിക്കുവരെ വിശ്രമമില്ലാതെ നീങ്ങണമെന്നാണ് റിപ്പാച്ചൻ ആപ്തവാക്യം. അതുപോലെതന്നെന്നയാണ് റിപ്പാച്ചൻ ദൃശ്യമില്ല യാഥാനുഭവിച്ച വിജയ തനിലെത്തിക്കാൻ സഹായകമായത്. സർവ്വശക്തനായ ഭേദവത്തിലുള്ള അചായവലമായ വിശ്വാസമാണ് റിപ്പാച്ചൻ എന്നും നയിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈനും നയിക്കുന്നതുമായ പ്രേരകശക്തി. ഏത് പ്രവർത്തനവും ആരംഭിക്കും മുന്ന് ഭേദവഹിതത്തിന് പ്രാമുഖ്യം നൽകിയും സാധാരണക്കാരിൽ സാധാ

രണ്ടാം വരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് മുൻതുക്കം നൽകിയും പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്ന റമാച്ചൻ തികച്ചും ദൈവപരിത നടത്തിപ്പിൽ വിജയിച്ച് വരുന്നുവെന്നത് സഭയ്ക്ക് അഭിമാനം നൽകുന്നു.

റമാച്ചൻ ആയിരക്കണക്കിന് ജനപ്രോത്യാളിൽ ആശാസത്തിന്റെ കുളിർത്തെന്നലായി പരിലസിക്കുന്നു. ഫാ. ഡാമിയനേപ്പോലെയും മദർ തത്രേസ്യായപ്പോലെയും ആതുരരെയും അശാരണരെയും സ്നേഹിക്കുവാനും കരുതുവാനും പതിചരിക്കുവാനും കാട്ടിവരുന്ന ദിവ്യചിത്രാഗതി ഏറ്റവും ശ്രദ്ധം തന്നെ.

പാരോഹിത്യത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഖ്യാഷിക്കുന്ന വദ്യ റമാച്ചൻ ആരോഗ്യവും സമാധാനവും സംസ്ക്രതിയും നിരഞ്ഞ ദീർഘായുള്ള നൽകി ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുടെയെന്ന് ആശംസിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവകരങ്ങളിലെ ഒരു

ഉരുക്കുപകരണം

യുഹാനോൻ മാർ ക്രിസ്തോഫുമോസ്

അശീതിയിലേക്കു അതിവേഗം ഓടിനടക്കുന്ന അഭിവൃദ്ധി റംഗം ചുനുമായി മുന്നറ ദശാബ്ദത്തിലെയിക്കും അടുപ്പവും ആത്മബന്ധവും തൊൻ അവകാശപ്പെടുന്നു. 1977-ൽ ഒരു പ്രീ-സെമിനാർക്കാരനായി പരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി ഡോ. ഗീവറുഗ്മിന്സ് മാർ ഒസ്ത്താത്തിയോന്സ് മെത്രാപ്ലോ പ്രിത്താ എന്നെന്ന അയച്ചതു പുതുപ്പാടിയിലേക്കായിരുന്നു. പുതുപ്പാടിയിലെ മിലിപ്പച്ചരേൾ സേവനനിരതമായ ശുശ്രൂഷാജീവിതം എന്നെന്ന വളരെ സാധിനിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1981-ൽ വൈദികസെമിനാർ പഠനാനന്തരം തൊൻ ‘പരിസ്യശുശ്രൂഷ’ ആരംഭിക്കുന്നതു പരന്തമാലയിലെ ബാലഗ്രാമിൽ റംഗം ചുരുക്കേണ്ട കൂടെയായിരുന്നു. തുടർന്നു മിഷൻബോർഡിലെ സഹപ്രവർത്തകരായി. സുവദ്യാഖാനങ്ങളിൽ പകാളികളായി, എന്നും ഏരെൾ ഒരു വലിയ അല്പുദയകാംക്ഷിയായി എത്രയെത്ര സംഭവങ്ങൾക്കു സാക്ഷികളായി. എല്ലിയാലെടുങ്ങാത്ത കടപ്പാടുകളുടെ നീണ്ട പട്ടിക. Albert Camus പറഞ്ഞു “Life is nothing until you give it meaning” (ജീവിതത്തിനു നിങ്ങൾ അർത്ഥം നൽകാത്ത കാലത്തോളം ആ ജീവിതം ഒന്നുമല്ല). വന്നു റംഗം ചുരുക്ക സജീവിതത്തിനു നൽകുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ ഏരെൾ ഏഴിയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ; അല്ലെങ്കിൽ അനുഭവത്തിൽ പറയക്കേണ്ടതു.

1. സമർപ്പണ സമർപ്പണം

സമർപ്പണമെന്നു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം പുർണ്ണമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ചെറുതുന്ന കാര്യങ്ങളിലെ സമ്പർഖം അർപ്പണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതായിരിക്കും ഏറെ ശരി. ദൈവപരിത്വം മാത്രം നിരവേറപ്പെട്ടെട്ട് എന്ന ഭാവം. “ജീവി ചൂല്യം മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതിയെന്നിക്ക്” എന്ന് അഭിവൃദ്ധി ഒസ്ത്താത്തിയോന്സ് തിരുമേനി പാടിയതു നിരന്തര സമർപ്പണത്തിന്റെ മറ്റാരു ഭാവം. സമർപ്പണ ജീവിതത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥമത അളന്നുതുക്കാൻ അതിലെ ത്യാഗനിർഭരമായ ആത്മാവിനെ പരിശോധിച്ചാൽ മാത്രം മതി. റംഗം നിരന്തരമായ യാത്രകൾ പുതുപ്പാടിയിൽ തുടങ്ങി ബാധ്യത, യാച്ചാരം, പുന്നെന, ഇറ്റാർസി വഴി കലപരണിയിൽ സമാപിക്കുന്നു. പിന്നെ തിരിച്ചും. കുടാതെ ഓരോ സമലത്തും അവിടത്തെ അനിവാര്യമായ ആവശ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപൂർവ്വപ്പോൾ ഒക്കും പരാതിയും പരിഭ്വ വുമില്ലാതെ പരമാവധി ഭാണ്ഡാക്കട്ടുകളുമായി യാത്ര. ഈ യാത്രകൾ

കുള്ള ടിക്കറുകൾ ക്രമീകരിക്കുക, റിസർവേഷൻില്ലെങ്കിലും യാത്ര മുട കാതെ തുടരുക. 78 വയസ്സു കഴിഞ്ഞ ഒരാളുടെ സമ്മാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്.

2. മടുപ്പില്ലാത്ത ഉത്സാഹം

പ. പാല്യൻ അപ്പസ്തോലന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, “ഉത്സാഹം തതിൽ മടുപ്പില്ലാതെ, ആത്മാവിൽ എതിവുള്ളതുവനായി കർത്താവിനെ സേവിപ്പിന്” (രോമർ. 12:11). ഈ വേദഭാഗം വായിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ പതിയുന്ന ചുരുക്കം ചില ചിത്രങ്ങളിലോന്ന് വന്നുന്നായ ഫിലിപ്പീച്ചർണ്ണതാണ് - അല്ല റിസാച്ചർണ്ണതാണ്. ആസ്യാ, ഗുജറാത്ത്, കൊസ്റ്റാ എന്നീ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രകൃതിക്ഷേഖാഭൂണായപ്പോൾ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ഉണ്ടും ഉറകവുമില്ലാതെ നേതൃത്വം നൽകി; മിഷൻമോർഡിന്റെ ചുമ തലയിലുള്ള എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും പട്ടംതുയർത്തുന്നതിനു ദൈവം ഉപയോഗിച്ചു. അഭിവൃദ്ധനായ വലിയതിരുമേമ്പി യമാസമയം സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകി എങ്കിലും അതതു സ്ഥലത്തെ പരിമിത സ്വാകര്യങ്ങളിൽ സംതൃപ്തിയെടുത്തു കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സുതാര്യമായി നിർവ്വഹിക്കുക നില്ക്കാര കാര്യമല്ലല്ലോ. വിശ്രമരഹിത ഓട്ടും. ഇപ്പോൾ പുതിയ ആവേശകൊടുക്കാറ്റ് ഗുജറാത്തിലും, ആൻഡമാൻസിലും അടിച്ചു വരുന്നു. ദൈവഹിതമായാൽ ആഫീക്കറ്റിലും ക്രിസ്തുന്നന്നേഹത്തിലെ ധിഷ്ഠിതമായ സേവന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചിരകിൽ കയറി പരക്കാനി തികുകയാണ്. ഈ ഉത്സാഹത്തിലിൽപ്പെട്ട കമാപുരുഷരെ നടപ്പിലും കിരിപ്പിലും പ്രസംഗതിലുമെല്ലാം ഒന്നുപോലെ ദൃശ്യമാണ്.

ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതു പ്രാവർത്തികമാക്കുന്ന തുവരെ അതിരെ പിനിൽനിന്നു മാറ്റാതെ സജീവ ശുഷ്കകാന്തിയോടെ നിലകൊള്ളും. അണാനികളുടെ അണാനിയായ ശലോമോൻ ഉട്ടബോധിപ്പിക്കുന്നു; “നിരെ പുദ്ധരത്തെ ഉത്സാഹത്തോടെ കാത്തുസുക്ഷിക്കുക” (സദ്യശ്വരാകൃഞ്ഞൻ 4:2). തന്റെ വിളിയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും ഉറപ്പാക്കുവാൻ അധികം ഉത്സാഹവിക്കുന്ന ഒരു സമുന്നത സഭാപ്രവർത്തകനെ മിലിപ്പ് റിസാച്ചനിൽ കാണാം.

3. ശിക്ഷണം

സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ആരാധനാജീവിതം മുതലായ വലുതുമുായ എല്ലാക്കരാരുങ്ങളിലും ശിക്ഷണം പാലിക്കുന്നതിൽ നിന്നു അണ്ണുവിട മാറ്റാതെ നിർബന്ധ ബുദ്ധിക്കാരൻ. യാമ പ്രാർത്ഥനകൾ, വേദവായന, നോന്ന് ഇതിലെല്ലാം ആ ശിക്ഷണങ്ങീവിത തതിന്റെ ആത്മാവിനെ കാണാം. എവിനെയായിരുന്നാലും എത്തു നമസ്കാരത്തിനായാലും ആദ്യം ചാപ്പലിൽ എത്തുന്നതു റിസാച്ചനായിരിക്കും. അല്ല,

യാത്രയിലാണെങ്കിൽ നമസ്കാര സമയത്തിനു മാറ്റമില്ല. വി. വേദപു സ്തകവും പ്രാർത്ഥന പുസ്തകങ്ങളും മിക്കപ്പോഴും കൂദാശക്രമങ്ങളും സാതതസഹചാരികളാണ്. താൻ ജനിക്കുന്നേബാൾ അദ്ദേഹത്തിനു 20 വയസ്സുണ്ട്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം എന്നോടു കാട്ടുന്ന ബഹുമാനാദരങ്ങൾ അതു തപ്പിടുത്തുന്നു. ശിക്ഷണത്തോടു ചേർന്നുപോകുന്നതാണ് സർവ്വഹന്തി ഭക്തി. രണ്ടും ഒരേ നാണയത്തിരെ രണ്ടും വശങ്ങളും പരസ്പര പൂരകങ്ങളുമാണ്. തന്നെയുമല്ല dedication, diligence, discipline and devotion are the essential elements of deification (സമർപ്പണം, ഉത്സാഹം, ശിക്ഷണം, ഭക്തി ഇവയാണ് ദൈവവികരണത്തിരെ അവധ്യ ഘടകങ്ങൾ).

4. നിശ്ചയദാർശ്യം

ദ്യൂഷനിശ്ചയം എന്നോ നിശ്ചയദാർശ്യം എന്നോ ഒക്കപ്പുറയാം. ഒന്നും കൈകരിൽ കണ്ണടക്കാണ്ടുള്ള എടുത്തുചാട്ടമല്ല. എല്ലാം ദൈവം നടത്തി ക്കൊള്ളും എന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസം. ദൈവത്തിരെ വേല ദൈവം തന്നെ നടത്തിത്തരുമെന്ന ഉറപ്പും ദൈവരുവും. അതുകൊണ്ട് അലസനായിരിക്കുന്നില്ല. ദൈവദത്തമായ താലിന്തുകൾ എറ്റവും വിനയത്തോടും പുർണ്ണ ദൈവാശ്രയത്തോടും വിനിയോഗിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറായാൽ ദൈവം കാര്യങ്ങൾ പടിപടിയായി നിരവേദ്യമെന്ന അനുഭവാധിഷ്ഠിതമായ ഉത്തരവിശ്വാസം. റിംഗചുരുക്ക് പറയേണ്ടിരുത്തിവീഡിത്തതിലെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം ഈ നിശ്ചയദാർശ്യത്തിൽ പരിവർത്തിക്കുന്ന അദ്ദൃശ്യമായ ആത്മാവാണ്. മോശയുടെ മരണശേഷം ദൈവം യോഗ്യവായോടു അരുളിച്ചേര്യത്തെ, അനുഗ്രഹമീതെ ദൈവശുശ്രാഷ്ട്രക്കാവശ്യമായ “ഉറപ്പും ദൈവരുവുമുള്ളവനായിരിക്കുക” എന്നാണ് (യോഗ്യവാ 1:7). അതിരെ അനന്തര ഫലം “ചെല്ലുനിടത്താക്കയും ശുഭമായിരിക്കും” എന്നതും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നുണ്ട്. അഭ്യാനന്തിരഭരമായ അഭ്യൂന്തരിക്കും കർമ്മ റംഗത്തെ അത്യുന്നത വിജയത്തിനുമുള്ള രഹസ്യം 8-10 വാക്കുത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു: തിരുവചനത്തെ വായിൽനിന്നു നീക്കരുത്, രാവും പകലും അതു ധ്യാനിക്കണം, അതിൽ പറയുന്നപ്രകാരം അനുസരിച്ചു നടക്കണം എന്നിവ ജീവിതത്തിരെ ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത ഭാഗമായിരിക്കുമെന്നാണ്. തിരുവചനയ്യാനം ഒരു സഭാപ്രവർത്തകനു വിട്ടുകളയും വാനാകാത്ത ഘടകമാണ്. റിംഗചുരുക്ക് ജീവിതത്തിലും ഇതൊരു ധാമാർത്ഥമാണ്. അഭിവഞ്ചനായ വലിയ തിരുമേനിയിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ശ്രേഷ്ഠം സാധാരണങ്ങളാകാനാണു സാഖ്യത്. പ്രയാസങ്ങളിലും പ്രതിസന്ധികളിലും പതറിപ്പോകാതെ പിടിച്ചുനിൽക്കുവാനുള്ള പ്രചോദനവും തിരുവചനത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നു.

ഈനിയും പലതും പറയാനുണ്ട്. സ്ഥലപരിമിതി ഉണ്ടെല്ലാം. അദ്ദേഹത്തിരെ ജീവിതം:

- A life of difference (ദൈവാത്മാവിൽ വ്യത്യസ്തതയുടെ ജീവിതം).
- A life of decreasing (ആർപ്പജിക്കലിന്റെ ആത്മാവല്ലി. ശുന്നവത്കരണത്തിന്റെ ജീവിതം).
- A life of diaconate (ശുശ്രൂഷയുടെ, സേവനത്തിന്റെ ജീവിതം).

അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവം ഒരേസമയം ആയുള്ളും ആരോഗ്യവും നൽകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു മാത്രമായിട്ടല്ല, മലങ്കരസഭയുടെ സുവിശേഷം - ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വെളിച്ചും ജൂലിച്ചും നിൽക്കാൻ. അനേകം പട്ടിണിപ്പുവാങ്ങൾക്കും പലവിധ ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന വർക്കും ആശാസന്തിനുമായി മാത്രം. ഒരിക്കൽ മറ്റ് തെരേസ്യാ പറഞ്ഞു: “I am nothing but, just a pencil in the hands of God” (ഥാൻ ഒന്നുമല്ല; കേവലം ദൈവകരങ്ങളിലെ ഒരു പെൺസിൽ മാത്രം). ‘വന്യ നായ ഫിലിപ്പ് റബാച്ചൻ: ദൈവകരങ്ങളിലെ ഒരു ഉപകരണം.’ ഒറ്റ വാചകത്തിൽ ഒരുക്കാവുന്ന ഒരു നിർവ്വചനം. അതിനായി തന്റെ ജീവിതം പൂർണ്ണമായി വിട്ടുകൊടുത്തു, ഉത്സാഹത്തോടെ, ശിക്ഷണമാർഗ്ഗത്തിൽ, നിശ്ചയദാർശ്യത്തോടെ... അനുസ്യൂതം മുന്നേറുന്നു. ആശംസകളുടെ സുഗന്ധവാഹിയായ ഒരു പൂശ്ചപഹാരം അണിയിക്കുന്നു.

ഓട്ടം സ്ഥിരതയോടെ ബാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ

ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ തേവോദോറോസ്

ഓട്ടം, ജീവിതചലനാത്മകതയുടെ ചാലകശക്തിയെ പ്രദേശാതിപ്പിക്കുന്നു. അത് അനുസ്പൃതമാകുമ്പോൾ അസാധാരണതയും അത്ഭൂതവും അതിലും അനുനിമിഷം എന്തിനൊക്കെയോ വേണ്ടിയുള്ള ചിന്തകളും അനുഭവപരമായി അവ പൂർത്തികരിക്കാനായുള്ള മനസ്സു കൊണ്ടും ശരീരങ്കാണ്ഡമുള്ള തരിതഗമനവും ഒരു അന്യാദ്യുശ വ്യക്തി ത്രശോഭയെ പ്രസാർിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ കാരണം കണ്ണത്തി നാളെ നാളെ നീളേയായിപ്പോകുന്ന അലസതയുടെയും മടിയുടെയും ജീവിത ആർക്ക് ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ ജീവിതം. എവിടെ തരിതഗമനത്തിന്റെ ആന്തരിക പ്രോപ്പജ്വലതയുണ്ടോ അവിടെ സാക്ഷ്യ പൂർവ്വമായ ജീവിതത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമുണ്ട്. ഇതുതന്നെയാണ് മനുഷ്യ ധർമ്മവും. അതായത് ഒരുവനില്ലെങ്കിൽ ദൈവികതയെ ആവിഷ്കരിക്കുക എന്നത് ആന്തരിക ദൈവിക വെളിച്ചത്തിന്റെ ശോഭയേറുംതോറും ആവിഷ്കാരമാക്കിയായിരിക്കും. അത് മനുഷ്യപ്രസ്താവനയെല്ലാത്തിലും ആത്മികവും ധാർമ്മികവുമായി പ്രബുദ്ധമാക്കുന്ന ആശയാവിഷ്കാരമാകാം. അത് അന്തരാത്മാവിന്റെ സചേതനഗ്രാഭയുടെ പ്രസ്താവനയെല്ലാത്തിലും ഹൃദയത്തിലും സംവേദനാവിഷ്കാരമാകാം. അത് വേദന പ്ലിക്കുന്നവരുടെ വേദനയെ സംവഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കരുണാർദ്ദമായ പ്രവർത്തനാവിഷ്കാരമാവാം. അത് പാർശ്വവർക്കരിക്കപ്പെട്ട ജനവിഭാഗത്തിന്റെ വിമോചനത്തിനായുള്ള വിപ്പാതമക സാമുഹ്യമാറ്റത്തിനായുള്ള ആവിഷ്കാരമാകാം. എല്ലാറില്ലെല്ലാപരി ക്രൂഷിന്റെ യാഗാശ്വിയിൽ നിന്നുയരുന്ന ജീവനായ ദിവ്യസ്വന്നേഹത്തിന്റെ ശക്തമായ സാധ്യാന്തത്തിൽ നിലനിന്നുകൊണ്ടുള്ള ദൈവരാജ്യ വ്യവസ്ഥിതിക്കായുള്ള പോരാട്ടമാകാം. ഇതിൽ എവിടെയോ ഒക്കെ സാധ്യാന്തികപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതകാഴ്ചപ്പാടിന്റെയും പ്രവർത്തനഗ്രാഭലിയുടെയും ആവിഷ്കാരമാണ് പുതുപ്പാടി സെന്റ് പോൾസ് ആശുമതത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറായിരിക്കുന്ന വന്നു കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻാൽ.

സമർപ്പണത്താൽ സമാരാധ്യൻ

നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട എം. വി. ജോർജ്ജച്ചന്റെ (ഭേദഗതിയാൽ ഗൈവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ) സാധ്യാന്തവലയത്തിലെത്തിയ ശിഷ്യരിൽ അഗ്രഗണ്യന്.

ഒസ്താത്തിയോന് തിരുമേനിയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഗർഭഗ്ന ഫമായ മാവേലിക്കരെ സുവിശേഷാലയത്തിൽ (ഇപ്പോൾ സെൻ്റ് പോൾസ് മിഷൻ ടെച്യൂണിവീഴ് സെൻ്റർ) സെമിനാറി പഠന പുർത്തിയാക്കി എത്തിയ പി. എം. തോമസ് ശ്രീമാധുനോട്ടാപ്പും ജോയിക്കുടിയായി എത്തിയ ഫിലിപ്പ് റിബാച്ചൻ അനുമുതൽ ഇന്നയോളം കലപ്പയ്ക്കു കൈവച്ചിട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയോ അപ്രകാരമൊരു ചിന്ത അതികൈക്കുടി പോവു കയോ ചെയ്യാത്ത സമ്പർക്കം സമർപ്പണത്തിന്റെ വ്യക്തിയായിരുന്നു. ദൈവകരങ്ങളിൽ സമ്പർക്കമായി സമർപ്പിച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്ന അതിനു അംഗൾ എന്തെന്ന് സജീവിതംകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന വ്യക്തിയാണ് ഫിലിപ്പ് റിബാച്ചൻ. സംന്ധം സ്ഥാനക്കയറ്റമോ, നേട്ടമോ ഒന്നുംതന്നെ കാരു മാക്കാതെ ദൈവം വിളിച്ചു എന്ന തികഞ്ഞ ഭോധ്യത്തിൽ യാതൊരു സാർത്ഥചിന്തയും കൂടാതെ ഏലപ്പിച്ച കാരുങ്ങളിൽ ആത്മാർത്ഥത യോടും വിശസ്തതയോടും കരിനാലുംനേതാട്ടും കൂടി നിലകൊണ്ടി കൂളിവർഡിൽ റിബാച്ചന്റെപ്പോലെ മറ്റ് അധികമാരെയും കണ്ണഭത്താൻ കഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെന്നയാണ് ആ തൃഖജീവിതത്തെ സകലരും സമാദിക്കുന്നതും. കേരളത്തിനകത്തും വെള്ളിയില്ലുമായി അനേകം ഖാല ദൈവങ്ങൾ, വൃഥാദവനങ്ങൾ, കുഷ്ഠരോഗികൾ, എയ്യഡ് രോഗികൾ എന്നിവർക്കായുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, അശ്രദ്ധരും ആലംബഹീനരുമായ വർക്കും അദ്ദേഹം നൽകാനുള്ള അനവധി സംരംഭങ്ങൾ എന്നിവയുടെ എല്ലാം പിനിലെ പ്രചോദകരക്കാർ അഭിവര്യ ഒസ്താത്തിയോന് തിരുമേനി ആയിരുന്നെങ്കിൽ കർമ്മപദ്ധതിൽ അവരെ കൊണ്ടുവരുന്ന നടപ്പാക്കി പുരോഗതിയിലേക്ക് ഇന്ന് വളരാൻ കാരണം വര്യ ഫിലിപ്പ് റിബാച്ചന് കുടുംബികളും ജീവിതശൈലികളുമുള്ളവരുടെ ഇടയിലേക്ക് ദേഹരു മായി ഇരിങ്ങിച്ചേന്ന് സംഗൈഹത്തിന്റെ ഭാഷയിലുടെ എല്ലാവരെയും ആകർഷിച്ചു കീഴടക്കി വലിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രകാരഗ്രാഫുരങ്ങളായി ആവിഷ്കരിക്കാൻ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ ഉപയോഗിച്ചത് സമ്പർക്കമായി ദൈവകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചതിനാലാണ്.

ഇന്നിയും വൻ കാരുങ്ങൾ പരിശുദ്ധ സഭയുടെതായി ഈ ഭാരതമല്ലിൽ ചെയ്യുവാനുണ്ട്. ഫിലിപ്പ് റിബാച്ചന്റെപ്പോലെ സമ്പർക്കമായി ദൈവത്തുകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന അനേക യുവതീയുവാകൾ മലക്കര ഓർത്തയോക്ക് സഭയിൽ എഴുന്നേറ്റുകിൽ മാത്രമേ സഭയുടെ ഭാര്യം അർത്ഥപുർക്കളായി നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയു എന്ന യാമാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിയണം. സമ്പർക്കം സമർപ്പണത്താൽ സമാരാധ്യനായ ഫിലിപ്പ് റിബാച്ചൻ ജീവിതം വരുത്തലമുറയ്ക്കു പ്രചോദനമാവടെ.

ത്യാഗത്താൽ തേജാമയൻ

വന്യ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചർ ത്യാഗത്തിന്റെ പര്യായമാണ്. യുവാവായി രൂന കാലം മുതൽ കൈയ്യും മെയ്യും മിന്ന് അത്യുഷ്ഠണവും അതിശൈ ത്യവ്യും വക്കവക്കാതെ ശുരുശ്രേഷ്ഠനോയ അഭി. ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് തിരു മേനി ഏല്പിക്കുന്ന ഭാത്യും സഭ്യക്കുവേണ്ടി, ക്രിസ്തുനാമമഹത്യ തത്തിനുവേണ്ടി പുർത്തീകരിക്കുവാനായുള്ള അത്യഖ്യാനം അനാദ്യശമാണ്. ഹിന്ദുമതപ്രകാരം ധാരതത്തിൽനിന്ന് ജീവൻ ഉത്തരവിക്കുന്നു. ജീവൻ നിലനിൽപ്പിനാധാരമാണ്. അമാർത്ഥ ജീവന്റെ തുടിപ്പ് തേജാമയമാണ്. ഭാത്യുനിർവ്വഹണത്തിന്റെ ബഹിവേദിയിൽ ധാരാർപ്പണം ചെയ്യുന്ന ത്യാഗ വരുന്നായ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചർ ചേതനപ് തേജാമയമാണ്. തേജാമയ മായ ചേതനിൽ തുടിക്കുന്ന ചേതനക്കെയ കരുണാർദ്ദമായ ശുശ്രൂഷയി ലുടെ ആവിഷ്കാരിക്കുന്ന അനിതരസാധാരണമായ വ്യക്തിത്വം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. കുഷ്ഠരോഗികൾ, ഏയ്യൾസ് രോഗികൾ അവരുടെ കുഞ്ഞു അൾ, വൃദ്ധങ്ങൾ, ആലംബഹീനർ എവരിലും സാന്നന്നപർശമാണ് റിസാച്ചർ ഇടപെടലും കരുതലും മധുരഭാഷണവും.

ശുരുവിനെപ്പോലെ തന്നെ ശിഷ്യനും ഉള്ളണിലും ഉറകത്തിലും ആത്മരണവന പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും അശരണജനനത്തിനാധാരം പകരാ നുള്ള പദ്ധതികളിലുമുള്ള അനുസ്യുത ചിന്തയിലാണെപ്പോഴും. ആൻഡ മാൻ നികോബാർ ദീപുകളിലും ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ വരെയും ആ ചിന്ത നിലുന്നു. അവിടെയെല്ലാം പാവപ്പെട്ടവർക്കായുള്ള എന്നെങ്കിലും പദ്ധതികൾ ആസുത്രണം ചെയ്യാനുള്ള തത്പൂടിലാണ് അദ്ദേഹം. ‘പരാർത്ഥ പ്രധാന ജീവനാണ് ജീവൻ’ എന്ന അനുനിമിഷം അനുധ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഹൃദയമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെത്. പ്രായത്തിന്റെ അവഗ്രഹകൾ കടന്നുപിടിക്കാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോഴും അതിന് അപ്പാപോലും കീഴിട്ടാതെ യഹുനത്തുടിപ്പോരെ ഇപ്പോഴും ഒരു പ്രവർത്തന മേഖലയിൽ നിന്ന് മറ്റാന്നിലേക്കു തുടർച്ചയായി യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടെന്തിരിക്കുന്നു. ജീവിത സംശുദ്ധീകരണത്തിന് ആദ്യാത്മിക ശിക്ഷണപാലനപോലെ പ്രധാനമാണ് അവനോസുവത്തിൽനിന്ന് അവരോസുവത യിലേക്കുള്ള മൗലികമാറ്റവും വേദനപ്പട്ടനവെന്ന് വേദനയുമായുള്ള അദ്ദേഹസന്ധ്യവും വേദന മാറ്റാനുള്ള ത്യാഗപുർണ്ണമായ ജീവിതവും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ത്യാഗാത്മജീവിതം തേജാമയമായതായിത്തീരുന്നു. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചർ ആയതിന് നമുക്കൊരു സാധനപാദമാണ്.

3. സംസ്കാരത്താൽ സർവ്വാദ്രോഷിതൻ

ദൈവികസ്നേഹം നിസ്വാർത്ഥമാണ്; നിഷ്കാമമാണ്. നീറുന ഹൃദയങ്ങൾക്ക് കൂളുമ്പംയാണ്. ഭേദചിന്തകളെ നിഷ്കാസിതമാക്കി

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മബോധത്തിലേക്കെത്തിക്കുന്നതാണ്. വദ്യ ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ ജീവിതത്തെയും പ്രവർത്തനത്തെയും സാധീനിക്കുന്ന സർ ഫൂത്തമക്ശക്തി ഒരവികസ്റ്റനേഹാ തന്നെയാണ്. ഗുരുമുഖത്തു നിന്നുമുള്ള പ്രഭോധനവാണികൾ ഹൃദയത്തിൽ വിതച്ച സ്കേഡറ്റിന്റെ ഫരിത വിപ്പവത്തിന്റെ വിജയകരമായ തേരോട്ടമാണ് റിംഗാച്ചൻ ആത്മരണ്ടെവന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിരിഞ്ഞതിന്റെയും ഒരു ശൈലിയാം റിംഗാച്ചനിലുടെ കാണാനും അനുഭവിക്കാനും കഴിയും. പിണ്ഡുകുണ്ഠയു അശ്ര മുതൽ യുഖകൾ, മദ്യവയസ്കൾ പ്രായാധിക്യത്തിലെത്തിയ വരെയെല്ലാം ആ സ്കേഡറ്റാഫ്രേഷ്റത്താൽ ആകർഷിച്ചു നിർത്താൻ പ്രത്യേക കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. ശത്രുമിത്രങ്ങളിലൂടെ, പണ്ഡിത പാമര വ്യത്യാസമില്ലാതെ ഉള്ളവനും ഉള്ളതവനുമെന്നുള്ള അന്തരമില്ലാതെ സർവ്വരേയും സമാഫ്രേഷ്റിക്കാനുള്ള സ്കേഡചെതന്നും അദ്ദേ ഫത്തിൽ തുടിച്ചു നിൽക്കുന്നു. അനിതരസാധാരണമായ ഓർമ്മക്ഷക്തി അദ്ദേഹത്തിനു അനുശ്രദ്ധമാകുന്നു. ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരിക്കൽ മാത്രം കണ്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തികളെ ഓർത്തിരിക്കാനുള്ള കഴിവ് അപാരം തന്നെ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ സർവ്വരുടെയും സ്കേഡ ത്തിനു പാതരീഭൂതനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അനേകായിരം ഹൃദയങ്ങളിലെ നിരുവബന്ധമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അനേകർക്കു മാതൃകയും ആവേശവുമാണ് ആ ധന്യജീവിതം. കാലദേശങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്ത പരി തസ്ഥിതികളിൽ മാറ്റിരിക്കുന്ന കടന്നുപോകുമ്പോഴും ജീവിക്കുമ്പോഴും എല്ലാ യിടത്തും സ്കേഡഹന്പർശത്താൽ അനേകരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നു, സ്പർശിക്കുന്നു. എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളെയും എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളെയും എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളെയും എല്ലാ പരിതസ്ഥിതികളെയും കർത്താവിന്റെ സ്കേഡഭത്യത്തെത്തപ്രതി സ്കേഡാഫ്രേഷ്റത്തിലാക്കാനുള്ള അനിതരസാധാരണമായ കഴിവ് പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. സ്കേഡത്താൽ സർവ്വാഫ്രേഷ്റിതമായ ആ ജീവിതം നൽകുന്ന ദുഷ്കാര്യവും ദർശനവും വരുത്തലമുറകളുടെ കണ്ണുതുറപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ ലേവനം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഭാഗ്യസ്ഥരാണാർഹനായ സഭാ രത്നം അഭിവദ്യ യോ. ശീവർശനിൾ മാർ ഒസ്താതിയോണ് തിരുമേ നിരയ വിന്മർദ്ദിക്കുക വയ്ക്കു. ആ മഹാനുഭാവശര്ഷ ഹൃദയത്തിൽ നിരിഞ്ഞ നിന്നു ഭാഗ്യബോധത്തിന്റെ അശ്വിക്കന്നലുകൾ തെരിച്ചുവീണ്ടത് ഹൃദയം അള്ളിൽ ആവാഹിച്ച ചുരുക്കം ചിലതിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ് ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചനും ഒപ്പും കാലയവനികക്കുള്ളിലേക്കു കടന്നുപോയ പി. എ. തോമസ് റിംഗാച്ചനും. ശ്രേഷ്ഠംഗുരുവിന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ അശറണ രൂടെ ആശാസത്തിനായുള്ള ത്യാഗപുർവ്വ ജീവിതമാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠം

കരവും സാക്ഷ്യപൂർവ്വമായ ജീവിതമെന്നു മനസ്സിലാക്കി ദൈവക്കൂപ് തിൽ ആശയിച്ച് ജീവിച്ച ത്യാഗധനമാരായ ഇവരുടെ പ്രവർത്തനഫലമാണ് ഈന്ന് മലക്കര ഓർത്തദാക്കൽ സഭയുടെ സാക്ഷ്യഗോപുരങ്ങളായി ദേശത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തായി ഉയർന്ന് വളരാൻ കൊതിക്കുന്ന അനാമശാല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സമാപനങ്ങളും. അവർക്ക് ഉത്തേജനവും കരുത്തുമായി നിലനിന്നത് പുതുപ്പൂടി സെറ്റ് പോർസ് ആശ്രമത്തിലെ ത്യാഗസനന്മാരായ വൈദികരും സെറ്റ് പോർസ് കോൺവെന്റിലെ പരിശമശാലികളായ സിന്റേഴ്സുമാണ്.

പാരോഹിത്യ കനകജുഡിലി ആശോഷിക്കുന്ന ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ്റെ മാതൃകാപരവും അനുഗ്രഹിതവുമായ ജീവിതം യുവതീയുവാക്കളിൽ ആവേശമാക്കണമെ എന്ന് ആശഹിക്കുന്നു. എൻ്റെ പ്രിയ ജേയ്ഷംസപോരാ ദരിംബ ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ്റെ ദൈവം കൂടുതൽ ആരോഗ്യവും ആയുസ്സും നൽകി സഭയുടെ ഭാത്യരംഗം ചലനാത്മകമായി നിലനിർത്താൻ സഹായിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

“കുണ്ടാടുക
ഒട്ടേ നല്ല
ഇടയൻ.”
കുറിയാ
ക്കോസ് മാർ
ക്കിമ്മിസ്
മെത്രാപ്പോലി
തനായോ
ടൊപ്പം.

സഭയുടെ അലിമാനലാജനം

ഡോ. ജോഫ്രാ മാർ നികോദിമോൻ

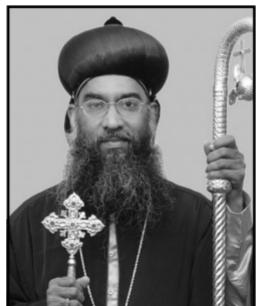
ബൈവസ്സന്നേഹം തുള്ളുവുന്ന ഫുറയത്തിന്റെയും മനുഷ്യസേവനം നിന്നെന്ന് കരഞ്ഞള്ളെടുയും ഉടമയായ വദ്യ കെ. എ. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൽ സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞ പല പത്രികാബന്ധകളായി ശ്രേഷ്ഠം നേതൃത്വമാണ് നൽകിവരുന്നത്. ഒരു യഹവനക്കാരൻ്റെ ചുറു ചുറുക്കും പുരീണ്ണ സന്ധ്യാസിയുടെ വ്രതനിഷ്ട്യയും ഒരു പിതാവിൻ്റെ കാർക്കഡിയും ഒരു മാതാവിൻ്റെ ഫുറയവും വദ്യ റിംഗാച്ചനിൽ സമന്വയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏകദേശം മൂന്നു പത്രികാങ്ക മുഖ്യാം റിംഗാച്ചനുമായുള്ള എൻ്റെ പരിചയം ആരംഭിക്കുന്നത്. അന്ന് അദ്ദേഹം പുതുപ്പാടി സെൻ്റ് പോർട്ട് ആശ്രമത്തിലെ വൈബികനും ഞാൻ റാനി ഹോജി ട്രിനിഡാഡ് ആശ്രമാംഗമായ കൊച്ചു ബേദരുമായിരുന്നു. ഞാൻ 1984-ൽ ആദ്യമായി പുതുപ്പാടി ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴും 1985-ൽ യാച്ചാരം ബാലഗ്രാമിൽ ചെന്നപ്പോഴും 2011-ൽ കലപാണിയിൽ ചെന്നപ്പോഴുമെല്ലാം റിംഗാച്ചനിൽ കണ്ണടക്ക മാറ്റമില്ലാത്ത പുണ്ണിൽ നിന്നെന്ന് ഒരു ആതിമേയൻ്റെ ഭാവമായിരുന്നു. വിനയം നിന്നെന്ന് ഒരു ശുശ്രൂഷകരെ ഫുറയം മാത്രം. നന്ന നിന്നെന്ന് ഒരു സേവകരെ മനസ്സും. കൂടാതെ അതിൻ് നാർത്തോറും തെളി മയ്യും നെന്നർമല്ലവും വർദ്ധിച്ചുവരികയേ ചെയ്തിട്ടുള്ളു.

2009-ൽ നടന്ന പുതുപ്പാടി സെൻ്റ് പോർട്ട് ആശ്രമത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജുഡിലി സമേളനത്തിൽ ഞാൻ സംബന്ധിച്ചു. വദ്യനായ ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചനെപ്പറ്റി അന്ന് ആവർത്തിച്ചു കേടു പല വിശ്രേഷണങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഏകദേശം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “തോമസ് അച്ചൻ ഒരു പിതാവിൻ്റെ സ്ഥാനത്തും ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ഒരു മാതാവിൻ്റെ സ്ഥാനത്തും നിന്നു കൊണ്ടാണ് തങ്ങളെ വളർത്തിയത്. ബൈവസ്സന്നേഹം ആവോളം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് പുതുപ്പാടി ബാലഭവനാംഗങ്ങളായി പരിച്ചു വളർത്തുന്ന സമൂഹത്തിൽ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസവും ഉദ്യോഗവുമുള്ള ഉത്തമ പരാമരം രായിത്തീർന്ന ഒരു സംഘം യുവാക്കന്നാരുടെ നാവിൽനിന്ന് ഉയർന്നു വന്ന പരസ്യമായ സാക്ഷ്യമായിരുന്നു ഈ വാക്കുകൾ. പുതുപ്പാടി ആശ്രമത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ എം. വി. ജോർജ് അച്ചനും (ഭാഗ്യസ്മരണാർഹ നായ അഭിവുദ്ധ ഡോ. ഗീവർഗ്ഗിൻ് മാർ ഒപ്പംതാത്തിയോൻ്) പി. എം. തോമസ് അച്ചനും (അന്തരിച്ച വദ്യനായ പി. എം. തോമസ് റിംഗാച്ചൻ) കെ. എ. ഫിലിപ്പ് അച്ചനും (ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ) എന്നീ ത്രിമുർത്തികൾ വർത്തമാനകാലത്തിൽ സമാനതകളില്ലാത്ത ഒരു മാതൃകയായി മാറിയിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് എൻ്റെ അഭിപ്രായം.

ഹിലിപ്പ് റിംഗ് പുതുപ്പാടി സെൻ്റ് പോൾസ് ആശമത്തിനു മാത്രമല്ല, മലകരസയ്ക്ക് ആകമാനം അഭിമാനമാണ്. നിലയ്ക്കൽ ഭ്രാസന ത്തിന്റെ എഴിയ ചുമതലക്കാരനെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ ഒന്നുകൂടി കൂട്ടി ചേർക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നത്, അദ്ദേഹം നിലയ്ക്കൽ ഭ്രാസനത്തിനു പ്രത്യേകമായിട്ടും അഭിമാനമാണ്. കാരണം നിലയ്ക്കൽ ഭ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട വയലത്തല എന്ന കൊച്ചുഗ്രാമത്തിലെ മാർ സേവേറിയോസ് സ്കീബാ വലിയപള്ളിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാത്ര ഇടവക. ബാലുവും വിദ്യാ ഭ്രാസവുമൊക്കെ ആ പ്രദേശത്തായിരുന്നു. റിംഗ് റെൻഡ് സഹോദരങ്ങളും, ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരുമെല്ലാം അവിടെയുണ്ട്. മലകരസയുടെ ശുശ്രാഷ്ടയിൽ കൂട്ടാംബസമരും സന്ധുസ്തരുമായ അനേകം വൈദികർക്കും കന്യാസ്ത്രീകൾക്കും ജനം നൽകിയ വയലത്തലയും മാർ സേവേറിയോസ് സ്കീബാ വലിയപള്ളിയും ഇത്തരുണ്ടത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു.

“വൃഥതയിലുമവർ തളിത്തു തശ്ച്ചിട്ടുമേ..” എന്ന 92-ാം സക്കിർത്തന ത്തിന്റെ ആശമേരിയ അർത്ഥത്തലങ്ങളിലേക്ക് ഇരഞ്ഞുനില്ക്കിലും ഇത് ഹിലിപ്പ് റിംഗ് സെപ്പോലുള്ളത്തവരെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ അനുർത്ഥമാ ണ്ണന് പലപ്പോഴും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാരണം വർഷത്തിൽ ഒന്നു വീതം എല്ലാവർക്കും എന്നതുപോലെ റിംഗ് റൂപം വയല്ല് കൂടുകയാണെങ്കിലും റിംഗ് റെൻഡ് മനസ്സിനെയോ, ശരീരത്തെയോ പ്രവർത്തനശൈലിയെയോ ഒന്നും ഇത് ബാധിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. ബാധിക്കാതിരിക്കുന്നതെന്നും മറ്റ് അനേകരോടാപ്പും റിംഗ് റൂപവേണിയുള്ള എൻ്റെയും എഴിയ പ്രാർത്ഥന. ഓടിത്തിരിത്ത പാതകഭേദപൂർണ്ണിയുള്ള ചാരിതാർത്ഥ്യത്തേക്കാളുപരി, ഇനിയും ഓടാനുള്ള പാതകഭേദപൂർണ്ണിയുള്ള സപ്പനതോടും ആവേശതോടും ആകുലഹൃദയതോടും കൂടി ദൈവസ്തനേഹിയും മനുഷ്യസ്തന പിയുമായ റിംഗ്, തന്റെ പഴരോഹിത്യ സുവർണ്ണജൂഡിലിയുടെ നിറ വിലും മലകരസയുടെ മിഷൻ വയലുകളിലും ദായിയും പുതിയ മിഷൻ വയലുകൾ തേടിയും തന്റെ ധാരത തുടരുന്നു. അലൈക്കിൽ തന്നെയും ആ ധാരത ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അറിയാം. യഥവ്യന്ധകാരായ പലരെയും പജിപ്പിക്കുകയും അതിശയിപ്പിക്കുകയും ആവേശം കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്യുവിധമുള്ള വേഗമാണല്ലോ ആ നടപ്പിനുള്ളത്. വലിയവനായ ദൈവം കൂടുതൽ കൃപകളും അനുഗ്രഹങ്ങളും റിംഗ് റൂപത്തിലെ പ്രാർത്ഥിക്കാം.

നിലയ്ക്കൽ ഭ്രാസനത്തിലെ മുഴുവൻ വൈദികരുടെയും വിശ്വാസികളുടെയും വിശ്വിഷ്യ ബലപാനിനായ എൻ്റെയും നാമത്തിൽ വസ്ത്രനായ കെ. ഐ. ഹിലിപ്പ് റിംഗ് അനുമോദനങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു. ആശംസകൾ നേരുന്നു. പ്രാർത്ഥനകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.

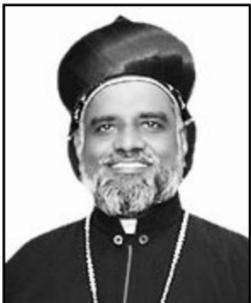
ശ്രേഷ്ഠവും അതുല്യവുമായ സേവനം

ഹിലിപ്പോസ് മാർ സ്തതേപാനോസ്

അഭിവര്യ കരിവിനേതർ ഹിലിപ്പോസ് റിംഗ് പദ്ധതിയിൽ ജീവി തത്തിൽ 50 വർഷം പുർത്തിയാക്കുന്നു എന്നതിൽ ഏറെ സന്തോഷി കുന്നു. പദ്ധതിയിൽ സീക്രിറ്ററിൽ സുവർണ്ണ ജുബിലി ആശേഖം ഷിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വര്യ റിംഗ് റൂട്ടുകൾ പൂർണ്ണമായി അനുമോ ദിക്കുന്നു. എല്ലാവരോടും ചേർന്ന് ദൈവത്തിനു നമിയർപ്പിക്കുന്നു. ജുബി ലേറിയൻ പാറമേൽ കുടുംബത്തിൽ തെക്കേൽ ശാവത്യിൽ കരിവനെ തുവിട്ടിൽ ജനിച്ചു. ദൈവക്കൂപയിൽ വളർന്നു. മിഷനി പദ്ധതിയിൽ വിളി ലഭിച്ച യേശുവിൻ്റെ ശുശ്രൂഷാ പദ്ധതിയിൽ അഭിഷിക്ത നായി.

“കർത്താവിൻ്റെ ആത്മാവ് എൻ്റെ മേലുണ്ട്. ദൽസ്രൂര സുവിശേഷമാർ ഡിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ബന്ധി തർക്കു മോചനവും, അസ്ഥർക്കു കാഴ്ചയും, അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് സ്വാത്രത്വവും, കർത്താവിനു സീക്രിറ്റര്മായ വത്സരവും പ്രഖ്യാപിക്കു വാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന തിരുവചനം വര്യ റിംഗ് ചുനിൽ അനുർത്ഥമാണ്. കഴിഞ്ഞ 50 വർഷത്തെ റിംഗ് വ്യക്തി ജീവിതവും സേവനങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠവും അതുല്യവുമാണ്. സമൃദ്ധത്തിലെ പാവപ്പെട്ടവർക്കും പാർശവത്തെക്കരിക്കപ്പെട്ടവർക്കും വേണ്ടി റിംഗ് ചുനിൽ ചെയ്ത സേവനസമർപ്പണങ്ങളുടെ ചരിത്രം എക്കാലവും സ്മരിക്കപ്പെട്ടും.

വാഴ്ത്തപ്പെട്ട മദർ തെരേസായേപ്പോലെ, വര്യ റിംഗ് ചുനിൽ ദൈവം അത്ഭുതകരമായി ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഉദാത്തമായ ദൈവഭക്തി യുടെയും, ലാളിത്യത്തിന്റെയും സ്നേഹസമർപ്പണ ശുശ്രൂഷകളുടെയും ദിവ്യമാതൃകയായ വര്യ റിംഗ് ചുനിൽ നമിയും, അനുമോദനങ്ങളും, ശോഭനമായ ഭാവിയും, നല്ല ആരോഗ്യവും സംതൃപ്തമായ ദിർഘായുസ്സും ആശംസിച്ച പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റമാചുനും ഫില പ്രമുഖ കൂടുവേലക്കാരും

പ്രൊഫ. ഡി. മാത്യുസ്

വദ്യ ഫിലിപ്പ് റമാചുൻ ദൈവത്തിന്റെ കൂടുവേലക്കാരനാണ്. ഭാഗ്യ സ്ഥംഭനാർഹനായ ശീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയോ ദൊത്ത് സഭയുടെ കെട്ടുപണികൾ അദ്ദേഹം നൽകിവരുന്ന സംഭാവനകൾ നിസ്തുലവുമാണ്. പ. പൗലസ് ശ്രീഹാരെ ഉദ്ധരിച്ച് തിരുമേനി പല പ്ലോശും പറയുമായിരുന്നു: “ഞാൻ നട്ടു, അപ്പേള്ളാം നനച്ചു. ദൈവ മത്തെ വളരുമാറാക്കിയത്. ആകയാൽ വളരുമാറാക്കുന്ന ദൈവമല്ലാതെ നട്ടുനവനും നനയ്ക്കുനവനും എത്തുമില്ല. നട്ടുനവനും നനയ്ക്കുനവനും ദയവോലെ ഓരോരുത്തനും താനാൻ്റെ അഭ്യാസത്തിന് ഒത്തവല്ലും കൂലി കിട്ടും. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂടുവേലക്കാർ” (1 കൊരി. 3:6-9).

എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാഷൻ 1951-ലുണ്ട് അമേരിക്കയിൽ പഠം പൂർത്തിയാക്കി നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. കൊടുക്കാറുപോലെ കടനുവന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങൾ അനേകംപേരെ ഓർത്ത യോക്സ് സഭയിലെ സുവിശേഷവേലയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. അതിരുക്കരുമായ ഒരു കാന്തം ആകർഷിക്കുന്ന ഇരുവിന്റർത്തികൾ പോലെ വന്നവരുന്നും പിന്നെ വിട്ടുപോകാതെ കുടെന്നിനു. അതിൽ മുമ്പരാണ് ഞങ്ങൾ മുവർ.

കോട്ടയം അമയന്നുർ ആലയ്ക്കാപറമ്പിൽ പി. എം. തോമസ് സെമിനാർ പരമം പൂർത്തിയാക്കി പാസ്വാടി തിരുമേനിയിൽനിന്ന് ശെമ്മാഷൻ സ്കീറ്റിച്ചേഷം, എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാഷനോടൊത്ത് മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ തിരുമാനിച്ചു. 1952 ജനുവരിയിൽ വയലത്തല സെൻ്റ് മേരീസ് ദേവാലയത്തിൽ എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാഷൻ ഒരു സുവിശേഷ പ്രസംഗമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നിയോഗം പോലെ അത് ഏറ്റുപറയുവാൻ എനിക്ക് അവസരം ലഭിച്ചു. പിന്നീടുള്ള എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ 60 വർഷം തിരുമേനിയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വിവിധ നിലകളിൽ നാനും പങ്കാളിയായി.

വയലത്തലപ്പള്ളിയിൽ 1952-ൽ എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാഷൻ പ്രസംഗ കേടു വയലത്തല കരിമ്പിനേത്ത് ജോയിക്കുടി പത്താം ഷോള്സ് കഴിഞ്ഞ് സുവിശേഷവേലയ്ക്കു പോകുവാൻ തിരുമാനിച്ചു. എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാഷനുമായി മൂന്ന് വിഷയം സംസാരിച്ചു. 1956 ജൂലൈ രണ്ടിനു മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. സന്ധ്യാ

സമയത്ത് മഴനന്നതും സുവിശേഷാലയത്തിൽ വന്നുകയറി. ആ ബാലരെ സ്കീകരിക്കാൻ തോമസ് ശൈമാശൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ വയലു തലക്കാരനാഞ് വാനോളം വളർന്ന് വലുതായ ഇന്നത്തെ ഫിലിപ്പ് റിംഗാൻ. മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിൽ അങ്ങനെ മുന്ന് കുട്ടുവേല കാർ എനിച്ച് സുവിശേഷവേല ആരംഭിച്ചു. മാവേലിക്കര കണ്ണിയുർ താനിമുട്ടിൽ എൻ. ഗീവർഡിന് ഇവർക്ക് പിന്തുണ നല്കി.

ജോർജ്ജ് ശൈമാശൻ 1957-ൽ പ. ബാസേലിയോസ് ഗീവർഡിന് ദിനീ യൻ ബാബായിൽ നിന്നു ദേവദേഹം അരമനചാപ്പലിൽ വച്ച് വൈദിക പട്ടം സ്കീകരിച്ചു. വൈദപുന്നതക പഠനവും സുവിശേഷവേലയും സമർ ക്ഷാസ്സും നിരവധി യുവതീയുഖരെ ദൈവവേലയിലേക്കാക്കിച്ചു. 1973-ൽ സുവിശേഷാലയത്തിൽ സമർ ക്ഷാസ്സിൽ സംബന്ധിച്ച പുത്രൻ മംത്തിൽ സുസന്ന ദൈവവേലയ്ക്കായി സയം സമർപ്പിച്ചു. പിന്നീട് പുതു പൂട്ടിയിൽ ഒരു കോൺവേന്റ് സ്ഥാപിക്കാൻ ദൈവം സിസ്റ്ററിനെ ഉപയോഗിച്ചു.

ഹാ കെ. എറു. ഫിലിപ്പ്

മലബാറിലെ പുതുപ്പാടിയിൽ മനമേൽ കുട്ടാബം സഭയ്ക്ക് സൗജ നൃമായി തന്ന ഇരുപത്തിയഞ്ച് ഏക്കർ സമലത്ത് പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കാൻ എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചന്നും കുട്ടുവേലക്കാരും തയ്യാറായി. 1958-ൽ പുല്ലുമേണ്ട ഒരു കുടിലിൽ പി. എം. തോമസ് അച്ചൻ താമസം തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും ജോയിക്കൂട്ടി സെമിനാറിയിൽ ചേർന്നു. 1961-ൽ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി, ശൈമാശനനായി. 1962-ൽ വൈദികനായി. പി. എം. തോമസ് അച്ചൻ ആന്റഡാർസിലെ സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി പോയപ്പോൾ, 1965 മേൽ മാസത്തിൽ കുട്ടുവേലക്കാരനായ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ, പുതുപ്പാടി ആശ്രം മന്ത്രിന്റെയും ബാലവൈബന്റെയും ചുമതലയേറ്റു.

ഹാ. എം. ജി. പോൾ

തട്ടാരവലം മുലപ്പുറമിൽ ജോയി എന്ന ഒരു യുവാവ് 1969-ൽ സുവിശേഷാലയത്തിൽ കുട്ടുവേലക്കാരനായി ചേർന്നു. പരിച്ചു മിടുകനൊയി വളർന്ന്; സുവിശേഷത്തിൽ വലിയ തീക്ഷ്ണം തയ്യാളുള്ളവനായിരുന്നു. യുവാക്കളുടെ ആരാധനാപാത്രമായിരുന്ന ആ ദൈവദാസനാഞ് എം. ജി. പോൾ അച്ചൻ. പക്ഷേ, ഈ നല്ല കുട്ടുവേലക്കാരനെ ദൈവം ധന്വന്തരിൽ തന്നെ തിരികെ വിളിച്ചു. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ വച്ചുണ്ടായ ഒരു ദൈവക്ക് അപകടത്തിൽ ഹാ. എം. ജി. പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ ചേർക്കാൻപെട്ടു. പുതുപ്പാടി ആശ്രമാക്കണ്ടതിൽ അദ്ദേഹം അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു.

മലകര ഓർത്തയോക്സ് സഭയുടെ മിഷൻ ചർച്ചത്തിൽ ഒരു സുപ്രധാന ദിനമാണ് 1973 ജൂലൈ പതിമൂന്ന്. ആദ്യമായി ഒരു മിഷൻ സെമിനാർ കോട്ടയം എ.ഡി. ഫെഹൻകൗളിൽ അന്നു നടന്നു. നിയുക്ത കാര്യാലിക്കായും ബാഹ്യക്രേരജീ മെത്രാപ്ലോഡിത്തായുമായ മാത്രമാണ് മാർത്താനാസിയോസ് തിരുമേനി അധ്യക്ഷനായിരുന്നു. സഭയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു വിളിച്ചുകൂടപ്പെട്ട അറുപത്തിയഞ്ചുപേരിൽ ‘ഓർത്തയോക്സ് യുത്ര മാസിക’യുടെ ചുമതലക്കാരനെന്ന നിലയിൽ എനിക്കും പങ്കടക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. മാർത്താമാസഭയിലെ ഫാ. ഡോ. കെ. വി. മാത്യു, ഫാ. കുടപ്പുഴ, ഫാ. എ. വി. ജോർജ്ജ് എന്നിവരായിരുന്നു മുഖ്യപ്രസംഗകർ. ഓർത്തയോക്സ് സഭയ്ക്ക് ഒരു മിഷൻ പരിശീലന കേന്ദ്രം ഉണ്ടാക്കണമെന്നും, ഭാരതം മാറ്റിവയ്ക്കുവാൻ സഭാമക്കാളെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നും, ഭാരതം മുഴുവൻ സുവിശേഷികരണം നടക്കണമെന്നും ജോർജ്ജ് അച്ചൻ ശക്തമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. വലിയ ഫലമൊന്നും പെട്ടെന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഓർത്തയോക്സ് സഭയ്ക്ക് ഒരു പുതിയ മിഷൻ ദർശനമുണ്ടാകാൻ ഈ സമേഖനം സഹായിച്ചു.

മാർക്കസ്താത്തിയോസ്

1975 ഫെബ്രുവരി 16-നു, നിരണം വലിയപള്ളിയിൽ വച്ച് ഫാ. എ. വി. ജോർജ്ജ്, റീവർഡീന് മാർക്കസ്താത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്ലോഡിത്തായായി സ്ഥാനമെറ്റു. ഏങ്കണ്ട് മുവരും ഇന്നോളം, എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളിലും തിരുമേനിയോടു ചേർന്നുനിന്നു. സഭയുടെ മിഷൻ ദാത്യുത്തക്കുറിച്ച് പ. സുന്നഹദോസിനു ഭോദ്യമായപ്പോൾ 1979-ൽ മലകര ഓർത്തയോക്സ് സഭാ മിഷൻ സൊബെസറ്റിയും നിലവിൽ വന്നു. മിഷൻ ഭോദ്യിരെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ അഭി. ഓർത്താത്തിയോസ് തിരുമേനി നിയമിതനായി. 1981-ൽ മിഷൻ ആവശ്യത്തിനായി “മിഷൻ സഭകൾ കൂട്ടക്ക്ഷൻ” ആരംഭിച്ചു. മിഷൻ സൊബെസറ്റി അംഗമായിരുന്ന എന്നു, തിരുമേനി മിഷൻ ട്രഷറാർ സ്ഥാനത്ത് നിയോഗിച്ചു. അന്നുമുതൽ, 2011-ൽ തിരുമേനി ആ സ്ഥാനത്തു നിന്നു വിരമിക്കുന്നതു വരെ, മുപ്പതു വർഷം ഞാൻ ആ ജോലിയിൽ തുടർന്നു എന്നതു ദേവനിയോഗമാണ്.

ഭാരതം മുഴുവൻ ഓർത്തയോക്സ് സഭയുടെ മിഷൻ പ്രവർത്തനം വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്നത് തിരുമേനിയുടെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യം, ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിക്കുന്നതിൽ അവിശ്രാന്തം പണിയെടുക്കുന്നത് വരും ഫലിപ്പ് റംബാച്ചന്. എല്ലാ പ്രസ്താവനങ്ങളും കെട്ടിപ്പുടുത്തിരുന്ന പിനിൽ പ്രവർത്തിച്ചത് വരും റംബാച്ചന്. പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ നന്നായിചേര്ത്ത് ഒറ്റക്കെട്ടായി അതിനെ വളർത്തിയതും വരും റംബാച്ചൻ തന്നെ. പല സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും

യായിക്കരായി, ഓരോ സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്കും ചേരുന്ന കൂട്ടുവേലക്കാരെ കണ്ണൂപിടിച്ചു, അവരെ ശരിയായി നയിക്കാൻ വന്നു റിപാച്ചൻ ദൈവം നല്കിയ പ്രാപ്തി അടക്കതകരമാണ്. പുതുപ്പാടി ആശ്രമത്തിലെ വൈദികരാണ് പല സ്ഥലത്തും മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നോക്കി നടത്തുന്നത്. അബി. ഒസ്താത്തിയോൻ തിരുമേനി തന്റെ സ്നേഹവേലയത്തിൽ സൃജ്യസമായി അവരെ ഏകോപിപ്പിച്ചു നയിച്ചു.

ആദ്യയിൽ 1977 നവംബർ ചുഴിക്കാറും വനിച്ച ദുരന്തവുമുണ്ടായി. ഉടനെ അബി. ഒസ്താത്തിയോൻ തിരുമേനി ദുരിതനിവാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ ചുമതലയും വന്നു നിപതിച്ചത് വന്നു ഫിലിപ്പ് അച്ചന്തിലാണ്. വളരെ വിജയകരമായി ആ ദാത്യം അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചു. ദുരിതനിവാരണത്തിന് സംബന്ധിച്ച തുകയിൽ ബാക്കിവന്ന തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ധാച്ചാരത്ത് കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കുഷ്ഠംമില്ലാത്ത കൂട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ബാലഗ്രാമിന് സ്ഥലവും വാങ്ങി. അവിടെ എറുതാല്ക്കാലികക്കെട്ടിടത്തിൽ, 1987 ഗർബോ ഞായറാഴ്ച അഖ്യ കൂട്ടിക ക്രയും കൊണ്ട് ഫിലിപ്പച്ചൻ ബാലഗ്രാം ആരംഭിച്ചു. 1987 ജൂൺ 14-ന് ബാലഗ്രാം കെട്ടിടത്തിന്റെ കുഭാഗയും ഉദ്ഘാടനവും അബി. ഒസ്താത്തിയോൻ തിരുമേനിയുടെ അഖ്യക്ഷതയിൽ നടത്തി. അനന്തര പൊതു സമേളനത്തിൽ ആശംസാപ്രസംഗം പറയാനുള്ള ഭാഗ്യം ഏനിക്കും ലഭിച്ചു. ഫിലിപ്പച്ചൻ ഇന്ത്യശ്രീ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മാനിച്ചു, 1995-ൽ പ. ബന്ധുലിയോൻ മാർത്തോമാ മാത്യുസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാം, വന്നു ഫിലിപ്പ് റിപാച്ചൻ ‘കാതോലിക്കേറ്റ് അവാർഡ്’ സമ്മാനിച്ചാർത്തിച്ചു.

നാംസ് ആരംഭിക്കുന്നു

കോയവത്തുർ തടാകം ക്രിസ്തുഖിഷ്യാഗ്രംത്തിൽ വച്ച് 1984 ഡിസംബർ 26-ന് അബി. ഒസ്താത്തിയോൻ തിരുമേനി പ്രാർത്ഥിച്ചു ആരംഭിച്ച NAMS എന്ന മിഷൻ പഠനത്തിനായുള്ള ദേശീയ കൂട്ടായ്മ ഇന്നു പടർന്ന് പതലിച്ച INAMS (International Association for Mission Studies) ആയി. അൻപത്തിനാലു സമേളനങ്ങൾ ഭാരതത്തിലെ സഭയുടെ വിവിധ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളിലും പുറത്തും വച്ച് നടന്നു. എക്കാലവും അതിന്റെ സജീവ പ്രവർത്തകരായിരുന്നു തോമൻ റിപാച്ചനും ഫിലിപ്പ് റിപാച്ചനും. തിരുമേനിയോടു ചേർന്നു നിന്ന് 25 വർഷക്കാലം അതിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ഏനിക്കും കഴിഞ്ഞു.

റിപാച്ചൻ സ്ഥാനം

ഹാ. പി. എം. തോമൻ, ഹാ. കെ. റഫീ. ഫിലിപ്പ് ഏനിവരെ പ. ബന്ധുലിയോൻ മാർത്തോമാ മാത്യുസ് പ്രമമൻ കാതോലിക്കാബാവാം, 1994 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി റിപാച്ചൻ സ്ഥാനത്തെക്കു ഉയർത്തി. ഈക്കാ

ലമത്രയും പുതുപ്പാടി ബാലഗ്രാമിനോടു ചേർന്ന് ഒരു ചാപ്പൽ പണിയ സാമൈന മോഹം ഇവരെ അലട്ടിയിരുന്നു. സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ടു കൊണ്ട് സാധിച്ചില്ല. ആ സമയത്താൻ ഓർത്താത്തിയോന്ന് തിരുമേനി രോഗശസ്ത്രനായത്. ഡോക്ടർമാർ ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയ വേണമെന്ന് അഭി പ്രായപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാൻ തിരുമേനിയെ ഡോ. പ്രസാദ് എബ്രഹാം വനു കണ്ടതും ബൈപാസ് സർജിൽ അമേരിക്കയിൽ വച്ച് സൗജന്യമായി നട താമെന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതും. തിരുമേനിക്ക് താല്പര്യം ഇല്ലായിരുന്നെന്ന കിലും മാത്യുസ് ദിതീയൻബാബായുടെ നിർബന്ധത്തിനു കീഴടങ്ങി 1992 ജൂൺിൽ തിരുമേനി ഹൃദയശസ്ത്രക്രിയക്ക് അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയി. കൂടെപ്പോകാൻ നിയോഗം ലഭിച്ചത് വന്ന ഫിലിപ്പ് അച്ചനായിരുന്നു. അവിടെ ചെന്ന് തിരുമേനിയെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഞായരാംചെ കളിൽ വിവിധ ദേവാലയങ്ങളിൽ പോയി വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. ചാപ്പൽ പണിയുന്നതിനുള്ള തുക അവിടെനിന്നു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

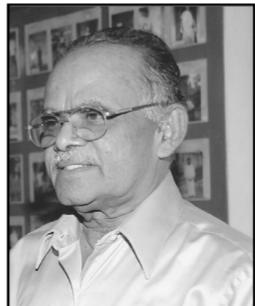
അമേരിക്കയിൽ നിന്നു വന്ന ശേഷമാണ് പുന്നെന്നയിൽ ദേഹു റോധി ലുള്ള സെസ്റ്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാമിന്റെ പണി റിപാച്ചേറ്റ് മേൽനോട്ട് ത്തിൽ നടത്തിയത്. അങ്ങനെ കുഷ്ഠരോഗികളുടെ കുഷ്ഠംമില്ലാത്ത പെൻസകൾക്കുള്ള സ്ഥാപനം 1994-ൽ ആരംഭിച്ചു. പുതുപ്പാടി കോൺ വൈഫ്റ്റിലെ സിസ്റ്റർ സുസന്നയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സിസ്റ്റർ സോഫ്റ്റ്, സിസ്റ്റർ മോൺിക് എന്നിവർ അവിടെ സേവനം ചെയ്തു.

രോസായിൽ ചുഴലിക്കാറ്റ് താണ്യവന്യത്തമാടിയപ്പോഴും, ലത്തുരിൽ ഭൂക്കം നാശം വിതച്ചപ്പോഴും, ഗുജറാത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ താളം പിഡ ചുപ്പോഴും, കേരളത്തിൽ സുനാമി കുടക്കേണ്ട നടത്തിയപ്പോഴും, ഒരു സ്കേഡഡുതനായി സഭയുടെ ആശാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയത് വന്നുനായ ഫിലിപ്പ് റിപാച്ചനായിരുന്നു.

രോസ്റ്റയിൽ കലക്ടറായിരുന്ന നമ്മുടെ സഭാംഗമായ വി. എച്ച്. കുരുന്തെ താല്പര്യപ്രകാരം 1994-ൽ സെത്താത്തിയോന്ന് തിരുമേനി കല ഹണ്ഡി സംബർശിച്ചു. ആരിവാസികളുടെ ജീവിതദുർഘ്രിയിൽ കണ്ട്, അവിടെ കാലിത്തെതാഴുത്തിൽ ഒരു ഡിസ്പേഷൻസിറ്റി ആരംഭിച്ചു. പിന്നാലെ ഫിലിപ്പ് റിപാച്ചൻ അവിടെ എത്തി. സമലം വാങ്ങി കെട്ടിടം പണിത്ത് കലഹണ്ഡി മിഷൻ ആരംഭിച്ചു. 1996-ൽ തിരുമേനി അതിന്റെ കുദാശ നിർവ്വഹിച്ചതു മുതൽ ഇന്നുവരെ എത്ര എത്ര അനാമ ബാലമാർക്കാണ് ആ സ്ഥാപനം ജീവിതം നല്കിയത്. ഇങ്ങനെ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ സകല മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ‘മാസ്റ്റർ ബൈബിൾ’ ആയി പ്രവർത്തിച്ചു. ശക്തമായ ഒരു സന്ധ്യാസി സമൂഹത്തെ ഇതാ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി നേതൃ നിരയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവന്നത് ഫിലിപ്പ് റിപാച്ചൻ റോമസ് റിപാച്ച നുമാണ്.

ബാല്യം മുതൽ തിരുമേനിയോടൊപ്പം വളർന്ന രണ്ടു യുവാക്കളാണ് ക്രമേണ യുഹാനോൻ മാർ ക്രിസ്തോഫർമോസ്, യുഹാനോൻ മാർ തേവോ ഓരോന്ന് എന്നീ പേരുകളിൽ മെത്രാസ്സുലീത്താമാരായത്. എത്ര എത്ര പുരോഹിതയാരാണ് തന്റെ പാതയിൽ ജീവിതം സമർപ്പിച്ചത്. നമ്മുടെ സഭയുടെ ആദ്യകാല ചതിത്രത്തിലെന്നതുപോലെ ഒരു വലിയ അൽമായ നേതൃത്വിരായ സജ്ജമാക്കി നിറുത്തിയത് തിരുമേനിയുടെ ഈ ശിഷ്യ ത്രയമാൺ. പ്രോഫ. പി. കെ. കുരുൻ, പ്രോഫ. കെ. സി. മാണി, പ്രോഫ. മേരി കുരുൻ, ശ്രീമതി സാരാമു സിറിയക്ക് തുടങ്ങി ഒട്ടിക്കാംപേര് ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ കുടുവേലക്കാരായി വളർന്നുവന്നു.

ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ കുടുവേലക്കാരകുറിച്ച് എഴുതാൻ ഈനിയുമുണ്ടായികം. ദൈവം വിജിച്ച് മുന്തിരിത്തേബ്ലിൽ വേലയ്ക്ക് നിയോഗിച്ച ഈ വന്നു വെവിക്കുന്ന പാരാരാഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂഡിലി ആശോശിക്കുന്നേയാൽ ദൈവം കൊടുത്ത അതിലുതകരമായ കഴിവുകൾക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ആരോഗ്യത്തോടെ ഈനിയും ദീർഘനാൾ സഭയെ സേവിക്കാൻ തയ്യാറാണ് സഹായിക്കുന്നത്. കൂപയോടെ കാത്തു കൊള്ളണമെയെന്ന് ബലഹീനനായ ഞാനും പ്രാർത്ഥപ്പിക്കുന്നു.

ആ ഇടിമുഴക്കം പോലൊരു ശബ്ദം അദ്ദേഹത്തിന് ദിഗ്ഭാവോധം നൽകി

ഹാ. ഡോ. ടി. പി. എലിയാസ് മുള്ളുരുത്തി

(ആൻധമാൻ നികോബാർ ദ്വീപുകളുടെ സൗഖ്യത്തിനും മെച്ച മാസം ധാത്രത്തിൽ ഒരു അദ്ദേഹത്തിനു സമയത്ത് വന്നു കെ. എ. എലിയാസ് റിംഗ് നുമായി നടത്തിയ ഒരു അഭിമുഖം)

ചോദ്യം: റിംഗ് മലക്കര ഓർത്തയോക്ക് സഭയുടെ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന ആളാണ്. തങ്ങളെ പ്ലോളുള്ളവർക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയുമാണ്. ആരാൻ അങ്ങയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനം പകർന്നുതന്നു?

ഉത്തരം: പലരുടേയും പേരുകൾ പറയുവാൻ ഉണ്ട്. എന്നാൽ മുൻ പതിയിൽ നിൽക്കുന്നത് 2012 ഫെബ്രുവരി മാസം 16-ാം തീയതി നിന്തുതയിൽ പ്രവേശിച്ച ഭാഗ്യസ്ഥമരണാർഹനായ മലക്കരസഭാരതത്തം ഡോ. ശീവർശീൻ മാർ ഒപ്പം താതിയോൻ മെത്രാപ്പോലീതിയാണ്.

ചോദ്യം: അദ്ദേഹവുമായുള്ള പ്രമാ കൂടിക്കാം ചെറുമായില്ലണാ?

ഉത്തരം: ഉണ്ട്. എൻ്റെ മാതൃ ഇടവകയായ വയലത്തല സെൻ്റ് മേരീസ് ദേവാലയമാണ് വേദി. പള്ളിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നടക്കുന്നതിന്റെ തലേ ദിവസം സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തെ തുടർന്ന് നടന്ന സുവിശേഷപ്രസംഗ വേദിയിൽ വെച്ചാണ്. പ്രഭാഷകൾ നല്ല ഉയരവും സാമാന്യം വള്ളവുമുള്ള ഒരു ശൈമാഗ്രൻ - റവ. ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ്, എം.എ., സി.ഡി., എൻ. റി.എം. സാമത പ്രസംഗകൾ അദ്ദേഹത്തെ പരിപ്രയപ്പെടുത്തി. “മാവേലിക്കര ചെറുകോലിലുള്ള ഒരു സാധാരണ കൂടുംബത്തിൽപ്പെട്ട മുണ്ടുവേലിൽ വി. ജോർജ്ജ് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് സൗകര്യമില്ലാതെ, പരമശ്രദ്ധയിൽ പഠിക്കുകയും, ശൈമാഗ്രനായതിനെ തുടർന്ന് അമേരിക്കയിൽ ചെന്ന് രണ്ട് ബിരുദങ്ങൾ ബിരുദങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ഈ ശൈമാഗ്രൻ. 1952 മുതൽ കോട്ടയത്തെ ഓർത്ത ഡോക്ക് വൈദികസമിനാരിയിൽ അഭ്യാപകനുമാണ്. കൂടാതെ സഭയുടെ സുവിശേഷവേലയെപ്പറ്റിയും, സാധ്യജനസംരക്ഷണ ചുമതലയെപ്പറ്റിയും, നാടങ്ങും ഓടി നടന്ന് തീപ്പാരി പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്ത് സഭാമക്കെളുള്ളക്കിമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജ് കൂടി ശൈമാഗ്രൻ വയലത്തലയിലും വന്നത്തിൽക്കൊണ്ടു”

ശൈമാഗ്രൻ പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. ഇടിമുഴക്കം പോലൊരു ശബ്ദം!!!

പ്രസംഗ വിഷയമാക്കുന്ന് ‘നീ നിൽക്കുന്ന സഹാരം വിശ്വേഖ ഭൂമിയാകയാൽ നിന്റെ കാലിൽ നിന്നു ചെരുപ്പ് അഴിച്ചുകളയുക’ എന്നതായിരുന്നു. തിരുവചന വാക്യങ്ങൾ ധാരാളം ഉല്ലരിച്ചുകൊണ്ട് താങ്കിരും ശുണ്ണ ദോഷവും ആശാസവചനവുമുള്ള പ്രസംഗം ഏവരെയും ആകർഷിക്കുന്നതും ഹൃദയസ്വർണ്ണിയുമായ സന്ദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായ ദൃഢ്. പ്രഭാഷണങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യമനസ്സുക്കെൽ ഇളക്കിമരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ആ പ്രതിഭ എനിക്കും ഒരു ദിശാബോധം നൽകി.

ചോദ്യം: തുടർന്നുള്ള ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ വിവരിക്കാമോ?

ഉത്തരം: എനിക്ക് അതിൽ സന്ദേശമെയ്യുള്ളൂ. കാരണം, ഈ തല മുറയിലും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ള ചാലകരക്തികൾ ആവശ്യമാണ്. ഈ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞതിന്റെ അടുത്ത ദിവസം ഞായറാഴ്ച ആയതിനാൽ ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ പോകാനൊരുങ്ഗി എന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്തു നിൽക്കു ബോർഡ് ഞങ്ങളിലൂടെ വികാരിഞ്ചുനോടൊപ്പം ബഹു. ജോർജ്ജ് ശൈമാ ശുന്നും പോകുന്നതു കണ്ട് ഞാനും പുറകെ നടന്നു. ബഹു. ശൈമായുണ്ട് എന്റെ പേരും മറ്റും ചോദിച്ച് മനസ്സിലാക്കി. വി. കുർബ്ബാനാനത്രം ശ്രദ്ധിയേൽ അചുനോടൊപ്പം തിരിച്ചുപോകുവോൾ ശൈമായുണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിച്ചുശേഷമാണ് പോയത്. അന്ന് ബഹു. ശൈമായുണ്ട് ശ്രദ്ധിയേൽ അചുരുൾ്ളേ വീട്ടിലാണ് താമസിച്ചത്.

ശൈമായുണ്ട് ഭവന സന്ദർശനം ഞങ്ങളിലൂടെ കുടുംബത്തിനും ഒരു പലനമുണ്ടാക്കി. ശൈമായുണ്ട് ശ്രദ്ധിയേൽ അചുരുൾ്ളേ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്ന റിംഗ് തികളാഴ്ച രാവിലെ ശൈമായുണ്ട് നൽകാൻ അശ്വച്ചി തന്നയച്ച വരികച്ചകയുമായി ഞാൻ ശ്രദ്ധിയേൽ അചുരുൾ്ളേ വീട്ടിലെത്തി. ശൈമാ ശുന്നും എന്ന വിളിച്ചു കട്ടിലിൽ ഇരുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചുശേഷമാണ് പറി ഞ്ഞയച്ചത്. ആദ്യ കുടിക്കാഴ്ചയിലെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണം എന്ന ചലിപ്പിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴ്ചമായി പതിച്ചു. തുടർന്ന് ശൈമായുണ്ട് ഞാൻ കത്തുകൾ അയച്ചു തുടങ്ങി. എല്ലാ കത്തിനും അദ്ദേഹം കൃത്യസമയത്ത് മറ്റുപടിയും തന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ചോദ്യം: ഈ കത്തിപാടുകളിലും കുടിക്കാഴ്ചകളിലും ഓർമ്മയിൽ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഭവം പറയുവാൻ സാധിക്കുമോ?

ഉത്തരം: കൊച്ചു കൊച്ചു സംഭവങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ട്. എന്നാൽ മനസ്സിൽ തട്ടി നിൽക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ഉണ്ട്. ശൈമായുണ്ട് പ്രസംഗം സമീപ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ ഇടവകയിലെ ചില യുവാക്കളുമൊത്ത് സംബന്ധിക്കുവാൻ പോകുമായിരുന്നു.

ഞങ്ങളിലൂടെ ഇടവകയിലെ യുവാകളെല്ലാം ഉത്സാഹത്താൽ ഒരാഴ്ചത്തെ

പ്രസംഗയോഗം ബഹു. ശമ്മാസ്യരേഖ മാത്രം പ്രസംഗങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് സംഘടിപ്പിച്ചു. അത് ഇടവകയിൽ ഒരു പൃതിയ ചലനമുണ്ടാക്കി. ഒരാഴ്ച ലഭിച്ച കാണിക്കു മുഴുവനും ശമ്മാസ്യരേഖ ഏൽപ്പിച്ചപ്പോൾ സുവിശേഷാലയത്തിൽ ഒരു മുറി പണിയുവാൻ അത് ഉപയോഗിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. മാവേലിക്കരയിൽ ചെന്ന് ആ തുകയ്ക്കുള്ള രസീതും അയച്ചുതന്നു.

ചോദ്യം: സുവിശേഷ പ്രഫോം മാത്രമാണോ വന്നു, ഗുരു ഭൂതനിൽ നിന്ന് പകർത്തുവാനുള്ളത്?

ഉത്തരം: അല്ല. പ്രസംഗിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടു വരുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. ഇടവകയിൽ ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവം സുചിപ്പിക്കണം. 1956 മെയ് മാസത്തിൽ അദ്ദേഹം വൈദികനായി. പട്ടം ഏറ്റവേം തൊണ്ടുടെ പള്ളിയിൽ വന്ന് പ്രസംഗിച്ചത് ‘യഹോവ ഇഹ സമലത്തുണ്ട് സത്യം. തൊനോ അതരിഞ്ഞില്ല എന്തായിരുന്നു.’ ദിർഘകാലായി ഭിന്നചീരുന്ന രണ്ട് സഹോദരങ്ങളെ രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹം നിരപ്പിലാക്കി യോജിപ്പിച്ചത് ഇടവകയിൽ തന്നെ വലിയ ചെച്തന്യമുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിലും പ്രവർത്തനങ്ങൾിലും ശക്തമായ ദൈവിക വ്യാപാരം എന്നിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു. വയലത്തെ പയിൽക്കുവേം പോകുന്ന സമയത്ത് എന്നെന്നകാണുവാനും തൊണ്ടുടെ വെന്നും സന്ദർശിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും സമയം കണ്ടെത്തിയ ഒരു മഹാത്മാവാൻ്ന് മലക്കരസഭാ ജീവകാരുണ്യ മേഖലയിൽ ചിര പ്രതിഷ്ഠം നേടിയ മലക്കരസഭാ രത്നം.

ചോദ്യം: മലക്കരസഭയിലെ അനേകം ആചാര്യസ്ഥാനികൾക്ക് ദിശാ ബോധം നൽകിയ സെൻ്റ് പോൾസ് വയോമിംഗ് ഗ്രോസ്പർ ഹാളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി എന്നു മുതലാണ് റിംഗ്പുൽ സഹകരിച്ച പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്?

ഉത്തരം: 1956 മെയ് മാസത്തിൽ നടന്ന വൈക്കേഷണൾ ക്ലാസ്സിൽ. ആന ക്ലീക്കൽ തകച്ചും, മാമുട്ടിൽ അലക്സാഡർ എന്നിവരോടൊപ്പം തൊന്തും ആ വൈവിഡ് ക്ലാസ്സിന് പോയി. വളരെ ആത്മീയ ചെച്തന്യം ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ക്ലാസ്സ് ഏവർക്കും സർഗ്ഗീയ സന്നോഷം പകർന്നു. ക്ലാസ്സ് സമയത്ത് സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് അമയന്നുർ സ്വദേശിയായ പി. എം. തോമസ് ശമ്മാസ്യനായിരുന്നു. സഹായത്തിനായി കല്ലിഫ്രീക്കാരൻ എം. എം. സവറിയ എന്ന ബേബി, മുണ്ടക്കയംകാരൻ കൂപ്പണ്ണൻ ബേബി എന്ന ഫെഹറവ സഹോദരൻ എന്നിവരായിരുന്നു സ്ഥിരതാമസകാരായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നത്. എം. വി. ജോർജ്ജ് ശമ്മാസ്യരേഖ മാതാവും പലപ്പോഴും ക്ലാസ്സുകളിൽ

വന്ന് സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. അവസരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അമ്മച്ചിയുമായി സംസാരിച്ചിരുന്നു.

ചോദ്യം: ഇവിടെ മുഴുവൻ സമയവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രചോദനം നൽകിയതാരാൻ?

ഉത്തരം: 1956-ലെ സമർ വൈക്കേഷൻ കൂട്ടാന്ത് തീരുന്നതിന് രണ്ട് ദിവസം മുമ്പ് എ. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചുരെ അമ്മച്ചി എന്നോട് പറഞ്ഞു. ‘സുവിശേഷാലയത്തിൽ സഹായത്തിനായി നിൽക്കുന്ന രണ്ടു പേരും പന്ത്രണ്ടിനും മറ്റൊരു പോവുകയാണെന്നും ആയതിനാൽ ജോയിക്കുട്ടി ശമ്മാളുന്നോടൊപ്പും ഇവിടെ വന്ന് നിൽക്കാമോ’ എന്നും ചോദ്യം. എൻ്റെ ഇടവകയിലെ സഭേസ്കൃതിലും സമാജത്തിലും ഒക്കെ എനിക്ക് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഞാൻ മറുപടി നല്കി ഒഴിഞ്ഞുമാൻ.

എന്നാൽ സുവിശേഷാലയത്തിൽ കൂട്ടും കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചുവന്ന് ഒരു തചക്കുള്ളിൽ എ. വി. ജോർജ്ജചുന്ന് ഞാനയച്ച കത്തിൽ, സുവിശേഷാലയത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അമ്മച്ചി എന്നോടു ചോദ്യം കാര്യവും സുചിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതും വശ്യമായാൽ വരാമെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കത്തുകിടിയ ഉടനെ അച്ചുൻ മറുപടി അയച്ചു. ആ എഴുതൽ (കാർബ്) ഞാൻ തെങ്ങിനു തടം എടുത്തുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോഴാണ് പോറ്റുമാൻ എന്ന ഏല്പിച്ചത്. വിലാസം എറേറ്റതായിരുന്നെന്നും കത്ത് എൻ്റെ പിതാവിനായിരുന്നു. പ്രിയ എറ്റപ്പ് അച്ചായൻ, ജോയിക്കുട്ടിക്കു ദൈവവേലയ്ക്ക് താല്പര്യമുള്ളതിനാൽ ദൈവത്തിനു സത്തുതി. ദൈവത്തുകരഞ്ഞ ഭിൽ സമർപ്പിച്ച് ജോയിക്കുട്ടിയെ സുവിശേഷാലയത്തിലേക്ക് അയക്കണം. ദൈവം നടത്തിക്കൊള്ളും. ഇതായിരുന്നു കത്തിലെ വാചകം. എനിക്കു വേണ്ടിയും ഒരു വാചകം എഴുതിയിരുന്നു (My Dear Joykutty, Please write Thomas Chemmachan about your arrival).

അപ്പുചുനെ കത്തു കാണിച്ചു ഒരാഴ്ചക്കുകും പോയാൽ കൊള്ളാമെന്ന തീരുമാനവും അറിയിച്ചു. ദിർഘമായ ഒരു ശ്വാസം വിടിലിനുശേഷം, ‘നിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെയാകട്ട. ഞാൻ തടസ്സം നിൽക്കയില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞു. എൻ്റെ വല്യചുനെ കണ്ണ് ധാരെ പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചോദ്യം. ‘എത്ര നാളത്തേക്കാ പോകുന്നത്.’ ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘കുറിച്ചു നാളത്തേക്ക്.’ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിന്റെ പെണ്ണെല്ല കെട്ടിയ്ക്കണ്ണേ. നീ ജോലി ചെയ്ത് വീടിനെ സഹായിച്ചില്ല എങ്കിൽ നിന്റെ അപ്പുൾ എന്നു ചെയ്യും എന്നല്ലാം എന്നോടു ചോദ്യം. എല്ലാം ദൈവം നടത്തും എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ വിടവാങ്ങി.

ചോദ്യം: എന്നാണ് ഈ സൗഖ്യവും പോലീസ് മിഷൻ ട്രയിനിംഗ് സൈൻസ് റായി അറിയപ്പെടുന്ന മലകര സഭാ മിഷൻ ബോർഡിന്റെ ആസ്ഥാന കേന്ദ്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത്?

ഉത്തരം: 1956 ജൂൺ 2-ന്. ഞാൻ സുവിശേഷാലയത്തിൽ എത്തും എന്ന് തോമന്റെ ശൈമാശനെ എഴുതി അറിയിച്ചിരുന്നു. ആവശ്യത്തിനു വന്നതും സാധനങ്ങളോ തന്നയൽക്കാൻ എൻ്റെ പിതാവിനു നിവൃത്തി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു വേദപുസ്തകവും ഒരു ജോഡി തുണിയും കടലാസ്തീൽ പൊതിശ്ശെടുത്തു. ഒരു ബ്രഹ്മാ, പ്രേസ്സും പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ രാവിലെ താത്ര തിരിച്ചു. രണ്ടു ദിവസമായി വലിയ മഴയും വെള്ളപ്പൂക്കവുമായിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞ് പോകാമെന്ന് പലരും പറഞ്ഞുകൂടില്ലോ. ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു ദിവസം തന്നെ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു.

വെള്ളപ്പൂക്കം മുലം പലയിടത്തും ബന്ധ സർവ്വീസ് മുടങ്ങിയിരുന്ന തിനാൽ ഭാഗികമായി ബന്ധില്ലോ കാൽനടയുമായി ഞാൻ സന്ധ്യയോടെ സുവിശേഷാലയത്തിൽ എത്തി. തോമന്റെ ശൈമാസ്തനെ കണ്ട് ജോർജ്ജ് ചുരുക്കി കത്ത് കാണിച്ചു. ഒരു ബാഗോ വേണ്ട കാര്യങ്ങളാനുമില്ലാതിരുന്ന ഈ പീരി ചെറുക്കുന്നെനു കണ്ട് തോമന്റെ ശൈമാസ്തൻ ശക്തിച്ചുകാണും.

ചോദ്യം: ആ ശക്തി അസ്ഥാനത്താണോ ഇപ്പോൾ?

ഉത്തരം: ഇല്ലയില്ല. പി. എം. തോമസ് ശൈമാസ്തൻ, വൈദികനായി, തുടർന്ന് റിപാച്ചനായി. ഈ കാലയളവിലെല്ലാം എൻ്റെ ജീവിത പന്മാ വിലെ സഹയാത്രികനേക്കാൾ ഉപരിയായി, എൻ്റെ മുതൽ സഹോദരനെ പ്രോലെ എന്നോട് പെരുമാറി, തിരുത്തേണ്ട സ്ഥലത്ത് തിരുത്തി.

ചോദ്യം: സുവിശേഷാലയത്തിലെ ആദ്യ അനുഭവം ഓർമ്മയിലുണ്ടോ?

ഉത്തരം: ഉണ്ടാല്ലോ. അത് മരക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പി. എം. തോമസ് ശൈമാസ്തനോടൊപ്പം സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയിൽ സംബന്ധിച്ചു. തുടർന്ന് ശൈമാസ്തനോടൊപ്പം ക്ഷേമത്തിനിരുന്നു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ശൈമാസ്തൻ പറഞ്ഞു. ‘ജോയിക്കുട്ടി, ഇവിടെ മിക്കവാറും പട്ടിണിയാണ്. സഹിക്കാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിൽ രാവിലെ തന്നെ തിരിച്ചു പൊയ്ക്കോ.’ ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘ശൈമാസ്താ പട്ടിണിയാ ഞങ്കിലും നമുക്കൊരുമിച്ചു ചേർന്ന് പാട്ടു പാടാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഞാൻ സന്ദേശത്തോടെ നിന്നുകൊള്ളാം.’ ആ കൊച്ചു ശൈമാസ്തൻ എൻ്റെ ജേയുഷ്ഠംസ്ഥാനം നന്നായി അലക്കരിച്ചു. ആവശ്യമായ എല്ലാ കരുതലുകളും ആ വദ്യ ഗുരുവിൽ നിന്നും ലഭിച്ചു. അല്ലപം ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും എൻ്റെ ഏതു കാര്യത്തിനും എൻ്റെ ബലഹരിത കണക്കാ

കണ്ണതെ എന്ന കരുതി 2005-ൽ അദ്ദേഹം ദൈവസന്നിധിലേക്ക് കടന്നു പോകുന്നതുവരെയും അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു നിന്ന് സഭയ്ക്കും സമു ഹത്തിനും വേണ്ടി എളിയ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. അത് ഇന്നും തുടരുന്നു. സുവിശേഷാലയത്തിൽ തുടങ്ങിയ നിയോഗം പുതുപ്പാടി സെറ്റ് പോർഡ് ആശ്രമത്തിന്റെയും ബാലഭവനത്തിന്റെയും പിന്നീട് 1975-ൽ എം. വി. ജോർജ്ജചുഠൻ, ശീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാ പ്ലോലിത്തായും മിഷൻ ബോർഡ് പ്രസിഡന്റുമായി കഴിഞ്ഞതു മുതൽ ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും തുടക്കം കൂർക്കുവാനും വളർത്തുവാനും ദൈവം ഇടയാക്കി. ആ വലിയ ശുശ്രൂഷ ദൈവം കൂടുതലേറ്റുതെ ഒരു ചെറിയ സമൂഹത്തിന്റെ അർപ്പണ ബോധത്തോടും കർമ്മ ധീരതയോടുമുള്ള പിൻബലത്തിൽ ഇന്നും തുട രുന്നു.

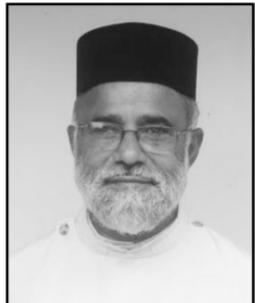
ചോദ്യം: പിറക്കോട് തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ എന്ത് തോന്നുന്നു.

ഉത്തരം: ദൈവത്തിന് സ്വന്തുതി. തികഞ്ഞ സംസ്ഥാപ്തി. ഈ ദിർഘ നാളുകളിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും താൻ വിട്ടു വിട്ട് അബുദുമായി എന്നോ തിരിച്ചുപോകണമെന്നോ എന്ന് എനിക്ക് ഒരിക്കലും തോന്നിയിട്ടില്ല. വന്യ തിരുമെന്തിയും തോമൻ റിവാച്ചനും നിസ്സാരനും പാപിയുമായ താനും ഒരു മനസ്സാട പ്രവർത്തിച്ചു. ദൈവം അതുകൂടരമായി നടത്തി. 2012 ഫെബ്രുവരി 16-ന് തിരുമെന്തിയും ദൈവവെന്നതിലേക്കു ചേർന്നു. ഈരു വരും നിത്യതയിൽ ശോഭിക്കുമ്പോൾ ബലഹിനനായ താൻ ഇവിടെ അവശേഷിക്കുന്നു.

ചോദ്യം: ഇനி എന്ത്?

ഉത്തരം: ഇവിടെ ഇനിയും എന്നെങ്കാണ്ട് ദൈവം എന്തെല്ലാം ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതോ അതെല്ലാം നിവർത്തിക്കപ്പെടുവാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ശക്തി തന്നുശ്രദ്ധിക്കുകയും വാങ്ങിപ്പോയ പിതാക്കമൊരുടെ വിലയേറിയ പ്രാർത്ഥനാ സഹായം മുഖ്യമാക്കുന്നു. എന്ന് പ്രാർത്ഥനക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അച്ചു, താൻ നാളെ രാവിലെ ആൻധമാൻസിലേക്ക് യാത്ര തിരികുന്നു. നമുക്ക് പരസ്പരം പ്രാർത്ഥനയിൽ ശരംപ്പുടാം.

ഉത്തരം: ശരി, റിവാച്ചാ.....

മനുഷ്യസेवന പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ അതഭൂത പ്രതിഭാസം

ജോസ് കുരുൻ പുളിയേരിൽ

എ.ഡി. 52-ൽ ക്രിസ്തുഖിഷ്യനും ഭാരതത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലനും, കാവൽപ്പിതാവുമായ പ. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ മല കരസഭ ഇക്കാലമത്രയും നിലനിന്ത ദൈവത്തിന്റെ മഹാകരുണ ഒന്നു കൊണ്ട് മാത്രമാണ്. മലക്കരസഭ ആരംഭിച്ച അതേ കാലയളവിലും, അതോടു ചേർന്നും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും പിന്നീട് പ്രശ്നസ്തിയിലും പ്രതാ പത്തിലും കഴിഞ്ഞിരുന്നതുമായ പല പ്രബല സഭകളും കാലത്തിന്റെ കുദ്രത്താഴുകൾ ഭൂമുഖത്ത് നിന്ന് നാമാവശേഷമായി. ഇത്തരുണ്ടതി ലാണ് മലക്കരസഭയ്ക്ക് ലഭിച്ച വൻ കൃപയുടെ മഹത്യം ശ്രദ്ധയമാകു ന്നത്. ഈന്ന് ലോകത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ക്രൈസ്തവ സഭകളിൽ ധന്യ മായ പാരാണികതയുടെയും, ശ്രേഷ്ഠമായ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും, പാരി ത്രമായ ആരാധന സംഖിയാനത്തിന്റെയും, അതിവിശുദ്ധമായ വിശ്വാസം ചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും സമൂലിക്കുന്നു, സമുന്നത നിലവാരത്തിൽ കഴിയുന്ന അപൂർവ്വ ചില സഭകളിലെന്നാണ് മലക്കര ഓർത്തയേബാക്കസ് സുറിയാനിസഭ.

മലക്കരസഭ സ്ഥാപനം മുതലിനോളം ഒരു ദേശീയ സഭയായി നില കൊള്ളുന്നു. ഇത്രയും നനകൾ നമ്മുടെ സഭയെപ്പറ്റി പറയാമെങ്കിലും സഭയുടെ ആരംഭം മുതൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതി വരെ ഏതൊക്കെ സാമൂഹ്യവും ആത്മികവുമായ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം പ്രാവിണ്ടം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് വ്യക്തമാക്കുന്ന രേഖകൾ തന്നെ വിരളമാണ്. പരിശുദ്ധ പരുമലതിരുമേനിക്കും അഭിവര്യ പുലി ക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവനാസേസ്യാസ് അഖ്യാമനും ശേഷം ഇതു മേഖലകളിൽ ശ്രദ്ധയന്നായത് അഭിവര്യ പത്രാസ് മാർ ഒസ്താത്തി യോസ് തിരുമേനിയാണ്. കേരളക്കാരയിലെ സാമൂഹത്തിൽ താഴെക്കിട തിൽ അമർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടും സാമൂഹ്യനീതി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടും കഴിഞ്ഞിരുന്ന നൂറുക്കണക്കിന് ആളുകൾക്ക് പ്രത്യാശയും സാമൂഹ്യനീതിയും ഉറ പ്രാക്കുംവിധമായിരുന്നു മേൽപ്പിന്ത പിതാക്കന്നാരുടെയും സമകാലീ നരും സമാനപ്രാധാന്യമായ മറ്റ് ഏതാനും പിതാക്കന്നാരുടെയും പ്രവർത്ത നശശലികൾ. പിന്നീടുള്ള കേരളചരിത്രത്തിൽ സുദൃഢമായ വ്യക്തിമുദ്ര പതിച്ച ഒരു പിതാവാണ് എ. വി. ജോർജ്ജ് ശമ്മാഴുനായും, എ. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചനായും, മെത്രാപ്പോലൈത്തായായും അറിയപ്പെട്ട ഡോ. ശിവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി. തിരുമേനിയുടെയും സഹ

പ്രവർത്തകരുടെയും നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനങ്ങളാണ് മിഷനറി മേഖലയിൽ സഭയുടെ തന്ത്രാധികാരിയിലെ മിഷൻ ട്രസ്റ്റിനീറ്റ് സെൻറ് പോൾസ് ബേദർഹൗസിന്റെയും ആഗ്രഹിക്കുന്നതുള്ള പുതുപ്പാടിയിലെ സെൻ്റ് പോൾസ് ബേദർഹൗസിന്റെയും ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ഥാപനം നടന്നതോടെ ഒരുപട്ടം സേവനത്തോടെ രാധ യുവാക്കൾ ബി. എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ്റെ ശിഖ്യത്വം സമന്വയാലെ സീക്രിച്ചർ. ഇവരുടെ കൂട്ടായ്മയിലും കലവറില്ലാതെയുള്ളതും ത്യാഗനിർഭരവുമായ അവിരാമ പ്രവർത്തനഫലമായാണ് മലകരസഭാ മിഷൻബോർഡ് ക്രമേണ രൂപപ്പെട്ടതും അതിന്റെ കീഴിലായി പതിലായിക്കും ദേശീയവും അന്തർദ്ദേശീയവുമായതും കോടിക്കണക്കിന് രൂപയുടെ ആസ്ഥിയുള്ളതുമായ സ്ഥാപനങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടതും. എല്ലാ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും തലത്താടപ്പുണ്ട് അഭി. ഡോ. മാർ ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് തിരുമേനിയാണെങ്കിലും എല്ലാം നടപ്പിലാക്കുന്ന ക്ഷേമകരമായ ദാത്യം വിശസ്തമായും പേരും പ്രശസ്തിയും കാംക്ഷികാരാതെയും അക്ഷിണം വിജയം വരെ പരിശേഖിച്ചത് പ്രധാനമായും തിരുമേനിയുടെ വാസല്യ ശിഖ്യരും മനസ്സാക്ഷി സൃഷ്ടിപ്പുകാരുമായ വന്ന പി. എം. തോമസ് റിസാച്ചനും വന്ന കെ. ഐ. ഹിലിപ്പ് റിസാച്ചനുമാണ്. സെൻ്റ് പോൾസ് ആഗ്രഹാംഗങ്ങളായി അഭി. ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് തിരുമേനിയോടൊപ്പം നിന്ന് മുൻ്നിരക്കാരിൽ ഒഞ്ചു പേര് ഇന്ന് മലകരസഭയുടെ ഒഞ്ചു ഭദ്രാസ നായിപ്പനാരാണ്. നിരണം ഭദ്രാസനാധിപൻ അഭിവന്ന ഡോ. യുഹാ നോൻ മാർ ക്രിസ്തോറ്റുമോസ് തിരുമേനിയും കൊട്ടാരക്കര-പുനലൂർ ഭദ്രാസനാധിപൻ അഭിവന്ന ഡോ. യുഹാനോൻ മാർ തേവോദാനോസ് തിരുമേനിയും. ഈ ഒഞ്ചു തിരുമേനിമാരും മിഷൻബോർഡിലെ ഉന്നത സ്ഥാനിയരായി കൂടി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. ഇന്ന് ഓരോ ബാലഭവരുള്ളയും മറ്റ് സ്ഥാപനത്തിന്റെയും ചുമതലകാരായി വിശിഷ്ട സേവനം ചെയ്തു വരുന്ന ബഹു. പുരോഹിതത്ത്വാശംരൂം അവരുടെ ശുരൂവിന്റെ വിശസ്തരായി തുടരുന്നു. വന്ന റിസാച്ചൻ്റെ ശുരൂഭൂതയാർ അനേകരക്കിലും അവരിൽ പ്രമാണ ശാന്തിയാണ് അഭി. ഡോ. ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് തിരുമേനി തന്നെ.

ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ശുരൂശിഷ്യ ബന്ധത്തിന് അതീവ പ്രാധാന്യവും, മാനുതയും ആദികാലം മുതൽ ഇന്നേ യോളം കൽപിച്ച് വരുന്നുവെന്നത് പ്രധാനമായി പരിഗണിക്കേണ്ട ഒരു സത്യമാണ്. ക്രിസ്തീയ പ്രമാണങ്ങളിലും, ചരിത്രത്തിലും, വിശുദ്ധ വേദ പുസ്തകത്തിൽ ഉടനീളവും വളരെയെറെ പ്രബലതയും, പ്രാധാന്യവും, പ്രശസ്തതിയുമുള്ള ഒരു വിഷയമാണിൽ. ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിലും ഭാരതീയ പാരമ്പര്യത്തിലും, ഇതര വിശാസ സംഹിതകളുടെ പാരമ്പ

രുത്തിലും ഗുരുക്കമൊരോട് ശിഷ്യന്മാർക്ക് വർണ്ണനാത്തിത്തമായ ഭക്തിയും ആദരവും, ശിഷ്യന്മാരോട് ഗുരുക്കമൊരുക്ക് വാസ്തവ്യവും കരുതലും, സ്നേഹവും പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്ന ചർത്തമാൻ ദർശിക്കാനാവുന്നത്. വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉടനീളം ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധത്തിന്റെ പരിപാവ നട ഉയർത്തി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒട്ടവധി അനുഭവങ്ങൾ കാണാനും അറിയാനും കഴിയുന്നുണ്ട്.

പഴയനിയമത്തിൽ നാം കാണുന്ന ഒരു അതിശ്രേഷ്ഠം ഗുരുവാൻ ഏലി പുരോഹിതൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്യുത്തമ ശിഷ്യന്മാൻ പിൽക്കാലങ്ങളിൽ പ്രവാചകനായി പ്രകാർത്തിക്കൈപ്പുട്ടുകയും, ഇന്നും പ്രകാർത്തിക്കൈ പ്പുട്ട് വരുന്നതുമായ ശമുഖേത്. വി. വേദപുസ്തകം നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുംപ്രകാരം എൽക്കാന - ഹനാ ഭവതികൾക്ക് മകളില്ലാതിരിക്കേ ഹനാ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു നേർച്ച നേരുകയും അതിൽ പ്രകാരം ലഭിച്ച ശമുഖേത് ബാലനെ ദൈവവേലയ്ക്കായ് സമർപ്പിക്കുകയുമായിരുന്നല്ലോ.

എൽക്കാന - ഹനാ ഭവതികൾ എപ്രകാരം ദൈവസന്നിധിയിൽ വിശ്വസ്തരായി പ്രാർത്ഥനയിൽ ജാഗരുകരും ദൈവസംസർഗത്തിൽ നിഷ്ഠയും ആത്മീയനിവൃത്തി ജീവിതത്തിൽ ശ്രദ്ധാലൃക്കളുമായിരുന്നുവോ അപ്രകാരംതന്നെ ജീവിച്ചിപ്പോന്ന ഭവതികളായിരുന്നു പത്തനംതിട്ട ജില്ലയിലെ വയലത്തല കരിമിനേത് ഫിലിപ്പോസ് എപ്പും ഏലിയാമയും. ദൈവകരുന്നയാൽ അവർക്ക് 1934 സെപ്റ്റംബർ 20-ന് ലഭിച്ച ആദ്യജാതനാഞ്ച് പിൽക്കാലത്ത് മലക്കര ഓർത്തയോക്ക് സഭ നന്ദകം സ്നേഹിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉത്തമ സന്യാസിശ്രേഷ്ഠനായി ഭാരതത്തിലെങ്ങാളുമിങ്ങാളുമുള്ള ആലംബഹ്നിനരും അശരണരുമായവരുടെ പ്രത്യാശയും പ്രതിക്ഷയുമായി ശോഭിച്ചുവരുന്ന വദ്യ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ. കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായി വളർന്നുവന്ന പെതലിനെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ വാസ്തവ്യപൂർവ്വം ജോയിക്കുടി എന്ന ഔദ്യോഗിപ്പേര് ചൊല്ലിവിളിച്ചുവന്നു. ജോയിക്കുടി അന്നും ഇന്നും തന്നോട് അടുത്തിടപഴകിയ എല്ലാവർക്കും ഒരേപോലെ ജോയി (Joy) പകർന്ന് വരുന്നുവെന്നത് മുലമായി ഔദ്യോഗിപ്പേര് അനുഭവമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

കുടുംബാന്തരീക്ഷത്തിൽ നിലനിന്നു ഉന്നതിയാർന്ന ആത്മീയാനുഭവം ബാല്യംമുതലേ സജീവിതത്തിൽ സ്ഥാംഗീകരിക്കുവാൻ ജോയിക്കുടിക്ക് കഴിഞ്ഞത് ദൈവത്തിന്റെ കൂപ് ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രം. ശമുഖേത് ബാലൻ ഏലി പുരോഹിതന്റെ മുമ്പിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവന്നിരുന്നതിന് (1 ശമ. 2:11) തുല്യമായാണ് തന്റെ ഉടനീളംപുള്ളിയിൽ വി. ആരാധനകളിലും മറ്റും ശുശ്രൂഷിച്ചും എല്ലാ ആത്മീയപ്രസ്താവന പ്രവർത്തനങ്ങളുമായും ഉടപഴകിയും മറ്റും ജോയിക്കുടി ജീവിച്ചിപ്പോന്നത്. ശമുഖേത് ബാലനോ

വളർന്നതോറും യഹോവയ്ക്കും മനുഷ്യർക്കും പ്രീതിയുള്ളവനായി (1 ശമു. 2:26). അപ്രകാരം തന്നെയായിരുന്നു ജോയിക്കുട്ടിയുടെയും ബാല്യകാലവും യഹുവനവും. വീടുകാർക്കും, നാട്ടുകാർക്കും, ഇടവകകാർക്കും ഒരുപോലെ സമ്മതനും, സ്വികാരുന്നും, അതിലേരെ പ്രിയകരനുമായി രുന്നു ജോയിക്കുട്ടി. യഹോവ ശമുവേലിനെ ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ തന്റെ പുർണ്ണസമയ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വിളിച്ച് വേർത്തിരിച്ചുപ്പൊകാരം തന്നെ (1 ശമു. 3:4) ജോയിക്കുട്ടിയെയും വിളിച്ച് വേർത്തിരിച്ചുവെന്നതാണ് സത്യം. ശമുവേലിന്റെ വളർച്ചയിൽ യഹോവ അവനോട് കൂടെയിരുന്നപ്രകാരം (1 ശമു. 3:19) ജോയിക്കുട്ടിയുടെയും വളർച്ചയിലും ഉളർച്ചയിലും താങ്ങും തന്നെലും വേണ്ടുവോളും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു.

മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉന്നതൽ നൽകാനാവുന്ന തരത്തിലുള്ള വൈദികനാവുകയെന്നതായിരുന്നു ജോയിക്കുട്ടിയുടെ സഹംവും സകൾ പവും. ലോകം നൽകുന്ന സ്ഥാനമോ മാനൃതയോ അദ്ദേഹം അനേകം പിന്നീടോ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കുകയോ, അതിനായി പരിശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലായെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും മഹിമയുമായി നില നിൽക്കുന്നു. ബാല്യത്തിലും യഹുവനത്തിലും എന്നപോലെ ഇന്നും അദ്ദേഹം സജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണമായി ഇക്കാര്യം പാലി ചുവരുന്നു. യഹുവനത്തിലേക്ക് കാലെടുത്തുവച്ച് നാർമ്മതൽ ജോയിക്കുട്ടിക്ക് ഖഹു. എ. വി. ജോർജ്ജ് ശമ്മാൻ (സഭാരതത്തിനെ പേരിൽ പ. സഭ ആദരിച്ച കാലംചെയ്ത അഭി. ഡോ. ശീവർഗീസ് മാർ ഓസ്റ്റൊ ത്തിയോന് തിരുമേനിയെ) മനസ്സിൽ ആത്മീയ ഗുരുസ്ഥാനത്ത് പ്രതി ഷ്ടിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെക്കിയും പ്രായോഗികമായി സാധിച്ചത് 1956 ജൂൺ 2-നാണ്. അന്ന് മാവേലിക്കരെ സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ ഒരു എഴിയ പ്രവർത്തകനായി ചേർന്നു. അൽപ്പത്തിൽ വിശ്വസ്തൻ അധിക തതിൽ വിശ്വസ്തനായി മാറിയ വിജയഗാമയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുക കൂടിയായിരുന്നു അന്ന് സംഭവിച്ചത്. ബാലനായ ശമുവേലിനെ സർഗ്ഗിയ ഗുരു വിളിച്ചപ്പോൾ തന്റെ ഏറ്റവികഗുരുവായ എലി പുരോഹിതന്റെ സമീപം അടിഭ്യത്തി അടിയൻ ഇതാ (1 ശമു. 3:4) എന്ന് പാണ്ടത്തിന് തുല്യമെന്നോണമാണ് ജോയിക്കുട്ടിയുടെയും പ്രതികരണം. ഭദ്രവിക വിളിക്കുന്നുസരണമായി ഏറ്റവികഗുരുവായി മനസ്സിൽ സ്ഥിരപ്പതിച്ചും നൽകിക്കിഴിഞ്ഞിരുന്ന ഖഹു. എ. വി. ജോർജ്ജ് ശമ്മാൻ സാമീപ്യ തതിലേക്കും അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയ മാവേലിക്കരെ സെറ്റ് പോർഡ് മിഷൻ ടെറയിനിംഗ് സെറ്റ്‌പിലേക്കുമായിരുന്നു ജോയിക്കുട്ടിയുടെ പ്രയാണം. മല കര ഓർത്തയോക്ക് സുറിയാനിസഭയുടെ സുവിശേഷകരണ ജീവ കാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉടക്കംപാവും ചേർക്കുവാൻ ഏറ്റവും അനു യോജ്യമായ ഒരു കാരുമായി അന്നത്തെ ജോയിക്കുട്ടിയുടെ വരവും

തുടർന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും തൊടുന്നതെല്ലാം പൊന്നാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പറയുമ്പോലെയായിരുന്നു ജോയിക്കുട്ടിയുടെ പിന്നീടുള്ള ഓരോ ചുവടുവയ്ക്കും 1958-ലാണ് ജോയിക്കുട്ടി വൈദിക പഠനത്തിനായി കോട്ടയം ഓർത്തയോക്സ് സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നത്. അല്ലെങ്കാം കഷികളുടെ സാമ്പത്തികസഹായത്താൽ ഫീസും മറ്റും നൽകാനായി യെന സത്യം എന്നുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരിയിലുണ്ടാവുമെന്ന തിന് തർക്കമെന്നുണ്ടില്ല. അന്ന് ലഭിച്ച ചെറിയ സംഖ്യയിൽ നിന്നു പോലും ദശാംശം മാറ്റിവയ്ക്കുവാനും കൂട്ടുത കാട്ടാനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചുവെന്ന് മാത്രമല്ല ഒരു വർഷം കൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ സംഖ്യയായപ്പോൾ ബാക്കിയും ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചെറ്റീയും തന്റെയും സംയുക്ത നാമത്തിൽ അക്കൗൺ തുടങ്ങി പണം സുരക്ഷിതനികേൾപ്പമാക്കാനും കഴിഞ്ഞു. ജോയിക്കുട്ടി 1961 ജൂൺ 22-ന് ശേമ്മാശനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. അക്കാദമിയിൽ നിന്നും ചുരുക്കിയായി അനുഭവിച്ച പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ കഴിവും കൈപ്പെട്ടു പ്രകടിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. കൂടാതെ ആസൂപത്രികളിലും വെന്നണ്ണളിലും രോഗത്തിലും പ്രയാസങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞിരുന്നവരെ തേടിയെത്തി സാന്നിദ്ധ്യവും ആശാസവും പകരുകയും അവരോടു ചേർന്ന് പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

M.T.C. എന്ന ചുരുക്കപ്പേരിലെത്തിലും മിഷൻ പരിശീലനക്കേട്ട ത്തിന്റെ പട്ടികനു നിമിഷം മുതൽ ജോയിക്കുട്ടിയുടെ ശ്രദ്ധയും താല്പര്യവും സുവിശേഷാലയത്തിന്റെ കാവൽപ്പിതാവായ പരിശുഖനായ പാലുസ് ശ്രീഹായപ്പറ്റി ഏറെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലും പരിക്കുന്നതിലും മാറ്റി. പരിശുഖങ്ങൾ ജീവിതചര്യയും ശൈലിയും സജീവിതത്തിൽ പകർത്തണമെന്ന ആഗ്രഹം ആവേശാന്തരാട്ടം ശുംഖങ്ങളാനിയോടെയും മനസ്സിൽ അതിശക്തമായി. തൽപ്പലമായി ആദ്യമായി തോന്ത്രിയർ സജീവിതത്തിൽ കുഷ്ഠംരോഗികളുടെ പുനരധിവാസക്രാന്തിപനവും അവരുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന ചിന്തയുമായിരുന്നു. അനാമക്കുണ്ടായാൽ പോറ്റിപ്പുലർത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു കരുതൽ സ്ഥാപനം ആരംഭിക്കണമെന്നതായിരുന്നു മറ്റാരു ആശയവും ചിന്തയും. പ. പാലുസ് ശ്രീഹാസുവിശേഷീകരണത്തിനുവേണ്ടി സഹിച്ച ക്ലോഡിയലും ധാരകക്രമം വളരെ ആവേശാന്തരാട്ടം സജീവിതത്തിൽ പകർത്തണമെന്ന ദ്വാഷനിശ്ചയം കൈവരിക്കാൻ ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടിവനില്ല.

മാതൃകാപുരുഷനായി മനസ്സുകൊണ്ടു വരിച്ച പ. പാലുസ് ശ്രീഹാസുവിശേഷീകരണത്തിനുവേണ്ടി സജീവിതത്തിൽ പകർത്തണമെന്ന് തീരുമാനിക്കാനും പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. 1985-ലാണ് യാച്ചാരം

ബാലഗ്രാം തുടങ്ങുന്നത്. 1986 മാർച്ച് മാസത്തിൽ ഫൈറ്റർമാഡിവോൾ സെൻ്റ് ശ്രീഗോറിയോസ് ദൈവാലയത്തിൽ വച്ച് ബാലഗ്രാമിന്റെ ജനറൽബോധി യോഗം ചേർന്നു. അദ്ദുക്കംവേദിയിൽ അഭി. ഡേം. മാർ ഒന്താത്തി യോസ് തിരുമേനിയും, മുൻ മദ്രാസ് ഭ്രാഹ്മ മെത്രാപ്ലോഡിത്താ അഭി. സവറിയാ മാർ ദിവന്നാസിയോസ് തിരുമേനിയും ഉപവിഷ്ടരായിരുന്നു. യോഗനടപടികൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു അഭി. ദിവന്നാസിയോസ് തിരുമേനി ഇപ്രകാരം കൽപ്പിച്ചു: “യാച്ചാരത്ത് ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ വളരെയെറെ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അച്ചൻ പള്ളിയുമില്ല, വരുമാനവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് അച്ചൻ ശമ്പളം നൽകണം.” സദസ്സിലുണ്ടായിരുന്നവർ ഒന്നടക്കം സന്നോ ഷപുർഖും കൈയടിച്ച് പ്രസ്തുത നിർദ്ദേശം പാസ്സാക്കി. ഉടനെ ബഹു. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ എഴുന്നേറ്റ് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. “പ. പിതാക്കമുണ്ട് എനിക്ക് വളരെ വിനിത്യമായ ഒരു അപേക്ഷയുണ്ട്. എനിക്ക് ശമ്പളം തരുന്ന അതേദിവസം തന്നെ എന്നെ പിരിച്ചുവിടണം. താൻ ശമ്പളം വാങ്ങാൻ തുടങ്ങിയാൽ താനൊരു ശമ്പളക്കാരനാവും. അത് എനിക്കി ഷടമില്ല.” ഉടനെ അഭി. തിരുമേനിമാരിരുവരും ഒരുപോലെ ചോദിച്ചു: “അപ്പോൾ അച്ചൻറെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ എങ്ങനെ നടക്കും?” “എന്നെ വിളിച്ചു കർത്താവ് എനിക്കായി കരുതിക്കൊള്ളുമെന്ന്” ബഹു. അച്ചൻ മറുപടി നൽകി.

ഉടനെ സദസ്സ് നിശബ്ദമായി എന്ന് മാത്രമല്ല ശമ്പളക്കാരും പിന്നെ ആരും സംസാരവിഷയമാക്കിയില്ല. ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ കരുതി. വഴി നടത്തി. സുവലോലാലുപതകളും ആർഭാടങ്ങളും മുന്ധിനാലെ ഇല്ലാതിരുന്ന ജോയിക്കുട്ടി അനുംം പിന്നീടും മിത്തത്തിന്റെ അപ്പോസ്റ്റോലനായി. 1994-ൽ പരിശുദ്ധ സഭ ബഹു. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻറെ നിസ്വാർത്ഥ സേവന അങ്ങളും മാനിച്ച് കാതോലിക്കേറ്റ് അവാർഡ് നൽകി ആദരിക്കുവാൻ തീരു മാനിച്ചു. വിവരമരിഞ്ഞ അനുരാത്രി പത്തുമൺിക്ക് ശേഷം ബഹു. ഫിലിപ്പച്ചൻ സഹപ്രവർത്തകനായ സന്നോഷ് അച്ചനെ വിളിച്ചിരുത്തി പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്ത് ഒരു കത്തുത്തിച്ചു. ബഹു. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്തത് സന്നോ ഷച്ചൻ ഭാഗിയായി എഴുതി. കത്തിലെ വാചകങ്ങൾ ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: “പ. പിതാവേ, മലക്കരസലാ അവാർഡ് എനിക്ക് തരാൻ തീരുമാനിച്ച തായി അറിയുന്നു. അവാർഡിന് അർഹമായ ഒരു സേവനവും താൻ ചെയ്തതായി എനിക്ക് ബോഖ്യമില്ല. താൻ എന്നെക്കിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ബ. തോമസ് റിംഗാച്ചൻറെ നേതൃത്വവും സഹായവുമാണ് അതിനു കാരണം. അതിനാൽ ഇര വലിയ അംഗീകാരം ബ. തോമസ് റിംഗാച്ചൻ നൽകണമെന്ന് വിനിത്യമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. കത്ത് യമാ സമയം സദാകേന്ദ്രത്തിൽ കിട്ടിയെങ്കിലും അവാർഡ് കമ്മിറ്റിയുടെ

നിർബന്ധപ്രകാരം ബഹു. മിലിപ്പ് റിംഗാച്ചർ തന്നെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തനിക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദൈവസ്ഥനേപ്പോലും സമാധാനവും പങ്കുവച്ച് ജീവിക്കുന്നതിൽ ഏവർക്കും അന്നുമിനും ഉത്തമ മാതൃക തന്നെ. സെൻ്റ് പോളിനേപ്പോലെ ജീവിതവിശുദ്ധിക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ഉപവാസ തനിനും അർഹമായ സ്ഥാനവും മാനവും നൽകാൻ കഴിഞ്ഞു. സെൻ്റ് പോളിരെ പരിപ്പിക്കലുകളിൽ നിന്നു ജോയിക്കുട്ടിക്ക് ഏറെ പ്രിയം തോന്തിയതും സ്വീകാര്യമായതുമായത് ഇവയായിരുന്നു.

1. ഏപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ, ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥനപ്പിൻ (1 തെസ്സ്. 5:16).
2. വാങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ കൊടുക്കുന്നത് ഏറെ നല്ലത് (അ. പ്ര. 20:35).
3. ഏപ്പോഴും ക്രിസ്തുവിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ.
4. നിങ്ങളെ വിജിച്ചിരിക്കുന്ന വിജിക്ക് യോഗ്യമാംവണ്ണം പുർണ്ണ വിന യത്തോടും സൗമ്യതയോടും ദീർഘക്ഷമയോടും കൂടി നടക്ക (ഏറോ. 4:3).
5. പ്രിയ മകൾ ഏന്നപോലെ ദൈവത്തെ അനുകരിപ്പിൻ (ഏറോ. 5:1).
6. ക്രിസ്തുവേശവിലുള്ള കൃപയിൽ ശക്തിപ്പെടുവിൻ (2 തിമോ. 2:1).
7. വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്കേണപേരം ഇവ മുന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇവ യിൽ വലിയതോ സ്കേണപേരം തന്നെ (1 കൊറി. 13:13).

ഈ പ്രമാണങ്ങളാക്കയും സജീവിതത്തിൽ അക്കാലത്തു തന്നെ പകർത്തിയ ജോയിക്കുട്ടിക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഇന്നോളം ഭംഗം കൂടാതെ കാത്തുപരിപാലിക്കാൻ കഴിയുന്നു. 1962 ജൂൺ 26-ന് വൈദികനായി അദ്ദേഹം ഉയർത്തപ്പെട്ടു. 1963-ൽ ഭിലായ് ഇടവക വികാരിയായി ചുമ തലയേറ്റ ആദ്യത്തെ ശായരാംചതനെ പള്ളിപ്പണിക്കുള്ള കോൺട്രാ ക്കടിരെ എഗ്രിമെൻ്റ് പ്രൂവച്ച് പണിതുടങ്ങാനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങളാം ഭിച്ചു. പിന്ന൒ടുള്ള ശായരാംച പ്രസംഗങ്ങളിൽ വിശ്വാസികൾ ദശാംശം മാറ്റിവയ്ക്കാൻ ശൈലിച്ച് തുടങ്ങാമെന്നും അങ്ങനെ ശ്രവരിക്കുന്ന സാഖ്യ പള്ളിപ്പണിക്കായി സംഭാവന ചെയ്യാമെന്നും നിരതരമായി ഉദ്ദേശ്യാധിപ്പിക്കുവാനും തുടങ്ങി. പണികൾ ആരംഭിക്കുകയും പണത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ട് നേരിടുകയും ചെയ്ത അവസരത്തിൽ കമ്മിറ്റിക്കാർ ഒരു നാടകം നടത്തി ധനശ്രേഖനരണം നടത്താമെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അസി. വികാരി ബഹു. പി. എം. പീലിപ്പോസ് അച്ചനും കൂടി അതെ അഭിപ്രായ മായിരുന്നു. പൊതുയോഗത്തിൽ അഭ്യുക്ഷ്യത വഹിച്ച ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ

എഴുന്നേറ്റ് വിനിതമായി പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആവശ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം ഞാൻ എതിർ പറയുകയില്ല. ദശാംശങ്കകാണ്ട് പള്ളി പണിയണമെന്നാണ് എന്തെ ആശയം ആഗ്രഹവും. 3 കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചുതൽ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം അംഗീകരിക്കാം. 1. വി. കുർബാന നന്തരം അംഗവസ്ത്രങ്ങളിന്ത്യുകാണ്ട് ഞാൻ നാടകകാര്യം അനുഭവിച്ചു. 2. നാടകത്തിന്റെ നോട്ടീസിൽ എന്തെ പേര് അച്ചടിപ്പിക്കുന്നത്. 3. ഞാൻ നാടകം കാണാൻ വരികയില്ല.”

ഉടനെ കമ്മിറ്റി നന്ദക്കമായി നാടകം വേണ്ട. ദശാംശ പിരിവ് മാത്രം മതിയെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. കടമോ ബാധ്യതയോ ഇല്ലാതെ നിശ്ചിത സമയത്ത് പള്ളിപണി തീർത്തു. കൂദാശയും നടത്തി. ദൈവക്കൂപ് അല്ലാതെ മറ്റൊന്ന്? നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്വാസികൾ സഹകരിച്ചുതൽ പണം ശേഖരണവും വിനിമയവും ദൈവമാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്താൻ കഴിയുമെന്ന വലിയ പാംമാണ് ഇവിടെ കാട്ടിത്തരുന്നത്. ഭിലായ് പള്ളിപണി തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞ് സിമർഗ്ഗിന് പണം മുൻകൂർ ആയി അടച്ചിട്ടും ധ്യാനമയം സിമർഗ്ഗ് കിട്ടുന്നില്ലെന്നു വന്നപ്പോൾ പണിയുടെ പുരോഗതിയെ സാരമായി ബാധിച്ചു. സെക്കം ഓൺലൈ വി. കുർബാനയ്ക്ക് ശേഷം ഒരു ഞായറാച്ചപ ബഹു. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ വിശ്വാസികളോട് ഇപ്പോരം പറഞ്ഞു: “വാത്സല്യമുള്ളവരെ! പള്ളിപണിയുടെ പുരോഗതിക്ക് വിലാതമായി നിൽക്കുന്ന ഒരു കാര്യം സിമർഗ്ഗ് സമയത്ത് കിട്ടാത്തതാണ്. മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ആവശ്യമായ പണം നൽകിയിട്ടും സിമർഗ്ഗ് കിട്ടാത്തതാണല്ലോ മുഖ്യ പ്രശ്നം. സംസ്കാരമുള്ള ദൈവമകൾ എല്ലാവരും മുന്ന് ദിവസം ഉപവസിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം ഉപവസിക്കാം. കർത്താവ് നമ്മുടെ കണ്ണൂനിതിൽ കനിയും. അനുതാപത്തോടെ കുമിട്ട് നമ്മക്ക് അപേക്ഷിക്കാം.” ആഹാരം ശ്രവിച്ച ഒടുമിക്കെള്ളുകളും ഉപവസിച്ചു. കൂത്യം മുന്നാം ദിവസം ഒരു വാഗണം സിമർഗ്ഗ് അടുത്ത സ്കൂൾസ്കൂളിൽ എത്തിയതായി കമ്പിസന്ദേശം കിട്ടി. വിശ്വാസികൾക്ക് വളരെ ആവേശവും വിശ്വാസവും പകർന്ന ഈ അനുഭവത്തെ തുടർന്ന് അവർ ദൈവത്തിന് ആയിരമായിരു സ്ത്രീകൾ കരേറുകയും ഒരു നല്ല പാഠം പഠിച്ചതിന്റെ സംതൃപ്തി കാത്തുസുക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബൈഡികനായ അവസരം മുതൽ ബഹു. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ മാതൃകയാക്കിയ രണ്ട് ശ്രേഷ്ഠംഗ്രാമപഠനാണ് വി. യോഹനാൻ മാംബാനയും, വി. യോഹനാൻ ശ്രീഹായും. അവർ ഇരുവരും ശക്തമായി പാലിച്ചുപോന്ന പ്രമാണം ‘ഞാനോ കുറയണം, അവനോ വളരെണ്ടു’ എന്നതായിരുന്നു. തമ്മിലും വളരെ പ്രശസ്തമായ നേടങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ ഉതകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയോക്കേ മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്വവും

ചുക്കാൻ പിടിക്കലും ഒക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെതാണെങ്കിൽ പോലും പൊതു ജനസ്രദ്ധയിൽ നിന്നു തെള്ളാഴിൽന്തെ താനൊന്നുമറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന മട്ടം ഭാവവുമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം നിലകൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. അപ്പോഴാക്കേണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ തെളിച്ചിരുന്നതും സ്വാധീനിച്ചിരുന്നതും ‘താനോ കുറയണം, അവനോ വളരണം’ എന്ന ചിന്തയും താൽപര്യവും മാത്രമായിരുന്നു.

മലക്കരസഭയുടെ ബാഹ്യക്രോഡുള്ളത്തിലെ ഇദംപ്രമമമായ മിഷൻ ബോർഡ് പ്രവർത്തനം ആസ്യാധുര തീരദേശ ഗതംമായ ചുമ്പിലിപട്ടണം എന്ന പ്രദേശത്താണ്. അവിടെ നടന്ന ഏല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ചുക്കാൻ പിടിച്ച് നിയന്ത്രിച്ചതോ അന്ന് വൈദികൻ ആയിരുന്ന ബഹു-മിലിപ്പ് അച്ചന്നും. അവിടുതെ ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ പൂർത്തിയായ നാൾ മുതൽ ഇന്നയോളം അവിടുത്തുകാരായ ഫൈറീവ സഹോദരങ്ങൾക്ക് പുതുതായി ജനിക്കുന്ന ആൺകുട്ടികൾക്ക് മിലിപ്പ് എന്ന നാമകരണം ചെയ്യുന്നതെന്ന് വന്നു റിബാച്ച് അറിയാമെങ്കിലും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ് ആരെകിലും ഈ വിവരം അറിയില്ലെന്നുള്ളതാണ് സത്യം.

കടൽത്തിരിത് ചുഴലി കൊടുക്കാറും വെള്ളപ്പൂക്കവുമുണ്ടായപ്പോൾ കടൽ 15 അടി ഉയരത്തിൽ ഉയർന്ന് മെമലുകൾ ദൃഢരപ്പോലുമുണ്ടായിരുന്ന ശ്രാമങ്ങളെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ മുക്കിക്കളെന്നും. എതാണ്ട് അവ തിനായിരം ജനങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കിന് മുഗങ്ങളുടെയും ജീവഹാനി സംഭവിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ. സഭയുടെ ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാനാണ് മിലിപ്പ് അച്ചൻ അവിടെ എത്തിയത്. ചിന്നമല്ലിംഗപ്പാളം പുതുക്കി പണിത് സെറ്റ് തോമസ് നഗർ എന്നും, കൂപ്പണിനാവുപേട എന്ന ശ്രാമം ക്രിസ്തവരാജപുരം എന്നും നാമകരണം ചെയ്തു. വളരെ സ്തുത്യർഹമായ രീതിയിലാണ് പണികൾ പൂർത്തീകരിച്ചത്. ആയതിൽ നാടുകാരും സർക്കാരും വളരെയെറെ സംശ്രിതരാണ്. മിലിപ്പ് അച്ചന്നും സഹപ്രവർത്തകരും, ജോലിക്കാരും, ഔദ്യോഗിക്കാരും, വേലയെടുത്തത് എവർക്കും അതിശയമായിരുന്നു. ചുരുങ്ഗിയ ചിലവിലും അതിമനോഹരമായുമായിരുന്നു പണികൾ ഒക്കെയും. അന്ന് ജീവകാരുണ്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ബഹു. ജോസഫ് വൈണറപ്പുള്ളി അച്ചന്നും, അന്ന് സഭാ സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന എഞ്ചിനീയർ എം. ടി. പോളും കുട്ടി പണികൾ കാണാനെന്തി. ബഹു. വൈണറപ്പുള്ളി അച്ചൻ ബഹു. മിലിപ്പ് അച്ചനോട് ഇപ്പോൾ പരിഞ്ഞു: “വില്ലേജിന്റെ കവാടത്തിൽ ഒരു മലകം വയ്ക്കണം. അതിൽ മിലിപ്പ് അച്ചൻ്റെ പേരു മുണ്ടാവണം.” മിലിപ്പുചുരുൾ മറുപടി: “അച്ചാ താൻ പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്. പ. സഭയെപ്പറ്റി ബോർഡ് വയ്ക്കാം. എൻ്റെ പേര് അതിൽ വയ്ക്കേണ്ട. താന്നല്ലോ പ. സഭയാണ് മഹത്വപ്പെടുംതെന്ന്.” ബി. വൈണറപ്പുള്ളി അച്ചൻ നാട്ടിലെത്തി ബന്ധപ്പെട്ട കമ്മിറ്റി വിളിച്ചു

ചേർത്തു. ബോർഡിൽ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ്റെ പേരുമുണ്ടാവണം എന്ന കമ്മിറ്റിയുടെ തിരുമാനവും അഭി. ഒസ്താത്തിയോം തിരുമെനിയുടെ കൽപ്പനയും ബഹു. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ്റെ പ്രതികരണം ഇപ്പകാരമായിരുന്നു: “എൻ്റെ പേരു ബോർഡിൽ ചേർക്കണമെന്ന കൽപ്പന കിട്ടി. എന്നാലത് അനുസരിക്കാതിരിക്കാനുള്ള കൽപ്പന കൂടി തരുമാറാകണം.” ഉദ്ഘാടനത്തിന് എത്തിയ മാർ ഒസ്താത്തിയോം തിരുമെനി ഉള്ളംകൊണ്ട് സന്ദേശാച്ചിച്ചുവെന്ന് മാത്രമല്ല ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ്റെ നമ്മെയ ശ്രാവിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. “Out of the ruins caused by cyclone 77 this St. Thomas Nagar is re-constructed by Orthodox Church, which started in A.D. 52 by St. Thomas the Apostle of Jesus Christ. And the present primate of the Church is His Holiness Moran Mar Baselios Mathews I, Catholicos of the East.” റൈസായിൽ സെസ്കോൺ ഉണ്ടായപ്പോൾ 8 ഗ്രാമങ്ങളും ഗുജറാത്തിൽ ഭൂക്കമം ഉണ്ടായപ്പോൾ ഒരു ഗ്രാമവും പുനർ നിർമ്മിക്കുവോൾ പ. സഭ വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചുനെയാണ് നിയമിച്ചത്. ഉത്തരകാഴിയിൽ ഭൂക്കമം ഉണ്ടായപ്പോൾ വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ വളരെ സാഹസരപ്പട്ടാൻ് എത്തിച്ചേർന്നത്. വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിക്കുവോൾ തന്നെയാണ് വന്ന റിസാച്ചൻ ഇത്തരം അധിക ചുമതലകളും ഭാഗിയായും ക്രമമായും നിന്നവേറ്റിയിട്ടുള്ളത്. ആലപ്പുഴയിൽ സുനാമിബാധിത പ്രദേശങ്ങളിലും പ. സഭ പ്രവർത്തിച്ചത് വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ്. ഏറ്റത്തുനിന്നും അലവൻസോ, ശമ്പളമോ ഒന്നും അദ്ദേഹം കൈപ്പറ്റിയതായി ആര്ക്കും തന്നെ അറിവില്ല.

റൈസായിലെ സെസ്കോൺ ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സമാപ്തിയിൽ മുഖ്യമന്ത്രി ബിജു പട്ടായിക് പ. സഭയ്ക്കുള്ള അവാർഡ് 1999 ജനുവരി 26-ന് വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചുനെ ഏംപിച്ചു. ആ ചടങ്ങ് നടക്കുവോൾ തന്നെ ഗുജറാത്തിൽ ശക്തമായ ഭൂക്കമം ഉണ്ടായി. വൈകിട്ട് വിവരം ശഹിച്ച ഉടനെ അഭി. ഒസ്താത്തിയോം തിരുമെനിയെ മോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ടു. ഗുജറാത്തിൽ കഴിവത്തും വേഗം എത്തി പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കണമെന്ന തിരുമെനിയുടെ ഇംഗിതം അറിയിച്ചു. രണ്ട് ദിവസത്തിനകമായി റൈസായിലെ കണക്കുകൾ പുർത്തീകരിച്ച് അടുത്ത ദിവസം യാത്ര തിരിക്കാനുള്ള ട്രയിൻ ടിക്കറ്റും വാങ്ങി ദിവിയായി. അഭി. കുറിലോം തിരുമെനി ബോംബേയിൽ നിന്നു വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചുനെ മോണിൽ വിളിച്ച് ഗുജറാത്തിൽ എത്രയുംവേഗം എത്തണമെന്നും ട്രയിൻയാത്ര കൂടുതൽ ദിവസങ്ങൾ എടുക്കുമെന്നതിനാൽ വിമാനമാർഗ്ഗം എത്തണമെന്നും പറഞ്ഞു. കണക്കുകൾ ശരിയാക്കിയിരുന്നതിനാൽ നീക്കിയിരിപ്പ് തുകയിൽ നിന്നു വിമാന ടിക്കറ്റ് എടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഭി. ഒസ്താത്തിയോം തിരുമെനിയോട് സംസാരിച്ചു. തിരുമെനിയുടെ

പ്രതികരണം, ഒരീസാ ഫണ്ടിൽ നിന്നു ഗുജറാത്ത് പ്രവർത്തനത്തിനു വേണ്ടി പണം എടുക്കരുതെന്നായിരുന്നു. ഒരീസയിൽ 17 ലക്ഷം രൂപ മിച്ചു വയ്ക്കുവാൻ സാധിച്ചത് ശമ്പളമാ അലവൻസോ കൈപ്പറ്റാതെ വേല എടുത്തതുകൊണ്ടാണെന്ന സത്യവും എവർക്കും അറിയാവുന്ന താൻ. ഈ സംഭവം വദ്യ റിപ്പാച്ചറെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വേദനിപ്പി കുകയും ചിത്രാകുലനാകുകയും ചെയ്തു. നോവറങ്ങളും വേദനകളും കർത്ത്യസനിധിയിൽ സമർപ്പിച്ച് ആശാസം കണ്ണെത്തി. പിറ്റേന് രാവിലെ തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായി അലക്സാഡർ എന ഒരു അല്ലെങ്കാംക്ഷി കടന്നുചെന്ന് ഒരു കവർ വദ്യ റിപ്പാച്ചറെ ഏൽപ്പിച്ച് അത് തികച്ചും വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യത്തിനാണ്. ഒരു കാരണവശാലും സംഭാവനയായി സ്വീകരിച്ച് രസീത് എഴുതരുതെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു. കവർ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ വിമാന ടിക്കറ്റിനും, ക്രഷൻ ചിലവുകൾക്കും ആവശ്യമായ പണമുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമായി. ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. എല്ലാം അറിയുന്ന ദൈവംതന്യുരാൻ ഗുജറാത്തിലെ അത്യാവശ്യം പ്രമാണിച്ച് വിമാനയാത്ര ചെയ്താണെങ്കിലും എത്രയുംവേഗം എത്തണ്ണമെന്ന അഭി. കൂറിലോന്ന് തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശം പാലിക്കാനായി എന്നതോർത്ത് വദ്യ റിപ്പാച്ചൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.

ഭിലായ് പള്ളിപ്പണി 1985-ൽ പ്രതീക്ഷിച്ചതിലും ഭംഗിയായും, വിചാരിച്ചതിലും കുറഞ്ഞ ചിലവിലും പുർത്തിയായി. കുദാശ നിർവ്വഹിച്ചത് പതി ശുദ്ധ മാത്യുസ് പ്രമാൻ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി മെത്രാപ്പോ ലീത്താ ആയിരിക്കുമ്പോഴാണ്. കുദാശയിൽ സംഖ്യാക്കുവാൻ സ്ഥലത്തുള്ള സഹോദരിസഭകളിലെ വൈദികരയും മേൽപ്പട്ടക്കാരയും പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചിരുന്നതിനാൽ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ റാഡ്യോ രൂപതാഖ്യക്ഷൻ, ബഹു. ഫിലിപ്പചനോക് ചോദിച്ചു: “ഫിലിപ്പ അച്ചൻ, തെങ്ങളുടെ പള്ളിപ്പണി നേരത്തെ തുടങ്ങിയിട്ടും പുർത്തിയാക്കാനായി സ്ഥലം. മറ്റ് സഭകൾക്കും പള്ളി പണിയാനായിട്ടുമില്ല. അച്ചൻ എങ്ങനെ സാധിച്ചു?” ബഹു. ഫിലിപ്പ അച്ചൻ സത്തനിഖമായ പുണ്ണിരിയോടെ പറഞ്ഞു: “പിതാവേ ഈത് ദൈവം സാധിച്ചു തന്നതാണ്.” തമാർത്ത തിൽ ദൈവകരുണ ഓന്ന് മാത്രമായിരുന്നു ഈ വിജയഗാമയുടെ പിന്നിൽ എന്ന് തന്നെയാണ് ബന്ധപ്പെട്ട എവരുടെയും ഇന്നുമുള്ള വിശാസം.

1965 മെയ് മാസത്തിൽ ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ (അഭി. സെന്റാത്തിയോൻ തിരുമേനി) ഭിലായിൽ എത്തി. ആൻഡ്യമാൻസിൽ നമ്മുടെ ദേവാലയങ്ങളോ ആരാധനകളോ ഇല്ലെന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കി അവിടേക്ക് ബഹു. വി. എം. തോമൻ റിപ്പാച്ചറെ വിടാമെന ചിത്രതിൽ അതെ എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ ബഹു. ഫിലിപ്പചനോക് ഇപ്പോരം ചോദിച്ചു:

“ബ. തോമസ് അച്ചുരൻ പുതുപ്പാടിയിലെ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി സദ മുഴുവനും, തദ്ദേശവാസികൾക്കിടയിലും ഒക്കെ വളരെയെറെ പ്രശംസയാണുള്ളത്. ബ. തോമസ് അച്ചുരൻ പകരമായി ഫിലിപ്പച്ചൻ ചുമതലയേൽക്കാമോ?” ഫിലിപ്പ് അച്ചുരൻ നൽകിയ മറുപടി ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: “ബ. തോമസ് അച്ചുനേപ്പാലെ ദീർഘവീക്ഷണവും കാര്യപ്രാപ്തിയും എനിക്കില്ല. അദ്ദേഹവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ എന്നിൽ എന്നുമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടും ഞാൻ പിന്നിലാണ്. എന്നാൽ കർത്താവ് കൂടെ വരുമെങ്കിൽ ഞാൻ ചുമതല എടുത്തുകൊള്ളാം.” അരുമൾശ്ശ്യരൻ മറുപടിയിൽ ശ്രേഷ്ഠംഗുരു അത്യധികം സന്തോഷിച്ചു. സത്യത്തിൽ ഗുരുവിനെ കോരിത്തിപ്പിച്ചു. ഇരുവരും ദൈവാലയത്തിനുള്ളിൽ ഒരുമിച്ച് മുട്ടുമടക്കി. വന്യ ഗുരു വാതാലുശ്ശിഷ്യരൻ ശ്രിറ്റിൽ കൈവച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ വാരിച്ചുരിയുകയും ഒപ്പുമായി. ദൈവകൃപയിൽ മാത്രം ആശയിച്ച്, ദൈവത്തോടുകൂടെ ധാര ചെയ്യുന്നവർക്ക് എന്നും സാധിക്കുമെന്ന് വന്യ റിംഗാച്ചുരൻ സഹപ്രവർത്തകർ കൂടെക്കൂടെ പറയുമെന്നത് എത്രയോ സത്യം. അവരെയൊക്കെ അത്രമാത്രം സ്വാധീനിക്കുവാൻ വന്യ റിംഗാച്ചുരൻ ജീവിതത്തിന് സംഗതിയായതിൽ ഏവർക്കും സന്തോഷിക്കാനും ദൈവത്തെ സ്തുതിപ്പാനും അവസരമെക്കുന്നു.

1982-ൽ തിരുവല്ലായിൽ വച്ച് 5 നിയുക്ത മെത്രാമാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ മലകര സുഗ്രിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ ചേരേണ്ട ദിവസമടുത്തപ്പോൾ യോഗത്തിൽ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനിടയുണ്ട് എന്നാരു കിംവദനി പ. സഭയിൽ അവിടെയും ഇവിടെയും ശക്തമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നു. യോഗം തുടങ്ങാറായപ്പോൾ പരിശുദ്ധ ബാബോലിയോസ് മാത്യുസ് പ്രാമാൻ കാതോലിക്കാബാവാ മറ്റു തിരുമെമ്പിമാരാൽ അനുഗ്രഹ തന്നെയി സമേളനവേദിയിലേക്ക് നടന്നടുത്തപ്പോൾ തന്നെ അവിടം ആത്മീയ ചെതനയുതാൽ പ്രശ്നാഭിത്തമായിരെന്ന് അന്ന് യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചവർ സാക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവായുടെ ഉപക്രമപ്രസംഗം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തിക്കണ്ട അച്ചടക്കത്തിൽ യോഗം തീരുവോളം തുടരാൻ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചവരെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമായി. യോഗം അനുഗ്രഹകരമായി നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവും വളരെയെറെ സംബന്ധതന്നെയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിന് ഏതാട്ടുത്ത ദിവസം പ. കാതോലിക്കാബാവായ്ക്കു മാവേലിക്കര എ.ഓ.ടി.സി. യിൽ ചേർന്ന ഒരു സമേളനത്തിൽ അഭ്യക്ഷത വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഉച്ചക്ഷണ സമയത്ത് പ. ബാബായുടെ സമീപത്ത് ബമ്പൻ ആശ്രമത്തിലെ ബഹു. പറല്ലുസ് അച്ചനും (ഇപ്പോഴത്തെ അഭി. പറല്ലുസ് മാർപ്പ പക്കാമിയോസ് തിരുമെമ്പി) ബഹു. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പച്ചനും മാത്രമേ ഉണ്ഡായിരുന്നുള്ളൂ. പ. പിതാവ് ചോദിച്ചി:

“എടോ ഫിലിപ്പീച്ചാ ഇനി ഈ സഭയിൽ എന്നാൻ വേണ്ടത്?” പ. സഭയിൽ ഇനി ഒരു കാര്യം മാത്രമേ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളവെന്നാണ് എൻ്റെ ബഹുമാനി അഭിപ്രായമെന്ന് ബന്ധു. ഫിലിപ്പീച്ചാൻ മറുപടി നൽകി. അത് എന്നാണെന്ന് പ. പിതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ബന്ധു. ഫിലിപ്പീച്ചാൻ വിനീതനായി ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്: “പ. പിതാവേ, നമ്മുടെ രക്ഷകനായ യേശുത്തമ്പുരാനുമായി വിശ്വാസികൾക്കെങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടാമെന്ന് അവരെ പറിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.” ശ്രവണമാത്രയിൽ തന്നെ ആ പിതാവ് വളരെയേറെ സംസ്കാരത്തായി മറുപടി നൽകി: “താൻ പറഞ്ഞത് അക്ഷരംപ്രതി ശരിയാണ്. വിശ്വാസികൾ യേശുത്തമ്പുരാനുമായി ബന്ധപ്പെടണം. സകലത്തിലും സകലവുമായി രക്ഷകനെ സീക്രിറ്റിക്കേണം. അതിന് ഏവരെയും പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമമുണ്ടാവണം. സഭ വളരേണ്ടത് രക്ഷിതാവായ യേശുത്തമ്പുരാനുമായുള്ള ഉറച്ച ബന്ധത്തിലാണ്.”

ഈ റിപാച്ചൻ വഹിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി അൽപ്പമായി പരാമർശിക്കുന്നത് ഉച്ചിതമായിരിക്കുമ്പോ. 1965 മെയ് മാസത്തിൽ പുതുപ്പുറി സെസ്റ്റ് പോർഡ് ആശ്രമത്തിന്റെ മാനേജരായി. പിന്നീട് ആശ്രമത്തിന്റെ സുപ്പീരിയർ ആയി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. മറ്റൊപ്പു പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ചുക്കാൻ പിടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. 1962-ൽ കൊല്ലം ഭദ്രാസനത്തിലെ സഖാര സുവിശേഷകനായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1977-ൽ ആദ്യാ ചുഴിലിക്കാട്ട് താണ്ടാവ സൃത മാടിയിടത്ത് ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ചുമതല വഹിച്ചു. രണ്ടു ഗ്രാമങ്ങൾ പുനർന്നിർമ്മാണം ചെയ്തു. ആദ്യാ റവൻഡീസ്റ്റിന്റെ പ്രശംസാപത്രവും അവാർഡും ലഭിച്ചു. 1980-ൽ പനയന്നാലു കരുണാഗിരിബാലവെൻ്റെ മാനേജരായി ചുമതലയേറ്റു. 1985-ൽ ധാച്ചാരം ബാലവെൻ്റെ ധയിക്കുന്നതായി നിയമനം ലഭിച്ചു. കൂഷ്ഠംരോഗികളുടെ കൂഷ്ഠംമില്ലാത്ത കുണ്ടുങ്ങലെ വളർത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു.

1992-ൽ അഭി. ഓസ്റ്റാത്തിയോണ് തിരുമേനിയുടെ ഹൃദയഗം്ഠത്രക്രിയയ്ക്കു വേണ്ടി തിരുമേനിയോണാപ്പും അമേരിക്കയിലേക്ക് പോയി. 1993-ൽ പുന്ന ദേഹം രോഗം ബാലികാഭവവെൻ്റെ ധയിക്കുന്നതായി നിയമനം ലഭിച്ചു. ഇന്നും തുടരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ഇറ്റാർസി ബാലഭവവെൻ്റെ ധയിക്കുന്നതായി ചുമതലയേൽക്കുകയും ഇന്നും അത് തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. 1994-ൽ കലഹണഭി ധവലപ്പേമെൻ്റെ പ്രോജക്ടിന്റെ ധയിക്കുന്നതായി. ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. മിഷൻബോർഡ് രൂപീകരിച്ചതു മുതൽ ബോർഡ് മെമ്പരായി തുടരുന്നു. റിപാച്ചൻ നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങളെ മാനിച്ചു പ. സഭ കാതോലിക്കേറ്റ് അവാർഡ് നൽകി ആദരിച്ചു. 1998-ൽ ഓരോ സെസ്റ്റോൺ ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനം ഏറ്റുടുത്ത് 8 ഗ്രാമങ്ങൾ പുനർന്നിർമ്മാണം ചെയ്തു. ഓരോ മുഖ്യമന്ത്രി ബിജു പട്ടനായിക് പ്രത്യേക അവാർഡും പ്രശംസാപത്രവും നൽകി ആദരിച്ചു. 2000 ജനു

വരിയിൽ ഗുജറാത്ത് ഭൂകമ്പ ദുരിതാശാസത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ചുമതലയേറ്റെടുത്തു. 2002-ൽ ബാംഗ്ലൂരിൽ എയർബസ് റോഗികൾക്കു വേണ്ടി നടത്തുന്ന തുംകുർ ദയാഭവൻ ഡായറക്ടറായി നിയമിതനായി. ഈനും തുടരുന്നു. 2007-ൽ ബാംഗ്ലൂർ സർവേപ്പസദനത്തിന്റെ ഡിനിറ്റി ഹൈസ്കൂളിന്റെ ഭരണചുമതലയും നടത്തിവരുന്നു. 2008-ൽ കേരള ത്തിലും ലാരത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലും സുനാമി ദുരിതം ആഞ്ചെടി ചുപ്പോൾ ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു ഭംഗി യായി നിർവ്വഹിച്ചു. പുതുപ്പാടി സെന്റ് ജോർജ്ജ് കണ്ണാശുപത്രിയുടെയും കാരുധാടി കണ്ണാശുപത്രിയുടെയും വെവസ് പ്രസിഡണ്ടായി വിശിഷ്ട സേവനങ്ങൾ തുടരുന്നു. വദ്യ റിസാച്ചന്റെ മനസ്സിലും പ്രാർത്ഥനയിലും മുള്ളൂ അടുത്ത പ്രോജക്ട് ആൻഡിമാൻസിൽ ആരംഭിക്കാനിരിക്കുന്ന സാലഭവനാണ്. അത് നടപ്പിലാക്കാൻ ഇത്രയും നടത്തിയ ദൈവം തന്നെ വഴികൾ തുറക്കേണ്ട (ബാലഭവനു വേണ്ട സമലം വാങ്ങിക്കേണ്ടതു) മാർഗ്ഗ മൊരുക്കരു. ഈനിയുമേരെ പ്രവർത്തിപ്പാനും ദൈവത്തിരുന്നാമം മഹത്വി കരിപ്പാനും ദൈവം വദ്യ റിസാച്ചനെ ശക്തീകരിക്കരു.

പന്ത്രേഹിത്യ സ്ഥാനലഭ്യിയുടെ സുവർണ്ണജുഖിലി ആശോഷിക്കുന്ന വദ്യ റിസാച്ചന് ഹൃദയം നിറഞ്ഞ അഭിനന്ദനങ്ങളും ആയുരാരോഗ്യങ്ങളോടെയുള്ള ദീർഘായുസ്ഥിനായുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ആശംസകളും വിനിതനായി സമർപ്പിക്കുന്നു. കാലംചെയ്ത പുണ്ണ്യഫ്രോക്കും, ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനുമായ പരിശുദ്ധ മോറാൻ മാർ ബൈസ്റ്റിയോസ് മാർ തേതാമാ മാത്യുസ് പ്രമാൻ കാതോലിക്കാബാബാ 1970 ഡിസംബർ 26-ന് എൻ്റെ ഇള്ളയ സഹോദരൻ അബി. ശീവർഗ്ഗൈസ് മാർ കുറിലോസ് തിരുമേനി (ബോംബെ) ക്ക് യവ്പപര്യക്കിനോ പട്ടം നൽകവേ കല്പിച്ചു: “ഒരാൾ വെവ്വികനാവുകയെന്നത് ഒരു മഹാ ഭാഗ്യമാണ്. സാമുഹ്യമോ സാമ്പത്തികമോ ആയ വശങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചല്ല പ്രത്യുത നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുത്തന്ത്വവാദി തിരുഗരീരെ രക്തങ്ങൾ തന്റെ സ്വന്ത കരജങ്ങളാൽ ആശോഷിക്കുവാൻ ലഭിക്കുന്ന സുവർണ്ണാവസരം മുലം മാത്രമാണ്.” ഈ കല്പനയനുസരിച്ച് 50 വർഷക്കാലം ഇടത്തവില്ലാതെ ലോകരക്ഷകനായ മിശ്രഹാ തന്റെ രാഖൻ്റെ തിരുഗരീരക്തങ്ങൾ ആശോഷിക്കുവാൻ സാഖ്യമാക്കുന്നത് എത്രയെത്ര മഹാഭാഗ്യമാണ്. വദ്യ റിസാച്ചനെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ അനുമോദിക്കുന്നു. ശിഷ്കായുസ്ഥിലെ സകലവിധമായ നന്ദിക്കുമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ദൈവപരിപാലനയുടെ പൊൻകരങ്ങൾ

ബുദ്ധം

മേടമാസത്തിലെ, പുതുമഴ പെയ്യുന്ന ഒരു പ്രലാതം. അതിരാവിലെ ഞങ്ങൾ ഉണർന്നു. മാവേലിക്കര സെസ്റ്റ് പോൾസിൽ ‘ദൈവവിജി കോൺഫ്രേഡ്’ തുടങ്ങുന്ന ദിവസമാണ്. തിരക്കിട്ട് ഞങ്ങൾ യാത്ര യ്ക്കുള്ള ഒരുക്കമാണ്. പൊടുനുനെ ആൻധമാൻസിൽ നിന്ന് ഒരു മോൺ കോർ. കെ. എം. ഫിലിപ്പ് റിംഗ്ചുനാണ് അങ്ങെ തലയ്ക്കൽ.

“രത്യാവശ്യം പറയാനാണ്. ആൻധമാൻസിൽ അശരണർക്കായി ഒരു മിഷൻകേന്ദ്രം ഉയർത്തുന്നത് അഭി. ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി യുടെ ചിരകാല സഹ്യമായിരുന്നല്ലോ? അത് പുവണിയാൻ പോകുന്നു... എൻപത് ലക്ഷം രൂപത്ത് ആൻഡമാൻസിൽ ഒരു ചെറുകുന്ന് (രണ്ടര ഏക്കർ സ്ഥലം) വാങ്ങാനുള്ള പുറപ്പടാണ്. അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപാ ഉടനെ അധികാനിന്ന് കൊടുക്കണം. ഓഗസ്റ്റിൽ ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണം. ഇതി ലേക്കായി പത്തു ലക്ഷം രൂപ നാംസ് നല്കണം. നമുക്കിവിടെ ഒരു മിഷൻകേന്ദ്രം താമസിയാതെ സ്ഥാപിക്കണം...” കുടെ കുറെ കുശലാനോഷ്ണങ്ങളും.

സീവർഗൈസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസിൻ്റെ മനസ്സാക്ഷി സുക്ഷിപ്പുകാരനും പ്രധാന തേരാളിയുമാണ് വദ്യ ഫിലിപ്പ് റിംഗ്. 1956-ൽ അദ്ദേഹം മാവേലിക്കരയിൽ ദൈവവിജി കോൺഫ്രേഡ്‌സിനു ചെന്നതുമുതൽ തിരുമേനി അപ്പച്ചൻ്റെ സന്തത സഹചാരിയാണ്. ശിഷ്യത്വയ്ക്കിൽ (പി. എം. തോമസ് റിംഗ്, പ്രൊഫ. ഡി. മാത്യുസ്, ഫിലിപ്പ് റിംഗ്) മുമ്പൻ.

അര നൂറ്റാണ്ടിലെയിക്കമായി, തന്നെ നിശ്ചൽപ്പോലെ പിൻതുടരുന്ന ഇഷ്ട ശിഷ്യൻ്റെ കാതുകളിൽ, കർത്ത്യസന്നിധിയിലേക്ക് യാത്രയ്ക്ക് ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് നാല് അന്തിമാഭിലാഷങ്ങൾ മന്ത്രിച്ചു:

- “1. വൻ നഗരമായ ഗുജറാത്തിൽ എയ്ഡ്സ് രോഗികളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരു അഭ്യ ഭവനം ഉയരണം.
2. ദിസംബർലെ കലഹണിയിൽ ആദിവാസികൾ ജനിക്കുന്നോൾത്തെ നെ കൊന്നൊടുക്കുന്ന നിരാലംബരായ പെൻകുണ്ടുങ്ങളെ ദത്തം ദുത്തു വളർത്താൻ ഒരു സ്ഥാലികാഭവൻ വേണം.
3. ദരിദ്രരാജ്യമായ ആഫ്രിക്കയിൽ യേശുവിൻ്റെ സ്നേഹം പക്ഖം

വയ്ക്കുന്ന ഒരു സുവിശേഷക്രൈം സഭയ്ക്കായി ഉയർത്തണം.

4. അനാമർക്ക് അദ്യമില്ലാത്ത ആൺധമാൻസിൽ നമുക്കൊരു മിഷൻ ക്രൈം ഉണ്ടാവണം.”

എഴുപത്തിയെട്ട് വയസ്സ് പിനിട ‘യുവ ശിഷ്യൻ’ ഫിലിപ്പ് റിബാൻ പ്രതികരിച്ചു:

“തിരുമേനി കല്പിച്ചാൽ മാത്രം മതി; ഞാൻ പോകാം.”

“ഞാൻ ആരെ അയക്കേണ്ടു! ആർ എനിക്കുവേണ്ടി പോകും!!” “അടിയന്തിര അടിയന്തിര അയയ്ക്കേണമേ!!” (യെശ. 6:8). യൈശ്വര്യാവിഞ്ചേ വചനം അനുർത്ഥമാകുന്നു. സ്നേഹപൂർവ്വമായ ഒരു ത്യാഗം.

സുരൂവിന്റെ നാല് അന്ത്യാഭിലാഖങ്ങളിലും ശിഷ്യൻ പ്രാരംഭ നടപടി കളാരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു:

1. ഗുജറാത്തിൽ എയ്ഡ്യൻ ഹോമിനുള്ള സഫലം കണ്ണടത്താൻ പുതു പ്ലാറ്റി ആശ്രമാംഗമായ ഫാ. സാന്തോഷ അവിടെ താമസിച്ച് പരിശോധിക്കുന്നു.

2. കലപാണ്ഡിതിലെ ബാലികാഭവൻ നോക്കിനടത്താൻ, കിഴക്കുവലം കോൺവെന്റിലെ സിറ്റുർ ഹനൂ, സിറ്റുർ സാലി, നാംസ് ലേഡി സെക്രട്ടറി സാനാം സിറിയക്സ് എന്നിവർ കലപാണ്ഡിതിൽ പരിശീലനം തെടുന്നു. ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ അഡി. പക്കാമിയോസിന്റെ അനുമതി കാത്തു കഴിയുന്നു.

4. ആഫ്രിക്കയിലെ മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തിന് അവിടെത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എല്ലാ സഹായസഹകരണങ്ങളും വാർദ്ധനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു.

“ഓന്നും അസാധ്യമല്ല; എല്ലാം ദൈവം നടത്തിക്കൊള്ളും” എന്ന് ഉറക്കെ പ്രവൃദ്ധിച്ചു, മാർ സെന്റാത്തിയോസിന്റെ പുതപ്പെടുത്ത് ഇരണ്ണി പ്ലൂറപ്പുട്ടിരിക്കുകയാണ് ഫിലിപ്പ് റിബാൻ. ദൈവത്തെ മുൻനിർത്തി ഈ മിഷനി ആരംഭിച്ച പ്രസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം സാർത്ഥകമായി. സർഗ്ഗത്തെ ഭൂമിയിൽ കൊണ്ണടത്തിക്കുന്ന വേലയാണ് സുവിശേഷം. ക്രിസ്തു ശിഷ്യരെ ചാലക്കരക്കി പ്രത്യാശയത്രെ.

പാഠത്തുശ്വംസം

മലയാളകരയിൽ, ഈ സമിതിഗതികൾ ആകെ മാറിമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജീവിതം വളരെ ദുരസ്ഥമാണ്. തന്റെ സ്വന്തം തട്ടകത്തിൽ, ദുര ഹക്കാരിയായ മലയാളി, കൊല്ലപാതക രാഷ്ട്രീയത്തിലൂടെ കുടുംബങ്ങളെ അനാമമാക്കുന്നു. മറുതട്ടകത്തിൽ, കരുണാനിധികളായ കുറെ ക്രിസ്തു ശിഷ്യർ, സമൂഹത്തിന്റെ പുറംതിന്റെയേലേക്ക് വലിച്ചേരിയപ്പെടുന്ന ഈ

അനാമ ബാല്യങ്ങൾക്ക് അദയമൊരുക്കുന്നു. ഈരുള്ളും വെളിച്ചവും ഇങ്ങനെ ഇടമുറിഞ്ഞത്തുന ഈ സമകാലിക സമൂഹത്തിൽ, സ്നേഹ തിന്റെ മാത്രം ഉണർത്തുപാടുമായി കടന്നുവരുന ഫിലിപ്പ് റിംഗാന കാണാതിരിക്കാൻ ആർക്കാൻ കഴിയുന്നത്. പുവിത്തർപ്പോലെ വിലോല മാൺ, വിശുദ്ധമാണ് തന്റെ ഉള്ളം. അനാമരെ സുവാതിനുവേണ്ടിയുള്ള നിലയ്ക്കാത്ത ദരിദ്രാശാഖാണ് തന്റെ ഉള്ളിൽ, എന്നും. ജാലാമുഖിയായി, കാവിക്കുള്ളിൽ, ജരാനരകളോക്കെ മറിന്ന്, പാറിപ്പുന്നു നടക്കുന ഫിലിപ്പ് റിംഗാൻ. പ്രകാശപുർണ്ണമായ - സഹായമായ - ഒരു ജീവിത തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയാണിൽ. എടുപ്പത്തിററാണുകളായി അദ്ദേഹം ഈ മൺഡിലോധുകൾ കാരുണ്യത്തിന്റെ - സേവനത്തിന്റെ - നാല്പ് നീർച്ചാലുകളെ കണ്ണടത്താനുള്ള പരിശോമത്തിലാണിവിടെ, ലേവകർ.

ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും, വർഗ്ഗത്തിന്റെയും വർണ്ണത്തിന്റെയും അതിർവ്വാസ്യകളെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകനായി കടന്നുവരുന ഈ സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവ്, ശക്തനായ മിഷനി, പരിത്രനിനു പകർന്നു നൽകുന്ന നാല്പ് പുണ്യ പാംജ്ഞാണ് ഈവിടെ കോറിയിടാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. പ്രശസ്തിയുടെ തലപ്പാവുകളൊന്നും അണിയാതെ, അരോരുമറിയാതെ നയചെയ്ത് ജീവിക്കുന്ന ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ എഴുപത്തിയെട്ടു വർഷത്തെ ജീവിതം കൈമാറുന്ന അനേക അനുഭവങ്ങളിൽ, നാല്പ് പാംജ്ഞ ഇവയാണ്:

1. കരുണയേക്കാൾ വലിയ പുണ്യമില്ല!
2. സഹനതേക്കാൾ വലിയ തപസ്സില്ല!!
3. ക്ഷമയേക്കാൾ വലിയ ആയുധമില്ല!!!
4. പരിത്യാഗതേക്കാൾ വലിയ പരമാനന്മില്ല!!!!

ഓനിനു പിന്നാലെ ഓനായി, ഈ പാംചതുഷ്ടയം, ജീവിതം കൊണ്ട ദ്രോഹം സാക്ഷിച്ചതെങ്ങനെനയെന്ന് നമുക്കൊന്നിച്ച് അനേകിക്കാം.

1. കരുണയേക്കാൾ വലിയ പുണ്യമില്ല!

ഫിലിപ്പ് റിംഗാൻ ജീവിതം നൽകുന്ന ആദ്യപാംമിതാണ്. ഈ ക്രിസ്തു ഏല്പിച്ച്, മാർ ഒസ്താത്തിയോസിലും തനിക്കു പകർന്നു കിട്ടിയ ജീവിതപാംമാണ്. അപ്പതുകളിൽ അദ്ദേഹം മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ സംഘത്തിലെത്തിയതു മുതൽ, ഇന്നയോളം എത്തെന്തു കാരുണ്യപ്രവൃത്തികളാണ് അദ്ദേഹം നീർവ്വഹിച്ചത്. അനുത്ര വിവരിച്ചിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

ഫിലിപ്പച്ചൻ സഹപ്യദവലയത്തിലെത്തിയിട്ടുള്ള ആരും പിന്ന

തിരിത്തുനടന്നിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനൃ മിത്രങ്ങളെല്ലാം, തന്റെ കാരു സ്നേഹപ്രവൃത്തികളിൽ നിമശരായിട്ടുള്ളൂ.

എ സംഭവം ഓർമ്മിച്ചെടുക്കാം. ഫിലിപ്പുച്ചൻ, നാലു പതിറ്റാണ്ടു കഴക്കു മുമ്പ് ആദ്യാ-യാച്ചരം മിഷനുകളിൽ മുങ്ഗിക്കഴിയുന്ന കാലം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്താണു കോടയം കുഴിത്താറ്റിൽ കെ. ജെ. എബ്രഹാം. ഈ മിഷൻ താത്കളിൽ ഫിലിപ്പുച്ചൻ ഒരിടത്താവള മായിരുന്നു, ‘ബേബിച്ചായൻ്റെ’ വിശാവപട്ടണത്തുള്ള ഭവനം. അവിടെ പ്ലാർക്കുഡോഫാക്കേ ഫിലിപ്പുച്ചനെ തന്റെ പിന്നു, മുസ്ലീം, പെത്ര ക്ഷോസ്തു സുഹൃദ് ഭവനങ്ങളിലൊക്കേ സർവ്വേഹസന്ദർശനത്തിനു സ്കൂളറിൽ കൊണ്ടുപോയിരുന്നത് ബേബിച്ചായൻ്റെ മകളായിരുന്നു. ഈ സർവ്വേഹവസ്യം വിശാവപട്ടണത്തിൽ നിന്നു പെൻഷൻപാറ്റി പുത്ര നഞ്ചാടിയിൽ താൻ വന്നു താമസിക്കുന്ന ഇന്നും അഭംഗം തുടരുന്നു.

കെ. ജെ. എബ്രഹാം തന്റെ കുടുംബസ്വന്തത് മുന്നു മകൾക്കായി നാലായി പകുവച്ചു. ഈ സഭാസ്ഥനേഹി നാലാമത്തെ പ്രശ്നയർ (തിരുവാ തുകൽ 33 സെറ്റ് സ്ഥലം) അശരണരുടെ സേവനങ്ങൾക്കായി വന്നു ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചന് സമ്മാനിച്ചു. വളരെ കുറഞ്ഞ സമയത്തിനുള്ളിൽ ഈ ഇഷ്ടദാന വസ്തുവിൽ ഒരു ‘സെറ്റ് പോർസ് ബാലഗ്രാം’ കൂടി ഉയർന്നു. ബാലഗ്രാമിന്റെ പണികൾക്ക് പണം തികയാതെ വന്നപ്പോൾ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചന് ഒരു യു. എസ്. സന്ദർശനം നടത്തി. സഭാസ്ഥനേഹികൾ ഒരു കോടി രൂപ നൽകി അദ്ദേഹത്തെ മടക്കി അയച്ചു. ബാലഗ്രാമിന്റെ പണി അദ്ദേഹം പുർത്തിയാക്കി. ഈ സാധ്യായ വർഷം മുതൽ അനാമരായ കൂട്ടികൾക്ക് ഈ ബാലവേണ്ട തുറന്നു കൊടുത്തു കഴിത്തു. ഫിലിപ്പുച്ചൻ്റെ പ്രിയ ശിഷ്യൾ സി. ജെ. ജോഷ്യാചുനാൻ (സെറ്റ് പോർസ് ആഗ്രഹം) ഈ ഭവനം പണികഴിച്ചതും ഇതിന്റെ ധയിക്കും.

ഈ കെട്ടിട സമുച്ചയം സഭയ്ക്കും രാഷ്ട്രത്തിനുമായി സമർപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അഭി. ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് തിരുമേനി 2011 ഡിസംബർ 9-നു തന്റെ അവസാന പ്രഭാഷണത്തിൽ, തന്റെ ഫല്ല് ലെഫ്റ്റനന്റ് ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനു “കരുണായുടെ കടലായി” വിശേഷിപ്പിച്ചു. ഒരു കൗതുകരമായ വസ്തുതയുണ്ട്, ഈ ജുൺ 26-നു ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ്റെ പാരോഹിത്യ കനകജുംഖിലി ആശോഷിക്കുന്നത് ഇവിടെയാണ്.

1992 ജുൺിൽ അഭി. ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് തിരുമേനിക്ക് ഹൃദേശബാധ യുണ്ടായി. ഡോക്ടർ പ്രസാദ് തോമസ് നിർബന്ധപ്പെട്ടവും തിരുമേനിയെ അമേരിക്കയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി സാജന്യമായി ഔപ്പേണ്ണൽ നടത്തി. തിരുമേനിയെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ കൂടെ പോയത് ഫിലിപ്പുചുനായിരുന്നു. നാലബു മാസം നിഷ്ഠംയോടും ഉപവാസത്തോടും കൂടി ശുരുനാമനെ

പരിചരിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ വീണ്ടുകിട്ടിയ സമയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സഭാ സ്നേഹികളെ അവിടത്തെ പള്ളികളിൽ പോയി സന്ദർശിച്ച് ഒരു ഫണ്ട് സ്വരൂപിച്ചു. തിരുമേനി അപ്പുച്ചർഗ്ഗ് ചികിത്സയ്ക്കായി ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തുനിന്നും ഷുകിരെയത്തിയ തുകകൊണ്ട് ‘സേവ് ഏ ഹാർട്ട് മഹാഖ്യാപശൻ’ (Save A Heart) പദ്ധതിക്കു രൂപംകൊടുത്തു. നിർധനരായ ഫോറോന്റികളെ സഹായിക്കുക എന്നതാണ് ഈ ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഫിലിപ്പ ചുന്നൽ ശുരൂ പരിചരണത്തിന് അംഗീകാരമായി ആ പുണ്യപിതാവ് ഇരു പത്തു വർഷം കൂടി ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇരുന്നു പുരുഷായുസുകൊണ്ട് ചെയ്തു തിരുക്കാൻ കഴിയാനാവാതെ കാരുണ്യം സമസ്യപ്പണഡശക്കായി ഞുകി. 2012, ഫെബ്രുവരി 16-ന് പിതൃസന്നിധിയിലേക്ക് തിരുമേനി യാത്രയായി; പണിതീരാതെ കാരുണ്യ പദ്ധതികൾ ഫിലിപ്പ് റിബാന ഏല്പിച്ചിട്ട്.

സഭയുടെ ജീവാധാരയും സുവർണ്ണ നാവുകാരൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡോ. ടി. ജേ. ജോഷ്യാചുൻ, ഫിലിപ്പചുന്നൽ ഷ്സ്കിപ്പുർത്തി സ്ഥാരണികയിൽ കോറിയിട്ടു ഇങ്ങനെന്നുണ്ട്: “ഒരിക്കൽ ഞാൻ പുതുപ്പാടി ബാലവേ നിൽ എത്തി. അവിടെ ഫോറോന്റുകളും ബാലവേവനിലെ കുട്ടികൾക്കു ഒന്നിനുപുറുകെ നേരായി വയറിളക്കം ബാധിച്ചു. അവരെ പുറത്ത് ദോയിലെറ്റിൽ എത്തിച്ചു, ഓരോരുത്തരെ സുഗമമുള്ള സോഫ്റ്റ് കൂളിപ്പിച്ച് വൃത്തിയാകി മാത്യു വാസല്പ്പത്തോടെ കിടത്തി ഉറക്കുന്നു. അനാമബാലപ്പങ്ങൾക്ക് കർത്താവിന്റെ കരുണ പകർന്നു കൊടുക്കാൻ എന്തു സമനസായിരുന്നു, യൗവനത്തിൽ പോലും, അദ്ദേഹത്തിന്.

കരുണയേക്കാൻ വലിയ പുണ്യമെന്നുണ്ട്?

2. സഹനത്തേക്കാൾ വലിയ തപസ്സിലെ!

മലക്കരയുടെ ഫാദർ ഡാമിയനാണ് ഫിലിപ്പചുൻ. ആസ്യാ മിഷനിലും, യാച്ചാരം ബാലവേരൻ നിർമ്മാണത്തിലും, പുനാ ദേഹു റോഡിലും, ഇറ്റാർസിയിലും, റൂർക്കലയിലും എത്ര എത്ര പ്രതിബന്ധങ്ങളേയാണ് ദേഹം സഹനശക്തിയിലും അതിജീവിച്ചത്?

ആസ്യാ ദുരിതാശാസ നിധിയിലെ മിച്ചംവന എഴുപത്തൊന്നിരം രൂപ കൊണ്ടാണ്, യാച്ചാരത്ത് സമലം വാങ്ങാനദ്ദേഹം ഇരങ്ങി പുറപ്പെട്ടത്. 1985 നവംബർ തു വാങ്ങിയ സമലതത് നാലു മുറികളുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിന്ദേഹം തിരക്കണ്ടിട്ടും. ഉദ്ഘാടനക്ക് ഇതിപ്പിടം, അടുത്തുകിടന്ന കാട്ടുകല്ലിൽ ഒരു ഇല വിരിച്ചു, അദ്ദേഹം തയ്യാറാകി.

മനും മഞ്ചാടിയുമില്ലാതെ ആ വിജനഭൂവിൽ എന്നും 47 കിലോമീറ്റർ ബല്ലിൽ യാത്ര ചെയ്ത് മുന്നു കിലോമീറ്റർ നടന്നും (അനു യാച്ചാരത്ത്

ബന്ധപ്പെട്ട ഇല്ലായിരുന്നു) അദ്ദേഹം എത്തി പണി നടത്തി. ഇക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം രാപ്പാർത്തിരുന്നത് സെക്കന്റരബാറിൽ ഒരു സഭാസ്ഥനെപിയുടെ വീടിലാണ്. കിഴക്കു വെള്ളക്കീറും മുമ്പ് അദ്ദേഹം വീടിൽ നിന്നു പ്രഭാത ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരിങ്ങും. ഒരു കുപ്പി വെള്ളവും രജു ചിങ്ങൻ പഴവും ഒരു കവറിലിട്ട് കൈയിൽ കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നു. ഈ അല്പാഹാരംകാണ്ട് ഓരോ പകലും അദ്ദേഹം സംസ്കാരത്തായി. സഭാസ്ഥനെപിയുടെ മൊഴികളാണിവ.

തന്റെ സഹനശക്തിയുടെ കേൾക്കാത്ത മറ്റാരു കമ കേടോളും. ഒരിക്കൽ ബോംബേയിൽ നിന്ന് ഒരാൾടി ചെഹാരബാറിലേക്ക് സ്റ്റൈപ്പർ കൂളിൽ യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. തിങ്ങിനിറഞ്ഞ ബോഗി. മറുള്ളവരുണ്ടൻ, തിരക്കു കുട്ടകുന്നതിനു മുമ്പ് തനിക്കു ടോയിലറ്റിൽ പോകണം. രാവിലെ 4 മണിക്ക് ഉണ്ടൻ, ആളുകളെ കവച്ചുവച്ച് ടോയിലറ്റിലേക്കു കടന്നുകയറുമ്പോൾ വാതിൽപ്പടിക്കൽ ഒരു പുത്രം വിൽച്ചു വാഷ്പേബസിനു താഴെ, കാവിയരിച്ചു ഒരു സന്ധാസി ഉറങ്ങുന്നു. പാവം സന്ധാസി ആരാബന്ന് സഹതപിച്ചു. ടോയിലറ്റിൽ നിന്നു തിരിച്ചിരജ്ഞവോൾ അരംബ വെള്ളിച്ച തതിൽ സുക്ഷ്മമായാനു നോക്കി. ഹൃദയത്തിലെരു കൊള്ളിമീൻ മിനി മറഞ്ഞു. കിടക്കുന്നത് വന്നു ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചനാണ്. സുവ സുഷുപ്പതിയിലാണ്. വിളിച്ചുണ്ടത്തി. തന്റെ ബർത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിച്ചു കിടത്തി. രണ്ടു മൺകുർ അദ്ദേഹം മതിമറിന്ന് ഉറങ്ങിക്കാണും. ആറു മൺിക്ക് ഉണ്ടൻ. രാത്രിയിൽ തന്നെ സുവമായി കാത്ത ദേവപുത്രതെന്ന പാടി പുകഴ്ത്തി. ഏന്നിട്ട് തന്റെ പകലത്തെ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ മുഴുകി.

പകൽ അന്തിയോളം പണിയെടുക്കുന്ന ഫിലിപ്പച്ചൻ, ഒരു കിനാവിഞ്ചേ തന്നെൽപ്പാടു മതി, ഒന്നു വിശ്രമിക്കാൻ. തല മാത്രം ചായ്‌ക്കാൻ ഒരിടം മതി ഒന്നുറങ്ങാൻ. ഒരുപിടി രോഗങ്ങൾ കുട്ടിനുണ്ടക്കിലും പരാതിക തോന്നുമില്ല. ഗംഗപോലെ സഹനമൊഴുകിക്കൊണ്ട് ആ സഹലജീവിതം സ്വീകരം ഒഴുകും. തടസ്സങ്ങളുടെ കരിവാരക്കുടങ്ങൾ തലയുറ്റത്തിനിന്നാൽ, സ്വസ്ഥനായി അതിനുമീതെ ഒരു വെള്ളച്ചാട്ടമായി നിപ്പിക്കും. ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരും.

ഫിലിപ്പ് റിംഗാന് ധാത്രയിലെ സുവമല്ല; ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരുന്ന താൻ പ്രധാനം. സഹനശക്തിയാണ് തന്റെ തപന്ന്. സഹനം താങ്ങാനാവാതെ വരുമ്പോൾ, കർത്താവിഞ്ചേ കുറിയ്ക്കിലെ വ്യമകളോട് തന്റെ സഹനങ്ങൾ ചേർത്തുവയ്ക്കും. അതിനെ അതിജീവിക്കും.

3. ക്ഷമയെക്കാൾ വലിയ ആയുധമില്ല

തിരക്കിട്ട് ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് കുകിപ്പായുന്ന ഒരു തീവണ്ടിയാണ് ഫിലിപ്പച്ചൻ ജീവിതമെക്കിൽ, തടസ്സങ്ങളെ അത് മറികടക്കുന്നത്, ഭൂമിയോളം

കഷമിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും കോപിച്ചു കണ്ണിട്ടില്ല. വി. പരലോസിനെപ്പോലെ, കോപം പാപമാകാതെ എന്നുമദ്ദേഹം കാക്കും. എഴു എഴുപതുവട്ടം ഫിലിപ്പച്ചൻ കഷമിച്ച, കേൾക്കാതെ ശാന്തങ്ങൾപോലെ, മധുരതരമായ രണ്ടു സംഭവങ്ങൾക്കു നമുക്ക് കാതോർക്കാം. സ്കേണഹത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ കഷമയേക്കാൾ ശക്തമായൊരായും ഫിലിപ്പച്ചൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

മാർ ഒസ്താത്തിയോസിനെപ്പോലെ കൃത്യവും വ്യക്തവുമായ കണക്കുകളും, പണമിടപാടുകളിലെ സുതാര്യതയും ഫിലിപ്പച്ചൻ മുവമുദ്രയാണ്. അക്കാറുത്തിൽ അദ്ദേഹം എന്നും ഒരു തീവ്രവാദിയായിരുന്നു. ഒരു വിട്ടുവിഴചയ്ക്കും ഒരിക്കലുമദ്ദേഹം വിയേയപ്പുടാൻില്ല. കൂടുവേലക്കാർക്കും ഈ പാടം അദ്ദേഹം എന്നും പകർന്നു നൽകി.

ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനത്തിന് ലഭിക്കുന്ന ഓരോ ചില്ലിക്കാശും, പിതാവിന്റെ ഭാന്മാബന്ധനദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശസിച്ചു. അതിലെ ഓരോ പെപസയും പ്രത്യേകം കരുതിയദ്ദേഹം ചിലവഴിച്ചു. പൊതുജനങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഓരോ രൂപയ്ക്കും അദ്ദേഹം രസീര് നൽകി. പണം എങ്ങനെ ചിലവഴിച്ചു എന്ന് ഭാതാക്കൾക്ക് വരവുചിലവു കണക്കുകളും ദ്ദേഹം അയച്ചുകൊടുത്തു.

ഒരിക്കൽ, ഒരു സഹോദരീസ്ഥാപനത്തിലെ വാർഷിക ഓഡിറ്റിംഗ് നടക്കുകയാണ്. ഭീമമായ തുകയുടെ കുറവു കണ്ണഭത്തി. ഒന്നേക്കാൽ ലക്ഷ്യത്തിലെയിക്കും രൂപയുടെ കണക്ക് ലഭ്യമല്ല. പലവകയിലും മറ്റിനങ്ങളിലും എഴുതിത്തെളി കണക്കു ശരിയാക്കാൻ സമർദ്ദങ്ങളുണ്ടായി. ഫിലിപ്പച്ചൻ വഴിപ്പെട്ടില്ല കൂടുവേലക്കാരെ പ്രതിസന്ധികളിൽ കൈവിടാതെ ഫിലിപ്പച്ചൻ എന്നും കാത്തു. “കണക്കിലെ പിഗകു നികത്താൻ സ്വന്തം സഹോദരനിൽ നിന്നു പണം വരുത്തി കണക്ക് കൃത്യമാക്കിയ സംഭവം എന്നിൽ നേരിട്ട് അനുഭവമുള്ളതാണ്” (തോമൻ നീലാർമ്മം, ‘ഗുരുക്കാരുണ്യത്തിരെ കർമ്മപരമായാളിൽ’, പേജ് 90).

സമാനമായ മറ്റാരു സംഭവം കൂടി, ഇന്നിയോരു സഹോദരീസ്ഥാപനത്തിലും ഭവിച്ചു. വരവുചിലവു കണക്കുകൾ അപ്പപ്പോൾ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഒരു കൂടുവേലക്കാരൻ. ഓഡിറ്റിംഗ് സമയത്ത് ഓന്നരലക്ഷം രൂപയിലധികം ഹോർട്ടേജ്. എഴുതിത്തെളിയാതെ ഫിലിപ്പച്ചൻ തന്റെ ദൈവത്തോടുള്ള വിശസ്തത മുറുകെ പിടിച്ചു. നിർധനനായ ഈ സന്ധ്യാസി, ധനികനായ തന്റെ സുഹൃത്തിനോട് ഈ വലിയ തുക കടം വാങ്ങി. കൂടുവേലക്കാരൻ അഭിമാനം കാത്തു.

ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഫിലിപ്പ റിസാച്ചൻ പ്രകടമാക്കിയ കഷമയും, സഹാനുഭൂതിയും സർവ്വകാല റിക്കാർഡാണ്.

അഭിവര്യ തിരുമേനി അപ്പച്ചൻ്റെ വേദപാടിനെ തുടർന്ന് ഉരുണ്ടുകൂട്ടിയ കാർമ്മോഡാങ്കൾ, പ്രതിസന്ധികൾ, കഷമാശീലനായ റബാച്ചൻ പരിഹരിച്ച വിധം ചരിത്രത്തിനെന്നും ഒരു മുതൽക്കാട്ടാണ്. ഒരു തമാർത്ഥ ക്രിസ്തു ശിഷ്യരെ തനിമ ഇവിടെല്ലാം അദ്ദേഹം കാത്തുസുക്ഷിച്ചു. തന്റെ ക്ഷമയുടെ തപസ്സിലുക്കാൻ ഇനിയും ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

“ഒരു നിയോഗം പോലെയാണ് സാഹസികതകളെ ഫിലിപ്പച്ചൻ അഭിമുഖിക്കിക്കുന്നത്. പ്രതിസന്ധികളോട് പടപൊരുതാൻ ആവേശം കാണിക്കുന്ന ഇതുപോലെരു വൈദികനെ അഭി. ഒസ്താത്തിയോാം തിരുമേനിയിൽ മാത്രമാണ് ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ദർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. സഭയിൽ ഞാൻ കണ്ണിട്ടുള്ളവർിൽ ഏറ്റവും വലിയ പ്രാർത്ഥനാ മനുഷ്യരാണ് ഇവർ രണ്ടും. ഈ ശിലം അവർക്കു ലഭിച്ചത് തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നാണ് (“പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ പ്രതിസന്ധികളെ മരിക്കുന്നവർ”, എ. എ. ടി. ജീ. ജോഷ്യാ, പേജ് 80).

4. പരിത്യാഗത്തെക്കാർ വലിയ പരമാനന്ദമില്ല

“തൃജിക്കാതവന്ന് ഭൂജിക്കാൻ അവകാശമില്ല” എന്ന് ഒരു ഉപനിഷദ് ചൊല്ലുണ്ട്. ഇത് ജീവിതത്തിൽ അനുശ്രദ്ധമാക്കിയ ജിതേന്ദ്രിയനാാം ഫിലിപ്പ് റബാൻ.

ഹാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് പുതുപ്പാടി ബാലഭവരെ സുപ്പീരിയർ ആയി വിരാജിക്കുന്ന കാലം. സെമിനാറി പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നതു കൊണ്ട് ഉപരിപാനത്തിനുള്ള ഒരു ഉഴശമായി. തന്റെ ആത്മീയഗുരുനാമ്പൽ അനുഗ്രഹാർഥിന്റെ രണ്ടു വർഷത്തെ പരിശീലന - ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾക്കായി ഇന്നജിപ്പതിലെ കെയിറോയിൽ ഒവസരം ലഭിച്ചു. സന്ധ്യാസാമ്രാജ്യത്തിൽ രണ്ടു വർഷം താമസിച്ച് പറിക്കാനുള്ള സ്കോളർ ഷിപ്പും റിസയും കരഗ്രതമായി. കെട്ടും ഭാണ്യങ്ങളുമൊരുക്കി യാത്രക്കായി ഒരുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.

ഈ സമയത്താണ്, അശനിപാതംപോലെ ആസ്യയിൽ ചുഴലിക്കാറും കടൽക്കോഡിവും ദുരന്തം വാരി വിതരിയത്. കരയിലേക്ക് 18 മീറ്റർ കയറിവന കടൽ, കുടിലിനുള്ളിൽ ഉറങ്ങുന്ന അർപ്പതിനായിരത്തൊളം ജീവനാാം കവർക്കുന്നടുത്തത്. പത്തു ലക്ഷ്യത്തൊളം വീടുകൾ നശിച്ചു. കോടി ക്രണക്കിനു രൂപയുടെ നാശനഷ്ടങ്ങളുണ്ടായി. ഇത് ഭാരതത്തിന്റെ ഒരു ദുരന്തമായി മാറി.

സഭയുടെ മനസ്സാക്ഷി ഉന്നർന്നു. ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുമതല ഗൈവർഗ്ഗീന് മാർ ഒസ്താത്തിയോാം ഏറ്റുവാങ്ങി. പണം സമാഹരിക്കുന്നത് ഗുരുവും, പണി നടത്തുന്നത് ശിഷ്യനും എന്നായി. ദുരി

താശാസപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റൊടുക്കാൻ ഫിലിപ്പീച്ചൻ വിജി ക്രൈസ്തു. അദ്ദേഹമത് ശിരസാ വഹിച്ചു. ഉപരിപഠനത്തെക്കാൾ വലിയ കർത്തുശുശ്രാവ് പാഖങ്ങളുടെ പുനരധിവാസമാണെന്ന് ഫിലിപ്പീച്ചൻ സയം ഏറ്റുപറഞ്ഞു.

ഉപരിപഠനത്തിനു പോകാൻ സജ്ജമാക്കിവച്ച കെട്ടും ഭാണ്യങ്ങളും മുറുക്കി അച്ചൻ ആദ്യത്തെ തകർന്നടിന്ത ശ്രാമങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങി സഭ്യുടെ ഹിതപ്രകാരം രണ്ടു ശ്രാമങ്ങൾ ദത്തടക്കുത്തു. ഭവനങ്ങളും, സ്കൂളും, കമ്മ്യൂണിറ്റിപ്രാളും ഉയർത്തി ശ്രാമവാസികളെ അദ്ദേഹം പുനരധിവസിപ്പിച്ചു.

അനു പരിത്യാജിച്ച ഉപരിപഠന സാഖ്യതകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ഫിലിപ്പീച്ചൻ വാതിലിൽ വന്നുമുട്ടി. അഭിവൃദ്ധ ഫിലിപ്പോസ് മാർ തേയോഫി ലോസ് തിരുമേനിയുടെ പരിശേഷതിൽ നൃയോർക്കിലെ വള്ളാഡിമർ സെമിനാറിയിൽ രണ്ടു വർഷത്തെ പഠനത്തിനുള്ള വിസയും ലഭിച്ചു. ആശേഷമത്തിന്നേ മേൽനോട്ടത്തിന് മറ്റാരാളെ ലഭിക്കാണ്ടതുകൊണ്ട് സന്തോഷത്തോടെ ഈ ഉപരിപഠന സൗകര്യവും താൻ ഉപേക്ഷിച്ചു (റൊനുമായുള്ള അഭിമുഖം, ജൂൺ 2010).

ഈ പരിത്യാഗി ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി സയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ നേടങ്ങളുടെ പട്ടിക അവസാനിക്കുന്നില്ല. തിരുവള്ളായിൽ വച്ചു നടന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തെ ജീവനുതുല്യം സന്നേഹി ചീരുന്ന ചിലരുടെ നിർബന്ധത്തിനു കീഴടങ്ങി, മെല്പട്ടസ്ഥാനത്തെക്കുള്ള നോമിനേഷൻ ഫിലിപ്പീച്ചൻ ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തു. പക്ഷേ, നോമിനേഷനോ ടൊപ്പ്, അവരിയാതെ, ബാബാ തിരുമേനിയ്ക്കൊരു പേംസണൽ ലറ്ററും ഫിലിപ്പീച്ചൻ എഴുതിവച്ചു. ദേവലോകത്തെത്താൻ, നോമിനേഷൻ കൊടുക്കാൻ കവർ പൊട്ടിച്ചപ്പോഴാണ് അച്ചൻ്റെ മിത്രങ്ങൾ കത്ത് കണ്ടതും വായിച്ചതും: “പരിശുദ്ധ മാത്യുസ് പ്രമാൻ തിരുമേനിക്ക്; എൻ്റെ പേര് മെല്പട്ടസ്ഥാനത്തെയക്ക് പരിഗണിക്കുതു. ഈ സ്ഥാനമാനങ്ങളേക്കാൾ പട്ടിപ്പാവങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാകുന്നതാണ് എനിക്കിപ്പം.”

ഈനിയുമുണ്ട് പരിത്യാഗത്തിന്റെ ഉള്ളംഖല മുഹൂർത്തങ്ങൾ. സഭ്യുടെ നൃതന പദ്ധതിയായി കൂഷ്ഠംരോഗികളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദത്തടക്കുത്തു വളർത്തുന്ന പദ്ധതി ആരംഭിക്കാൻ, ഫിലിപ്പീച്ചൻ്റെ തലയിൽ കൈവച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചയച്ച പ. മാത്യുസ് ദിതിയൻ കാതോലിക്കാബാബാ, ഫിലിപ്പീച്ചൻ്റെ ശുശ്രാഷകളിൽ സംപ്രിതനായി. 1994-ൽ ഫിലിപ്പീച്ചൻ്റെ സുവിശേഷവേലയെ മാനിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു അവാർഡ് നൽകാൻ തിരുമാനിച്ചു. വിവരം രാത്രിയിലഘേഷത്തെ വിളിച്ചറിയിച്ചു. അപ്പോഴും Not for me, but for others എന്ന തത്ത്വത്തിലഘേഷം ഉറച്ചു നിന്നു. ഇക്കുറി

ഹലമുണ്ടായില്ല. അവാർഡ് ഭാനച്ചടങ്ക് ദേവലോകത്തു വച്ചു നടന്നു. അവാർഡിനോടൊപ്പുമുണ്ടായിരുന്ന പതിനായിരം രൂപ ഉയർത്തിക്കാട്ടി ക്കൊണ്ട് ഫിലിപ്പച്ചൻ ഒരുഗ്രഹം പറഞ്ഞു. “ഈ താൻ ഒരു ഫിക്സഡ് ഡിപ്പോസിറ്റാക്കും. എയ്യഡ് രോഗികൾക്കായി ഒരു വെന്നു സദ പണിയുന്ന നാളിൽ ഉപയോഗപ്പെടുട്ടെട്ട്.” ഈ പണംകുടി ഉപയോഗിച്ചാണ് കുണിഗലിൽ (ബാംഗ്ലാർ) ഈന്നു കാണുന്ന എയ്യഡ് രോഗികൾക്കുള്ള ശുശ്രൂഷാക്കേറും (ദയാ ഭവൻ) പത്തു വർഷത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹം പട്ടുതുയർത്തിയത്. അതും ഫിലിപ്പച്ചൻ തൊപ്പിയിലെ മറ്റാരു വർണ്ണ തുവലായി.

ഉപസംഹാരം

നമ്മുടെ സഭയിൽ വിജാതീയ മിഷൻ ആരംഭിച്ചത് പരി. പരുമല തിരുമെന്തിയാണ്. തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയത് അഭി. പത്രതാസ് മാർ ഒസ്ത്രാ തതിയോസ് തിരുമെന്തി. ഈ മിഷൻ ദർശനങ്ങളെ ആധുനിക കാലഘട്ട തേതാക് വിളക്കിച്ചേർത്തത് അഭി. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്ത്രാത്തിയോസ് ആണ്. അതിന്റെ രാജശില്പി വദ്യ ഫിലിപ്പ് റിനാച്ചനും. സഭയുടെ അഭിലാരാത മിഷൻ അടിസ്ഥാനമിട്ടും അദ്ദേഹം തന്നെ. ഈണ് അത് ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര മിഷനായി ആൻധമാൻസിലേയ്ക്കും, ആഫ്രിക്കയി ലേയ്ക്കും നയനങ്ങളെയ്ക്കുന്നു.

അംഗകാരം നിരന്തര അനേക ജീവിതങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം പകർന്ന കെടാവിളക്കാണ് ഫിലിപ്പ് റിനാൻ. സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകനായ തന്റെ ഗൃഹ ഏല്പിച്ചുപോയ എല്ലാ ഭാത്യങ്ങളും പുർത്തിയാക്കാൻ അദ്ദേഹ തനിന് ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും ഇനിയും നൽകുന്നു.

നമുക്ക് മറക്കാതിരിക്കാം. ഫിലിപ്പ് റിനാൻ വരും തലമുറയ്ക്ക് കൈമാറിയ ചതുഷ്പത്യം:

- ◆ കരുണയേക്കാൾ വലിയ പുണ്യമില്ല.
- ◆◆ സഹനത്തേക്കാൾ വലിയ തപസ്സില്ല.
- ◆◆◆ ക്ഷമയേക്കാൾ വലിയ ആയുധമില്ല.
- ◆◆◆◆ പരിത്യാഗത്തേക്കാൾ വലിയ പരമാനന്ദമില്ല.

ഫിലിപ്പച്ചൻ കർമ്മപദ്ധാളുടെ അനുഭവങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്ന ഈ പ്രതാശ ഉപഹാരഗ്രന്ഥം, ഈ പുണ്യപാഠങ്ങൾ വരുംതലമുറയ്ക്ക് വിളംബരം ചെയ്യുന്നു.

രംഗു കുമ്പനിയൻ്റെ അജന്താതമായ വലിയ ഓർമ്മകൾ

കെ. എം. ജോസഫ്

എൻഡേ ജേയഷ്ടം സഹോദരൻ വദ്യ കെ. എം. ഫിലിപ്പ് റംഗാചുന്നേപ്പ് റിയുള്ള ഓർമ്മകൾ ഇവിടെ അനാവരണം ചെയ്യുവാൻ തുന്തിയുന്നത് ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്യാതിരിക്കുകയും പിന്നീട് ഒരു അവസരം ലഭ്യ മാകാതെവരികയും ചെയ്താൽ അക്കാരുങ്ങൾ മറ്റാരും അറിയാനിടയാ കാതെ വരുമല്ലോ എന്ന ചിന്തയിലാണ്. അതിപ്രേക്ഷസ്തമല്ലൈലും, ശ്രാമീന സൗന്ദര്യവും ശാലീനതയും കൊണ്ട് ഏറെ ധന്യമായ വയല തല എന്ന പ്രദേശത്താണ് ഞങ്ങളെക്കയും ജനിച്ചതും വളർന്നതും. കരിവിനേതർ കുടുംബത്തിലെ ഇടി ഫിലിപ്പോസ് എന്ന വ്യക്തിയുടെ കൊച്ചുമകനും ഫിലിപ്പോസ് എപ്പിരേറ്റും ഏലിയാമധ്യുദയയും സിമന്റ പുത്രനുമായി ഭൂജാതാ ചെയ്ത ജോയിക്കുട്ടിയാണ് വദ്യ ഫിലിപ്പ് റംഗാചുന്നുമായി ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ജോയിക്കുട്ടിക്ക് രണ്ട് ഇള്ളയ സഹോദര മാരും ഒരു സഹോദരിയുമാണുള്ളത്.

അദ്ദേഹം ഒരു ബാലനായിരിക്കുന്ന മലകര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഒരു വൈദികനോ, റംഗാനോ ആകുമെന്ന് ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ചെറുപുത്രിൽ അമ്മച്ചിയിൽ നിന്നു കേടുവിണ്ടിട്ടുള്ള ചില സത്യങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നു. ജോയിച്ചായൻ്റെ ജനനത്തിനു മുമ്പ് തനിക്ക് ജനിക്കുന്ന ശിശു ആൺശൈത്രത്തിൽ സുവിശേഷവേലയ്ക്ക് വിടണ മെന്ന് അമ്മച്ചി ഏറെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്നതാണ് അത്തരം വെളിപ്പു കൂതല്ലുകളിൽ ഉന്ന്. സാധ്യ കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശിയുടെ ഉജ്ജല പ്രസം ഗങ്ങൾ അമ്മച്ചി ചെറുപുത്രിൽ ധാരാളം കേട്ടിട്ടുള്ളതിനാലാണ് അത്തര മൊരു ആശയും ആഗ്രഹവും രൂപവൽക്കരിച്ചത്. തന്നിമിത്തം ജോയി കുട്ടിയുടെ ബാല്യകാലം സഭാവ രൂപവൽക്കരണം തുടങ്ങി എല്ലാകാരു അള്ളിലും അമ്മച്ചി ശ്രദ്ധാലൃവായിരുന്നു. മാർത്തോമാ സഭാംഗമായി ജനിച്ചു വളർന്നകാലത്ത് പരിശീലിച്ച സുവിശേഷ ശാനാലാപം വിവാഹ ശേഷവും അമ്മച്ചി പിൻതുടർന്നുപോന്നു. വി. വേദവായനയും, സുവിശേഷ ശാനാലാപവും നിത്യപരാർത്ഥനയോടൊപ്പം മകൾ എല്ലാവരെയും അമ്മച്ചി പരിശീലിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. സാധ്യ കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശിയുടെ ശിഷ്യനായിരുന്ന പുഞ്ചമണ്ണിൽ മാമൻ ഉപദേശിയുടെ പ്രസംഗം കേൾക്കാൻ അമ്മച്ചി പോയപ്പോൾ ബാലനായിരുന്ന ജോയിക്കുട്ടിയേയും കൂടും കൊണ്ടുപോയി. പ്രസംഗമഭേദ്യ ഉപദേശി ചോദിച്ച ഒരു വേദവാക്യം കൃത്യമായി ജോയിക്കുട്ടി പറഞ്ഞ ഉടനെ ജോയിക്കുട്ടിയെ അരികിൽ

വിളിച്ച് അഭിനന്ദിച്ചുന്ന് മാത്രമല്ല, ഉപദേശിയുടെ കരഞ്ഞളിൽ ഉയർത്തി ദൈവം നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞ കാര്യം അമ്മച്ചിയുടെ അഭി മാനകരമായ സ്മരണകളിലെലാനാണ്.

എനിക്കു വദ്യ റിസാച്ചനുമായി 12 വയസ്സിന്റെ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ആയ തിനാൽ വദ്യ റിസാച്ചൻ്റെ ബാല്യകാലത്തെപ്പറ്റിയുള്ള എൻ്റെ സ്മരണ കൾ അമ്മച്ചി പറഞ്ഞരിഞ്ഞുള്ളതാണ്. ഒരിക്കൽ ജോയിക്കുട്ടി സ്കൂൾ വിട്ടു വരുമ്പോൾ ഒണ്ട് സഹപാർക്കൾ തമിൽ ശണ്ഠം കുട്ടി ഉപയോഗിച്ച് ഒരു ചീതവാക്കിന്റെ അർത്ഥമോ ശരവുമോ മനസ്സിലെക്കാതെ ജോയിക്കുട്ടി വിട്ടിൽ വന്ന് പ്രയോഗിച്ചു. തസ്മയം തന്നെ അമ്മച്ചി അത് ചീതവാക്കാണെന്നും മോൻ അത്തരം പദപ്രയോഗങ്ങൾ നടത്തരുതെന്നും ഉപദേശിച്ചു കാര്യം ഓർക്കുമ്പോൾ ഒന്നാം സകീർത്തനത്തിന്റെ പ്രകീർത്തനമായി എനിക്ക് പിൽക്കാലത്ത് തോന്തിയിട്ടുണ്ട്. ജോയിക്കുട്ടിയുടെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഞങ്ങളുടെ വീടിനടുത്തുള്ള സി.എം.എസ്. സ്കൂളിലും, മിധിൽ സ്കൂൾ (അംഗ് പ്രിപ്പാറ്ററി) വിദ്യാഭ്യാസം കീരക്കാഴുർ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിലും ഹൈസ്കൂൾ പഠനം കാട്ടുർ എൻ.എസ്.എസ്. സ്കൂളിലുമായിരുന്നു. മിധിൽ സ്കൂൾ - ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കെ പല പ്രസംഗ മത്സരങ്ങളിലും വദ്യ റിസാച്ചൻ പരേക്കുമായിരുന്നുവെന്ന് മുതിർന്നവർ പലരും പലപ്പോഴായി പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ ജോയിക്കുട്ടി ഉച്ചഭക്ഷണപ്പാതിച്ചോറുമായി സ്കൂളിലെ ക്രൈസ്തവ മാർഗ്ഗമാദ്യ കൈനോട്ടക്കാരിയും പ്രായമേറിയതുമായ ഒരു കാക്കാത്തി സ്ത്രീയെ കണ്ടു. അവർ ജോയിക്കുട്ടിയോട്, ‘കുണ്ണെ എനിക്കു വല്ലാതെ വിശക്കുന്നു’വെന്നു പറഞ്ഞ നിമിഷം ജോയിക്കുട്ടി കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന പൊതിച്ചോർ ഭാനു ചെയ്തു. കാക്കാത്തിയാകട്ടെ പൊതി അഴിച്ച് ചോർ ഉണ്ണാനായി കടന്നുവന്നത് ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലേക്കും. പൊതി കണ്ട ഉടനെ അമ്മച്ചിക്ക് മനസ്സിലായി രാവിലെ താൻ ജോയിക്കുട്ടിക്ക് കൊടുത്തുവിട്ട് പൊതിയാണെന്ന്. എങ്ങനെ അവരുടെ കൈയിൽ പൊതി കിട്ടിയെന്നേഷിച്ചപ്പോൾ കാക്കാത്തി സംഭവിച്ച തെള്ളാം വിശദമായി പ്രസ്താവിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആരും അറിയുകയില്ലായിരുന്നു.

ചെറുപ്പം മുതലേ വൈദികവ്യത്തിയോട് ജോയിക്കുട്ടിക്ക് ആഭിമുഖ്യ മുണ്ടായിരുന്നതിനാലാവാം ബാല്യകാലത്ത് ചിരട്ടകൊണ്ട് ധൂപക്കൂറിയുണ്ടാക്കി സുഹൃത്തും സമ്പ്രായക്കാരനുമായ കൊച്ചുപ്പാപ്പുനുമായി കളിച്ചിരുന്നത്. അക്കാലത്ത് ഞങ്ങളുടെ വിട്ടിൽ തേങ്ങ ഇടുമായിരുന്ന പല്ല പൂച്ചൻ്റെ സഹായി ശക്രൻ എന്ന പതിയാൻ പിൽക്കാലത്ത് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കളിക്കുമ്പോൾ വദ്യ റിസാച്ചൻ പറയുമായിരുന്നു

പോലും: “എടാ ഉപ്പാപ്പാ നീ ഒരു അച്ചൻ, എഞ്ചൻ തിരുമേൻ, ശകരൻ ഒരു സാധാരണ വിശ്വാസി.” ജോയിച്ചായൻ ഒരു വൈദികനായി ഉയർത്ത രിപ്പട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ശകരൻ പതിയാൻ ഇക്കമ ആദ്യമായി പറഞ്ഞു കേട്ടത്.

ഞങ്ങളുടെ ഭവനം ഒരു സാധാരണ കുടുംബമായിരുന്നു. വീടിലെ മുതൽ പുത്രരെന്ന നിലയിൽ എത്രയുംവേഗം ഒരു ജോലി സഹാദിച്ച് അപ്പച്ചനെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കണമെന്ന അഭിവാദനം അതി ശക്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലാം ഞങ്ങളുടെ വിടിനടുത്തുള്ള പോറ്റ് ഓഫീസിൽ പോര്റ്റ്‌മാൻഡ് ജോലിക്ക് ഒഴിവിരുന്നെന്നിൽ ജോയി ചൂയൻ അപേക്ഷിച്ചത്. പോര്റ്റ് ഓഫീസ് കെട്ടിട നിർമ്മിതിക്കായി പല തരത്തിൽ സഹായിച്ച വ്യക്തിയുടെ മകനെന്ന പരിഗണനയും ന്യായ മായും പ്രതിക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവഹിതം മരിച്ചായിരുന്നുവെന്ന് വളരെ വേഗം വ്യക്തമായതോടെ അൽപ്പംപോലും മനസ്സപ്രയാസമുണ്ടായില്ല. അക്കാരണത്താലാണ് മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിൽ പോകാനായതും, ദൈവതിരുനാമമഹത്യത്തിന് ഉതകുംബിയം പ. സഭയുടെ കൊമ്പുകൾ ഉയർത്തുവാൻ തക്കവിധം സ്വയ സമർപ്പണത്തിന് സംഗതിയായതും. പോര്റ്റ് ഓഫീസിലെ ജോലിക്ക് ശ്രമിച്ചതും പരാജയപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്ത് ഇതരം അനുഭവസന്ധ്യകളും ഭാഗ്യസ്ഥംരംഗം അഭിവാദ്യ ശീവർഗ്ഗീസ് മാർ ദീയസ്കോരോസ് തിരുമെനിയെ കാണുമ്പോൾ ഓർമ്മകൾ പങ്കിടുകയും ദൈവനടത്തിപ്പ് ഓർത്ത് സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

പ്രശ്നസ്തമല്ലാത്ത വയലത്തല എന്ന ഞങ്ങളുടെ ശ്രാമം, പലതു കൊണ്ടും അനുഗ്രഹിതവും, ശാലീനത ഏറെയുള്ളതുമാണ്. പുരോഗതിയുടെ കാര്യത്തിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ഭൂപ്രദേശം. ഈ സ്ഥലം ഒരു പബ്ലായത്ത് പോലുമായിട്ടില്ലെന്ന് പറയുമ്പോൾ സത്യം വ്യക്തമാകുമല്ലോ. ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലനാമത്തിൽ അഭിമാനിപ്പാനുള്ള ഏക സംഗതി വയലത്തല എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യാക്ഷരം അഞ്ച് പ്രാവശ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതു മാത്രമാണെന്ന് ഞങ്ങളെല്ലാക്കെ ബാലുക്കാലത്ത് പറയുമായിരുന്നു. ഇവിടുത്തെ പ്രത്യേകത മുന്ന് ഓർത്തയോക്ക് ദൈവാലയങ്ങളെടുത്തും, ഒരു മാർത്തോമ്മാ ദൈവാലയത്തിന്റെയും, ഒരു സി.എസ്.എ. ദൈവാലയത്തിന്റെയും, ഒരു മലകര കത്തോലിക്കാ (റീത്) ദൈവാലയത്തിന്റെയും, സാന്തിജ്യമത്ര.

മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭയുടെ നവീന സുവിശേഷികരണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രാരംഭനാളുകളിൽ തന്നെ വയലത്തലയിൽ കണ്ണവൻഷൻ ആരംഭിച്ചിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, അനും മുതൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ആത്മീയ

മുന്നേറ്റത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിവന്ന ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജ് ശൈമാ ശൻ (പുണ്യദ്രോക്കനും ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനുമായ അഭിവാദ്യ ഡോ. ശിവർശൻ) മാർ ഒസ്താതിയേണ്ടി തിരുമേനി) തന്നെ മുഖ്യ പ്രഭാഷക നായി എത്തിച്ചേരുമായിരുന്നു. 1956-ൽ വയലത്തല പള്ളിയിലെ കൺവ് സ്റ്റേഷൻ പ്രസംഗത്തിന് എത്തിയ ബഹു. ശൈമാശൻ അനന്തര വികാരി ബഹു. വട്ടേരിയത്ത് ശബ്ദിയേൽ അച്ചന്നോടൊപ്പം ഇടവകയിലെ എല്ലാ വേന്നങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. അക്കാലത്ത് ജോയിച്ചായൻ യുവജന പ്രസ്ഥാ നത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥ പ്രവർത്തകനായിരുന്നു. ബഹു. ജോർജ്ജ് ശൈമാ ശും അമേരിക്കയിലെ ഉപരിപംതത്തിനു ശേഷം കേരളത്തിൽ തിരിച്ചതി ജനപ്രധാനങ്ങളിൽ ചലനമുണ്ടാക്കുന്നവിധമുള്ള പ്രസംഗ പരമ്പരകളുമായി കേരളത്തിലെങ്ങാളുമിങ്ങോളം ഓടിനടക്കുന്ന കാലം. അക്കാദിക്കരിയത്തിൽ പരിശുദ്ധ പാലഭൂസ് ശ്രീഹായൈപ്പോലെ ആത്മീയ എരിവോടെ വി. വേദപുസ്തകം പതിപ്പിച്ചും വ്യാവ്യാനിച്ചും വിശ്വാസികളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന കാലം.

അബനാരിക്കൽ ഞങ്ങളുടെ എളിയ വേന്നത്തിലെത്തിയ ബഹു. ശൈമാ ശും ഞങ്ങളെ വേദവാക്യങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കുവാൻ തക്കവിധം പറിപ്പിച്ച തന്നത് ഇന്നും സ്ഥാരിക്കുന്നു. വീട്ടിൽ നിന്നു യാത്ര പറഞ്ഞിരിങ്ങുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ അമ്മച്ചിയോട് ജോയിക്കുട്ടിരെപ്പറ്റിയുള്ള അമ്മച്ചിയുടെ പ്രതീക്ഷ എന്നാണെന്ന് ചോദിച്ചു. അമ്മച്ചിയാകട്ടെ വളരെ കുത്രുമായും ശക്തിപ്പാതെയും മറുപടി നൽകി: ശൈമാശും പോലെയുള്ള വൈദികമാർഗ്ഗത്തിൽ വിഡണമെന്നാണ് എന്ന്. പിന്നീട് അമ്മച്ചി പല ആവർത്തി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അമ്മച്ചി ആഗ്രഹിച്ചത് ഒരു സുവിശേഷക നാക്കണമെന്ന് മാത്രമാണെന്നും ഒരു വൈദികനാക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും.

ജോയിച്ചായൻ വൈദികനായി കെ. എ. ഫിലിപ്പ് അച്ചന്നേന്നറിയപ്പെട്ട തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞും അമ്മച്ചി അപ്രകാരം പറയുമായിരുന്നു. ബഹു. ജോർജ്ജ് ശൈമാശും അച്ചന്നേരിയ ഏറ്റവും അവസാനം സുവിശേഷ പ്രസംഗം നടത്തിയത് ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിലായിരുന്നുവെന്നത് ഒരു ചരിത്രനിയോഗം. താമസംവിനാ വൈദികനായശേഷം ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജ് ആയും മെത്രാപ്പോലീതാ ആയും ഉയർത്തപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് അഭിവന്ധം ഒസ്താതിയേണ്ടി തിരുമേനിയായി കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും, വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലും, ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ എത്ര എത്ര പ്രസംഗങ്ങൾ (WCC, NCCI, KCC) നടത്തി. സഭാ എക്സിക്യൂട്ടീവ് പ്രസ്ഥാന വൈദികളിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങളും സുധാരിവും സുശക്തവുമായ നേതൃത്വവും സഭാമാതാവിന്റെ വ്യാതി എത്രമാത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കാനായി! പരിശുദ്ധനായ പാലഭൂസ് ശ്രീഹായൈപ്പോലെ മരണംവരെയും ദൈവവചന

പ്രഭോഷണത്തിന് ഭാഗ്യം ലഭിച്ച അപൂർവ വ്യക്തികളിൽ ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം.

ബഹു. എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ ഒരു പോസ്റ്റ് കാർഡിലുടെ ജോയി ചൂയനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. കാർഡിലെ സന്ദേശമോ, ദൈവവേല താല്പര്യമെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥിച്ച് മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിലേക്ക് വരിക എന്നായിരുന്നു. കത്ത് കിട്ടിയ ഉടനെ ജോയിച്ചായൻ സന്ദോഹത്തോടെ എൻ്റെ അപ്പോയിന്റെ മെറ്റ് ലറ്റർ സീക്രിച്ച് താൻ പോകുകയാണെന്ന് അപ്പച്ചനോടും അമ്മച്ചിയോടും പറഞ്ഞു. ജോയിച്ചായൻ തിരുമാനം എവർക്കും സ്വികാര്യമായി. സുവിശേഷാലയത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന ജോയി ചൂയൻ അന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പി. എം. തോമസ് ശൈമാൻ നോട്ടോപ്പ് (പിന്നീട് വന്നു റൊച്ചൻ) പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. മലബാറിൽ ആരംഭിച്ച അനാമഗ്രാലയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകി കഴിയ വെയാൾ ജോയിച്ചായൻ കോട്ടയം തിയോളജിക്കൽ സെമിനാറിയിൽ അധ്യമിഷൻ തരപ്പെട്ടത്. അതിനുശേഷമാണ് ജോയിച്ചായൻ ശൈമാറ്റനും അതിനുശേഷ വെദികനുമാകുന്നത്.

ജോയിച്ചായൻ ശൈമാര്ഘപ്പട്ടം നൽകിയത് അന്ന് കൊല്ലം ഭ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന അഭിവന്നു മാത്യുസ് മാർ കുറിലോസ് (പിന്നീട് മാർത്തോമാ മാത്യുസ് ദിതിയൻ ബാബാ) തിരുമേനിയായിരുന്നു. അന്ന് താൻ എഴാം ക്ലാസ്സ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നുവെകിലും സുവിശേഷാലയ ചാപ്പലിൽ നടന്ന പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷ വ്യക്തമായി ഓർക്കുന്നു. ശൈമാറ്റനായി ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ അടുത്തിനടത്ത് കടവ നാട് പള്ളിയിൽ വച്ച് വെദികനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. നവ വെദികനെ കാണുവാൻ അന്ന് കാതോലിക്കാബാബായായിരുന്ന മോറാൾ മാർ ബണ്ണു ലിയോസ് റീവർഗ്ഗിൻ ദിതിയൻ തിരുമേനിയിൽ നിന്നു സന്ദേശം കിട്ടി. അക്കാദാതത് ആരുംതന്ന പരിശുദ്ധ ബാബാ തിരുമേനിയുടെ മുന്നിൽ സബെര്യും സംസാരിക്കില്ലായിരുന്നു. ബഹു. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ തിരുമേനിയുടെ സനിധിയിലെത്തി തുകരെ മുത്തിയ ഉടനെ കൽപ്പന ഉണ്ടായി. “തന്നെ നാം ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഭിലായിയിലേക്ക് വിടുകയാണ്. അവിടെ എത്തി ഒരു ദൈവാലയം പണിയിക്കണം.” പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ കൽപ്പന ശിരസ്സാവഹിച്ച് കൊച്ചുച്ചൻ ഭിലായിലെത്തി. തന്നെ ഭരം മേല്പിച്ച ദാത്യും വിശസ്തതയോടെ നിരവേറ്റി താമസംവിനാ കേരളത്തിലേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയെന്നതും ചർത്തെത്തിന്റെ ഭാഗമായി അവശേഷിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധ ബാബാ തിരുമേനിയിൽ നിന്നു കേടുപിച്ച ഒരു കാര്യം വന്നു റൊച്ചൻ ഓർത്തു പറയുമായിരുന്നത് കുറിക്കേട്. ഓർത്തയോക്സു കാരൻ ആവേശത്തിൽ വലിയപള്ളി പണിയും. പണി കഴിഞ്ഞാലുടനെ

വഴക്കും വക്കാണവും തുടങ്ങും. താൻ പോകുന്നിടത്ത് അങ്ങനെ ഉണ്ടാകരുത്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം എവിടെയും വലിയപള്ളി പണിയുന്ന തിനോട് വദ്യ റമ്പാച്ചൻ ആശയപരമായി യോജിപ്പില്ലാത്തത്. സുവിശേഷാലയത്തിൽ പോയനാൾ മുതൽ വീടുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം വളരെ വിരളമായി. വല്ലപ്പോഴും ഒരു തപാൽ കാർഡ് അപ്പച്ചനും അമ്മച്ചിക്കുമായി അയയ്ക്കുമായിരുന്നു. കാർഡിലെ തലക്കെട്ടായി ഒരു വേദവാക്യവും മറക്കാതെ എഴുതുമായിരുന്നു. സുവിശേഷാലയത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന ദിവസം മുതല്ലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒക്കെയും തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ഹിത പ്രകാരമായിരുന്നു.

ആദ്യായുടെ കടൽത്തീരത്ത് പേരാരിയും കൊടുക്കാറും താണ്ടിയും നാശനഷ്ടങ്ങൾ വാരിക്കുട്ടിയപ്പോൾ അവിടെ മലക്കരസഭയ്ക്കുവേണ്ടി നടത്തപ്പെട്ട എല്ലാ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സുശ്രദ്ധവും സുസജ്ജവുമായ വൈഭവത്തോടു കൂടിയ നേതൃത്വം കാഴ്ചവച്ച് കണ്ണതും കേട്ടിന്തതുമായ എല്ലാവരുടെയും മുക്തകണ്ഠംമായ പ്രശംസ പിടിച്ച് പറ്റാനായതും ദൈവക്കുപ മാത്രം. നമ്മുടെ സഭയുടെ പ്രവർത്തന മേഖല സന്ദർശിക്കുവാൻ 1979-ൽ താനും എന്തെ സഹധർമ്മിണി സുസമയും കൂടി പോയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ ഒരു ഷൈഡിലെ ഒരു ചെറിയ ബൈബിൽ കിടന്ന് വിശ്രമിക്കുന്ന സഹോദരനെയാണ് കാണാൻ കഴി ഞത്ത്. വളരെ ലളിതജീവിതം നയിക്കുന്നതാണ് വദ്യ റമ്പാച്ചൻ അനും മിനും എന്ന പമ്പം. സഹോദരങ്ങളായ ഞങ്ങളോടും ആർഡാങ്ങൾ ഒഴി വാക്കി മിതത്വം ശീലിക്കാനും പാലിക്കാനും അവസരം കിട്ടുമ്പോഴാക്കു ഉപദേശിക്കും. യൗഢരിരനായ ബഹു. ടി. സി. മത്തായി അച്ചൻ (പുറം മറ്റൊരു അബ്യുദാബി പള്ളി വികാരിയായിരിക്കേ വദ്യ റമ്പാച്ചൻ അബ്യുദാബി സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള അവസരം കൈവരുന്നു. സന്ദർശനം പൂർത്തിയാക്കി മടങ്ങിപ്പോരാൻ നേരം അന്ന് അബ്യുദാബിയിൽ ജോലിയിലായിരുന്ന താൻ ഒരു മൊബൈൽ ഫോൺ സമ്മാനിച്ചു. സ്നേഹപൂർവ്വം ഉപഹാരം നിര സിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു: “അനാമ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുള്ള പണം ഇത്തരം ആർഡാങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. ഒലിഫോൺ വിളിക്കാൻവേണ്ടി വരുന്ന പണംകൊണ്ട് വേരോ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാം.” എന്നാൽ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കാലത്തിന്റെ മാറ്റം മനസ്സിലാക്കി പലരുടെയും നിർബന്ധപ്രകാരമാണെങ്കിൽപ്പോലും മൊബൈൽ ഫോൺ സന്തതസഹചാരിയായി.

ജോയിച്ചായൻ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ വി. മംഗലഹായിൽ ശുശ്രാഷിക്കുമായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ഞങ്ങളുടെ വൈനത്തിന് സമീപത്തായി വസിച്ചിരുന്ന ബഹു. പള്ളിക്കുൽ പി. എം. മൈലിപ്പോൻ അച്ചൻ വസതിയിൽ പോയി അദ്ദേഹം സുറിയാനി പരിക്കുമായിരുന്നു. അന്ന് വദ്യ റമ്പാച്ചൻ സഹപാരിയായിട്ടുണ്ടായിരുന്നത് ഗുരുശ്രേഷ്ഠംനേര്

സഹയർമ്മിണി (കൊച്ചുമ്മ) യായിരുന്നു. സുവിശേഷാലയത്തിൽ പോയ നാൾ മുതൽ റിപാച്ചനായശേഷവും എപ്പോൾ തങ്ങളുടെ വീടിൽ വന്നാലും ആദ്യ ഗൃത്തനാമൻ ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് വിളിച്ചു ചേർക്കു പ്പെട്ട നാൾവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനം സന്ദർശിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ബഹു. ഹൈലിപ്പോസ് അച്ചന്റെ കൊച്ചുമ്മ വാർദ്ധക്യസഹജമായ അസുവാങ്ങളുമായി ഒരു മകളോടൊപ്പം താമസിച്ചു വരുന്നു. തങ്ങളുടെ അമ്മച്ചിയുടെ വേർപാടിനുശേഷം വന്നു റിപാച്ചന്റെ സഭവനത്തിലേക്കുള്ള വരവ് ഗണ്യമായി കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സമയം കിട്ടുമ്പോൾ കൊച്ചുമ്മയെ കണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കാനും കൂടുംബംഗങ്ഗൾക്ക് ആശാസം പകരാനും ശ്രമിച്ചു വരുന്നതിൽ വളരെയെറെ സന്തോഷമാണുള്ളത്.

വന്നു റിപാച്ചൻ ചെയ്തുവരുന്ന ദൈവികഗുണ്ഡുഷകൾ വിശ്വനാഥകാതെ തുടരാനാവധ്യമായ പുർണ്ണാരാഗാഗ്രാമത്താടയുള്ള ദീർഘായുന്ന നൽകണമേയെന്ന് സർവശക്തനായ ദൈവത്തോട് മുട്ടിപ്പായി തങ്ങളുടെ എളിയ കൂടുംബ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിരതരമായി യാചിച്ചു വരുന്നു. പ. സഭയുടെ ഉന്നതിക്കും ആലംബപരീനരും അനാമരുമായവരുടെ ഉദ്ദാര സന്തതിനും കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രവർത്തനപ്പാൾ ദൈവം വന്നു റിപാച്ചന ശക്തനാക്കേണ്ട്.

സഭയുടെ മിഷൻറി അപ്പോസ്റ്റേലൻ

കെ. ജി. അലക്സാഡർ, ഹൈദരാബാദ്

പ്രവാചകനും പുരോഹിതനുമായ സൗഖ്യാവിഭാഗം എലിസബേ ത്വിനെ വി. മരിയും സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ എലിസബേത്തിന്റെ ഉദരത്തിൽ വളരുന്ന ശിശു പരിശുഭാരതമാവിനാൽ തുള്ളിയതുപോലെ മാർത്തോമാ സഭയിലെ പ്രശസ്തനായ മാമൻ ഉപദേശിയുടെ പ്രസംഗം ബാലനായ ജോയിക്കുട്ടി കേട്ടിരിക്കുന്നോൾ തന്നെ ആത്മാവിൽ തുള്ളിപ്പിണ്ടു “ഞാൻ യഹോവയെ എപ്പോഴും എൻ്റെ മുന്നിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നുയെന്ന്.” ഈപ്രകാരം ഏറ്റുപറിഞ്ഞപ്പോൾ മാമൻ ഉപദേശി ബാലനെ അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞു, “ഈ മകനെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുടെ” യെന്ന്. സർഗ്ഗം തുറന്ന പരിശുഭാരതമാവ് ഈ മകനിൽ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ പരംിതഫലമാണ് ഈ കാണുന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ.

വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് ശിശുവായ മോശയെ വലിച്ചെടുത്തതുപോലെ മാതാപിതാനോടും പസയാറിൽ കൂളിക്കാൻ ഇറങ്ങിയ ജോയിക്കുട്ടി നിന്തൽ വശമില്ലാതിരുന്ന ചെറുപ്രായത്തിൽ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിത്താഴു നന്ത് കണ്ണുകൊണ്ടിരുന്ന അപവരിച്ചിതൻ ജോയിക്കുട്ടിയെ വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് വലിച്ചെടുത്തു രക്ഷപ്പെടുത്തി. ഈ ജോയിക്കുട്ടിയാണ് മോശയെ പ്പോലെ പിന്നീട് സഭയുടെ മിഷൻറി പ്രവാചകനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ.

ഹൈസ്കൂൾ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി ഉപരിപാനത്തിനു പോകാതെ വെന്നതിലെ സാമ്പത്തിക ബുദ്ധിമുട്ട് മാറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി വീടിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കേണ്ട മുത്ത മകൻ ജോലി അനേകിച്ചു നടന്നു. ഈ കാലയളവിൽ വയലത്തല സ്നേഹം പള്ളിയിൽ എം. വി. ജോർജ്ജ് ശമ്മാറ്റൻ (ഗീവിറൂഗിന് മാർ ഒന്താത്തിയോന്) പ്രസംഗിക്കാൻ വരുന്നുയെന്ന് അറിഞ്ഞു. ആ കാലയളവിൽ എം. വി. ജോർജ്ജ് ശമ്മാറ്റൻ ആയിരിക്കുന്നോൾ തന്നെ കേരളമൊട്ടാകെ സുവിശേഷത്തിന്റെ കാറ്റ് സഭയിൽ കൊടുക്കാറ്റായി മാറ്റി. പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രകാശവും ശബ്ദവും കാണുവാനും കേൾക്കുവാനും എല്ലാവരും പോകുന്നതുപോലെ ജോയിക്കുട്ടിയും പോയി. ജോർജ്ജ് ശമ്മാറ്റൻ വചനപ്രശ്നാശംത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായ ജോയിക്കുട്ടി വലയും, വള്ളുവും, തൊഴിലും എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് യെശുവിന്റെ പുറകെപോയ പത്രതാസിനെപ്പോലെ 1956 ജൂലൈ രണ്ടാം തീയതി തികളാഴ്ച ഉച്ചയോടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിതുസുന്ന

ഹൃദയവാച്ചപുകളോടെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങി മാവേലിക്കര സുവിശേഷം ലയത്തിലേക്ക് താത്ര തിരിച്ചു. അനു മുതൽ മുന്നേയോളം ജീവിതത്തി ലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ സർവ്വീസ് സിഡ്യാനിലേക്ക് സഖ്യരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചറെ നമുക്ക് കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടാം.

ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യ കാൽബവപ്പുകൾ

1. 1934 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി ഭൂജാതനായി.
2. 1950 മെയ് മാസം എസ്.എസ്.എൽ.സി. പാസ്സായി.
3. 1956 ജൂൺ 2-ാം തീയതി തിക്കളാഴ്ച സെൻ്റ് പോർട്ടുസിൽ അംഗത്വം സ്വീകരിച്ചു.
4. 1958 ഓഗസ്റ്റിൽ വൈദികസമിനാരിയിൽ ചേർന്നു.
5. 1961 ജൂൺ 22-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച കൊല്ലം ഭദ്രാസനാധിപൻ മാത്യുസ് മാർ കൂറിലോസിൽ നിന്ന് ശൈമാശുപട്ടം സ്വീകരിച്ചു.
6. 1962 ജൂൺ 15-നു വൈളിയാഴ്ച ബാഹ്യക്രോം ഭദ്രാസനാധിപൻ മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസിയോസിൽ നിന്ന് പുർണ്ണ ശൈമാശുപട്ടം സ്വീകരിച്ചു.
7. 1962 ജൂൺ 26-നു ചൊവ്വാഴ്ച കടമനാട് സെൻ്റ് തോമസ് വലിയ പള്ളിയിൽ വച്ച് മാത്യുസ് മാർ കൂറിലോസിൽ നിന്ന് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു.
8. 1994 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച പ. മാത്യുസ് ദിതി കാതോലിക്കാബാവായിൽ നിന്നു റിംഗാൾ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു.
9. 2012 ജൂൺ 26-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച 50 വർഷം പരാരോഹിത്യ പദവി പൂർത്തിയാക്കുന്ന ഫിലിപ്പ് റിംഗാൾ പിന്നിട പാതയിൽ ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയാൽ മലക്കരംഗയിൽ പരാരോഹിത്യം നേടിയ ആരും തന്നെ മുത്രയുംനാൾ മിഷനറിവേലയിൽ തുടർന്നിരിക്കില്ല.

രജു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

1962 ജൂൺ 26-ാം തീയതി വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം രജു വർഷത്തേരാളം സെൻ്റ് പോർട്ടുസ് സുവിശേഷം ലയവും പുതുപ്പാടി ബാല വൈനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. 1963 ഓഗസ്റ്റിൽ ബാഹ്യക്രോം മെത്രാപ്പോലിത്താ മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസുപ്പാസിൻ്റെ നിർബന്ധ പ്രകാരം ഭിലായ് സെൻ്റ് തോമസ് പള്ളിയുടെ വികാരിയായി ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ചാർജ്ജ് ഏരോടുത്തു. ഉന്നതപഠനത്തിലോ മറ്റ് ഭാഷയിലോ പ്രാവിണ്യം ഇല്ലാത്ത ഫിലിപ്പ് അച്ചറെ ലിലായ് പള്ളിയുടെ വികാരിയായി തിരുമേനി നിയമിക്കാൻ രജു കാരണം ഉണ്ട്.

ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ സെമിനാറിയിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലയള്ള വിൽ പലപ്പോഴും അസുവാങ്ങൾ ഉണ്ടാകുക പതിവ് ആയിരുന്നു. ഈങ്ങനെ ഒരുന്നാൾ അസുവത്തിലായിരുന്ന ജോയിക്കുട്ടിയെ സെമിനാറി പ്രീസ്റ്റി പൂൽ ആയിരുന്ന മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് സന്ദർശിച്ചു. സെമിനാറി വിദ്യാർത്ഥിയായ ജോയിക്കുട്ടിക്കുവേണ്ടി തിരുമേനി തലയിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. തിരുമേനി പ്രാർത്ഥനയിൽ കണ്ണ് ഈങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “രോഗം സുവപ്പുട്ടും. എടോ തന്നെയുംകൊണ്ട് ദൈവത്തിന് വലിയ വേല ചെയ്യുവാൻ ഉണ്ട്. ദയരൂപപ്പുടുക്.” ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം വള്ളരെനാൾ അദ്ദേഹം ആരോഗ്യവാനായി കഴിഞ്ഞു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം ഇരുവരും വലിയ സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്ന തുകൊണ്ടാണ് തിരുമേനി ഫിലിപ്പ് അച്ചനെ ഭിലായിക്ക് അയച്ചത്. 1963 ഓഗസ്റ്റ് മുതൽ 1965 മെയ് വരെ രണ്ട് വർഷക്കാലത്തെ പ്രവർത്തനം ഇന്നും അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം ഓർക്കുന്നുണ്ട്. കാരണം പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം തന്നെ.

ഭിലായ് സെന്റ് തോമസ് പള്ളിയുടെ നിർമ്മാണം ഒരു അതിനുതം ആയിരുന്നു. പള്ളിപ്പണി തുടങ്ങിയപ്പോൾ പല പരീക്ഷണങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും ഉണ്ടായി. (1) പള്ളിപ്പണിയുടെ കോൺട്രാക്ടർ പണി ഉപേക്ഷിച്ചു പോയി. (2) സിമർഡ് ഭരംഭരും, എല്ലാവരും പരസ്പരം കുറ്റം വിധിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ദൈവത്തിൽ ആശയിച്ചു. രാത്രിയുടെ യാമത്തിൽ ഒരു ചെറിയ മുറിയിൽ മുട്ടിമേൽനിന്നുകൊണ്ട് കണ്ണുനീരോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. മുന്നാംനാൾ അതിനുത്തെമനു പറയുടെ, പിന്നാംപോയ കോൺട്രാക്ടർക്ക് പരുമലതിരുമേനി സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായിട്ട് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു. “ഉടോ ഉടോ മഴിർ ബനാവോ” എന്നു പറഞ്ഞ ഉറങ്ങാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഈ വിവരം ഫിലിപ്പ് അച്ചനോട് വന്നു പറഞ്ഞു. കോൺട്രാക്ടറിൽ അച്ചൻ തിരുമേനിയുടെ ഫോട്ടോ കാണിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ണ വ്യക്തിതനെ ആയിരുന്നു ഫോട്ടോയിൽ കണ്ടതും. അതിന്റെ പിററ്റ ദിവസം ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്ന് സബ്സിഡി കോഞ്ചായിൽ നിന്ന് 600 ചാക്ക് സിമർഡ് ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ അതിനുതകരമായി പള്ളിപ്പണി പൂർത്തിയായി. അതിന്റെ കുദാശാവേളയിൽ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ തന്റെ ദിർഘവിക്ഷണ തതിൽ കണ്ണ കാരുങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. (1) ഭിലായ് ബാഹ്യക്രൈസ്തവത്തിന്റെ മിഷനി സെന്ററായി വളരണം. (2) സ്കൂളും, കോളേജും ഉണ്ടാകണം. (3) ആശ്രമം, കോൺവെന്റ്, അനാമമന്റിരം എന്നിവ ഉണ്ടാകണം. (4) രോഗികൾക്കുവേണ്ടി ആത്മരാലയം ഉണ്ടാകണം. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ബാഹ്യക്രൈസ്തവത്തിൽ തന്നെ തുടർന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരു പക്ഷ ഇപ്പോഴുള്ളതിന്റെ പതിനടം പ്രസ്താവങ്ങൾ കേരളത്തിനു വെളിയിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. മലകരയുടെ മിഷനി അപ്പോസ്റ്റലോറനായി

രുപാന്തരപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. ഇടവകയുടെ തിരക്കേറിയ ജോലിക്കിടയിൽ നന്ദിനി, റായ്‌പുർ, ഭണ്യാര, ബിലാസ്‌പുർ, കോർബ, ദണ്ഡ, കാരുണി, റായ്‌ഗഡ് തുടങ്ങിയാരാളും സ്ഥലങ്ങളിൽ മൺകുറുകൾ യാതെ ചെയ്ത് ഓർത്തയോക്ക് വിശ്വാസികളെ കണ്ണുപിടിച്ച് വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുക പതിവ് ആയിരുന്നു. അത് ഇപ്പോഴും തുടരുന്നുണ്ട്.

1965-ൽ എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ ആൻഡമാൻസ് സംബർശിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അവിടെ സഭയുടെ വേല ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ബഹു. തോമസ് അച്ചൻ തയ്യാറായപ്പോൾ പുതുപ്പാടി ആശ്രമത്തിന്റെയും ബാലവേന്തിന്റെയും ചുമതല ഏറ്റുടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എം. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ പ്രേരണയാൽ ഭിലായ് ഇടവകയുടെ ചുമതലയിൽ നിന്ന് മാറി ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ പുതുപ്പാടി ആശ്രമത്തിന്റെയും ബാലവേന്തിന്റെയും മാനേജരായി ചുമതലയേറ്റു. 1969-ൽ പി. എം. തോമസ് അച്ചൻ തിരിച്ചെ തുന്നതു വരെയും പുതുപ്പാടിയെ അസ്വാദിയാക്കി മാറ്റിയ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ പുതുപ്പാടിയുടെ പനിനിർപ്പുഷ്പമായി മാറി.

തോമസ് അച്ചൻ തിരികെവന്ന് ചാർജ് എടുത്തതശേഷം ഇരുവരും ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. സൗഖ്യ പോർഡ് ബാലവേന്തിലെ പിതാവ് തോമസ് അച്ചനും മാതാവ് ഫിലിപ്പ് അച്ചനും ആയിരുന്നു. ഒരു ഭവനത്തിന്റെ വിളക്ക് മാതാവാണെന്നു അനിയാവുന്നതു പോലെ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ബാലവേന്തിന്റെ വിളക്ക് ആയിരുന്നു. ബാലവേന്തിലെ നീംകൊല സേവനത്തപ്പറ്റിയും, കൂട്ടികളുടെ അസ്വാവത്തപ്പറ്റിയും അവർക്ക് ചിക്കൻപോക്ക് വരുന്നോൾ ശുശ്രൂഷിച്ച രിതിയും ആശ്രമത്തിലെ അനേവാസികൾക്ക് വേണ്ടി ചെയ്ത ശുശ്രൂഷകളെപ്പറ്റിപ്പറ്റിയും വിവരിച്ചാൽ പല പേജുകൾ എഴുതേണ്ടി വരും.

ആസ്യായുടെ തീരപ്പദ്ധതി 1977-ൽ ബംഗാൾ ഉൾക്കെടലിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായ സംഹാരതാഥിവാദ സൃഷ്ടിച്ച പ്രകൃതിക്കേശാദത്താൽ അര ലക്ഷത്തിൽപ്പരം ആളുകളുടെ ജീവനാദവും കോടികളുടെ നഷ്ടവും ഉണ്ടായി. ഇതിനെത്തു മലക്കരം ഉണ്ടായും. ബാഹ്യക്രോന്തത്തിലെ സഭയുടെ ആദ്യ മിഷനി വേലയുടെ വിത്തുവിതച്ചു, പ്രമുഖരായ തിരുമേനിമാർ, വൈദികർ, വോളന്റിയർമാർ എന്നിവർ പുനർ നിർമ്മിതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. 1977-ൽ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ കെയ്റ്റോയിലുള്ള മൊണാസ്ട്രിയിൽ രണ്ടു വർഷത്തെ പരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി പോകുവാനുള്ള എല്ലാ ക്രമീകരണങ്ങളും പൂർത്തിയായി. വിസായും ലഭിച്ചു. മറ്റ് ഏതു വ്യക്തിയാണകില്ലും സന്നം ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി കെയ്റ്റോയിലെ മൊണാസ്ട്രിയിൽ പരിശീലനത്തിനുവേണ്ടി പോകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ആ പ്രോഗ്രാം കാർസൽ ചെയ്ത് മറ്റൊള്ളവരുടെ സേവനത്തിനുവേണ്ടി സാധ്യം പരിത്യാഗം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആസ്യായുടെ മിഷനിവേലയുടെ പ്രധാന

ചുക്കാൻ ഏറ്റൊടുത്തു. ഇവിടെയാണ് ഫിലിപ്പ് റിംഗ് മഹത്യം കാണേണ്ടത്.

അഭിവിദ്യ ഗൈവഗുഗിന് മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ആസ്യായിലെ കുഷ്ഠനാ ജില്ലയിൽ രണ്ട് ശ്രാമങ്ങൾ - ചിന്ന ഉല്ലിംഗ്പ്പ്, കുഷ്ഠനാവുപേട എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ - പുനർ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചു. ഈ സ്ഥലങ്ങൾക്ക് പിന്നീട് സെൻ്റ് തോമസ് നഗർ എന്നും ക്രിസ്തുരാജപുരം എന്നും പുതിയ പേരുകൾ നൽകി. പുനർ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനത്തിൽ പല പ്രതിസന്ധികൾ ഉണ്ടായിട്ടും അതി നേരയല്ലാം തരണംചെയ്ത് ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ ആസ്യാ റവണേഞ്ചിന്റെ പ്രത്യേക അവാർഡിന് അർഹനായി. ഗവർണ്ണറും കെ. സി. ഏബ്രഹാം മാസ്റ്ററിൽ നിന്നും മുഖ്യമന്ത്രി വിജയഭാസ്കര രാധിയിൽ നിന്നും പ്രത്യേക പ്രശംസാപത്രം ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ സ്വീകരിച്ചു.

ദീർഘകാലായി മനസ്സിൽ സുക്ഷിച്ച പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുനടന്ന കുഷ്ഠം രോഗികളുടെ സമൂഹത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ആസ്യായാണ് ഏറ്റവും പറ്റിയ സ്ഥലമെന്ന് മച്ചിലിപ്പട്ടണത്തെ മിചനി വേലയിൽ നിന്നു ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ മനസ്സിലാക്കി. അതിൻപ്രകാരം തന്റെ ശുരൂവിരുത്ത് മഹനാനുവാദത്തോടെ 1985 മെയ് മാസം ഹൈദ്രാബാദിൽ സെൻ്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് പള്ളിയിൽ എത്രയുകയും കുർബാന മഡുയുള്ളിൽ പ്രസംഗത്തിൽ തന്റെ ആഗമന ഉദ്ദേശ്യം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസംഗം കേടുകൊണ്ടിരുന്ന ചെറിയാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തും എഫ്.സി.എ. യിലെ ഉദ്ദേശഗസ്തമനുമായ മാണിയും യാച്ചാ രത്ത് എത്തിച്ചേരുകയും ജുണിൽ കരാർ ഉറപ്പിച്ച് 100 രൂപാ വസ്തുവിനു അധ്യാനസാധി കൊടുക്കുകയും ജുബലെയിൽ വസ്തുവിന്റെ ആധാരം എഴുതുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടുള്ള യാച്ചാരത്തെ പ്രവർത്തനം തട്ടാൻ മുശയിൽ സർബ്ബം ഉരുക്കുന്നപോലുള്ള അനുഭവമായിരുന്നു ഓരോ ദിവസവും ഫിലിപ്പ് റിംഗ് സഹപ്രവർത്തകർക്കും. അതെല്ലാം പ്രാർത്ഥനാമന്ത്രം കൊണ്ട് തരണം ചെയ്ത് ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ബാലഗ്രാം രൂപംകൊണ്ടു. ‘യാച്ചാരം മലക്കരണഭര്യുടെ മഹത്യമേറിയ സേവനസരണി’ എന്ന കെ. വി. മാമൺ പുസ്തകത്തിൽ ഇതെല്ലാം വിശദമായി പറയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

നാർക്കുന്നാർ കുട്ടികളുടെ എല്ലം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. അതുപോലെ പെൻസിക്കുട്ടികളുടെ അപേക്ഷയും കുടുതൽ വരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെയും ഏറ്റൊടുക്കേണ്ട ചുമതല ഫിലിപ്പ് റിംഗ് ഉണ്ടായിരത്തുടങ്ങി. ആശ്രമം ഗമായ സി. ജേ. ജോഷ്യാച്ചൻ യാച്ചാരം ബാലഗ്രാമിന്റെ മാനേജർ ആയി ചാർജ്ജ് എടുക്കുകയും ഫിലിപ്പ് റിംഗ് പുന്നയിലെ ദേഹുറോധിൽ ഓർത്തയോക്ക് സഭാംഗമായ തോമസ് ജോർജ്ജിന്റെ സംഭാവനയായ

രണ്ടേക്കർ സഹലത്ത് അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം സെൻ്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാം എന്ന പേരിൽ പെൺകുട്ടികളുടെ സ്ഥാപനം ആരംഭിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. കേൾക്കുവാനും പഠയ്വാനും വളരെ മുള്ളിപ്പും. ഈതിനുവേണ്ടി ഫിലിപ്പ് റിംഗ് അനുഭവിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ ചില്ലറയല്ല. പെൺകുട്ടികളുടെ പ്രസ്ഥാനം ആണ്; തീയാൻ സംഗതി. സുക്ഷിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്തില്ലായെങ്കിൽ കൈ പൊള്ളും, തീപിടിത്തം ഉണ്ടാകും. ഈ കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ റിംഗ് പെൺകുട്ടികളെ പൂരത്ത് ആയയ്ക്കാതെ സന്ന മായി സകുൾ സ്ഥാപിച്ച് അവിടെത്തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. തനിമിത്തം ഈന്ന് നല്ല നിലവാരവുള്ള ഒരു ഹൈസ്കൂൾ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നു. പുതുപ്പാടി സെൻ്റ് പോർസ് കോൺവെൻസിലെ സിനോസ്കുൾ അതിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് അഭിമാനക്കാം. എന്നാൽ ഫിലിപ്പ് റിംഗ് രാജീവും കഷ്ടപ്പാടിനെപ്പറ്റി സഭയോ മറ്റുള്ളവരോ വേണ്ടവിധം ചിന്തിക്കുന്നില്ല. പുനാ-ഹൈദ്രാബാദ് ട്രെയിൻ യാത്ര എപ്പോഴും രാത്രിയിൽ. ഉറക്കം വളരെ കുറവ്. ഭക്ഷണവും അതു പോലെ. എന്നാലും രണ്ടിടത്തെയും കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു കുറവും ഇല്ലാതെ നോക്കിനടത്തി. അതിൽ റിംഗ് രാജീവ് മികവുറ്റതു തന്നെ.

ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം ഭാരതമാട്ടാകെ സുവിശേഷത്തിന്റെ വിത്ത് വിതയ്ക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ മദ്യ പ്രദേശിൽ നിരഞ്ഞ ഭ്രാസനത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബാലഭവനം പണിയണമെന്നുള്ള ചിന്ത തിരുമേനിയെ ഭരിച്ചു. ഈതിനുവേണ്ടി ഫിലിപ്പ് റിംഗ് ഭാരതത്തിന്റെ മധ്യഭാഗമായ ഇറ്റാർസിയിൽ സഹലം കാണുകയും ഒന്നതര ഏകൾ സഹലം പ. ബാവായുടെ പേരിൽ ആധാരം എഴുതുകയും ചെയ്തു. ബാലഭവനത്തിന്റെ പണി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആരെ ഏല്പിക്കുമെന്ന് ഫിലിപ്പ് റിംഗ് ചിന്തിച്ചു. ധാച്ചാരം ബാലഗ്രാമിലെ മാനേജരായ സി. ജെ. ജോഷ്യാ അച്ചുനെ ഇറ്റാർസി സെൻ്റ് പോർസ് ബാലഗ്രാമിന്റെ മാനേജരായി മാറുകയും ഭ്രാദർ തോമസ്കുട്ടി വെവഡിക നായി ധാച്ചാരത്ത് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ധാച്ചാരം ബാലഗ്രാമിരാജീ മാനേജരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ജോഷ്യാച്ചുൻ ഇറ്റാർസി തിൽ ചാർജ്ജ് എടുത്തതിനുശേഷം മണ്ണിൽ കർനാഭ്യാസം ചെയ്ത് ബാലഗ്രാമിനെ മലർവാടിയാക്കി തീർത്തു. എന്നാൽ ഫിലിപ്പ് റിംഗ് രാജീവ് ഉത്തരവാദിത്വം നാൾക്കുന്നാൾ കുടുകയും ചെയ്തു. മദ്യപ്രദേശിലും സഭയ്ക്ക് ഒരു പ്രസ്ഥാനം ഉള്ളതിനാൽ സഭാമകൾക്ക് അഭിമാനിക്കാം.

രീസ്റ്റായിൽ ആധംഭികൻ മിഷൻറിയായ ശ്രഹാം റൈറ്റിന്റെനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊന്നാമനകളായ ഫിലിപ്പ്, തീമോതി എന്നീ കുഞ്ഞുങ്ങളും ജീപ്പിലിട്ട് ചുടുകരിച്ചതിന്റെ മലമായുണ്ടായതെന്നു വിശദിക്കപ്പെടുന്ന ദൈവക്കോപമോ പ്രകൃതിക്കോപമോ എന്തുകൊണ്ടോ അവിടെ

പ്രകൃതിക്കേഷാഭം ഉണ്ടായി. മരണവും ഭവന നശികരണവും വൻതോ തിൽ സംഭവിച്ചു. സദ ഉണർന്നു രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി മതി യാസിനു ചീട്ട് വിണ്ടതുപോലെ വിണ്ണാം മിലിപ്പ് റിംഗ് ചീട്ട് വിണ്ണു. ഓർത്തയോക്സ് സഭയുടെ വകയായി ഒരു ശ്രാമം പുനരുജ്വാരണം ചെയ്ത് ഗവൺമെന്റിനു കൈമാറി. അതിന്റെ പ്രശംസാപ്രത്യേം ബഹുമാന പ്ലൂട് ഓരോ മുഖ്യമന്ത്രി നബിൽ പട്ടായിക് വന്നു റിംഗ് നൽകി.

ഇതിനുശേഷമാണ് ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പട്ടിഞ്ഞാടായ കല ഫളഭിരയ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നുള്ള ചിന്തയോടെ യുണിസെപ്പിന്റെ പ്രവർത്തന നൽകിനുവേണ്ടി കലഹാണ്ടിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന സഭാംഗമായ സാന്തത് പാസാടി എന്ന് തോമസ് പാളളി ഇടവകാംഗം പി. എച്ച്. കുരുൻ ഐഎ.എ.എസിന്റെ താല്പര്യത്താൽ ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമെന്തി പ്രോജക്ട് ഏറ്റെടുത്തു. വന്നു റിംഗ് അതിന്റെ ഡയറ്റ് കുടർ ആയി സേവനം അനുഷ്ടിച്ചു വരുന്നു.

ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന രാജീവ്‌ഗാന്ധി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിസഭയിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. ഓരോയായിലെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ഒരു കോടി രൂപ അനുഷ്ഠിച്ചാൽ അത് ജനങ്ങളിൽ എത്തു സോഫ്റ്റ്‌വെറ്റും ഒരു ലക്ഷ്യമായി മാറും എന്ന്. അതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ അവിടെ പോയി കാണുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാകും. ജീവിതത്തിന്റെ കഷ്ടത കൊണ്ടോ എന്നോ പിണ്ഡി പെണ്ണകുണ്ടുങ്ങാഞ്ഞെങ്കിൽ നിർദ്ദാഷിംപ്പും കൊല്ലിയും നന്തു മനസ്സിലാക്കിയ ബഹു. തോമസ്‌കുട്ടി അച്ചൻ അത് ഓർത്തയോക്സ് സഭയെ അനിയോക്കുകയും അതിന്പ്രകാരം ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമെന്തിയുടെ ആഗ്രഹത്താലും വന്നു മിലിപ്പ് റിംഗ് നൽകി താല്പര്യതാലും തോമസ്‌കുട്ടി അച്ചൻറെ നേതൃത്വത്തിലും അവിടെ പെണ്ണകുട്ടി കൾക്കു വേണ്ടി ഒരു ബാലികാഭവനം ആരംഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

മുൻ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുവള്ളോ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ സഹാനുഭൂതി ഉള്ളവാകുന്നതും എന്നാൽ സദ പ്രവർത്തനത്തിനാൽ ദയവുപ്പെടാത്തതുമായ മേഖലകളിൽ റിംഗ് മനസ്സ് വെന്നതു കൊള്ളും. സാഹസിക കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് പ്രവർത്തനത്തിനാൽ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനമാണ് കർണ്ണാ കടയിലെ ശുണികൾ എന്ന സഹായത്ത് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള എയ്ഡ്യസ് രോഗികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ദയാ ദേശം. റിംഗ് മനസ്സിന്റെ വലിയ ആഗ്രഹം ആയിരുന്നു ഈ. ഇത് ധാരാരതത്ത് ആരംഭിക്കാൻ ശമിച്ചപ്പോൾ താനുശ്രപ്പിച്ചെടുത്തുവർ അതിനെ എതിർത്തു. ധാരാരതതു വേണ്ടാ, മറ്റൊരിടത്തെങ്കിലും സ്ഥാപനം തുടങ്ങാമെന്ന്. ദൈവത്തിന്റെ നടന്ത ശുണിഗലിലെ ഭക്തരാഹലിയെന്ന ശ്രാമത്തിൽ ആയിരുന്നു. താൻ അവിടെ സന്ദർശിച്ചതിനുശേഷം ഇത് ധാരാരതതു ആരംഭിക്കാനെത്തതിന്റെ കുറ്റവോധം എന്നെ നല്ലവസ്തു ഭരിക്കുന്നു.

ദയാ ഭവനപ്പെട്ടി എൻ്റെ സീനിയർ സുഹൃത്ത് കെ. വി. മാമ്മൻ എഴു തിയിട്ടുള്ള “ദയാ ഭവൻ: ദുഃഖത്വരുടെ ദൈവിക സംസ്കാരാലയം” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പാഠത്തിട്ടുള്ളതിൽ കുടുതലാനും പറയാനില്ല. ആ സ്ഥാപനം റിസാച്ചേൻ മാത്രം താല്പര്യത്താൽ തുടങ്ങിയതെങ്കിലും അതിന്റെ മാനേജരായി സേവനം ചെയ്യുന്ന തോട്ടൽക്കാട് മാർ അപ്രേം പള്ളി ഇടവകാംഗവും, കോളജ് പഠനകാലത്ത് ഒപ്പതാത്തിയോസ് തിരു മേന്തിയാൽ ആകൃഷ്ടനായി അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ച ജിനേഷ് അച്ചുനെ നമ്മൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ആരും ദേക്കുന്നതും വെറുപ്പോടെ കാണുന്നതുമായ എയ്യൻ രോഗിക്കുള്ള നല്ല ശമരിയാക്കാരെന്നപ്പോലെ ജിനേഷ് അച്ചൻ ശുശ്രാഷිക്കുന്നത് കാണുന്നേബാൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാവമാർ സന്തോഷിക്കുന്നത് ആത്മീയകല്ലുകൊണ്ട് കാണാം. ഇതുപോലെ മഹ തകരമായ വേല ഓർത്തയോക്സ് സഭയ്ക്ക് വേറിയുണ്ടായെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിന്റെ ചെളിക്കുണ്ടിൽ തെന്നി വീണ്ടുപോയവരെ കൈപിടിച്ച് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ദയാദേവനം എന്തുകൊണ്ടും സഭയ്ക്ക് ഒരു പൊൻകിരിം ആണ്. അതിന്റെ മഹത്വം അറിയണമെങ്കിൽ അവിം സന്ദർശിക്കണം. ഇപ്രകാരം മഹത്വകരമായ മിഷനറിവേല ദൈവകൂപ യിൽ ദേയരുത്തോടെ ഏറ്റുടന്ത് നടത്തുന്ന എല്ലാവരാലും ആദരണി യന്നായ വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചേൻ തുപ്പാദത്തിൽ സംസ്കാരത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ആയിരമായിരും രോസാപുംശ്പങ്ങൾ താൻ പ്രാർ ത്മനയോടെ സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യനോ ദൈവദുതനോ?

ഈ ചോദ്യത്തിന് വളരെയെരെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. കാരണം ഈന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ഒരു ധസനോളം കാരുണ്യത്തിന്റെ നീരുറവയാ കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് രൂപംകൊടുക്കുകയും അത് സുക്ഷ്മതയോടെ നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുകയും അതിന്റെ നേരിട്ടുള്ള അനേഷണത്തി നായി രാപകൽ തീവണിയുടെ രണ്ടാം കൂസ്തിൽ യാത്രചെയ്ത് ഈ 78-ാം വയസ്സിൽ ഭാരതപര്യടനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചുന സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ശന്തത്തിൽ കുടാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ ശക്തി ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചിൽ കൂടി പ്രസരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു മാത്രമാണ് ഈപ്രകാരം കാരുണ്യത്തിന്റെ വേല ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നത്. റിസാച്ചൻ ആല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി - 70 വയസ്സിന് മുകളിലുള്ള ഒരു ആർഡ് - കേരളത്തിൽ നിന്ന് ആസ്യായിൽ വന്ന യാച്ചാരം ബാലഗ്രാം സന്ദർശിച്ചുശേഷം അനുംതനെ പുനയിലുള്ളതു ദേഹവും രോഗിയിലെ ബാലികാഗ്രാമിലെത്തി അവിടെനിന്ന് മദ്യപ്രേരണരിൽ പോയി

ഹൗഡസിയിലുള്ള ബാലഗ്രാം കണ്ണ് അവിടെനിന്ന് ഒരീസ്സായിലുള്ള കല ഫോറ്റീൽ പോയി കലപാണി യവലപ്പുമെന്ത് പ്രോജക്ടും കണ്ണ് അവി ടുന്ന് കർണ്ണാടകയിലെ ഗൃണികലിൽ ഉള്ള എൽഡർ റോഗികളുടെ ദയാ വെന്നും കണ്ണ് തിരിച്ച് കേരളത്തിൽ ആരോഗ്യത്തോടെ എത്തിയാൽ മഹാ തഭുതം. ഈ പര്യടനപ്രക്രിയ മാസംതോറും നടത്തുന്ന വ്യക്തിയാണ് 78 വയസ്സുകാരനായ വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത് റിസാച്ചൻ ദൈവദ്വാതനാണോയെന്ന്. അല്ലായെന്ന് ആർക്കും പറയാനുള്ള ദയവും കാണുകയില്ല. അമവാ പറയുന്നുയെ കിൽ റിസാച്ചൻ്റെ ഒരു മാസത്തെ ഷൈഡ്യൂൾ പ്രോഗ്രാം ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തിയതിനുശേഷം പറയുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം.

ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻിൽ നിന്ന് കണ്ണുപഠിക്കേണ്ട ഗൃണപാഠങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ട്. 1985 മുതൽ ഒരു തോഴെന്നപ്പോലെ ഇന്നയോളം കൂടും സഖവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ എന്നിക്ക് അത് പറയാൻ സാധിക്കും. 1. ദൃശ്യവിശ്വാസം, 2. ദൃശ്യപ്രതിജ്ഞ, 3. ദൃശ്യനിശ്ചയം, 4. വിശ്വസ്തത, 5. ആത്മാർത്ഥത, 6. നിസ്വാർത്ഥസേവനം, 7. സമർപ്പണമോധ്യം, 8. നിഷ്ഠ യോടുകൂടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാജീവിതം, 9. ആരോടുമുള്ള സ്നേഹസ്മീ പനം, 10. വിനയം, 11. പണ്ടേതാടുള്ള സത്യസന്ധയ, 12. ദർശനരാടുള്ള കരുണ, 13. സുവിശേഷതോടുള്ള അഭിവാശ്ചര, 14. ആരോടും വിരോധമില്ലായ്മ, 15. സഹനശക്തി. ഇങ്ങനെ ധാരാളം ഗൃണവിശേഷങ്ങളുടെ അധിപൻ ആണ് വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ. മുകളിൽ പറഞ്ഞ 15 ഗൃണ വിശേഷങ്ങളുംപോലീ 15 പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതാനുള്ള സംഭവചരിത്രങ്ങൾ എന്നിക്കേറിയാം. അതിനെപ്പറ്റി ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ ഞാനും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ആയതിനാൽ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

സഭയുടെ ഇന്നുള്ള ചില പിതാക്കന്മാർ റിയൽ എണ്ണറിയ്ക്കുന്ന ബില്ലുകൾ കമ്പനിയുടെയും പുറകെ പോകുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സുവിശേഷവേലയുടെ പുറകെ പോകാൻ ആരും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് സെസന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ വളരെ ശുഷ്കകാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒരുത്തൻ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്ന് ഏലിയാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്ന് സഭയിൽ വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ അല്ലാതെ വേരെ ആരുണ്ട്? സഭയ്ക്ക് വേണ്ടി നാസിർവ്വത്തെമുട്ടുത്ത് മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിപ്പെടുന്ന പിതാക്ക മാർക്ക് സഭാമകൾ സംഭാവനയായി കൊടുക്കുന്ന തുകയ്ക്ക് ആരോടും കണക്ക് ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലോ. എന്നാൽ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ ആരെ കിലും സംഭാവന കൊടുത്താൽ അതിന് ഉടൻ രസീര് എഴുതി കൊടുക്കും. അമവാ രസീര് വേണ്ടായെന്ന് നിർബന്ധം പറഞ്ഞാൽ ആ തുക നിർധനരായ മാതാപിതാക്കളുടെ കുട്ടികളെ പരിപ്പിക്കാൻ

ഉപയോഗിക്കും. അങ്ങനെ റംബാച്ചൻ പറിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടികളിൽ പലരും എണ്ണിനിയറിംഗ്, നേശസിംഗ് എന്നീ പ്രൊഫഷനുകളിൽ നല്ല നിലയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് മിലിപ്പ് റംബാച്ചൻ വലിയ മഹതാം ഓരോരുത്തരും കാണേണ്ടത്. പണ്ണതോടുള്ള സത്യസന്ധയ ആത്ര മാത്രം വലുതാണ് റംബാച്ചൻ. ഒരു രൂപാ പോലും നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളയു കയില്ല.

ഭൂമി സ്വയം അച്ചുതണ്ടിൽ കരഞ്ഞുന്നതുപോലെ മിലിപ്പ് റംബാച്ചൻ എറുടുത്ത് നടത്തുന്ന എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെമേലും എപ്പോഴും മനസ്സ് കണ്ണികക്കാണിക്കും. കുടാതെ സമൂഹത്തിൽ ജനങ്ങളെ അലട്ടുന്ന വ്യാധികൾക്കുവേണ്ടി, പ്രകൃതി ദുരന്തത്തിൽ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്ന ജനതയ്ക്കോ വേണ്ടി, അതിന്റെ വരുവാരായ്മ പോരായ്മക്കൈ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതെ അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാൻ റംബാച്ചൻ മനസ്സ് വെന്നപൽ കൊള്ളും.

ആരിലും കാണപ്പെടാത്ത സഭാവ വിശ്വാസങ്ങൾ

1. വിരോധം ഇല്ലായ്മഃ— ആരെകിലും റംബാച്ചനോട് എത്തെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠയിക്കുകയോ കുറുങ്ങാൻകൊണ്ട് വണ്ണപ്പെടുത്തുകയോ സഹിക്കാൻപറ്റാത്ത രീതിയിൽ അപരാധങ്ങൾ പറയുകയോ ചെയ്താൽപോലും അവരോട് റംബാച്ചൻ എത്തിർത്തു പറയുകയോ വിരോധം കാണിക്കുകയോ ശപിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. എന്നാൽ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക മാത്രം ചെയ്യും. അതിനുള്ള ഒരു ഉദാഹരണം. മിലിപ്പ് റംബാച്ചൻ കുറുങ്ങാളെ മുൻനിരുത്തി ബാലഗ്രാമിനെതിരായി ഒരു സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി മെമ്പർ മെമോറാണ്ഡം തയ്യാറാക്കി സൃഷ്ടി ആസിന് നൽകാൻ കോട്ടയത്തു പോയി. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ റംബാച്ചൻ അദ്ദേഹം തിരികെ വന്നപ്പോൾ ആ വീടിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

മറ്റാരു സംഭവം റംബാച്ചൻ ഉറ്റ സംസ്കാരത്തിന് ബാലഗ്രാമിന്റെ ചില ആലൃന്തര കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ട വന്നു റംബാച്ചനോടുള്ള ചില തെറ്റിലും രണ്ടുകൾ മുലം കട്ടുത്ത ശത്രുതയിലായി. അദ്ദേഹം റംബാച്ചനേം “ഈനി മേലിൽ റംബാച്ചൻ എൻ്റെ വേന്നതിൽ വരരുത്” എന്ന്. ഈ കത്തുവായിച്ചതിനുശേഷം പിന്നീട് സിറ്റിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ആദ്യം റംബാച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീടിലാണ് പോയത്. എന്നിട്ട് പാണ്ടു, “ഇവിടെ നിന്ന് കേഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടു നാൻ പോകുന്നുള്ളു” എന്ന്. ഈ കേട്ട സംസ്കാരത്തിന് അത്ഭുതപരവശമന്നായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുതയെല്ലാം മണം ഉള്ളകിയതുപോലെ ആയി. ഈ രണ്ട് സംഭവത്തിലും ഈ ലേഖ കൻ കൂടുതലായിരുന്നു. വന്നു റംബാച്ചൻ എത്രമാത്രം ശ്രേഷ്ഠന്നും ആണെന്ന് ഇതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

2. വന്നു റിസാച്ചർ പരിചയപ്പെടുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയിലുമുള്ള കഴിവു കൗൺസിൽക്കും. ആ കഴിവുകൾ ആ വ്യക്തിയെക്കാണ്ട് ധമാസ മധ്യ ധമാസമാനങ്ങളിൽ റിസാച്ചർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തും. അതിന്റെതാഴെയാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നിക്ക് അറിയാം.

3. ഒരു വൈദികൻ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയോ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയോ ഉത്തരവാദിത്വം എറ്റവുംതാൽ 5 നേരമുള്ള ധാമപ്രാർത്ഥനകൾ, ഭരണപരമായും, കണക്ക് സംബന്ധമായിട്ടും സന്ദർശനപരമായിട്ടും എല്ലാം ഒരു പോലെ ഭംഗിയായി ചെയ്തുതീർക്കുന്നവർ വളരെ അപൂർവ്വമാണ്. ഈവ തിൽ ആള്ളിയം മുന്നോട്ട് പോയാൽ ഭരണം തെറ്റും. ഈവ രണ്ടും ഒരു പോലെ മുന്നോട്ട് പോയാൽ കണക്ക് തെറ്റും. ഈവ മുന്നും മുന്നോട്ടു പോയാൽ സന്ദർശനങ്ങൾ തെറ്റും. ഈവയെല്ലാം ഒരുപോലെ ഭംഗിയായി നിറവേറ്റി 5 സംസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഒരുപോലെ മുന്നോട്ടു നടത്തിക്കൊണ്ട് പോകുകയെന്നത് വന്നു ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും സാധ്യമാകുമോയെന്ന് ആലോച്ചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. റിസാച്ചർ ഈ വലിയ കഴിവും കൂപയും ഓരോരുത്തരും അംഗീകരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

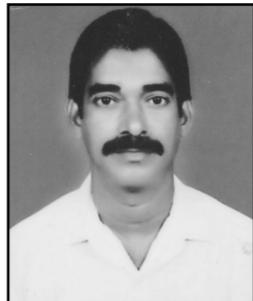
4. റിസാച്ചർ കൈയിൽ കിട്ടുന്ന പണം സന്നം താല്പര്യങ്ങൾക്കോ കാര്യങ്ങൾക്കോ, സഹോദരങ്ങൾക്കോ ഒരു രൂപാ പോലും ചിലവ് ചെയ്യാതെ എല്ലാം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കുകയും അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ കണക്കുകൾ എഴുതി അതു റിപ്പോർട്ട് ബുക്കുകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് റിസാച്ചർ വളരെ നിർബന്ധമാണ്. മാർത്തോമാ സഭയിലെ അഭിവന്നു എറ്റവേറെന്നേന്ന് തിരുമേനി യാച്ചാരം ബാലഗ്രാം സന്ദർശിച്ചിട്ട് ഇപ്പോരം പറഞ്ഞു. “ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനല്ലാലെ ഓർത്തയോക്ക് സഭയിൽ 10 പേര് ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ സുവിശേഷ വേലയിൽ ഭാരതമാടകാകെ എറ്റവും വലിയ സഭയായി ഓർത്തയോക്ക് സഭ അറിയപ്പെടുമായിരുന്നു.” അപ്പോൾ ഈ ലേവകനും ഒപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു.

റിസാച്ചർ പുണ്യപിതാക്കമൊരുടെ കാവല്യം കോട്ടയും

സഭയുടെ മിഷൻവേലു പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലായി വ്യാപിച്ചു കിടക്കുകയാണല്ലോ. അതിനാൽ വേലയും ധാത്രയും വർദ്ധിച്ചു. പുതുപ്പാടി, യാച്ചാരം, പുനേ, ഇറ്റാർസി, കലഹണി, ഗൃണിഗതി എന്നീ സമലങ്ങളിൽ പോയി നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയും കാര്യാർദ്ദികൾ ഭംഗിയായി നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിന് എപ്പോഴും ടെക്നിക്കാർത്ത് അനിവാര്യമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരിക്കൽ പുനേ ബാലികാഗ്രാം സന്ദർശിച്ചുശേഷം ഒററംഗ ബാദിൽ പോയി വി. കുമാർബാനയും കഴിഞ്ഞ് അവിടെന്ന് യാച്ചാരത്തു

വരുന്നതിനുവേണ്ടി ഒററംഗമബാട് കാച്ചിഗുഡ മൻമാർക്ക് എക്സ്പ്രസ്സ് ട്രെയി നിൽ വന്ന റിസാച്ചൻ കയറി. പുറകിൽനിന്ന് രണ്ടാമത്തെ കോച്ചിൽ സഖ്യ തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന റിസാച്ചൻ രാത്രിയാമത്തിൽ ചെറുതായി ഞന്നു മയങ്ങാം. രാത്രി 2 മണി കഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരും നല്ല ഉറക്കമെണ്ട്. അതാ ഒരു ദിവ്യ ദർശനം പോലെ ബൈലോലിയോം ശീവരുഗ്ഗീൻ ദിതീയൻ ബാവാ സുസ്മേരവദനനായി റിസാച്ചനോട് പരിയുകയാണ്, ‘ഭയപ്പെടേണ്ടാ ഒരു ചെറിയ ദുരന്തം സംഭവിക്കും, പ്രാർത്ഥമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക’ യെന്ന്. തിരു മേനി ദർശനത്തിൽ നിന്ന് അപ്രത്യുക്ഷനായി. ഇതു കണ്ണ ഉടനെ റിസാ ചുൻ്ന് എഴുന്നേറ്റ് ആകുലച്ചിത്തനായി. എന്നോ അപകടം സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നുള്ള യെത്താൽ, കണ്ണ ദർശനം പോലെ പ്രാർത്ഥമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നായാലും റിസാച്ചൻ പിന്നീട് ഉറക്കം വനിബ്ലി. ഏതാനും നാഴികകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൻമാർക്ക് എക്സ്പ്രസിന്റെ പുറ കിൽ ഗുഡ്സ് ട്രെയിൻ ഇടപ്പെട്ട് കാരുമായ അപകടം ഉണ്ടായി. ഏറ്റവും പുറകിലുള്ള കോച്ചിലെ ഏതാനും പേര് മരിച്ചു. കുടുതൽ പേരുകൾ ഗുരു തരമായ പരുക്കുകൾ പറ്റുകയും ചെയ്തു. അതിനു മുമ്പിലുള്ള കോച്ചിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന റിസാച്ചനോടൊപ്പം സഖ്യരിച്ചിരുന്ന പലർക്കും കാരുമായ കഷ്ടമുണ്ടായി. എന്നാൽ വന്ന റിസാച്ചൻ യാതൊരു പോലും ഏൽക്കാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇതുപോലെ മനോഭേദനയിൽ കഴിയുന്നോഴോ, ശാരീരികവേദനയിലോ എന്നെങ്കിലും പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടുന്നോഴോ വന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ ശീവരുഗ്ഗീൻ ദിതീയൻ ബാവായുടെയോ, മാത്യുസ് പ്രമുഖ ബാവായുടെയോ ഇതുപോലെയുള്ള ദർശനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട് എന്ന് റിസാച്ചൻ ഇവ ലേവകനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ ജീവിതവും ജീവിത ദർശനങ്ങളും ഒരുപോലെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു മഹാമുനിശ്രേഷ്ഠനെ വേറെയൊരിടത്തും താൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

എന്റെ മാർഗ്ഗദീപത്തിന് പ്രണാമം

ഹാ. സന്തോഷ് തോമസ്

(മാനേജർ, കുന്നൻകുരിൾ പള്ളി, കൊച്ചി)

എൻ്റെ യാവനാരംഭത്തിൽ എന്റെയെന്നല്ലോ ഒരു ക്രിക്കറ്റ് ടീമായി അഭ്യർത്ഥിച്ചു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന അപ്പെടുത്തുകൾ മുതൽ മലക്കര സഭയിൽ അങ്ങാളുമിങ്ങാളുമുള്ള വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ നിരന്തര മായി ആവേശഭരിതവും പ്രത്യാശാനിർഭരവും ആയ സത്യവിശ്വാസ തീപ്പൂരികൾ പകർന്നു നൽകിപ്പോന്ന അഡി. ശീവർഗ്ഗിന് മാർ ഓർത്താ തിരുമേനിയുടെത്. അഭിവൃദ്ധ തിരുമേനിയിൽ നിന്നു വ്യക്തി പരമായി എനിക്കു ലഭിച്ച നിർദ്ദേശം കർത്താവിനുവേണ്ടിയും പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നായിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ നിർദ്ദേശം വളരെയെറെ ആവേശകരമായി എൻ്റെ ഉള്ളിൻ്റെ ഉള്ളിൽ ശക്ത മായ നിമിഷംതന്നെ, എനിക്ക് ഒരാൾ നേരത്തെ സമ്മാനിച്ച് വാച്ചും മോതി രവും ഉള്ള തുകരെങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ച് സുവിശേഷവേലയ്ക്ക് ഞാൻ തനിയെ പൊയ്ക്കാള്ളാമെന്ന് അഭിവൃദ്ധ തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. 1993-ലെ ഒരു ദിവസം ആയിരുന്നു ഈ സംഭവം. അഡി. തിരുമേനിയുടെ സുചിന്തിതമായ പ്രതികരണം വേറൊരു രീതിയിലായിരുന്നു. തിരുമേനി കല്പപിച്ചതിങ്ങനെന്നയാണ്. “തങ്കാലം തനിയെ ഇരങ്ങേണ്ടാണെന്നും സഭയിലെ മിഷനി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മുൻനിര പ്രവർത്തകനായ കെ. എ. ഫിലിപ്പ് അച്ചുനോടാപ്പും കുറെനാൾ നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ നേതീൽ മനസ്സിലാക്കിയിട്ട് മതിയെന്നായിരുന്നു.” ഫൈദരബാദിനടുത്തുള്ള ധാച്ചാരത്തെ സെസ്റ്റ് ശ്രീഗോറിയോസ് ബാലഗ്രാമിലേക്ക് പൊയ്ക്കാള്ളാനായിരുന്നു കൽപ്പന. അങ്ങനെ ധാച്ചാരത്ത് എത്തിയ 1993 ഫെബ്രുവരിയിലെ ഒരു നാൾ മുതലാണ് എൻ്റെ ശിഷ്ടായുള്ളിലെ മാർഗ്ഗദീപമായി വന്ന റിപ്പ ചുനെ സ്വീകരിക്കുവാനായത്.

പ്രകൃതി നിയമമനുസരിച്ച് ആദ്യാ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ തന്നെ ഒരു ഉള്ളശരദ്ദുമിയാണ് ധാച്ചാരമെങ്കിലും അവിടുത്തെ ബാലഗ്രാം ദൈവ സ്ഥാനപ്പത്തിന്റെ വറ്റാത്ത ഒരു ഉറവധായി തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന തിരി ചുറിപ്പ് എന്നെ ഏറ്റെ സാധ്യിനിച്ചുവെന്ന് പറയുന്നോൾ വളരെയെറെ സത്യ പ്രതിയാണുള്ളത്. ബാലഗ്രാമിന്റെ ധാരകടറും, എല്ലാമെല്ലാമായ കെ. എ. ഫിലിപ്പ് അച്ചൻ മറുള്ളേവർക്ക് വിസ്മയവും അതുതവുമുള്ളക്കും വിധമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവും, നിൽപ്പും, പോക്കുമെല്ലാം. വാഹനസ്തുക്കരും വളരെ പരിമിതമായിരുന്ന ആ നാളുകളിൽ ട്രാക്കം ലായാലും, മല്ല് നിരിച്ച വലിയ ലോറികളിലായാലും ബഹു. അച്ചന്ന്

അതൊരു പ്രശ്നമേയല്ലായിരുന്നു. ബാലഗ്രാമിലെ കുട്ടികളോടും മറ്റ് പ്രവർത്തകരോടും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കരുതലും, സന്ന്യാസി വൈദികൾ എങ്ങനെ ഒരു മിഷനറി ആയിരിക്കണമെന്നും ഒരു മിഷനറി എങ്ങനെ ഒരു സന്യാസി വൈദികൾ ആയിരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെയൊക്കെ വ്യക്തമായി ഭോജ്യപ്പെടുത്തി. ഇന്ത്യയിലെ കുറുഗാമങ്ങളിൽ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപുനാവുന്നോടും, മിഷൻ പ്രവർത്തനഫലങ്ക് ശേഖരണവുമായി അമേരിക്കയിലോ യു.എ.എ. മുതലായ ഗർഹം പ്രദേശങ്ങളിലോ ആയിരിക്കുന്നോടും, വന്യ റിംഗാച്ചർ മനസ്സിലും ചിന്തയും ഭാരിച്ച ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്നവരോടും ഇല്ലായ്മ മുലം വേദനിക്കുന്നവരോടു മൊപ്പമായിരുന്നു.

പലതവന്ന മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ദീർഘദൂര ദേശിന് യാത്രകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. റിസർവേഷൻ വേണ്ടി സമയം ചിലവിടാനില്ലാതെ വരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ റിസർവേഷൻ ഇല്ലാതെ വളരെ ദുസ്സഹനിയ മായ സാഹചര്യങ്ങളിലും പരാതിയും പരിഭവവും കുടാതെ സന്നോഷപുർബ്ബം യാത്ര ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന് താൻ ദുക്കസാക്ഷിയാണ്. റിംഗാമാരുടെ ശിരോവസ്ത്രമായ മസനപ്സായും കാവി നിറത്തിലുള്ള ഫോഹയും ധരിച്ച് യാത്ര ചെയ്യുന്ന ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചനിൽ ഒരു മെത്രാൻ ചെതന്യം രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലുമുണ്ട്. യാത്രകളിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ ഏകക്കെന്തും സഭാസ്ഥനേഹികളായ ഒരു പറ്റം വിശാസികൾ സ്നേഹത്തോടെയും തികഞ്ഞതോടെയും പരിചരിച്ചിരുന്നു. ഇന്നും അപകാരം തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റാർക്കും ലഭിക്കാനിടയില്ലാത്ത പരിഗണന റിംഗാച്ചന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും റിംഗാച്ചന് എല്ലാവരോടുള്ള പിതൃസഹജമായ സ്നേഹവും നിർവ്വാജമായ ഇടപെടലുംകൊണ്ട് മാത്രമാണ്.

വന്യ റിംഗാച്ചർ നിരന്തരമായ യാത്രയ്ക്കിടയിലും, തിരക്കുകൾക്കിടയിലും തന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതം, നോന്ത്, ഉപവാസം, ധ്യാനം എന്നിവയോടു ഒരുത്തരത്തിലും വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്ക് തയ്യാറായിരുന്നില്ല. വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നുമായി ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ സംഭാവനയായി സ്വീകരിക്കുന്നോടും ഉടനടി അതാർത്ഥി സ്ഥാപനത്തിന്റെ രസീത് എഴുതി കൊടുക്കുകയും വ്യക്തിപരമായി ലഭിക്കുന്ന പണംപോലും കൂട്ടുമായി മുഴുവനുമായി ആശ്രമത്തിന്റെ ചുമതലയുള്ള അച്ചുരാറര എൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനും താൻ ദുക്കസാക്ഷിയാണ്. യാത്രയുടെ സൗകര്യം കണക്കിലെടുത്ത് ഓരോ സ്ഥാപനത്തിലും ഓരോ ജോഡി ദ്രാസ്തു സുക്ഷിക്കുന്ന രീതി അവലംബിച്ച് വരുന്നു. ഒന്നുമില്ലാത്തിടത്ത് കാലു കുത്തുന്നോൾ അവിടെ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിപ്പാൻ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ

വിനിയോഗിച്ച് വരുന്നു. ഏതൊരു പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പ്രാരംഭിക്കാൻ പരിമിതമായ സഹകര്യങ്ങളിൽ ദൈവാശ്രയത്തോടെ എടുത്തു ചാടുവാൻ റംബാച്ചൻ ഒരു പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യമുണ്ട്. വെള്ളിവും വെള്ളിപ്പവും ഇല്ലാത്ത സാഹചര്യങ്ങളിലും എല്ലാമെല്ലാമാകുന്ന ക്രിസ്തവിന്റെ കരുണയിലും നടത്തിപ്പിലും ആശ്രയിച്ച് തുടക്കം കുറിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ഇന്നും ദൈവം അപകാരം നടത്തുന്നു.

റംബാച്ചൻ ലഭിതമായ രീതിയിലുള്ള മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആഴമായ ഉർക്കാഴ്ച നൽകുന്നവയാണ്. ഒരു കാര്യത്തിനായി ബോധ്യത്തോടെ ഇരഞ്ഞിത്തിരിച്ചാൽ അക്കാദ്യം സാധിച്ചേടുതേ പിൻമാറാറുള്ളു. അതിനുവേണ്ടിയർപ്പിക്കുന്ന സമർപ്പണവും നിശ്ചയദാർശയും ആത്മാർത്ഥതയും ഏറെ പ്രശ്നംസനീയമാണ്. ദൈവഭാന്മായ ആയുള്ളും ആരോഗ്യവും പ. സഭയുടെ യഥസ്ഥിനും ദൈവത്തിരുന്നാമ മഹത്വത്തിനുമായി ആത്മരഹ്യം ആലംബപറൈന്നരുമായവരുടെ ക്ഷേമപ്രവൃത്തികളിലും ദേശാധികാരിക്കണമെന്ന നിർബന്ധമുള്ള പ്രകൃതമാണ് റംബാച്ചനുള്ളത്. അകമേധയും പുറമേധയും കരുപ്പടയാളം പുരളാത്ത വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാണ് റംബാച്ചൻ. കേൾവിക്കാരെ ഇരുത്തി ചിന്തപ്പിക്കുന്നതും, ശരിയായ മാനസാന്തര അഭിവാശ്ചര ഉള്ളവക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായതും, നിറഞ്ഞ മനസ്സാട്ടം ദാനം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ളതുമാണ് റംബാച്ചൻ സാധാരണ പ്രാശണങ്ങൾ. അതിനുവേണ്ട ദൈവിക പരിജ്ഞാനം റംബാച്ചൻ സാധാരണത്താകിയിട്ടുണ്ടെന്നതാണ് വിജയരഹസ്യം. റംബാച്ചൻ വലിയൊരു പ്രത്യേകതയാണ് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ആരിൽ നിന്നുണ്ടായാലും, സമചിത്തതയോടെയും കോപിക്കാതെയും പ്രതികരിക്കാനാവുമെന്നത്. ദൈവിക കരുണയിലുള്ള അചബ്ലവമായ വിശ്വാസവും, പ്രത്യാശയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി. എവിടെയെങ്കിലും ധാരെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പോകേണ്ട ഭ്രംഷനിൽ എത്തി ഭടയിനിൽ നിന്ന് ഇരഞ്ഞുവോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം കേവലം അഞ്ച് രൂപ മാത്രമാണുള്ളതെന്നും, ഉടനെതന്നും, ഉള്ള പണം കൊടുത്ത് ഒരു ചായ വാങ്ങികുടിച്ചുമീരിക്കും. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽപ്പോലും അടുത്ത നിമിഷങ്ങളിൽ ഉണ്ടായെങ്കാവുന്ന ആവശ്യങ്ങളുടെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലെല്ലം ഭാരപ്പെടുകയില്ല. ദൈവം എല്ലാം അറിയുന്നു. അവൻ വിശ്വസ്തനാണെ. അവൻ വഴിനടത്തുമെന്ന ഉത്തമവിശ്വാസമുള്ള ഒരു ദ്രോഷ്ഠം ചാര്യനാണ് അദ്ദേഹം.

റംബാച്ചൻ മാത്യുകാപരമായ ജീവിതത്തെല്ലാം അവിവാഹിത ദൈവികൾക്ക് മാത്രമല്ല, എല്ലാവർക്കും അനുകരണിയമാണ്. റംബാച്ചൻ സഹപ്രവർത്തകരെ എപ്പോഴും കരുതുകയും, ക്ഷേമം അനേകം കുകയും എല്ലാത്തരത്തിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പതിവാണ്.

എനെ വ്യക്തിപരമായി മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒട്ടേറെ സഹാ തിച്ചും പ്രചോദനവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എനെ ദൈർഘ്യ പ്ലാറ്റോഫോർമ്മ വേളകളിൽ പിതൃവാസല്യമാണ് അനുഭവിക്കാനായത്. എൻ്റെ വൈദികക്ക്രമാവലിനു ജീവിതമാർഗ്ഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള പ്രേരകശക്തി റിംഗാച്ചർ തന്നെയാണ്. അന്ന് പകർന്നുതന്നെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും എത്രത്രായും സഹായമായി എന്നോർത്ത് നിത്യവും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുവരുന്നു.

താഴെപ്പറയുന്നപ്രകാരം മിഷൻ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റി റിംഗാച്ചർ കാച്ചപ്പൂർക്ക് 1995-ൽ തൊൻ റിംഗാച്ചർ സഹായി ആയിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു നേരിട്ട് കേട്ട എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഈനും അക്കാദ്യം അശ്വ പ്രസക്തമാകയാൽ ഇവിടെ ചേർക്കേണ്ട വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 28:20-ൽ കാണുന്ന കർത്ത്യകല്പനയ്ക്ക് നാം സദയായി എത്ര മാത്രം പ്രാധാന്യവും, ശുശ്കകാനിയും കാണിക്കുന്നു? പാരാണികതയിലും ശ്രേഷ്ഠമായ ആരാധനയുടെ സുലഭതയിലും നാമമാത്രമായ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉള്ളതിലും മാത്രം സംതൃപ്തരാധാർ മതിയോ? നാം അവശ്യാപേക്ഷിതമായി അവിലാരത അടിസ്ഥാനത്തിൽ സുവിശേഷവേലയ്ക്ക് മുൻഗണന നൽകണം. കുറഞ്ഞ പക്ഷം ഓരോ സംസ്ഥാനത്തുമുള്ള ഓരോ ജില്ലയിലും ഓരോ സുവിശേഷക്കനെ എക്കിലും വിടുവാൻ വേണ്ട വ്യവസ്ഥ അടുത്ത 4 അല്ലെങ്കിൽ 5 വർഷത്തിനകമായി ഉണ്ടാക്കി എടുക്കണം. അങ്ങനെ സാധിച്ചാൽ സുവിശേഷകരുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ സദയം ആ തത്സ്ഥാനത്ത് ഇടവക ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ അതുമായും ബന്ധപ്പെടാത്തവരെ കണ്ണെത്താനും, വൈദികനോ ഇടവകയോ ഇല്ലെങ്കിൽ അവിനെയുള്ള സഭാവിശ്വാസികളെ സംഘടിപ്പിക്കാനും പരിശുമിക്കാമല്ലോ. കഴിവിന്റെ പരമാവധി ശ്രാമങ്ങളിൽ ഒരു സദയിലുംപൊതു ക്ലേഡിപ്പിച്ച് അവരെ ദൈവികപാതയിൽ കൂടി നടത്താനും ജില്ലാ ആസ്ഥാനത്തുള്ള സുവിശേഷകൾ കഴിയണം. ശ്രാമങ്ങളിൽ യേശുവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വികരിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ള അനേകരുള്ളതിനാൽ അവർക്ക് യേശുവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുവാനും സുവിശേഷകൾക്ക് ഓരോ സംസ്ഥാനത്തെന്നപോലെ ഓരോ ജില്ലയിലും ഓരോരോ വൈദികരെ കൺവീനീമാരായി നിയമിക്കണം. ജില്ലാ സുവിശേഷകരെ രണ്ട് മാസത്തിലെബാരിക്കൽ വിളിച്ചുചേരിത് അവലോകനം നടത്തണം. അതുപോലെ ശ്രാമങ്ങളിലെ സുവിശേഷകരുടെ യോഗം 6 മാസത്തിലെബാരിക്കൽ വിളിച്ചു ചേരുകണം. ശ്രാമങ്ങളിലെ സുവിശേഷകൾ ജില്ലാ സുവിശേഷകൾക്കും, ജില്ലാ സുവിശേഷകൾ കൺവീനീർക്കും, കൺവീനീർമാർ യഥരക്കടർക്കും വാർഷിക റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിരിക്കണം. മിഷൻ ഭോർഡ് പ്രസിഡണ്ടിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിലായിരിക്കണം

മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതികൾ നടപ്പിലാക്കേണ്ടത്. എല്ലാ ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിലും യൈശുക്രിസ്തവിനെപ്പറ്റിയുള്ള പുസ്തകങ്ങളാടാപ്പം മലയാളം സഭയുടെ മഹിതാരത്തിപ്പറ്റിയും കുദാശക്ലേപ്പറ്റിയും ചെറു പുസ്തകങ്ങളും തയ്യാറാക്കണം. പ്രവർത്തിക്കാൻ താൽപര്യവും ആത്മാർത്ഥം തയ്യാറാക്കാവുന്നതും കണക്കാക്കണം. അവർക്ക് യുക്ത മായ ശമ്പളം നൽകാനുള്ള ക്രമീകരണവും ഉണ്ടാക്കണം. കുടുംബമായി ദൈവവേലയ്ക്ക് തയ്യാറാക്കാവുന്നതും അതിന് അനുവദിക്കണം. യാച്ചാരം ബാലഗ്രാമിലെ പ്രവർത്തകരെ ആന്റ്യാ പ്രദേശിലെയും, ഇറ്റാർസി ബാലഗ്രാമിലെ പ്രവർത്തകരെ മദ്യപ്രദേശിലും, കാരാബേരി ബാലഗ്രാമിലെ പ്രവർത്തകരെ തമിഴ്നാട്ടിലും ജലാഹാസ്സി നാംസിന്റെ പ്രവർത്തകരെ കർണ്ണാടകയിലും പുനയിലെ ബാലികാഗ്രാം പ്രവർത്തകരെ മഹാരാഷ്ട്രയിലും കലഹണി മിഷൻ പ്രവർത്തകരെ ഓറ്റിസ്റ്റിലും പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

വദ്യ റിസാച്ചർ താഴെപ്പറയുന്ന ദൈവാലയങ്ങളിൽ വികാരിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1962 ജൂൺ മുതൽ 1963 ഓഗസ്റ്റ് വരെ മാവേലിക്കര സുവിശേഷാലയത്തിലെ ചാപ്പൽ വികാരി. 1963 ഓഗസ്റ്റ് മുതൽ 1965 മെയ് വരെ ഭിലായ് സെന്റ് ശൈനോറിയോസ് കത്തീഡ്രൽ വികാരിയായിരുന്നു. പള്ളിപ്പണിയുടെ ചുമതല ഏറ്റൊടുത്ത് നടത്തി. ഈ സമയം തന്നെ നൃത്തിനി, റായ്പുർ, കോർബി, ഭദ്ര, ജഗത്തപുർ, ബിലാസ്‌പുർ എന്നീ കോൺഗ്രിഗേഷനുകളുടെ വളർച്ചയ്ക്കായി പ്രവർത്തിച്ചു. 1965 മുതൽ 1980 വരെ പുതുപ്പറ്റി സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളി വികാരി. ഇന്തോടൊപ്പം കോഴിക്കോട് സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളി വികാരിയായി (രു വർഷം). അതിനുശേഷം ഓൺതിൽ സെന്റ് ജോൺസ് പള്ളി വികാരിയായി. തുടർന്ന് മാവുർ സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ രണ്ട് വർഷം, പുതുപ്പറ്റി സെന്റ് തോമസ് പള്ളി, കയ്പ്പാര പള്ളി, കാണ്ണതിരപ്പാറ, നെല്ലിപ്പുരയ്ക്കയിൽ സെന്റ് തോമസ് പള്ളി, അമ്പാച്ചപ്പാറ എന്നീ പള്ളികളിൽ വികാരിയായിരുന്നു. 1980-1985 കാലയളവിൽ പനയനാലു ഇലവുകൾ പള്ളിയിലും വികാരിയായിരുന്നു. 1985-നു ശേഷം പള്ളികളുടെ ചുമതലകൾ പരിപുർണ്ണമായി ഏറ്റൊടുത്തില്ല. ഏകിലും ഒററംഗബാദ് സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ മാസത്തിൽ ഒരു തവണ ചപ്പ് എടു വർഷത്തോളം വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു. വിജയവാഡാ, കാസറഗൗഡ്, രാമകുണ്ഡം, രാമചന്ദ്രപുരം, സി.ആർ.പി. സെന്റർ, ആനന്ദപുർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പുർക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി ആരാധന നടത്തി.

വദ്യ റിസാച്ചർ താഴെപ്പറയുംപ്രകാരം പല വിദേശ രാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. 1884-ൽ ഗുമേനിയായിൽ നടന്ന WCC യുടെ മിഷൻ

പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സമേളനത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നുള്ള ഏക പ്രതിനിധിയായി പരീക്വക്കാനായി. തുടർന്നു ദുമേനിയായിലുള്ള എല്ലാ ആശുപദങ്ങളും കോൺവെള്ളുകളും സന്ദർശിക്കാൻ സാധിച്ചു. 1985-ൽ യു.എ.ഇ. തിലുള്ള അബുദബി, അലൈൻ, ദുബായ്, ഷാർജ്ജ, റാബൈ തുംബെവമാ പള്ളികളും മറ്റ് കോൺഗ്രെഷൻസുകളും സന്ദർശിക്കാനും അബുദബി, അലൈൻ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ പള്ളികളിൽ കഷ്ടാനും ഭവാനും ആരാധനകൾ നടത്തുവാനും സാധിച്ചു. 1987-ൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളും കാനഡയും സന്ദർശിച്ചു. 1992-ൽ അബി. ഒസ്താത്തി ഫോസ്റ്റ് തിരുമേനിയുടെ ഫൂദയശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കുവേണ്ടി അമേരിക്കയിൽ പോയപ്പോൾ ഒട്ടേറെ സ്ഥലങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും സന്ദർശിക്കുവാൻ സംഗതിയാക്കി. 1995-ൽ വീണ്ടും അമേരിക്കയും കാനഡയും സന്ദർശിച്ചു. 1996 അവസാനത്തിലും അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചു. 2011-ലെ കഷ്ടാനും ആശ്ചര്യാർത്ഥത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും ഒട്ടേറെ ദൈവാല യങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയുമുണ്ടായി. മേൽപ്പറിഞ്ഞ എല്ലാ യാത്രകളിലും ജീവകാരൂണ്യത്തിൽ തൽപരരായ ധാരാളം സ്കേംഹെത്തരെയും കാണുകയും അവരിൽ നിന്നൊക്കെയായി ഗണ്യമായ സംഭാവനകൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വന്നു റവാച്ചുരെ വിശിഷ്ട സേവനങ്ങൾ പ. സഭയ്ക്ക് ദീർഘനാൾ ലഭിക്കേത്തക്കവിയം ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന് പുർണ്ണ ആരോഗ്യത്തോടെ യുള്ള ദീർഘലായുന്ന് നൽകുകയെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ദേഹു രോധ് സെൻ്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാമിന്റെ വളർച്ചയും വദ്യ റിപാച്ചനും

സിസ്റ്റർ ക്രീസ്റ്റിൻ, സിസ്റ്റർ എൽസ്

1993-ൽ കന്നിലേത് രാമപുരം തോമസ് ജോർജ്ജ് ഭാന്മായി നൽകിയ രണ്ടുകൾ സ്ഥലത്ത് ഒരു ചെറിയ ഷൈലിൽ താമസം തുടങ്ങിക്കാണ് ‘സഭാരതത്തം’ ഡോ. ശീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ അനുഗ്രഹാശിസുകളോടെ ബോംബെ ഭദ്രാസനാധിപത്യാരുന്ന കാലം ചെയ്ത ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തി വെരി. റവ. കെ. എ. ഫിലിപ്പ് റിപാൾ സെൻ്റ് ജോർജ്ജ് ബാലികാഗ്രാം കെട്ടിടം പണികൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. 1995 മാർച്ച് മാസത്തോടുകൂടി ആദ്യകെട്ടിടത്തിന്റെ പണി പൂർത്തീകരിച്ച് ഏപ്രിൽ മാസം 23-നു സെൻ്റ് പോൾസ് കോൺവെന്റ് സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ബോംബെ ഉല്ലാസ് നഗർ ലപ്പിസി കോളനിയിൽ നിന്ന് കുഷ്ഠംരോഗിക്കുടെ കുഷ്ഠമില്ലാത്ത കുട്ടികളെ ഏടുത്തുകൊണ്ട് ബാലികാഗ്രാം ആരംഭിച്ചു.

നാളിതുവരെ 96 കുട്ടികൾക്ക് സ്ഥാപനത്തിൽ പ്രവേശനം നൽകി. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ജാതിമതത്തേദാമെന്നു 45 കുട്ടികൾ സ്ഥാപനത്തിലുണ്ട്. അതിൽ 2 കുട്ടികൾ ബി.എസ്.സി. നേഴ്സിംഗ്രിനും 7 കുട്ടികൾ +2 വിനും ബാക്കിയുള്ളവർ നേഴ്സറി മുതൽ 10 വരെയും പരിക്കുന്നു. 10-ാം ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞ് ഏതാനും കുട്ടികൾ പുറിതുപോയി വിട്ടുകാരുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സഹായ തെതാടെ വിവിധ കോഴ്സുകൾ പരിക്കുന്നു. ഏതാനും കുട്ടികൾ വിവാഹിതരായി.

തുടക്കം മുതൽ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധണായി ഡോ. ശീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയും ധനനിക്കായി ഫിലിപ്പ് റിപാൾച്ചയും ട്രഷറിനായി മിസിസ് മാത്യു ഡി. മാത്യുവും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മാനേജർമാരായി സെൻ്റ് പോൾസ് ആശ്രമാംഗങ്ങളായ ഫാ. പോൾ മാത്യു, ഫാ. ജി. ജോൺ (ഇപ്പോൾ ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ തേവോദോ റോസ്), ജോർജ്ജ് മോട്ടിയിൽ റിപാൾ കോറപ്പിസ്കോപ്പ്, ഫാ. ജേക്കബ് മാത്യു, ഫാ. സി. ജേ. ജോഷ്യാ, ഫാ. ജോൺ തോമസ് എന്നി വർ പ്രവർത്തിച്ചു. ഇപ്പോൾ സ്ഥാപനം കോൺവെന്റിന്റെ ചുമതലയിൽ നടത്തുന്നു. മാനേജർ സിസ്റ്റർ ഏലിസബത്താൻ.

ആരംഭത്തിൽ നബ്ദ വർഷം സോംവൈ ഭദ്രാസനാധിപത്യിരുന്ന കാലംചെയ്ത ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് തിരുമേനിയും പിന്നീട് ശിവർഗ്ഗിൻ മാർ കുറിലോസ് തിരുമേനിയും ഒവന്സ് പ്രസിഡണ്ടുമാരായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ ക്രിസ്തോഫുമോസ്, ഡോ. യുഹാനോസ് മാർ തേവോഫോനോസ് എന്നിവർ കോ-ഓർഡിനേ റൂമാരായും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. 1995 മുതൽ കഴിഞ്ഞ വർഷം വരെയും സിസ്റ്റർ മോൺകയും, സിസ്റ്റർ സോഫിയായും 5 വർഷമായി സിസ്റ്റർ രേച്ചലും വാർധൻമാരായി പ്രവർത്തിച്ചു. ഇപ്പോൾ സിസ്റ്റർ ക്രിസ്റ്റീനയും, സിസ്റ്റർ എൽസയും ആൺ വാർധൻമാർ. ബാലികാഗ്രാമിന്റെയും സെന്റ് ജോർജ്ജ് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിന്റെയും കാര്യക്ഷമമായ നടത്തിപ്പിനായി ഓരോ കമ്മിറ്റിയും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു.

1998 മുതൽ നല്ല രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്കൂളും സ്ഥാപനത്തിനുണ്ട്. തുടക്കത്തിൽ ബാലികാഗ്രാമിലെ 25 കുട്ടികളെയും കൊണ്ട് തുടങ്ങിയ സ്കൂൾ ഇപ്പോൾ 625 കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്ന ദേഹവും രോഗിലെ മാർ ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളോട് കിടപിടിക്കത്തകേ നിലവാരമുള്ള ഒന്നായി വളർന്നു കഴിഞ്ഞു. 15,000 സ്കൂളർമ്മീറ്റിൽ 3 നിലകളിലായി 15 ക്ലാസ്സും മുൻകളും ഓഫീസ്, കമ്പ്യൂട്ടർ ലാബ്, സയൻസ് ലാബ്, ലൈബ്രറി എന്നി വയും ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. എസ്.എസ്. എൽ.എ. കുട്ടികൾ മുന്നു ബാച്ചും 100% വിജയം വരിച്ചു. ബാലികാഗ്രാമിന്റെ ചുമതലയിൽ കുറഞ്ഞ ഫീസിൽ നമ്മുടെ പ്രദേശവാസികളായ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ഉന്നതനിലവാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നു. കായിക പരിശീലനത്തിനായി നല്ല ഒരു പ്രേ ശ്രദ്ധാഭ്യം ഉണ്ട്.

100 കുട്ടികൾക്ക് താമസിക്കാവുന്ന എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ കെട്ടിടങ്ങളും മനോഹരമായ ചെറിയ ഒരു ചാപ്പലും 150 പേരുകൾക്ക് ഭക്ഷണം കഴിക്കാവുന്ന ഒരു ഹാളും അതിനൊടു ചേർന്ന് ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു കിച്ചൻ, റേസ്റ്ററ് റൂം, വർക്കേറിയ തും ചേർന്ന മെസ് ഹാളും ബാലികാഗ്രാമിനുണ്ട്. ആറു പശുകളുള്ള ഒരു ധന്യവാഹിയും അതിൽനിന്ന് ദൈനന്ദിനവശ്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ട പാലും, പാൽ ഉൽപ്പന്നങ്ങളും ഏകദേശം രണ്ടേക്കർ സ്ഥലത്ത് കൃഷിക്കാവശ്യമായ വളവും ലഭിക്കുന്നു. കൃഷിസ്ഥലത്ത് അതാൽ സീസണ് അനുയോജ്യമായ വിവിധ ഇനം കൃഷികളും നടത്തുന്നു. കൃഷിക്കും സ്കൂളിനും ബാലികാഗ്രാമിനും കൂടി മൊത്തം മുന്നരഫേകൾ സ്ഥലം ഉണ്ട്.

സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രധാന കവാടത്തോടു ചേർന്ന് പരിശുദ്ധ പരുമല തിരുമേനിയുടെ നാമധേയത്തിലുള്ള മനോഹരമായ ഒരു കുർശുംതോടു ഒരു വ്യക്തി പണിതു നൽകി.

വേബാംബൈ ഭ്രാസനാധിപൻ ശീവർഗ്ഗൈൻ മാർ കുറിലോന്സ് തിരുമേ നിയുടെ പ്രോത്സാഹനവും സഹായവും വളരെയധികം സ്ഥാപനത്തിന് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭ്രാസനത്തിലെ പള്ളികളിലെ വൈദികരുടെയും, സഭാവിശാസികളുടെയും, ഇതര സഭാവിശാസികളുടെയും, ദേഹവും നിവാസികളും നാനാജാതി മതസ്ഥരുടെയും സഹായവും സഹകരണവും ഈ സ്ഥാപനത്തിന് നിർലോമായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുടാതെ ദേഹവും അയ്യപ്പു ക്ഷേത്രം, ഗുരുമാൻ, കാമരാജം വെൽഫെർമ ദശാസ്നേഹി, ശിവസേന, എ.ഓ.എൻ.എസ്. തുടങ്ങിയ സംഘടനകൾ സ്ഥാപനത്തെ വളരെയധികം സഹായിച്ചുവരുന്നു. ഇതെല്ലായികൊം പ്രദേശവാസികളുടെ സഹായവും സഹകരണവും ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാപനം വളരെ വിശ്രമാണ്. ദൈവക്കൃപയാൽ സ്ഥാപനം ഉത്തരോത്തരം വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

* * * * *

ബാലികാഗ്രാമിന്റെ പ്രാരംഭകാലത്തെപ്പറ്റി നാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നന്നാണ്. തോമസ് ജോർജ്ജ് വാർദ്ദഹം ചെയ്ത ഭൂമിയുടെ കാര്യങ്ങൾക്കായി ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ പല പ്രാവശ്യം സ്ഥലം സന്ദർശിക്കുകയും സ്ഥാപനം തുടങ്ങുവാൻ ആവശ്യമായ നടപടികൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾ തോമസ് ജോർജ്ജിന്റെ ഭവനത്തിൽ തന്നെയാണ് ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ താമസിച്ചത്. ദേഹവും നിയോഗിക്കാൻ അഭ്യക്ഷ്യതയിൽ കൂടി റിസാച്ചൻ താമസസ്വരൂപം നൽകി ബാലികാഗ്രാമിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ആനുവദിച്ചതിനാൽ, റിസാച്ചൻ പള്ളി പാശ്ചാനേജിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. വസ്തുവിന്റെ ആധാരങ്ങൾ എഴുതി അധികം താമസിയാതെ തന്നെ സ്ഥലത്ത് ഒരു ഷൈല്യം ഉണ്ടാക്കി. ആസ്വബ്ദോസിട് വീടിലെ താമസം വേന്തെങ്കാലത്ത് എത്ര ഇന്ധകരമായിരുന്നു എന്ന് അനുമാനിക്കാമല്ലോ? റിസാച്ചനോടൊപ്പം സ്ഥലത്ത് താമസിച്ച് ത്യാഗം ചെയ്തവർത്തിൽ റാനി സദേശി കെ. എ.ഓ.ജോർജ്ജുകുട്ടി, പാലക്കാട് സദേശി മാത്യു കെ. പോൾ (ഉള്ളി), ഡൈക്കർ ബാബുകുട്ടി ആൻഡ്യൂസ്, എ.റ്റ.സി. യിൽ പറിച്ച സന്നോഷ്ട് (സന്നോഷ്ടച്ചൻ), ബിനോയി എന്നീ മാനു സഹോദരങ്ങളുടെ പേരുകൾ മറക്കാവത്തിലുണ്ട്.

ആ ഷൈല്യിൽ വെള്ളം, വൈദ്യുതി, ടെലിഫോൺ എന്നീ സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വളരെ ദുരന്തനിന്നുമാണ് വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നുപയോഗിച്ചിരുന്നത്. മുന്നു വർഷത്തേതാളം ഷൈല്യിൽ താമസിച്ചശേഷം നല്ല ഒരു കെട്ടിടം പണിതു. സിന്റേഴ്സിനെയും പെൻകുട്ടികളെയും അതിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. സിന്റേഴ്സ് വന്നപോൾ മുതൽ എല്ലാവർക്കും

ക്രൈസ്തവവിജ്ഞാനം നിന്നും ക്രിസ്തീയമാരായാണെന്നു. ക്രൈസ്തവവിജ്ഞാനം തയാരാക്കുന്നവരുടെ കെട്ടിടത്തിൽ നിന്നും വേലക്കാർ കൊണ്ടുവന്നാൻ റിപ്പബ്ലിക്ക് പ്രവർത്തകരും കഴിച്ചിരുന്നത്. കർശനമായ ജീവിതത്തിന്റെനാം റിപ്പബ്ലിക്ക് കുട്ടരും പാലിച്ചിരുന്നു. മതിലിന് പുറത്ത് വേരെ കെട്ടിടം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെയും ഷൈലിലാൻ റിപ്പബ്ലിക്ക് താമസിച്ചിരുന്നത്.

യന്മില്ലാത്ത ധനികൾ

ജോർജ്ജ് കുരുൻ

ജീവിതത്തിൽ എത്രയോ സംഭവങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായി. ലോകത്തിൽ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിച്ചു. പലതരം ഭാഷകൾ. വിവിധ മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആളുകൾ. അവർത്തു മറക്കാനാവാതെ മനസ്സിൽ നിന്നെന്തു നിൽക്കുന്ന സ്നേഹമയികളായ കുറേപ്പേര്. 43 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ധർമ്മപിതാവിൽ വച്ച് കണ്ണുമുട്ടിയ ബഹുമാന്യനായ ഫിലിപ്പുച്ചൻ അതിൽ പ്രധാനി. എരുപ്പും, കുടുംബത്തിലെറ്റും ആരാധ്യനായ ആചാര്യൻ. ദൈവംതന ഒരു വരദാനംപോലെയാണ് റംബാച്ചൻ തങ്ങൾക്കു തരുന്ന സ്നേഹം. അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ വീടിൽ വരുന്നോൾ വീടു മുഴുവൻ നിന്നെന്ന തേജസ്സ്. തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പേട്ട മറു ചിലർ... ബഹുമാനപ്പേട്ട ടി. ജെ. ജോഷ്യാ അച്ചുനും, കാലം ചെയ്ത സ്ന്തേഹമാനോസ് മാർത്തേവോദോസോസ് തിരുമേനിയും തങ്ങളുടെ വീടിൽ വന്നപ്പോഴും ഇതെന്നുഭോഗം ഉണ്ടായി.

നമ്മുടെ മനോഹരമായ ഈ ഭൂമി എത്രയോ മഹാത്മാക്കളുടെ പാദ സ്വപർശനത്താൽ അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്കെല്ലാം തുല്യമായ കമ്മുളൂത് അവരാരും ധാതൊരു സ്വത്തും സ്വന്തമായി കൈവശം വച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. അവരെപ്പറ്റിയെല്ലാം അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാമാരപ്പോലെ തുല്യസ്ഥാനം നേടിയ ഫിലിപ്പ് റംബാച്ചും ധാതൊരു സ്വത്തും സ്വന്തമായിട്ടില്ല. ആരെക്കിലും കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു. തന്ത്രോ അതെല്ലാം ആശ്രയമില്ലാത്ത ആളുകൾക്ക് കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു.

നമ്മുടെ റംബാച്ചരെപ്പറ്റി എത്ര പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചാലും അത് അധികമാവില്ല എന്നത് സത്യം.

ഈ വദ്യ പുരോഹിതൻ പരശ്രാമൻ സുവർണ്ണ ജുണിലിയോടനുബന്ധിച്ച ഇരുക്കുന്ന ഇതു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതാൻ അവസരം തന്ന പ്രിയ സംഘാടകർക്ക് നൽകി. ദൈവത്തിന് സ്വന്തുതി. ഫിലിപ്പ് റംബാച്ചൻ ദൈവം ആയുരാരോഗ്യം പ്രദാനം ചെയ്ത മുന്നോട്ടുപോകാൻ സഹായിക്കേണ്ട എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

വയ്യ ഫിലിപ്പ് റമാചുനും പുതുപ്പാടി ബാലഭവനും

ഇപ്പോൾ വി. പണികർ

ഞാൻ എൻജിനീയറിന് പരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ എൻ്റെ മാതാവ് വാതരോഗിയായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ കാണ പ്പെടുന്ന ദേവതയ്ക്കു തുല്യം അയിരുന്നു എനിക്ക് എൻ്റെ അമ്മ. അമ്മ യുടെ കണ്ണുനീരോടുള്ള പാട്ടും പ്രാർത്ഥനയും കേടുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പല ദിവസങ്ങളിലും അതിരാവിലെ ഉന്നർന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. അമ്മയുടെ നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥന മുഖാന്തരമായി സർവ്വശക്തൻ എന്നെന്ന കടി ഞാൻ ഇട്ട് നേർവഴി നയിച്ചു. സാമാന്യം സന്ദർശനമുഖിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഞാൻ എൻ്റെ അമ്മയുടെ കണ്ണുനീരിൽന്നു മുമ്പിൽ തലക്കെളുവണ്ണങ്ങി ആധംബരജീവിതത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറി. എവിടെയെങ്കിലും ഒരു അനാമശാലയിൽ പോയി സേവനം ചെയ്യാൻ ഞാൻ എന്നെന്ന ആഗ്രഹിച്ചു. ആ സമയംകൊണ്ട് ഞാൻ എൻജിനീയറിന്റെ ഡിഗ്രി കരസ്ഥമാക്കി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തത് അമ്മവാ ദൈവം എനിക്ക് കാണിച്ചുതന്നെ അന്നത്തെ ബൈ. ഫിലിപ്പും എൻ്റെ പുതുപ്പാടി ബാലഭവൻ അയിരുന്നു.

ഒരു സാധാരണസ്വയഗ്യത്തിൽ ഞാൻ പുതുപ്പാടി ബാലഭവനത്തിന്റെ വരാ തയിലേക്ക് കൈകെൽ ഒരു സ്വീകാര്യസ്വമായി കയറിച്ചുന്നു. മദ്യ വയസ്കനായ ഒരു ദൈവികൻ കൂറിച്ച് അനാമക്കുണ്ടുങ്ങളുമായി സംസ്ഥാപാർത്ഥനയിൽ മുഴുകിയിരുന്നത് ഞാൻ കണ്ണു. പലർക്കും അപ തിചിതനായ ഞാനും അതിൽ പക്ഷുചേരുന്നു. ദൈവക്കിട്ടത്തെ കണ്ണികൂടി തിലും ഞാൻ ചേരുന്നു. തനിയെ കഴിക്കുവാൻ വയ്യാത്തവർക്ക് വാരി കുക്കാടുകുകയും, കരയുന്നവരെ ആശസിപ്പിക്കുകയും, രോഗികളായ കുഞ്ഞുങ്ങളെ മാറിമാറി തോളിൽ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഫിലിപ്പും എന്നു പറയുന്ന ആ വലിയ മനുഷ്യനെ ഞാൻ കണ്ണുനിറയെ നോക്കി ക്കണ്ണു.

ആഹാരത്തിനുശേഷം കുഞ്ഞുങ്ങളെ പേരു പറഞ്ഞ് എനിക്ക് പരിപ യപ്പെടുത്തിത്തന്നു. ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ പലരും പല ചുറ്റുപാടുകളിൽ നിന്നും, വ്യത്യസ്ത അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നും, വിവിധതരം ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നുചേരുന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. എന്നാൽ ബഹു. ഫിലിപ്പും എൻ്റെ സ്വന്നേഹവാസല്യങ്ങളുടെയും, കരുതലിന്റെയും, ശുശ്രൂഷയുടെയും, സേവനത്തിന്റെയും വെളിച്ചത്തിൽ ഈ കുരുന്നു ഹൃദയങ്ങളിൽ

നിന്നു വേദനയും, ഭിത്തിയും, നിരാസയും മായിക്കെപ്പട്ടിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല.

ഈ ചെറിയ തെറ്റ് ചെയ്തു. കുണ്ടുങ്ങലെ പരിചയപ്പെട്ടതിനുശേഷം താൻ പലരുടെയും പേരുകൾ ചോദിച്ചു. അക്കുട്ട തതിൽ അവരുടെ മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റിയും താൻ അനേകിച്ചു. പട്ടി നിന്നിൽ കിടന്നു മരിച്ച മാതാപിതാക്കളുടെ കുണ്ടുങ്ങൾ, മാതാപിതാക്കൾ ആരെന്ന് അറിയാത്ത കുണ്ടുങ്ങൾ, നിത്യരോഗികളായവരുടെ കുണ്ടുങ്ങൾ, മദ്യപാനികളുടെ കുണ്ടുങ്ങൾ, മാതാപിതാക്കൾ കലഹിച്ച മാതാവോ പിതാവോ ഇല്ലാതായ വരുടെ കുണ്ടുങ്ങൾ, ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ആ നിംബ നിര... താൻ സന്നോഷത്തിന് മാതാപിതാക്കളെ പൂരി അനേകിച്ചു എങ്കിലും അത് ബഹു അച്ചുനെ അല്പം വേദനിപ്പിച്ചു. രഹസ്യമായി എന്ന വിളിച്ച് ‘കുണ്ണേത് അങ്ങനെ ഒന്നും ചോദിക്കരുത്. അത് അവരെ വേദനിപ്പിക്കും. ഇവരെല്ലാം എന്തെ മകൾ ആണ്’ എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ തന്ന താൻ മാറ്റ് ചോദിക്കയും ചെയ്തു.

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം എല്ലാവരും ഉറങ്ങുവാൻ പോയി. അതിൽ രോഗികൾക്കും, അംഗവൈകല്യം ഉള്ളവർക്കും ഒക്കെ അച്ചുവർ പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷയും പ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ടായിരുന്നതായി താൻ കണ്ട്.

அதிரவிலே ஏழாவரும் உள்ளன தினசருக்கல்குஶேஷம் பத்தி யில் வைகு. அசுர் நயிக்குடி ஶூஶூஷயிலும் பூர்த்தங்கிலும் ஏழா வரும் பகுஞ்சேருங். போத கெஷன்ததிகுஶேஷம் பங்கத்திலும் ஜூலி யிலும் ஏழாபீடுங். அதிகாஶேஷம் உடல் அறையார்.

സാധ്യ ആകുന്നതിനു മുമ്പ് അച്ചൻ ഒരു ടൗപ്പൽ ഉടക്കത്ത് കുണ്ടു അഞ്ചേ എല്ലായും കൈകെ പുരട്ടി, മനോഹരമായ ക്രിസ്ത്യൻ പാട്ടുകളും പാടി അടുത്തുള്ള ചെറിയ ഒരു തോട്ടിൽ കൂളിപ്പിക്കുവാൻ കൊണ്ടു വേംകുട്ടിയും കാഴ്ച എന്നെന്ന വജ്രരെ സ്വന്തമാക്കി.

“ഈ എളിയവരിൽ ഒരുവന് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് എനിക്കാകുന്നു” എന്നുള്ള ആ വാക്യം ബഹു. ഫിലിപ്പ് അച്ചനില്ലെട സത്യമായി നടപ്പാക്കുന്നതു തൊൻ രൂചിച്ചറിത്തു.

കൂളി എല്ലാ കഴിഞ്ഞ തുവർത്തി തുടക്കമേണ്ടവരെ അതു ചെയ്യുന്നു. ചൊരി പിടിച്ചുവരു വൃത്തിയാകി മരുന്നു പുരുഷുന്നു. തോളിൽ എടുക്കേണ്ടവരെ തോളിൽ എടുക്കുന്നു. ആ തിരിച്ചുവരവിലും മനോഹരങ്ങളായ ശാന്തങ്ങൾ കേൾക്കാം. അത്രമാത്രം സ്നേഹവാസല്യങ്ങളും, കരുതലും ആ കുണ്ഠങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നു.

കരിക്കൽ തൊൻ അച്ചനോട് പറഞ്ഞ, “അച്ചാ തൊൻ അച്ചൻാൽ ഈ

സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി പലയിടത്തും പ്രസംഗിക്കും. നമ്മുടെ സഭ ഈ അറിയണം.” മറുപടിയായി, “കുണ്ടെത്ത്, അതിന്റെ ആവശ്യം ഇല്ല. നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന സേവനങ്ങളും ശുശ്രൂഷകളും ആരും അറിയേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല.” പ്രതിഫലമോ, പുകഴ്ചയോ ആഗ്രഹിക്കാത്ത നിസ്ത്വലമായ ഒരു സേവനം. ഒരിക്കൽ റംബാച്ചൻ പറഞ്ഞു “കുണ്ടെത്ത്, കുഷ്ഠംരോഗികളുടെ കുണ്ടുങ്ങലെ ശുശ്രൂഷിക്കണം എന്നാണ് എന്തെ ആഗ്രഹം.” തൊൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ശരിയെങ്കിൽ ആ ആഗ്രഹങ്ങളും സഹായമായി. അങ്ങെന്നയുള്ള അനേകം പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ധയാക്കൽ പദവിയിൽ ബഹു. റംബാച്ചൻ ഇന്ന് സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

പ്രധാനങ്ങളുടെയും, കഷ്ടതകളുടെയും നടുവിലും ആ മുവം എന്നും പ്രകാശപൂർത്തമാണ്. നമ്മുടെ സഭ മാത്രമല്ല, ലോകം മുഴുവനും ഇതു പിതാവിന്റെ സേവനം എന്നും എന്നും ജാർക്കും.

സകല നയകളും നേർന്നുകൊണ്ട് സകല സ്നേഹാദരങ്ങളുടെയും പുച്ചണ്ണകൾ ബഹു. റംബാച്ചൻറെ പാദങ്ങളിൽ അർപ്പിക്കുന്നു.

മലകരസഭ കൂടുതൽ ആദരിക്കണം

ബി. പി. തോമസ്‌കുട്ടി, കളമശ്ശേരി

ഹിലിപ്പ് റിസാച്ചനും, ഞാനും തമിലുള്ള ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നത് പുതുപ്പാടി ബാലഭവനത്തിൽ വച്ചാണ്. നൃസരി കൂദാശ മുതൽ പുതുപ്പാടി ബാലഭവനത്തിൽ എനിക്ക് പരിച്ചു വളരാൻ ഇടയായി. ഒരു ചെറിയ സംഭവം ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നു. ചെറുപ്പകാലങ്ങളിൽ ഞാൻ കെട്ടിടത്തിന്റെ ദിതിയിൽ പെൻസിൽക്കാണ്ടും, കരിക്കടക്കാണ്ടും പടം വരയ്ക്കുമായിരുന്നു. കുടാതെ പത്രക്കെലാസിൽ നിന്നും മറ്റും ചിത്രങ്ങൾ വെട്ടിയെടുത്ത് കെട്ടിടത്തിന്റെ ദിതിയിലും മറ്റും ട്രിച്ചുവന്നു. ഈ ഹിലിപ്പ് റിസാച്ചും അറിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് ചിത്രം വരയ്ക്കാൻ കളർബോക്സും, പെൻസിലും മറ്റും വാങ്ങിത്തനും. പടം വരച്ചു കഴിയുന്നോൾ അച്ചനു കാണിക്കാൻ പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ചെറുപ്പകാലങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ കൂളിപ്പിച്ചിരുന്നതും, തുണിയലക്കിത്ത നിരുന്നതും, അസുഖം ഉണ്ടാകുന്നോൾ ആശുപ്രതിയിൽ കൊണ്ടുപോയിരുന്നതും ഒക്കെ പദ്ധതി ആയിരുന്നു. ഹിലിപ്പ് റിസാച്ചനെ പദ്ധതാനാണ് ഞങ്ങൾ വിളിച്ചിരുന്നത്. ഒരു മാതാവിന്റെ വാസല്യത്തോടെയാണ് ഹിലിപ്പ് റിസാച്ചും ഞങ്ങളെ വളർത്തിയിരുന്നത്. അന്നത്തെ കാലത്ത് കപ്പ നട്ടിരുന്ന പരമ്പരിൽ രാത്രിയിൽ പനിയിറിക്കുമായിരുന്നു. പനിയെ ഓടിക്കാൻ രാത്രിയിൽ റിസാച്ചനോടൊപ്പം പോയിരുന്നതിന്റെ ഓർമ്മ അത്യുന്നം ആളൂദരിതമാണ്. രാത്രിസമയത്ത് റിസാച്ചും ഞങ്ങളെ കൂട്ടികപ്പെടേണ്ടതിൽ ഇരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്നു. റിസാച്ചൻ്റെ എജി മയ്യും, മറ്റുള്ളവരോട് പെരുമാറാനുള്ള അസാധാരണ കഴിവും എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്.

അഡി. ഡോ. ഗീവരുഗൈസ് മാർ ഒന്താത്തിയോസ് തിരുമേനി ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ തുടങ്ങിയ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇത്രയും വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നത് പ്രധാനമായും ഹിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ്റെ കഴിവുകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ഹിലിപ്പ് റിസാച്ചനെ മലകരസഭ അത്യുന്നത് ബഹുമതി നൽകി ആദരിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കേപേക്ഷിക്കാനുള്ളത്.

Very Rev. Philip Rambachen

Issac Thomas

It was in 1988 that I came in contact with Rambachen in Hyderabad, a few months before me and wife had the life changing experience of losing our only son. Looking back I think that it was God's way to bring solace to us that He brought Rambachen into our life who has since been an integral part of our life.

He brought us into contact with Balagram in Yacharam which played a large part in alleviating our sorrow and loss. Then on I could play a part in all his projects.

He is a great motivator. He knew that a common man can not be like him and accepted their weaknesses and concentrated only on their plus points. May be this was the reason why he could motivate every body like me who came in contact with him.

He never pushed you to do anything but made you give your best to task he put you into. The proof of this was the Eye Hospital in Yacharam. When Balagram decided to set up the hospital in 2000 he entrusted me and Mr. Kurian Mathew, both Engineers, with the work of setting up the hospital. We had to interact with the technical advisor for the project, LV Prasad Eye Institute and the major donor, Operation Eyesight Universal, Canada, both established names in the eye care field. It was a daunting task for us, two engineers, and I think it was only Rambachen's trust in us that pushed us in our work and made the project a success. At Rambachen's request I continue to be associated with the eye hospital. Rambachen also motivated my wife to take up the computerization of the donation list for Balagram which she has been doing for the past over 15 years. She also designed for Balagram their first website.

I would call him the "great Builder" for the Orthodox Church. The Yacharam project, Balikagram in Pune, Balagram in Itarsi, Kalahandi Development Project in Orissa, Daya Bhavan in Tumkur and the houses he built for the cyclone affected in Andhra Pradesh and Orissa and the earth quake affected in Gujarat are some of the great testimonies for this. He had great practical wisdom and no engineer or contractor could get better of him.

He is a traveler. We used to joke with him that he can get sleep only on a rocking cot since he is accustomed to sleeping in second class berths.

He has great respect for our church and its traditions and upheld it al-

ways. He also never cut off from those who moved away from our church and found solace in other churches. His view was that this is much better than their becoming non believers.

He is a poor man's man and list of people he helped is endless. The interesting fact is that most of those who made it in life later on never forgot him and continued to support him in his work.

He is a simple man in habits. My wife, an engineer, had no problem to cook for him since he would eat whatever she could manage. I have heard from others that when he came to Hyderabad to start the work at Yacharam he asked for a few chairs and a table and few card board boxes and not for a cot. He used to spread out the cardboard boxes on the floor and sleep on them to save the money needed for a cot.

Even in his ripe old age of 77 he continues to put in a lot of travel and work. Recently he visited Andamans. He has plans to go to Africa also. He always used to tell me that for a person who is ready to work there is no dearth for work. It is a matter of regret that we are not giving him the due respect he deserves and this, I think, is pushing him to continue to work the way he works now.

A little story to end. When he was in Hyderabad he had to undergo an emergency surgery for hernia. I was with him. After the surgery he gave me the money he had and told me to settle the bill even if it exceeded the amount he gave, promising to return what I will pay. My calculations showed that the bill would be much higher than the amount he gave me and went ready with the money to pay the bill. But the bill turned out to be less than what he gave me allowing him to buy chocolates for the staff who attended on him. How did the hospital know the amount he had? It is still a mystery to me.

(Issac Thomas, a 64 year old engineer who retired from a Hyderabad based company as its Executive Director. He still continues his marketing consultancy work for Swiss and Austrian companies. His wife is also an engineer who actively works for Balagram)

V. Rev. K. I. Philip Ramban and Lord's mercies

Nagesh

Praise to Lord and praise to Divine Abode Balagram. Praise to the services of Rev. K. I. Philip Ramban.

I cannot imagine my life without balagram. I was newly born and I got new life with the helping hand of balagram. It is like a lap of God to me. I spent my early life securely in the lap of balagram.

It is a divine hand which gave me golden life that I could not have gained from my poor parents. It is giving light to many destitutes that are like me. This is only possible by the strenuous services given to balagram by our Rambanachen pappa. I am very thankful and indebted to Rambanachen pappa for my new life. He strives day and night for the sake of giving great future to poor people like me. It is my sincere duty to offer some money from my income to balagram charity foundation. I am pursuing this as sacred duty in my life. I wish that balagram would shine many poor lives with its divine light. God has chosen Rambanachen pappa for the great cause that to light the lives of many people like me.

ദൈവവിളിക്കെനുസരണമായി ജീവിതം രൂപപ്പെടുത്തിയ പുണ്യവാൻ

ഹാ. സാം വി. ശ്രീധരൻ, വടക്കേറിയത്ത്

എന്ന സംബന്ധിച്ചിട്ടേന്നാളും വന്ന ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചർ പാറമേൽ കുട്ടാംബാംമെന നിലയിൽ എൻ്റെ ജേയഷ്ടം സഹോദരനാണെന്നുള്ള തിലുപരി ദൈവവിളി അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ട് ജീവിതം രൂപപ്പെടുത്തി ദൈവഹിതപ്രകാരം മാത്രമായി 78 വർഷക്കാലം ജീവിച്ച് ഒരു മഹാത്മാവാൻ. ഉത്തമരായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നും, ശ്രേഷ്ഠന്രായ സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നും ആർജിച്ച് രൂപപ്പെടുത്തിയ ആത്മീയ തയ്യാറും, ശിക്ഷണവും, തന്റെ തന്ത്രായ ദൈവാശ്രയവും കൂടിച്ചേർത്ത് രൂപപ്പെടുത്തിയ അസാധാരണ വ്യക്തിത്വമാണ് വന്ന ഹാ. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചർ ആകെത്തുക. ആത്മീയ കാര്യങ്ങളിലുള്ള ശുഷ്കകാനിയിയും സമർപ്പണമോധനയേന്നാടുള്ള പെരുമാറ്റവും കൊണ്ട് ബാല്യത്തിൽ തന്ന സ്വയമായി വ്യത്യസ്തനായി.

സണ്ണേശ്വരൻ പഠനവേളകളിലും അദ്ദൂഢാപകനായപ്പോഴും ബലിപിംതിക്കലെ ശുശ്രാവേളകളിലും തന്റെതായ വ്യക്തിത്വം ഉന്നതാവസ്ഥയിൽ നിജപ്പെടുത്താനായി. പ്രാർത്ഥന, നോട്ട്, ഉപവാസം മുതലായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ബാല്യംമുതലേ നിഷ്പന്നയാണ് പരിശീലിക്കുവാനും പ്രാവർത്തികമാക്കാനുമുള്ള ഭാഗ്യം വേണ്ടുവോളും നിഖിച്ചു.

ഈ സത്ശുണ്ണങ്ങളാക്കയും അദ്ദേഹം പിന്നീട് ഗുരുവായും മാർഗ്ഗദർശിയുമായി സ്വീകരിച്ച് ആദരിച്ചു വന്നതും മലക്കരസം ഒന്നുകൂടം ആദരവോടെ സ്വന്നേഹിച്ചിരുന്നതുമായ ബഹു. എ. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചന്നിലും (2012 ഫെബ്രു. 16-ന് കാലംചെയ്യുവരെ നാനാജാതി മതസ്ഥരുടെയും വിദേശികളുടെപോലും സ്വന്നേഹാദരങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റി വന്ന അംബി. ഡോ. ശീവൻ ശൈഖ് മാർ ഒസ്താത്തിയോൻ് തിരുമേനിയിലും) നന്നായി വിളങ്ങിയിരുന്നുവെന്നതാണ് അസാധാരണമായ ഒരു പ്രത്യേകത. വന്ന റിംഗാച്ചർ തന്റെ ഗുരുവിന് തന്നെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷകളിൽ ഒരു കാര്യത്തിന് പോലും മഞ്ഞലേപിപ്പിക്കാതെ പുർത്തീകരിക്കാനായിരുന്നതാണ് സത്യം. ഈനും വന്ന റിംഗാച്ചർ ഗുരുപ്പീതികൾ ഉചിതമാകുംവിധം സജീവിതത്തെ തുണവർഗ്ഗണിച്ച് നിരവധി അമുല്യ കാഴ്ചകൾ സഭാമാതാവിന് സമർപ്പിക്കുക വഴി ദൈവത്തിനുനാമ മഹത്വത്തിന് ആക്കം കുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വന്ന റിംഗാച്ചർ ജീവിതത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്നത് ആക്കസ്മികമായ ഒരു പരിവർത്തനമോ, ശുശ്രാവത്തിനും മാത്രം പ്രമാണങ്ങളെയും നിയമാവ

ലിക്കൈള്യും അനുസർഖ്യും പരിപാലിച്ചും രൂപപ്പെടുത്തിയ ഭാവരുപമോ അല്ല. പ്രത്യുത ബാല്യം മുതൽ ദൈവത്തെയും ദൈവസ്സന്നേഹത്തെയും നന്നായി അറിഞ്ഞും, അനുഭവിച്ചും, അനുസരണത്തോടെ സ്വയം വിഡിയ തപ്പെടുത്തിയും മെന്നെന്നെടുത്ത ആര്ഥിക്കരിയതയാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

കീസ്തീയ വിശാസികളിൽ അധികവും വി. മാമോദിസാ മുക്കപ്പെട്ട വരാൻ, അല്ലാതെ മുങ്ങിയവരല്ല. വി. മാമോദിസായുടെ അന്തസ്ഥിത ഉൾക്കൊണ്ട് പരിശുഭാത്മാവിന്റെ ആധിപത്യത്തിന് വിഡിയരാകുന്നവ രാണ് വിശുദ്ധ ജനം. അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ നിന്നു ദൈവം വിളിച്ച് അധികാരപ്പെടുത്തിയവരാണ് ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ. അടിയൻ ഇതാ, അടിയന്തര ആയയ്ക്കണമേ എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രവാചകനെപ്പോലെ ദൈവം ആയച്ച വഴികളിലും മാത്രം സമ്പരിച്ച് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യജീവി സുവിശേഷത്തെ പ്രവൃത്തികളിലും പ്രാണാഷിച്ച് സഭാജീവി തത്തിൽ സത്യസന്ധ്യയും സുതാര്യതയും തനിമയും പുലർത്താൻ വ്യഗ്രതപ്പെട്ടിരുന്ന പുണ്യ ജീവിതചര്യയുടെ ഉടമയാണ് വന്നു ഫാ. കെ. ഏ. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ.

അദ്ദേഹം ദൈവവചനം പറയുകയും പ്രാണാഷിക്കുകയും മാത്രമല്ല അത് പ്രാവർത്തികമാകി മറ്റുള്ളവരെ അതിന്റെ രൂചിയും വശ്യതയും അനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ കൂടി പ്രാപ്തനാണ്. ഒരിക്കൽ പുതുപ്പട്ടി ബാല വേന്നതിൽ അദ്ദേഹം പോറ്റപ്പുലർത്തിവന്ന കൂൺതുണ്ടശർക്ക് പനിയും ശർദ്ദിലും ഉണ്ടായി. അതിലൊരു ബാലനെ തോളിലേറ്റി ശുശ്രൂഷിക്കു നേരും അവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോളിൽ കിടന്ന ശർദ്ദിച്ച തന്റെ ശർഡി തിലും ശർദ്ദിൽ അഞ്ചിയപ്പോൾ യാതൊരു ഭാവവും വേദാന്താസവുമില്ലാതെ പെറ്റമ്മയെപ്പോലെ സഹിക്കുകയും സ്കേഹം പകർന്ന് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതിനു താണ് ദൃക്കംശക്കിയാണ്.

വന്നുനായ ഫാ. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ മറ്റു ചിലർ ചെയ്യുംപോലെ ദൈവത്തെ മാനുഷികരിച്ചും, സർഗ്ഗത്തെ ലഹകീകരിച്ചും, ദൈവിക മൂല്യ അഞ്ചേ സ്വാർത്ഥപരമായി ദൃശ്യവ്‍യാവ്യാനം ചെയ്തും വേദാനുസരണമായ ജീവിതത്തെ അവഗണിച്ച് തികച്ചും സ്വാർത്ഥതയിലുന്നിയ ജീവിതത്തിലേക്ക് മാറിപ്പോയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം സത്യതിലും, നീതിയിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതമുല്യങ്ങളിൽ നിന്നും അണ്ണുവിട വ്യതിചലിക്കാതെ ദൈവം നൃത്പന്നായി നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങൾ അടിക്കുന്ന കാഴ്ചവച്ച് വിശുദ്ധമാർക്ക് സമാനനായി ജീവിച്ചുപോരുന്ന ഒരു അത്യുജ്ജവല നക്ഷത്രമുണ്ടെന്നു വന്നു റിംഗാച്ചൻ ജീവിതത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുക മാത്രമല്ല, അവഗണ്യാക്കാതെയും ഏത് മനുഷ്യനും പ്രയാസം കൂടാതെ അനുവർത്തിക്കാനാവുമെന്ന് ലോകത്തെ പരിപ്പിക്കുക കൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

1. വി. മാമോദീസാ സീക്രിച്ചിട്ടുള്ളവർ ലോകത്തിന് മരിച്ച് ക്രിസ്തു വിനോടുകൂടി അടക്കപ്പെട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ ആത്മാവിൽ ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കണം (രോമർ 6:18).
2. നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ വലതു ഭാഗത്ത് കൂടിയിരുത്തപ്പെട്ടവരായി ദൈവത്തോട് കൂടെ ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കണം (Living in Holy Communion) എഫോസ്യർ 2:7.

3. നാം അനുമാരും പരദേശികളുമായിട്ടല്ലോ പിന്നെയോ സർവ്വത്തിലെ പരിശുദ്ധമാരോടുകൂടെ സഹപരമാരും ദൈവത്തിന്റെ ഭവനത്തിലെ ആൾക്കാരുമായി ജീവിക്കുന്നവരാകുന്നു (എഫോസ്യർ 2:19).

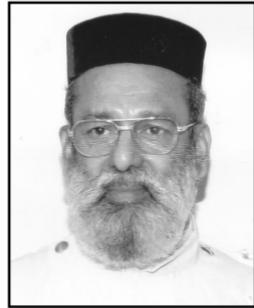
4. മനുഷ്യരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നവരായിട്ടല്ലോ ഹൃദയത്തിൽ ഏകാഗ്ര തയ്യാറെ ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നവരായി ജീവിക്കുന്നു (കൊലോ സ്യർ 3:22, 1 തെസ്സലോറിക്കുർ 2:4).

5. പുർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ ഏകാഗ്രതയിൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുക, തന്നെപ്പോലെ തന്നെ സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക (വി. ലൂക്കാസ് 10:27, വി. മർക്കോസ് 12:30-31).

അണാനിയായ ശലോമോൻ തന്റെ സദ്ഗുഖ്യവാക്യങ്ങൾ 3:13-ൽ ദൈവ സാദ്ഗുഖ്യത്തിൽ സൂച്ചിക്കപ്പെട്ട അണാനമുള്ള മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചും ആത്മീയ അണാനത്തിൽ നിന്നും വിവേകം പ്രാപിക്കുന്ന ശാരിരിക മനുഷ്യനായ നരനെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടെല്ലോ. പ്രസ്തുത ഭാഷ്യം നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞാൽ വന്നു റംബാച്ചനിൽ ആത്മീയത തതിന്റെ ദിവ്യജണാനം ഉൾക്കൊണ്ട് അതിൽനിന്നും വിവേകം പ്രാപിച്ച് ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്നതും, പാറമേൽ കുടുംബത്തിൽപെട്ട കരിവി നേതർ ശാഖയിൽ പരേതരായ ഫിലിപ്പോസ് എപ്പിഞ്ചേയും ഏലിയാമു എപ്പിഞ്ചേയും പുത്രനായി പിറന്ന് ജോഡിക്കുട്ടിയെന ഓമനപ്പേരിൽ വളർന്ന് മലകര ഔർത്തയോക്കസ് സഭയിൽ അങ്ങാളമിങ്ങാളം പ്രശ്ന സ്തിയുടെ കൊടുമുടിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന വന്നു ഫാ. ഫിലിപ്പ് റംബാ ചുനെ വേഗം തിരിച്ചറിയാനാവും. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മീയതയ്ക്ക് വിഡേ യമാക്കിയ ധന്യജീവിതമാണ് വന്നു റംബാച്ചൻ കഴിഞ്ഞ 78 വർഷങ്ങളായി വിശസ്തതയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടി ലോകജനതയുടെ മുന്പാകെ കാഴ്ച വച്ചിരിക്കുന്നത്.

ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരമുള്ള ഒരു ശ്രേഷ്ഠ മാർഗ്ഗദർശിയാണ് വന്നു ഫാ. കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റംബാച്ചൻ. ദൈവത്തിൽയും ദൈവിക സമാധാനവും ആദരണങ്ങളായി സീക്രിച്ച് ദൈവിക ശോഭയും കൃപയും കൈവരിച്ചി

കൂളി ദിവ്യപുരുഷനാണ് അദ്ദേഹം. വന്നു റമ്പാച്ചുനെ മലകരസഭയുടെ അരുമസന്നാനമായി തന്ന കാര്യാഖ്യവാനായ ദൈവത്തെ സഭാമകൾ എത്രയധികം സ്ത്രീകളിൽ മതിയാക്കും. ദൈവത്തിരുന്നാമം വന്നു എം. ഫിലിപ്പ് റമ്പാച്ചനിലുടെ എന്നുമെന്നും മഹതീകരിക്കപ്പെട്ടെടു എന്ന് ആശം സിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇരുട്ടിലാകുമായിരുന്ന ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ച വിളക്ക്

പി. എം. എബ്രഹാം

വളരെ ചെറുപ്പം മുതൽ എനിക്കു പുതുപ്പാടി ബാലവൈന്തൽ വളരുവാനും പരിക്കുവാനും ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ ഞങ്ങളുടെ പപ്പയും, പി. എം. തോമസ് റിസാച്ചൻ കൊച്ചപ്പുച്ചനും, ഒസ്ത്രാത്തിയോൻ തിരുമേനി ഞങ്ങളുടെ വല്യപ്പുച്ചനും ആയിരുന്നു. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ മാതാ വിശ്വേഷി വാസല്യത്തോടെയാണ് ഞങ്ങളെ പരിചരിച്ചിരുന്നത്. എന്ത് അസുഖം ഉണ്ടായാലും വേദനയുള്ള ശാന്തത് വിക്സ് പുരുടി അവിടെ കൈവച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച് കഴിയുമ്പോൾ വേദന മാറിയിട്ടുണ്ടാവും. ഞങ്ങൾ കുളിക്കുമ്പോഴും ജോലി ചെയ്യുമ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും പപ്പയും കൊച്ചപ്പുച്ചനും തിരുമേനിയപ്പുച്ചനും ഞങ്ങളുടെ കുടുതൽനെ ഉണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് എൻ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും വിശാസത്തിൽ വളരുന്ന തിനും എനിക്കു സാധിച്ചു. നൊനിപ്പോൾ പുതുപ്പാടി ബാലവൈന്തൽ പ്രസ്തുതി ജോലി ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം, കറവ, കൂട്ടികളുടെ മുടിവെട്ടുക, പാചകം തുടങ്ങിയ ജോലികളും ചെയ്തുവരുന്നു.

എനിക്ക് മുന്ന് വയസ്സുള്ളപ്പോൾ പപ്പ് എന്നെ എടുത്ത് വളർത്തിയ താണ്. തെന്തേ മക്കൾക്കു വേണ്ടി പ്രായത്തെയും ആരോഗ്യത്തെയും കണക്കാക്കാതെ നിരന്തരം പരിശമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ ന്യൂഡോ അനുഭവിച്ചിരുക്കുന്ന തന്നെ വേണം. ഒരു മാതാവിശ്വേഷി സ്ഥാനം വഹിച്ച് തെന്തേ മക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ പപ്പരെ എത്ര പുകർത്തിയാലും മതിയാകില്ല. ഇരുളടയുമായിരുന്ന എന്തേ ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ച വിളക്കാണ് പപ്പ്. ദ്രോഷം മായ പഞ്ചാഹിത്യ ശുശ്രൂഷയുടെ അപ്പത്തു വർഷങ്ങൾ പിന്നിട പപ്പയ്ക്ക് (ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ) ദീർഘായുസ്സും, ദൈവക്കൃപയും ആശം സിക്കുന്നു.

ആർട്ട് മനസ്സിന്റെ ഉടമ

അനന്മ ജോർജ്ജ് ന്യൂജേഫ്സി

മിഷൻ ബോർഡിന്റെ കീഴിൽ ഇന്ത്യയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ബാലികാ ബാലവൈനാഞ്ചൽ സ്ഥാപിച്ച് അതിലെ നൃക്കണക്കിന് അന്തേ വാസികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചും സംരക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് മറ്റു പല കാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രായത്തിനു അവധി നൽകി 77-ാം വയസ്സിലും ഉന്നജ്ജ സംഭവയോടുകൂടി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദരണിയനായ കെ. എം. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചേനപ്പറ്റി, പോരാ, ആർട്ടമനസ്സിന്റെ ഉടമയായ ദൈവദാ സന്ദേശാദിച്ച് ഒരു വാക്കിവിടെ കുറിച്ചുകൊള്ളുടെ.

പ്രതിഫലപ്പയെന്നു ത്യാഗത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും നിരകു ടമായിരിക്കുന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചേന അദ്ദേഹം അച്ചന്നായിരിക്കുമ്പോൾ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഡൽഹിയിൽ വച്ച് ധാര്യപ്പിക്കുമായി കണ്ണുമുട്ടാനും ആ കൂടിക്കാഴ്ച ഇന്നും അനുഭൂതം മറക്കാതെ സുക്ഷിക്കുവാനും സാധിച്ചത് റിസാച്ചേരു മനസിന്റെ നമകൊണ്ടു മാത്രമാണെന്ന് താൻ വിശദിക്കുന്നു. ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ തന്റെ ജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞുവച്ച് ഒരു മഹാചാര്യൻ! അമ്മവാ, അനുജീവനുതകി സജീവിതം ധന്യമാക്കുന്നതാണ് ധമാർത്ഥമായ ജീവിതമെന്നു വിശദിക്കുന്ന ഒരു കർമ്മയോഗി! അതാണ് കെ. എം. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചേൻ!

കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയിലുടനീളും സഖവർച്ച് ജാതിമതഭാഷാ ഭേദമെന്നു അനാമരായ കുണ്ഠതുങ്ങേണ്ടും കുഷ്ഠം ബാധിച്ച മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു അവരുടെ കുണ്ഠതുങ്ങേളെ കുഷ്ഠം ബാധിക്കാതിരിക്കാൻ മാറി അമധ്യാദ്ദേയും അപ്പരുന്നും വാതാല്പര്യവും ശുശ്രൂഷകളും നൽകി വളർത്തി എടുക്കുക എന്നത് കുണ്ഠതുങ്ങേം ആർട്ടമായ സ്നേഹം മനസ്സിൽ നിർണ്ണയ നിൽക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനുവേണ്ടി കേരളത്തിൽ നിന്നു ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത തന്റെ ഒരു പ്രമുഖ ഇഷ്ടപ്പുത്രനാണ് ഈ റിസാച്ചേൻ!

റിസാച്ചേനയും ഒപ്പം ആരും അറിയാതെ ഈ കാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ രാപ്പകൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരെയും അവരുടെ ഈ നിഷ്കാമകർമ്മം നിർബന്ധാദി തുടർന്ന് മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാനും നമ്മുടെ ഉൾക്കെള്ളുകളെ തുറന്ന് അതിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുവാനും ദൈവം നമ്മയും സഹായിക്കുന്നതെയെന്ന് താൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പരിചയപ്പെടുന്ന ആർട്ടം ഒരു ദിവ്യപ്രകാശം പകർന്നിട്ടാണ് റിസാച്ചേൻ പോകുന്നതെന്ന് എന്നും അനുഭവത്തിൽ നിന്നു താൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തു തയാണ്. കുഷ്ഠരോഗം സാധാരണയായി ആളുകൾ കേൾക്കാനും

അറിയാനും കാണാനുമൊക്കെ അപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രോഗമാണല്ലോ. പകരുന്നതാകട്ടെ അല്ലാത്തതാകട്ടെ, ഒരു രോഗവും ഉൾക്കൊള്ളാൻ നാമാരും സന്നദ്ധരല്ല. എന്നാൽ കൂഷ്ഠരോഗം ബാധിച്ച മാതാപിതാക്കളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെൽ യാതൊരു വൈമനസ്യവും കുടാതെ തന്റെ നെഞ്ചോടു ചേർത്തു പിടിച്ചു ശുശ്രാഷ്ടിക്കുന്ന ഈ റംബാച്ചൻ്റെ സ്നേഹവും മനസ്സലിവും അനുഭവ്യമാകുന്നു.

കഴിഞ്ഞ 50 വർഷത്തിനിടയിൽ റംബാച്ചൻ എത്രയോ പേരുടെ ജീവിതത്തിന് വഴിത്തിരിവുണ്ടാക്കി! എത്രയോ ജീവിതങ്ങൾക്കു ആശയും ആശാസവും ആനന്ദവുമേക്കി! ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ, കാണപ്പെടുന്ന - കഷ്ടപ്പെടുന്ന - സഹോദരങ്ങളെയും അളവറ്റ് സ്നേഹിക്കുന്ന ഈ റംബാച്ചൻ വിശ്വാദവും, വിശാലവും വിലയേറിയതുമായ ഒരു മനസ്സിൽനിന്നും മറക്കാനാവാത്ത സ്നേഹത്തിന്റെയും ഉടമയാണ്.

ശ്രേഷ്ഠമായ വൈദിക കനകജുഡിലി ആർഭാടമാക്കുന്നതിനു പകരം ലളിതമായ റിതിയിൽ പ്രാർത്ഥനയോടും ഉപവാസത്തോടും കൂടി ദൈവത്തെ മഹത്പ്രീതി ആചരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ ആരോഗ്യത്തോടു കൂടിയ ദിർഘായുസ്ഥിനുവേണ്ടി നോൺ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. റംബാച്ചൻ്റെ വരും കാലങ്ങളിലെ എല്ലാ കാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളെയും ദൈവിക ശുശ്രാഷ്ടകളെയും ദൈവം ഏറെ അനുഗ്രഹിക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സേവനത്തിന്റെ അതുല്യ പ്രതീകം

ഡോ. മിസ്റ്റർ ആനി ഡേവിൾ

1974 മുതൽ എതാണ്ട് മുന്ന് പതിറാണ്ടുകാലം ഞാനും കുടുംബവും മഹാനഗരമായ ഹൈദരാബാദിൽ ആയിരുന്നു. അകാലത്ത് ബഹുമാന പ്ലേറ്റ് എക്. എഎ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനെ ഒരുവിൽ അടുത്തറിയുന്നതിനുള്ള സഹഭാഗ്യം തങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഹൈദരാബാദിൽ നിന്ന് നാഗാർജുന സംഗരിലേക്കുള്ള റോഡിൽ 50 കി.മീ. അകലെയുള്ള ധാച്ചാരം എന്ന ശ്രമത്തിൽ, കുഷ്ഠംരോഗികളുടെ കുഷ്ഠം ബാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കുഞ്ഞു അഞ്ചേളു എടുത്തു വളർത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ബാലഗ്രാം തുടങ്ങുക എന്ന ദാത്യവുമായിട്ടാണ് ബി. റിസാച്ചൻ അന്ന് ഹൈദരാബാദിൽ എത്തിയത്. റിസാച്ചൻ ഇരു ദാത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ ഹൈദരാബാദിലെ ഓർത്ത ഡോക്സ് ഇടവകകൾ അദ്ദേഹവുമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഇടവകാംഗങ്ങളിൽ പലരും അങ്ങനെ റിസാച്ചൻ ഉറുമിത്രങ്ങളായി തിരികുന്നു. തങ്ങളും റിസാച്ചനുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിന് തുടക്ക മിട്ടു. ആ ബന്ധം ഇന്നും അംഗം തുടരുന്നു.

ബി. റിസാച്ചനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നോൾ പെട്ടെന്നു എന്നേഴ്സ് മനസ്സിൽ ഉയർന്നു വരുന്ന ഒരു വാക്കുണ്ട്; “സേവനം.” എറവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ സേവനത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണെന്നോ. അങ്ങനെയാണ് ഞാനെന്നേതെ പ്പറ്റി എന്നും ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇന്നും ചിന്തിക്കുന്നതും. എന്നെപ്പോലെ മറ്റും പലരും ഇങ്ങനെ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത് എന്നുള്ള ഉറപ്പും എനിക്കുണ്ട്.

ധാച്ചാരത് ബാലഗ്രാമിന് തുടക്കമിട്ട കാലങ്ങളിൽ അവിടെ മഴയും വെള്ളവും കൗൺം ഇല്ലായിരുന്നു. കുറെ കാടുചെടികളും തെരെ മറ്റും യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നവിടം ഒരു മലർവാടിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. കുട്ടികൾക്കുള്ള നല്ല താമസസ്ഥകരുങ്ങളും ഒരു മനോഹരമായ ചാപ്പലും എല്ലാം ഇന്നവിടെയുണ്ട്. അവിടെ ഇന്നു കാണുന്ന സർവ്വചരം ചരങ്ങളും റിസാച്ചൻ കരസ്പർശം ഏറ്റു വളർന്നിട്ടുള്ളവയാണ്. ധാച്ചാരത്തു ചെന്നിട്ട് എങ്ങാട്ടു നോക്കിയാലും അവിടെയെല്ലാം റിസാച്ചനെ കാണുന്നതുപോലെ തോന്നും.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ചെറുതും വലുതുമായ ഓരോ കാര്യസാധ്യത്തിനും റിസാച്ചൻ ധാച്ചാരത്തുനിന്നു ഹൈദരാബാദിലേക്ക് പോകേണ്ടിയിരുന്നു. അനോന്താക്കെ ആ ഭാഗത്തെയ്ക്ക് വലിപ്പേണ്ടും ഒരു ബന്ധ പോയെങ്കിലായി. റിസാച്ചൻ ആ വഴി പോകുന്ന ലോറികൾ കൈകൊടി നിർത്തിച്ച് അതിലോക്കെ വലിഞ്ഞു കയറിയാണ് ഹൈദരാബാദിലേയ്ക്ക് വരുകയും

പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. വെയിലും മഴയും ഒന്നും ഗൗനിക്കാതെ എന്തെല്ലാം കേൾഡൻസർ സഹിച്ചുവെന്നും കഷ്ടപ്പെട്ടും ഒക്കെയാണ് ഒന്നാം ചുൻ ഓരോ കാര്യവും സാധിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത്. ഇതാണും ആരും കാണണമെന്നോ അറിയണമെന്നോ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുമില്ല. ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും ധാതാരു പരാതിയും ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും സഭായിട്ടില്ല. എപ്പോഴും പ്രസന്നവദനനായി മാത്രം കാണബ്പെടുന്ന ഒരു താപസവരുൺ - അതാണദ്ദേഹം. യഥാർത്ഥ സേവന മനോഭാവം ഇത്തോളം?

യാച്ചാരത്തു ചെന്നാൽ, അവിടെതെന്ന് സാധ്യകുണ്ടുങ്ങലെ താലോലിച്ചു എടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു റംബാച്ചന്നയാണ് അനോക്കൈ കണ്ണിരുന്നത്. സുവമില്ലാത്ത ഒരു കുണ്ടിനെ ഏതു തരത്തിലും പരിചരിക്കുവാൻ ഒപ്പും എപ്പോഴും ഒരുക്കമൊയിരുന്നു. ആ കുണ്ടുങ്ങൾക്ക് സ്വന്നേഹം നിറഞ്ഞ ഒരു അപ്പച്ചൻ തന്നെയായിരുന്നു ഈ മഹാമനസ്കം. ക്രിസ്തുനാമദൈവം ദിനാനുകവയും ആതുരസ്വനേഹവുമാണ് നാം അദ്ദേഹത്തിൽ ദർശിക്കുന്നത്. ആ സ്വന്നേഹത്തിനും ത്യാഗമനോഭാവത്തിനും മുമ്പിൽ നാം അറിയാതെ തന്നെ തലകുനിച്ചു പോകും. ക്രിസ്തുനാമനോടുള്ള സ്വന്നേഹത്തപ്രതി എന്തു ത്യാഗവും ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നു. ഈ മനോഭാവമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഇതേ സ്വന്നേഹനിധിയും സേവനതല്പരനുമാക്കിത്തീർത്തത്. തികച്ചും ലളിതമായ ആ ജീവിതശൈലിക്കും കളക്ഷമില്ലാത്ത ആ പുണ്ണിരിക്കും മുമ്പിൽ ആരാണ് തലകുനിച്ചു പോകാത്തത്!

സേവനതല്പരത നമ്മുടെ സഭകളിൽ നിന്നും സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നുമൊക്കെ ഓടിമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലയളവിൽ റംബാച്ചന്നപ്പോലെ അഞ്ചിങ്ങായി മാത്രം കാണുന്ന അപൂർവ്വ സേവന മാതൃകകൾ നമ്മുകൾ ദീപസ്തംഭങ്ങളായി മാറുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനൊന്നും മില്ലല്ലോ. സേവിക്കുവാനല്ല സേവിക്കപ്പെടുവാനാണ് ഇക്കാലത്ത് എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. പ്രായം ഇതുവരെ റംബാച്ചനെ എത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം ഒരു യുവാവിഞ്ചേ ചുറുചുറുക്കോടെ ഓടിനെന്ന് സേവനം ചെയ്യുന്നു.

കർത്തൃസ്വന്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ഉച്ച മനസ്സാണ് ആ യുവതാത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള രഹസ്യം. ഐ. റംബാച്ചൻ ഏതാണും ഒഴക അഡ്സർ കുടി ഇതുപോലെ ഓടിനടക്കുന്നതിനുള്ള ആരോഗ്യം ദൈവം കൊടുക്കുന്നേ എന്ന് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അനേകരക്കു വെളിച്ചും നൽകുന്ന ഒരു ദീപസ്തംഭമായി ദീർഘകാലം

തൃടരുവാൻ ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന എന്ന് താനും ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. ആ പ്രകാര കിരണ്ടതിൽനിന്ന് പ്രചോദനം കൈക്കാണ്ട് സഭയിലും സമൂഹത്തിലുമെല്ലാക്കെ സേവന ത്വിന്റെ മറ്റു ദീപശിവകൾ അങ്ങിങ്ങായി ഉയർന്നുവരുവാൻ ദൈവം മുട്ടാക്കണമെ എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സ്നേഹനിധിയായ തണ്ണേളുടെ പാട്

ജോമോൻ എൻ. ജെ.

അമത്ത് കെ. വി.

മനു മെമകിൾ

ഗ്രേഷ്യംമായ പാരാഹിത്യ ശുശ്രൂഷയുടെ 50 വർഷങ്ങൾ പിന്നിട
തണ്ണേളുടെ പപ്പയ്ക്ക് ആദ്യമേ ദീർഘായുസും ഒരായിരും കൃപാസമ്യ
ഭിയും ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അണ്ണഞ്ചുകാണ്ടിരിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിരിനാളുങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ തള്ള
രാതെ, തന്റെ തിരിനാളുങ്ങളുൽ ലോകത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന
പപ്പയുടെ ഈ പാരാഹിത്യ സുവർണ്ണ ജുഡിലി സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തെ
എത്തിനോട് ഉപമിക്കണം എന്നറിയില്ല. പക്ഷേ, ഒന്നിയാം... നിശ്ചി
പോകുമായിരുന്ന തണ്ണേളേപ്പോലുള്ള പിണ്ഡം ബാല്യങ്ങളെ ജീവിത
ത്തിന്റെ ശിരിഗുംഗങ്ങളിലെത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രായത്തെന്നോ
ആരോഗ്യത്തെന്നോ ഗണിക്കാതെ നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു
കയാണ്. ഇതിലും വലിയ സ്നേഹമുണ്ടോ? ഇതിലും വലിയ ത്യാഗ
മുണ്ടോ?

ഈ ത്യാഗവും സ്നേഹവും അനുഭവിച്ചിരാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച തണ്ണേ
ളേപ്പോലുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് ധമാർത്ഥത്തിൽ ഭാഗ്യവാനാർ. ശിഷ്യ
മാർ വിലക്കുണ്ടോയും ‘പെത്തങ്ങളെ എന്തെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടു
വിൻ അവരെ തടയരുത്, സ്വർഖരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെല്ലോ’ എന്നു
പറഞ്ഞ രെവപുത്രൻ സ്നേഹമാണ് നമുക്കിവിടെ ദർശിക്കാൻ കഴി
യുന്നത്. ഇതല്ലോ ധമാർത്ഥ സ്നേഹം?

കാലത്തിരെന്തു കടന്നുപോകിൽ കർത്ത്യസനിധിയിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ട
കൊച്ചപ്പെട്ടും (പി. എറം. തോമസ് റബ്ബാൻ) തിരുമേനി അപൂച്ചനും (ഒസ്ത്രാ
ത്തിരെയാണ് മെത്രാപ്പോലിത്താ) ചേർന്ന് പട്ടത്തുയർത്തിയ പുതുപ്പാടി
യുടെ അഭിമാനമായ സെൻ്റ് പോർട്ട് ബാലഭവനത്തിന്റെയും ആഗ്രഹ
ത്തിന്റെയും സാരമിയായി അതിനെ മുന്നോട്ടു നയിച്ചുവരുന്ന പപ്പയു
ടെയും മറ്റ് ബൈഡികരുടെയും (പ്രവർത്തനക്ഷമത എടുത്തു പറയേണ്ട
ഒന്നാണ്. മാത്രമല്ല ഒരു പിതാവിരെ സ്ഥാനം വഹിച്ച് തന്റെ മക്കൾക്കു
വേണ്ടി ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പപ്പ
യുടെ ആത്മാർത്ഥത്തെയും അർപ്പണ മനോഭാവത്തെയും എത്ര പുക
ചുത്തിയാലും മതിവരില്ല.

ഇടതുകൈ ചെയ്യുന്നത് വലതുകൈ അറിയരുത് എന്ന ക്രിസ്തു

വചനത്തിന്റെ അസ്തിത്വം കാത്തുസുക്ഷിക്കുന്ന സ്നേഹപിതാവാൺ പപ്പ്. 2006-ൽ ലോകത്തെ നടുക്കിയ സുനാമിത്തിരകൾ കേരളത്തെയും കടലിലേക്കു വലിച്ചപ്പോൾ ആയിരക്കണക്കിനു ജീവനാൾ അനാധികാരിയിൽനിന്നും മരിക്കുന്നത്. തീരപ്രദേശത്തെ പാവങ്ങളുടെ വീടും കുടുംബവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹനിധിയായ പപ്പ കാരുണ്യത്തിന്റെ നിറകുടമായി ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ചെല്ലുകയും ഒരു കോടി രൂപ പുനർ നിർമ്മാണത്തിനായി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരാധിയുന്നു? ആർക്കാൺ അറിയണമെന്നു മോഹം? ആരോഗ്യമില്ലാതെ തിരുപ്പിലയ്ക്ക് പിനിൽ നിന്ന്, വാർത്തകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ വരാതെ, ഭാരതമണ്ണിൽ അശാരണരക്കായി അദ്ദേഹം ചെയ്തതും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എല്ലാമറ്റതാണ്. മാത്രമല്ല 1964-ൽ പുതുപ്പാടി ആശുമത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു മുതൽ ഇന്നോളം ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്ഥാപനത്തിനു മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിനും സഭയ്ക്കും ഒരേപോലെ വലിയ മുതൽക്കുടാണ്.

ലോകത്ത് ഈന്നും നന്ദയുടെ അംശം കുറഞ്ഞുപോയിട്ടിരുന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്ന അനേകം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ ചെറിയവർക്ക് ചെയ്യുന്നതു എനിക്കു ചെയ്യുന്നു എന്ന യൈശുനാമഞ്ചി തിരുപ്പചനം ശഹിച്ച് ചെറിയവർക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന, ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാതെ സ്നേഹിക്കുന്ന - സ്നേഹനിധിയായ ആ പപ്പയുടെ സ്നേഹത്തിനു മുമ്പിൽ നമുക്ക് നമിക്കാം.

കരുണാമയനും കർമ്മനിരതനുമായ താപസഗ്രഹം

“ജീവിച്ചാലും മരിച്ചാലും ദൈവം മാത്രം മതി എനിക്ക്.....”

“ത്രീയേക ദൈവം എല്ലാവർക്കും ദൈവം ഹിന്ദുവിനും ക്രിസ്ത്യാനിക്കും മുസല്ലിമാനും.....” എന്നിത്യാശി ശാനാലാപങ്ങൾ പ്രസംഗവേദിയിലും വചനനോളാഷണ സന്ദർഭങ്ങളിലും വളരെ സ്ഥാപിതയോടെ ഉച്ച സാരത്തിൽ പാടി, സഭയിൽ മാത്രമല്ല, ലോകം മുഴുവനുമുള്ള നാനാജാതി മതസ്ഥരുടേയും ശ്രദ്ധയും, സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ഏറ്റവും വാങ്ങി, ജീവിതംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും, സുവിശേഷങ്ങളാശണം കൊണ്ടും അനേകായിരങ്ങൾക്ക് ആശ്രാസവും മാനസാന്തരവും നൽകിയ മാർ ഒസ്താത്തിയോസിരെ അരുമ ശിഷ്യൻ, കൂടാതെ ലോകത്തിലെ വിഭാഗങ്ങളിൽ ദുഃഖാശിയും ദുരിതങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്ന ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി ആയുസ്സും മുഴുവൻ താല്പര്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചും പരിശമിച്ചും, മനുഷ്യമനസ്സുകളെ തണ്ടുപ്പിച്ചും ഉണ്ടർവ്വും, ഉമേഷവും, ഉത്സാഹവും എരുക്കവുമുള്ള ദൈവമക്കളാക്കി രൂപാന്തരപ്പൂട്ടുത്തിയ അതുല്യപ്രഭയും” ‘മലകരസഭാരത്ത്’വുമായിരുന്ന ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്തിരുമെന്നിയുടെ ലളിതജീവിതം തന്നെ ദിനപര്യായി സ്വീകരിച്ചും, ഏല്പിച്ച ദാത്യങ്ങൾ വളരെ ദംഗിയായി നിറവേറ്റിയും, ഏഴുപത്തിയെട്ടാം വയസ്സിലും യഹവനത്തിരെ പ്രസരിപ്പോടെ തന്നെ ഓടിനന്ന് എല്ലാക്കാരും അദ്ദേഹം വിശ്വാസിച്ചിട്ടും ഉണ്ട് മലകര ഓർത്തയോക്കന് സഭയുടെ അരുമ സന്തതിയും മഹാകാരുണ്യവാനും പരിശമശാലിയുമായ അഭിമാനഭാജനവുമാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ‘സ്നേഹത്തിരെ പ്രവാചക’ നേന്നോ, ‘കാരുണ്യത്തിരെയും കർമ്മത്യാഗത്തിരെയും മുർത്തീഭാവ’ മേന്നോ എത്തു രീതിയിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചാലും അധികമാകുകയില്ല.

വ്യക്തിബന്ധം ദൈവസന്നേഹത്തിരെ പ്രതിഫലനമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി, അതിന് അമുല്യ വില കല്പിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന റിസാച്ചർ - പണ്ടത്തോടും വസ്തുവകക്ക്ലോടുമുള്ള താല്പര്യത്തോടെ വ്യക്തികളിൽ - അതായത് - രോഗികളിൽ, രോഗമില്ലാത്തവരിൽ, രോഗികളുടെ മകളിൽ, ദത്തപ്രാർത്ഥികൾ, ആൺ പെൺ, കുഞ്ഞു, വൃഥ, ജാതിമതങ്ങളെന്നും, നിരാലംബവരായി സമൂഹത്തിൽ കഴിയുന്ന എല്ലാ പ്രായക്കാരും അടങ്കുന്ന മനുഷ്യർക്കും വില കല്പിച്ച്, അവരെ ഉയർത്താനുള്ള പരിശമത്തിൽ പത്രാന്തര മനസ്സും തള്ളാന്തര ശരീരത്തോടും ഇന്നും ആൻഡിമാൻ സിലും കേരളത്തിനു അകത്തും പുറത്തുമുള്ള എല്ലാ യിടത്തും

ഓടിനടന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വന്യ റിംഗ് ഗുരു പറിപ്പിച്ചപോലെ വർക്ക് വർഷിപ്പാണ്, വചനഭ്രാഷ്ടാം ദിവ്യബലിയും. പുതുപ്പാടി ആശ്രമ തിരിൽ അമരകാരനായ റിംഗ് ഇന്നു നാല്പതിലേരു ജീവകാരു സ്ന്യസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ചുക്കാൻ പിടിച്ച് നടത്തുന്ന ഒരു ആശ്രൂള ശക്തി ആണ്. “ഇരുന്നു തുരുമ്പിക്കുന്നതിലും നന്ന് എൻ്റെ തീരുന്ന താണ്” എന്ന ആപ്തവാക്യം റിംഗ് ഏൻ്റെ വ്രതത്തിൽ സ്വപ്ഷടമാണ്. ഗുരുവിൻ്റെ അന്ത്യാഭിലാഷം നിറവേറ്റാൻ ഇതി ആഹ്മികയിലും സ്ഥാപനം തുടങ്ങി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള വൈദിലാണ് ഇപ്പോൾ റിംഗ് ചുണ്ണം.

ലോകമെങ്ങുമുള്ള പാവപ്പെട്ടവരുടെ കണ്ണുനിർ ഒപ്പാനും അവർക്കു വേണ്ടി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനും സമന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പടി ശ്വരേയാണ് തന്റെ ഗുരു തെക്കിയിരുന്നതെങ്കിൽ; അതിലും ഒരു പടി എങ്കിലും മുന്നോട്ടായി ഏതു ഭീകരരോഗികളെയും, അവരുടെ കുഞ്ഞു അങ്ങേയും ഏറ്റുറുത്ത്, താലോലിച്ച് പോറ്റിപ്പുലർത്താനും, ഓടിനടന്ന് അവരെ എല്ലാം ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും താല്പര്യപ്പെടുന്ന ഒരു കർമ്മയോ ശിരെ ആണ് റിംഗ് പ്രവർത്തിയുടെ ഗുരുവിന് ലഭിച്ചത്. ഗുരുവിൻ്റെ മഹാവിജയത്തിന് കാരണവും അറിയപ്പെടാതെ ഓടിനടന്ന് പ്രവർത്തിച്ച റിംഗ് തന്നെയാണെന്നുള്ളത് ഒരു സത്യം മാത്രം.

അഗ്രതികളുടെ അമ്മയായ മദർ തെരേസ്യായെപ്പോലെ, “അഗ്രതികളുടെ പിതാവെന്ന്” പേരിനർഹതയുള്ള അഭി. ഒന്താത്തിയോന് തിരുമേനി തുടങ്ങിവച്ച ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളും തന്നെ ഭംഗിയായും, കേടുകൂടാതെയും നിന്നുപോകാതെയും ഓടിക്കുന്ന ഒരു മഹായന്ത്രമാണ് റിംഗ്. ആശ്രമത്രേരാളിയായ റിംഗ്, ഭരിദ്വലോകത്തിൽ സന്പന്ന നായിരിക്കുന്നത് പാപമാണെന്ന് പരിപ്പിച്ച ഗുരുവിൻ്റെ ശിഷ്യദത്യും നടത്തുന്നത് - സ്വന്തമായി തേരേ, കാരോ സ്കൂട്ടരോ, വെറും ഒരു സെസകിൾ പോലുമോ ഇല്ലാതെയാണെന്നുള്ള സത്യം ആരെങ്കിലും അറിയുന്നുണ്ടോ? റിംഗ് കരുതൽ സഭാവവും പകിടിൽ മനോഭാവവും സ്തുത്യർഹം തന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളംലോക നിക്ഷേപം - സംസ്കാരവും ത്യാഗവും നിറവെച്ച പ്രവൃത്തികളുടെ “സംസ്കാര നിക്ഷേപം” മാത്രമായിരിക്കും. സ്ഥാനമാനങ്ങളും സാമ്പത്തികനേടങ്ങളും കൈമുതലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ ബാഹ്യമായി വിനയം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, മനസ്സിൽ അഹാഭാവം വച്ചുപെട്ടുനിന്നും ചെയ്യുന്നവർത്തിൽ നിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തതനായ റിംഗ്, താൻ എന്ന ഭാവത്തിൽ അഹക്കരിക്കാതെ, സയം വരുമയാക്കി, ആർഭാടരഹിതമായ ലളിതജീവിതത്തിനുകമയായി, ദൈവത്തിന്റെ പരിശുഭ്യാത്മശക്തിയാൽ എളിമയോടെ, ഹൃദയം കവരുന്ന ചിന്തയോടെ, അനുഷ്ഠാനനിഷ്ഠയോടെ, അർപ്പണവോധത്തോടെ,

ശാന്തത യോടെ, ആരോധ്യും ആകർഷിക്കുന്ന, ആത്മാർത്ഥമയും സ്വനേഹവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പ്രക്ഷൃതത്തിനുടമയാണ്.

വദ്യ റിംഗാച്ചൽ പാരാഹിത്യ ഭാത്യ നിർവ്വഹണത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജുബിലി ആരോധാപ്പിക്കുന്നവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ അഖ്യാനങ്ങളെ പ്രകിർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്ടായുള്ളിനു വേണ്ട എല്ലാ നയകളും ഭാവുക്കങ്ങളും ST. Basil Convent, St. Macrina Santhi Bhavan & M. M. Complex എന്നി സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പേരിൽ അർപ്പിക്കുന്നു. വദ്യ റിംഗാച്ചൽ ചെയ്തികളെല്ലാം നല്ലതാണ്. ഇനിയും ചെയ്യാനുള്ളത് കൂടുതൽ നല്ലതാകട്ട എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. റിംഗാച്ചൽ ഞങ്ങളുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ വനിട്ടിഭല്ലകിലും രണ്ടാഴ്ചയിലെല്ലാരിക്കലേം, മാസത്തിലെല്ലാരിക്കലേം മോണിലൂടെ ബന്ധപ്പെട്ട് ഞങ്ങളുടെ ക്ഷേമമം അനേകം ശിക്കുകയും, ഉപദേശങ്ങൾ തരുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷകരവും ആശാസ്പദവുമാണ്.

സന്ധ്യാസവ്വത ദ്രയം അനുസരണം, ഭാർത്ത്യം, ബഹമചര്യം, അഭംഗം പാലിച്ച് ഒരു പരിഭ്രവ്യും ഇല്ലാതെ ലളിതജീവിതം നയിക്കുന്ന വദ്യ റിംഗാച്ചൽ ക്രിസ്താനുസാരിയായി, ക്രൂഷുവാഹിയായി റിംഗാൾ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചത് മഹത്വങ്ങൾ മോഹിച്ചല്ല, പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറ്റാൻ കൂദിരുവാഹിയായി, മുർക്കിരീം ധരിച്ച്, വേദന സമഹിച്ച്, മനുഷ്യ ജാതിയെ വീണ്ടെടുത്ത യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അനുകാതിയായിട്ടാണെന്നു ജീവിതംകൊണ്ട് തെളിയിക്കുവാനാണ്. റിംഗാച്ചൽ ജീവിതം കൊണ്ട് മലകരസം മാത്രമല്ല, ലോകം മുഴുവൻ ധന്യമാകട്ട. ഈ പാരാഹിത്യ കനകജുബിലി പ്രയാസമനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് കൂടുതൽ പ്രകാശവും, പ്രസാദവും ലഭിക്കുവാൻ സംഗതിയാകട്ട.

ഗുജറാത്തിലെ എയ്ഡ്സ് പ്രതിരോധചുമതലയും ഹിലിപ്പ് റിബാച്ചന്

അഡ്യ. മത്തായി മാസളി

“മിഷൻ പ്രവർത്തനരംഗത്ത് എൻ്റെ പിൻഗാമി ഹിലിപ്പ് അച്ചനാൻ.” 1993 സെപ്റ്റംബർ 22-ന് മിഷൻസോർഡ് പ്രസിഡണ്ട് ഡോ. ശിവരു ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി റൂർക്കലയിൽ വച്ച് ഈ ലേവ് കനോട്ടു പറഞ്ഞതാണിൽ. അദ്ദേഹം തുടർന്നു. “ഗുജറാത്ത് റേസ്റ്റിൽ മലക്കരസഭയുടെ സുവിശേഷങ്ങളുമായി ആദ്യം എത്തിയൽ ഞാനാൻ. അവിടെ സഭയുടെ ഒരു മിഷൻകേന്ദ്രം ഉണ്ടാക്കണം. ആ ദാത്യം ഞാൻ ഹിലിപ്പ് അച്ചനെ ഏല്പിക്കുവാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.”

1993 സെപ്റ്റംബർ 19-നു ഞായറാഴ്ച അഭിവര്യ തിരുമേനിയുടെ ഉത്തമ സുപ്രതായിരുന്ന ബഹു. സി. കെ. തോമസ് അച്ചൻ റൂർക്കലയിൽ വച്ച് ഒരു റോധപകടത്തിൽ നിരുപ്പാതനായി. കല്ക്കട്ട ഭ്രാസനാ ഡിപനായിരുന്ന തേവോദോസിയോസ് തിരുമേനി വിദേശത്തായിരുന്നു. അച്ചൻ്റെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ ഉടനെ തന്നെ അഭി. ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി നാട്ടിൽ നിന്നു റൂർക്കലായിലേക്കു തിരിച്ചു. റൂർക്കലായിലേക്കു വിമാന സർവീസുണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുമേനി കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് ധർപ്പി തിലും, ധർപ്പിയിൽ നിന്ന് കല്ക്കട്ടായിലും വിമാനമാർഗ്ഗം എത്തി. അവിടെനിന്നും ട്രയിൻമാർഗ്ഗം റൂർക്കലയിലെത്തി. 22-ാം തീയതി ബുധ നാഴ്ച സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ സമാപിച്ചു. അച്ചൻ എൻ്റെയും ആത്മീയ പിതാവായിരുന്നതിനാൽ, സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കടക്കുവാനായി ഞാനും അഹമ്മദാബാദിൽ നിന്ന് അവിടെ എത്തിയിരുന്നു (1969 മുതൽ 1977 വരെ ബഹു. അച്ചൻ അഹമ്മദാബാദ്, ബഗോദ, ആരുന്ത് തുടങ്ങിയ ഇടവകകളുടെ വികാരി ആയിരുന്നു). 22-നു പകലും രാത്രിയും, തിരുമേനിയുമായി സഹപ്രസം നടത്തു വാൻ വേണ്ട സമയം ലഭിച്ചു. അത് ഒരു ആത്മകമാ വെളിപ്പെടുത്തലാ തിരുന്നു. സംഭാഷണമല്ലേ തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

“കേരളത്തിനു വെളിയിൽ വച്ചു മരണമാന്തര അവിടെ സംസ്കരി ക്കപ്പെട്ടുന്ന മലക്കരസഭയിലെ രണ്ടാമത്തെ വെവികനാൻ ബഹു. തോമ സച്ചൻ. രണ്ടു ശുശ്രൂഷകൾക്കും മുഖ്യകാർമ്മിക്കരം വഹിച്ചത് ഞാനാൻ. രണ്ടു പേരും എൻ്റെ അച്ചന്മാരായിരുന്നു. 1984-ൽ മലുപ്പുപ്രദേ

ഗ്രിൽ വച്ച് തിരുപ്പിലയ്ക്കപ്പുറത്തെക്കു പോയ എം. ജി. പോൾ അച്ചൻ എൻ്റെ പ്രിയ ശിഷ്യനും, ഭാവിതിൽ സഭയിലെ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബിഷേഷണ്ട് ആയി ഞാൻ സഹപന്ന കണ്ടിരുന്ന ആളുമാൻ.

1943-ൽ ഞാൻ ജോർജ്ജുകുട്ടി ആയിരിക്കുമ്പോൾ, എൻ്റെ 25-ാമത്തെ വയസ്സിൽ, ഒരു വാടക കെട്ടിടത്തിൽ ആരംഭിച്ചതാണ് മാവേലിക്കരയിലെ സുവിശേഷാലയവും എൻ്റെ മിഷൻ പ്രവർത്തനവും. 1951-ൽ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും ഞാൻ ഉപരിപഠനം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചേത്തി. സുവിശേഷാലയം തുടങ്ങിയതിനു ശേഷമാണ് 1943-ൽ ബി.ഡി. കു പരിക്കുവാൻ എന്നിക്ക് ജബൽപുരി വൈദിക സമിനാരിയിൽ അധ്യമിഷൻ കുട്ടിയത്. 1943 മുതൽ 47 വരെ അവിടെ പരിച്ചു. 1943-ൽ പത്തനാപുരത്തു നിന്നു പി. സി. ജോർജ്ജും (എൻ്റെ ഭാര്യാപിതാവ്) ഞാനും ഓൺചൗണ്ട് നാട്ടിൽ നിന്നു ജബൽപുരിലേക്കു ട്രയിൻ കയറിയത്. തങ്ങളുടെ അമ്മമാർത്തമാർ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ജബൽപുരിൽ വച്ച് അസുഖം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ തങ്ങൾ പരസ്പരം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽ നിന്നു ഉപരിപഠനം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചേത്തിയശേഷം 1952-ൽ കോട്ടയം വൈദിക സമിനാരിയിൽ അദ്ദൂപാപകനായി ചേർന്നു. അമേരിക്കയിൽ പരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചെലവു ചുരുക്കി ജീവിച്ചു. 1000 ഡോളർ മിച്ചമുണ്ടാക്കി. നാട്ടിൽ തിരിച്ചേത്തിയശേഷം ഈ തുക കൊണ്ട് 1953-ൽ 14 സെൻ്റ് സമലം മാവേലിക്കരയിൽ വാങ്ങി. 1954-ൽ രണ്ടു നിലയിലുള്ള സുവിശേഷാലയം പണിതു. 1955-ൽ പി. എം. തോമസ് ശെമ്മാശൻ സെമിനാർ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി എന്നോടൊപ്പം ചേർന്നു; സുവിശേഷാലയത്തിലെ സെക്രട്ടറി ആയി ചുമതലയേറ്റു.

1956 ജൂലൈ മാസത്തിൽ, ജോയിക്കുട്ടി എന്ന ചെറുപ്പക്കാരനും എന്നോടൊപ്പം ചേർന്നു. വയലത്തലയിൽ ഒരു കണ്ണവൻഷനു പോയപ്പോഴാണ് ജോയിക്കുട്ടിയും ഞാനും പരിചയപ്പെടുന്നത്. അന്നു ജോയിക്കുട്ടിയുടെ വിട്ടിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു. മിഷൻവേലയ്ക്കു വരുവാനുള്ള ആഗ്രഹം ദൈവമുന്ബാകെ സമർപ്പിച്ചു. 1958-ൽ വൈദികനായിരുന്ന ഞാനും പി. എം. തോമസച്ചനും ജോയിക്കുട്ടിയും ചേർന്നാണ് പുതുപ്പാടി ആഗ്രഹമവും ബാലഭവനും തുടങ്ങിയത്. മിഷൻവേലയിൽ എന്നോടൊപ്പം എല്ലാ റംഗത്തും ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്ന കെ. എ. ഫിലിപ്പച്ചനാണ് ഈ ജോയിക്കുട്ടി. ഇദ്ദേഹം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കണമെന്നും മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചുമതല ഏല്പിക്കണമെന്നും എന്നിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അതു പ്രധാനമായിരിക്കും. കാരണം കാലം മാറി. പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെയും പ. ശീവഗുഡിന് ദിതീയൻ ബാവായുടെയും പ. പാസ്വാടി തിരുമേനിയുടെയും കാലമല്ല. ഈത്. അവർക്ക് വേദശാസ്ത്രത്തിൽ വലിയ ഡിഗ്രികൾ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനാരായിരുന്നു.

ഈൻ സൗമിനാർത്ഥിൽ പറിപ്പിക്കുവാൻ ചേരുന്നത് M.A., B.D, S.T.M ഡിഗ്രി കഴി ഉള്ളവനായിട്ടാണ്. പക്ഷേ കുറിക്കിൽ എന്നേക്കാൾ വലിയ വേദഗണ്യത്ര പണ്ഡിതനായിരുന്നു കോളജിൽ പറിച്ചിട്ടില്ലാതെ പറുമല തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായ പ. ശീവരുഗ്രീസ് ദിതീയൻ ബാബാ. അദ്ദേഹത്തോളം വേദ ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്ന പിതാക്കന്നാർ വേരെയുണ്ടെന്നു തോന്തുനില്ല. വേദപുസ്തകാധിക്ഷിതമായ സഭയുടെ വിശാസം പറിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാണ്ഡിത്യും മറ്റാർക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.”

“കെ. എ. ഫിലിപ്പ് അച്ചുക്ക് താമസിയാതെ റിംഗ് സ്ഥാനം കൊടുക്കണമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നു. പുതുപ്പുടി ആദ്ധ്യാത്മിക്കേരളത്തിന്റെയും കേരളത്തിനു കത്തും പുറത്തുമുള്ള എല്ലാ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങളുടേയും ചുമതല അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കും. എന്തേ എല്ലാ ആശയങ്ങളും ചിന്തകളും അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാം. അദ്ദേഹമാണ് അവ നടപ്പാക്കുന്നത്.”

തലക്കന്മില്ലാതെ പെരുമാറ്റവും ആർജജവത്തം നിരന്തര സമീപനവും ലാളിത്യവും വിനയവും നിരന്തര പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കൈമുതലായുള്ള വദ്യ റിംഗ് മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കും ഉന്നമനത്തിനുമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. റിംഗ് എന്തെന്നും ലഭിതജീവിതവും ഉന്നതചിന്തയും ലക്ഷ്യത്തിലെത്താനുള്ള വ്യഗ്രതയും അശ്രാന്തപരിശമവും സമകാല സഭയ്ക്കു മാതൃകയാണെന്നു മാത്രമല്ല, ചിന്തിക്കുന്ന തലമുറയ്ക്ക് ഒരു വെള്ളുവിളി കൂടിയാണ്.

എ.ഡി. 52-ൽ ഇന്നത്തെ കേരളത്തിൽ പ. മാർത്തോമാ ഖീറാ എത്തുന്നതിനു മുമ്പായി ഇന്ത്യയുടെ വടക്കു പടിനേതാരെ പാർത്തുന്ന സാമാജ്യത്തിൽ ഗോജപ്പോറിപ്പ് രാജാവിഞ്ഞ് അതിമിയായി എത്തിരാജകോട്ടാരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നതായി സഭാചാരിത്വവും പാരമ്പര്യവും എടുത്തുകാട്ടുന്നു. അവിടെന്നിന് തത്ക്കേ ഇന്ത്യയിലേക്കുള്ള ധാരാ മഖ്യ ഇന്ത്യയിലെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും, പ്രത്യേകിച്ച് ഗുജറാത്തിലും സുവിശേഷം അറിയിച്ചിരുന്നതായിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ ചർത്തതിന്റെ ഭാഗമാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ എവിടെ പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ ഉണ്ടായാലും അഭിവദ്യ ഒസ്താത്തിയോന്ന് തിരുമേനിക്കുവേണ്ടി, വദ്യ ഫിലിപ്പ് റിംഗ് അവിടെ ഓടി എത്തും. 2001 ജനുവരി 26-ന് രാവിലെ ഗുജറാത്തിൽ വൻ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി. ശാസ്യിധാരിലും, രാജ്കോട്ടിലും, അഹമ്മദാബാദിലും വലിയ നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. അനുന്നതനെ വിവരങ്ങൾ അറിയുവാനായി അഭിവദ്യ ഒസ്താത്തിയോന്ന് തിരുമേനിയുടെ ഫോൺകോൾ എന്നിക്കു ലഭിച്ചു. പിറ്റേഡിവസം തന്നെ, ഫിലിപ്പ് റിംഗ് ഇങ്ങനോട് അയയ്ക്കുകയാണെന്നും അറിയിച്ചു. സംഗതികൾ വളരെ ഗുരുതരമാണെന്നും,

ഗതാഗത തടസ്സമുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ ഒരാഴ്ച കഴിയാതെ റിസാച്ചുനെ ഇങ്ങനൊടക്കയ്ക്കരുതെതനും തിരുമേനിയോട് താൻ അപേക്ഷിച്ചു. അഹം മദ്ദാബാർ, ബന്നാധ ഇടവകകൾ അടിയന്തിര ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവെന്നും, ടെക്നോകൾ ക്രമീകരിച്ച് ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും തുണികളും മരുന്നുകളും അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ വളരെ സന്തോഷമായി. ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞ വദ്യ റിസാച്ചു ഇവിടെയെത്താൻ, ഗാന്ധിയാമും കച്ചും മറ്റു പല സമാജങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു. സഭയുടെ ചുമതലയിൽ ചെയ്യാവുന്ന ദീർഘകാല ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചു. റിസാച്ചുന്നു സന്ദർശനം സാധാരണ പതിവായി മാറി. കച്ചും ജില്ലയിൽ അഞ്ചും താലുക്കിൽ, അജപാർ എന്ന ശ്രാമം പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിനായി സഭ ഏറ്റുടന്തു. ഏകദേശം 70 വീടുകൾ, ഒരു സ്കൂൾ, പോള്ളൂർപൈസ്, ചികിത്സാക്കേടു, ശ്രാമത്തിനുള്ളിലെ റോധുകൾ എന്നിവ സഭയുടെ ചെലവിൽ പണികഴിപ്പിച്ചു. 2002 മെയ് 30-ാം തീയതി സഭയ്ക്കുവേണ്ടി നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാർ തീമോ ത്തിയോസ് തിരുമേനി (പ. ദിഡിമോസ് പ്രമാൻ ബാബാ), ഉദ്ഘാടനചടങ്ടിൽ വച്ചും പുനർ നിർമ്മാണം ചെയ്ത ശ്രാമം ഗുജറാത്ത് ഗവൺമെന്റിന് കൈമാറി. ഗവൺമെന്റിനു വേണ്ടി ജില്ലയുടെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്ന സംസ്ഥാന മന്ത്രി, സുരേഷ് മേഹർത്താ, താങ്കോലുകളും പ്രമാണരേഖ കളും കൈപ്പറ്റി. ഭൂകമ്പത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ട ഗാന്ധിയാം ഓർത്തേയോക്ക് ദേവാലയവും പുനർ നിർമ്മാണം ചെയ്തു. ഇതിന്റെയെല്ലാം മുഴുവൻ ചുമതലയും വഹിച്ചിരുന്നത് വദ്യ റിസാച്ചുന്നു. ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഉദ്ഘാടനചടങ്ടിലും റിസാച്ചുനോടൊപ്പും താനും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

പ. മാർത്തോമാസ്റ്റീഹായുടെ പാദസ്ഥപർശമേറ്റിട്ടുള്ള ഗുജറാത്തിൽ സഭയുടെ ഒരു മിഷൻകേടുമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി അഭി. ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി വളരെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. HIV/AIDS നിവാരണ - പുനരധിവാസക്കേടുമാണ് തിരുമേനി പ്ലാൻ ചെയ്തത്. അതിന്റെ ചുമതല ഏല്പിച്ചിത്കരിക്കുന്നതും അഭി. മിലിപ്പ് റിസാച്ചുനോയാണ്. അഹാമദാബാർ ഭദ്രാസന കുടുംബസംഗമം 2011 മെയ് 17-ാം തീയതി പരുമലയിൽ നടത്തിയപ്പോൾ ആരോഗ്യസ്ഥിതി മോശമായിരുന്നിട്ടും തിരുമേനി അവിടെ ഏതുകയും ഈ വിവരം നേരിൽ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

1969-ൽ തിരുമേനി (വൈദികനായിരുന്നപ്പോൾ) അഹാമദാബാർഡിലും ബന്നാധയിലും സുവിശേഷപ്രവർത്തനവുമായി ഏതതുനേബാൾ, അന്ന് ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന 14 ഫേഡറുകളിൽ, മലക്കരസാദർക്ക് സന്തമായി ഒരു ദേവാലയം പോലും ഇല്ലാത്ത ചുരുക്കം ചില സ്കൂളുകളിലെലാനായി രൂന ഗുജറാത്ത്. 40 വർഷത്തിനു ശേഷം ഒരു ഭദ്രാസനം തന്നെ ഇവിടെ

നിലവിൽ വന്നു. 1960 വർഷം പഴക്കമുള്ള, വിദേശ മേൽക്കോയ്മ ഇല്ലാത്ത, ഇന്ത്യയിലെ ദേശീയസഭയാകുന്ന മലകരസഭ പ. മാർത്തോമാസ്ട്രീപാ യുടെ ഫ്രേക്ഷിത പ്രവർത്തനം രാജ്യത്താകമാനം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോ കണം. അഹമ്മദാബാദ് ഭ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡോ. ശീവറുഗൈസ് മാർ യുലിയോസ്, മാർ ഓസ്റ്റാത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആശയങ്ങളും ആശഹരങ്ങളും ഇവിടെ നടപ്പിലാക്കാൻ യീരമായ നേതൃത്വം നൽകുന്നു. സഭയ്ക്കെലിമാനകരമായിത്തീരുന്ന വലിയ പദ്ധതികൾ ആസൃതണം ചെയ്യുന്നു. വദ്യ ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചരൻ്റെയും സമുഹത്തിന്റെയും പിന്തുണയും കുട്ടായ പ്രവർത്തനങ്ങളും പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ കൂടിയേ തിരു. എല്ലാ നമകളും ആശംസകളും റിംഗാച്ചനു നേരുന്നു.

കാരുണ്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ റവച്ചൻ അന്ധര സ്ഥാരകങ്ങൾ

രാജു മർക്കോസ്, ഡിഡോയിറ്റ്

“എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങളുടെമേൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി ലഭിച്ചിട്ട് യേരുശലേമിലും യഹൂദ്യയിൽ എല്ലായിടത്തും ശമര്യ തിലും ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളം എൻ്റെ സാക്ഷികൾ ആകും” (അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 11:5) എന്ന് യേശുക്രിസ്തു ശിഷ്യരാഡു അരുളിചെയ്ത പ്രേഷിത ദാത്യനിർമ്മിപ്പണം കഴിഞ്ഞ അവതു വർഷത്തെ പൗരാ ഹിന്ദു ശുശ്രാഷയിലുടെ അർത്ഥവത്തായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഹു കെ. ഐ. മിലിപ്പ് റവച്ചൻ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഏതാനും വരികൾ എഴുതി പകാളിയാവുന്നതിൽ അതീവ സന്തോഷവും ചാരി താർത്ഥവും ഉണ്ട്.

1979-ൽ പുതുപ്പാടി എം.ജി.ഡി. സ്കൂളിൽ അധ്യാപകനായി ചേർന്ന പ്ലാഫാൺ ആദ്യമായി ബഹു. മിലിപ്പച്ചരെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. കൂദാ ശാത്രനായ അച്ചന്തിൽ സന്ധനമായി പ്രതിഫലിച്ച ആത്മീയ ജീവിതത്തിന് സന്ധനതയുടെ പ്രശ്നയിലോ മതവൃത്താസങ്കൂളുടെ നിരേഖയേം നിശ്ചി ചീരുന്നില്ല. വിനയവും വിധേയതവും ദൈവാഗ്രഹയവും എന്നാണെന്ന് സന്തജീവിതത്തിലും അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കു പകർന്നുതന്നു. താൻ അമേരിക്കയിൽ സ്ഥാരിതാമസമാക്കിയതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം അമേരിക്ക സന്ദർശിച്ചപ്പോഴെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ ഭവനം സന്ദർശിക്കുകയും ഞങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും കൂത്തുങ്ങൾക്കും ആത്മീയ മാർഗ്ഗദർശനം നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഡിഡോയിറ്റ് സെന്റ് തോമസ് ഇടവകയിലുള്ള അനേകം കുടുംബങ്ങൾ റവച്ചൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പകാളിക്കുണ്ട്.

പൗരോഹിത്യ ശുശ്രാഷയുടെ സുവർണ്ണ ജുഡിലി ആശേലാഷിക്കുന്ന ബഹു. റവച്ചൻ കഴിഞ്ഞ അവതു വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സജീവ സ്ഥാരകങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തി കുന്ന 17 കാരുണ്യ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ. ന്റെനാട്ടുവും സാന്ത്യനവുമായി അവ ഗണിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിലേക്ക് തന്റെ ഗുരുവും രക്ഷകനുമായ ക്രിസ്തു വിന്റെ പാതയിൽ സബർച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബഹു. റവച്ചനുവേണ്ടി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. സർവ്വവിധ നമകളും ആശംസിക്കുന്നു.

എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാ മനുഷ്യൻ

ചോദ. മോളി അലക്സാഡർ

വന്ന ഫീലിപ്പ് റിസാച്ചനകുറിച്ച് ഒരു പുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിൽ വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്. 1977-നു മുമ്പ് എന്ന മാർ അത്തനേഷ്യസ് കോളജിൽ ജോലിചെയ്യുന്നോൾ ഒരു ചെറിയ തുക പുതുപ്പാടി ബാലവേൻ അയച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. അതിനു രസീതും കത്തും വന്ന റിസാച്ചൻ അയച്ചുവന്നു. അങ്ങനെ എഴുത്തുകളിലൂടെയുള്ള പരിചയം മാത്രമേ എന്നിക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

എന്നാൽ ഏരെൻ്റ് ഭർത്താവിരെൻ്റ് ജോലി സംബന്ധിച്ച് ഹൈദ്രബാദിൽ പോയപ്പേണ്ടാൻ വന്ന റിസാച്ചൻ്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയുവാൻ സാധിച്ചു. അന്നു മുതൽ വന്ന റിസാച്ചനെ കാണണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം വളരെ വലുതായി. ആ സമയത്ത് യാച്ചാരം ബാലഗ്രാമിരെൻ്റെ ട്രഷറാറെ പരിചയപ്പെടുവാനും ബാലഗ്രാമിനെ ചെറിയതോതിൽ സഹായിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം എന്നപ്പറ്റി വന്ന റിസാച്ചനോട് പറയുകയും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ വന്ന റിസാച്ചൻ എന്ന താമസിച്ചിരുന്ന വിട്ടിൽ വരികയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ദൈവം ഏരെൻ്റ് വലിയ ഒരാഗ്രഹം സാധിച്ചുതന്നു. അന്നു മുതൽ ബാലഗ്രാമിനെ സഹായിക്കുവാൻ ദൈവം എന്നിക്കുവാരം തന്നു.

വന്ന റിസാച്ചൻ്റെ എളുമയേയും നിസാർത്ഥമായ സേവനത്തേയും, സ്ഥാനമാനങ്ങളോടുള്ള താല്പര്യമില്ലായ്മയേയും പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തേയും മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ എന്നിക്കു വളരെയധികം ബഹുമാനം തോന്തി. യാച്ചാരത്ത് സ്റ്റേജ് വിളഞ്ഞ് കൊയ്ത്തിനു പാകമായി കിടന്നപ്പോൾ, കാർമ്മോലാങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് മഴ പെയ്യുമെന്ന സാഹചര്യമുണ്ടായപ്പോൾ വന്ന റിസാച്ചൻ്റെ പ്രാർത്ഥന മുലം ചുറ്റും മശയുണ്ടായിട്ടും നെൽപ്പും ടങ്ങളിൽ ഒരു തുള്ളി മഴപോലും പെയ്യാതിരുന്നത് ഹൈദ്രബാദിൽ വച്ചു കേൾക്കുവാനിന്തായി. മറ്റു പല അതഭൂതങ്ങളും റിസാച്ചൻ്റെ പ്രാർത്ഥന മുലം നടന്നിട്ടുണ്ട്. സമലുപരിമിതിയാൽ അതൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. മിഷൻ ബോർഡിൻ്റെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കാലംചെയ്ത അഭിവന്നു ഗീവറുഗ്രീസ് മാർ ഓസ്റ്റാത്തിയേണ്ട തിരുമേനിയായിരുന്നെങ്കിലും അതിനുവേണ്ടി വിശ്രമില്ലാതെ ഓട്ടന്റെത്തും ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരുന്നതും വന്ന റിസാച്ചന്റെ അരയുള്ളും ആരോഗ്യവും നൽകുന്ന പ്രാർത്ഥനിക്കുന്നു.

പുതുപ്പാടിയുടെ പുണ്യം

രാജൻ ജോസഫ്

(കൊട്ടാരത്തിൽ, പുതുപ്പാടി)

“എൻ്റെ നാമത്തെപ്പറ്റി വീടുകളെയോ, സഹോദരരാമരെയോ, സഹോദരികളെയോ, പിതാവിനെയോ, മാതാവിനെയോ, ഭാര്യയെയോ, മക്കളെയോ, നിലങ്ങളെയോ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനു എല്ലാ നൂറു മടങ്ങു ലഭിക്കും. വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ നിന്തുജീവനും പ്രാപിക്കും” (മതതായി 19:28-30, ലുക്കോസ് 14:26).

കർത്താവിൻ്റെ മേലുഖരിച്ച വചനങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാകിയ ദ്രോഗിവരുമാരുണ്ട്. അവർ സകലവും ഉപേക്ഷിച്ച് സകലത്തിന്റെയും നാമത്തെ പിൻപറ്റിയവരാണ്. അവർ ലോകത്തിന്റെ പൊതുസ്വത്താണ്. മാനവജാതി അവരോടു എന്നും കടപ്പട്ടിരിക്കും. ലോകപ്രകാരം സമ്പദങ്ങളും പ്രഗസ്തിയും ആശ്രധിക്കുന്നവരാണ് ഏറിയപക്കും. അവർ അതു സമ്പദിക്കുന്നോൾ ചിലരെക്കിലിലും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നുണ്ട്; അത് നിന്തുജീവനാണ്. അതോടൊപ്പം പിതാക്കന്മാരും, മാതാക്കളും, സഹോദരങ്ങളും മുതലായ നൂറു മടങ്ങും ലഭിക്കും.

ഞാൻ അറിയുന്ന ഫിലിപ്പച്ചൻ അനേകം ആത്മീയമകളുടെ പിതാവായി തീർന്നതിൽ അത്ഭൂതപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. ഒട്ടയികം അനാമർക്ക് അപൂചനും, പപ്പായും ഒക്കെയായിത്തീരുവാൻ അദ്ദേഹം സഹിതാവിനയും, പിതൃവെന്നതെയും ഉപേക്ഷിച്ചു. അനാമരെ അവരുടെ സന്നം പിതാവിനെപ്പോലെയോ ഒരുപക്ഷ അതിലുപരിയായോ കരുതുവാനും സ്വന്നേഹിക്കുവാനും അവരുടെ എല്ലാ തലങ്ങളിലുള്ളുള്ള ഉയർച്ചയിൽ സന്തോഷിക്കുവാനും കഴിവുള്ള വിശാലവും നിർമ്മലവുമായ ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമയാണദ്ദേഹം. സമുദ്ധരത്തിന്റെയോ സഭയുടെയോ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെയോ അംഗീകാരം നേടിയെടുക്കുവാനല്ല പകരം “ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുവൻ നിങ്ങൾ ചെയ്തേടതോളം എനിക്കാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്” എന്നരുളിയ വലിയ യജമാനൻ “നല്ലവനും വിശസ്തനുമായ ദാസാം” എന്ന് വിളിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തനിക്ക് ലഭിക്കാനിരിക്കുന്ന അംഗീകാരം മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം കാംക്ഷിച്ചത്.

ആരാധന സമയങ്ങളിൽ ഒരു പുരോഹിതന്റെ വേഷത്തിലും ഭാവത്തിലും, നിഷ്ഠയിലും, ചിട്ടയിലും തികഞ്ഞ ഭക്തിയോടും വിനയത്തോടും കൂടിയുള്ള ശ്രദ്ധിയാണ് പിന്തുംരുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു സാധാരണനാട്ടിപ്പുറത്തുകാരനെപ്പോലെ കൂഷിയിലും മറ്റും വ്യാപൃതനായിരിക്കുന്ന മറ്റാരു വശവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. കനുകാലികളെ കുളിപ്പി

കുകു, ചാണകം കോരി കൃഷിക്കു കൊണ്ടിട്ടുക എന്നിവ അതിൽ ചിലതു മാത്രം.

ഞാൻ പുതുപ്പാടിയിൽ എത്തുന്നത് എൻ്റെ കൗമാരപ്രായത്തിലാണ്. ഈ സമയം എൻ്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വഴിത്തിരിവായിരുന്നു എന്നത് ഒരു യാമാർത്ഥ്യമാണ്. അന്നത്തെ പുതുപ്പാടി ബാലഭവനവും, അവിടുത്തെ ഫിലിപ്പച്ചനും എന്നെ വല്ലാരെ സാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാരാന്ത്യങ്ങളിൽ മിക്ക വാറും ആശ്രമത്തിൽ നിന്തുസന്ദർശകനായും, ചിലപ്പോൾ സ്ഥിരതാമ സക്കാരനായും ഞാൻ നിന്നിട്ടുണ്ട്. ഇടവിടാതെയുള്ള ധാമപ്രാർത്ഥന കളും, ഏളിമയുള്ള ജീവിതരീതിയും എന്നെ ആകർഷിച്ച പ്രധാന സംഗ തികളാണ്. അത് എനിക്ക് ഒരു ആത്മീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

A gentle and kind Person

Sara Pothen Philip

My family and myself are very happy to know that the Very Rev. Philip Ramban is celebrating his 50 years in the priesthood.

I recall that I first heard of Rambachen (Philip Achen at that time) many years ago, when he was running Bal Bhavan near Karukachal is very near to our family home in Mallapally. This project was one of the projects of the St. Paul's mission, which was initiated and founded by Mar Osthathios Thirumeni. The St. Paul's mission with it's many projects was one of Thirumeni's vision and mission.

Thirumeni was very lucky to have people like Rambachen to fulfill his vision, in setting up projects in Andhra Pradesh, Dehu Road, and Kalahandi, and several other places, helping the poor, and needy, and giving solace and a place to live and learn for those who needed it.

Balikagram, in Dehu Road, where girl children of those parents afflicted by leprosy was started by Rambachen. The generous donations by our Church members from Pune and Mumbai to set up the Ashram, by donation of the land, and the money to set up the buildings, helped to execute the project but it was the vision and hard work of Rambachen to ensure the success of the same. It was with this project that I was invited to join the committee.

Whenever Rambachen calls, it is assurances of his remembering my family and myself in his prayers that gives me great solace. He is such a gentle and kind person.

The Balikagram brings me to remember a story narrated by the sister in charge, of instances when they are worried about the rations for the next meal for the children, that somebody or the other always comes to rescue, be it someone's death anniversary or birthday celebrations, people from all faiths contribute which is surely a blessing from God.

The children of the Balikagram are taught in the school, again set up by Rambachen in the Ashram complex, and one of the children is doing her B.Sc. nursing.

Rambachen has done great service with his gentle persuasion and his smile, to raise funds for his various projects. May God give him many years of healthy life to carry on his mission with his ever smiling face and to fulfill the St. Paul's mission to serve the needy people all over India.

Very. Rev. K. I. Philip Ramban: A tribute

Alexander Cherian

*(Alexander Cherian son of Late Mr. P. C. Cherian Assariah reminiscises.
Mr. P. C. Cherian was a friend from Rambachen's Seminary days)*

Very Rev. K. I. Philip's is a tough act to follow. Man of cloth, Visionary, Leader, and professional Manager he has few peers. I met him for the first time on the 17th of March 1962. My father the late Mr. P. C. Cherian Assariah and the Young Deacon were good friends. Their story is well documented. Suffice to say that our relationship is one great legacy my late father left us with. I remember the newly ordained young priest conducting the Passion week services in a make shift venue for the Dalli Rajhara Congregation in May 1962. My mother's observation on the young priest, that "He speaks with authority" remains etched in memory. That was a great transfiguration for the diffident Seminarian I had met a few months back.

2. His First Assignment as Parish Priest was for Bhilai (Circa 1963); his task to construct the church. Before setting out for Bhilai the young priest was to meet Kallacheril Valiya Bava, H. H. Baselios Geevarghese the Second. The Grand Old Patriarch had the habit of being quizzical. On Being introduced by Rev. Fr. M. V. George (Late Geevarghese Mar Osthathios) as the young priest to be sent to Bhilai to construct the church, Valiya Bava put Rev. K. I. Philip a question, "to whom does the Church belong" and the young priest replied "to God." His holiness was pleased with the reply and responded "You have rightly answered. Church belongs to God, but the Mappilais squabble in His house."

3. Bhilai the steel city brought out the steel in the young priest. On his landing in Bhilai Philipachen was being taken to his place of stay riding pillion on a bicycle. The cyclist told the pillion rider in admonishing tones "Becoming Parish Priest and all is fine. But the Church has to be finished in six months." Philipachen had no hesitancy in reminding the man, that Church is built by God and setting tasks is not his Business. Word spread around that Kochachen is not to be trifled with. Bhilai parish 'Pothuyogams' were tricky. Well intentioned enthusiasm used to release a kind of fervent energy in 'Pothuyogam' which was not always conducive in the running of the church. Philipachen used to conduct 'Pothuyogams' firmly and fairly. Many members had the illusion that 'Kochachen' can be controlled; they were

soon cured of such delusions. He transformed that molten crowd into a vibrant parish. Bhilai was difficult. The climate was harsh and facilities were minimum. A bicycle was a luxury. And the young priest used to deem a pillion ride on a bicycle as a privilege. Cement and ironically even steel was in short supply. It was control, quota and license raj. But Philipachen managed. The whole Bhilai Mission and all the edifice we see today is built on the strong foundations laid by Philip Rembachen (Rev. Fr. K. I. Philip), Late H. G. Stephanos Mar Theodosious (Punnoose Achen), Vattakunnel Valiya Bava (H. G. Mathews Mar Athanasius) and a team of laity; of the latter Mr. K. C. Abraham and Late Mr. T. V. Mathew (Bennychayan Grandson of Late Mr. Thukalan Avira Paulo, Samudaya Trustee of Patriarch Faction and first Plaintiff in Samudaya Case 1957) stand out for special mention. My father Late Mr. P. C. Cherian Assariath also had a role.

4. On successful completion of his task in Bhilai, Philipachen returned to Puthuppadi. Compared to Post 1977, the period 1965-1977 marks a lull in his life. He played a major role along with Late Osthathios Thirumeni and Late Thomas Rembachen in consolidating Puthuppadi Mission (St. Paul's Balabhavan and sister institutions) as also set up MGD Balabhavan, Karunagiri, Panayambala (near Mallappally). Those days prepared him for greater tasks. Often his experiences were humiliating. A newly admitted boy had been suffering from dysentery and was taken to the Hospital. In the hospital the boy was waiting and felt hungry and he cried out to Philipachen for 'pacha poola' (Raw casava). The waiting crowd got the distinct impression that these boys are fed with 'pacha poola' and are being exploited. That event was one of many similar ones but were by and large exceptions. The young priest was 'Kochupappa' with the Late Thomas Rembachen as 'Pappa' to the inmates. It was common sight to see Philippachen giving a rough bath to the newly joined inmates for whom hygiene was anathema. Those were pre gulf boom days. Our members were largely poor or lower rung middle class. Both Thomas Achen (the late Very. Rev. Thomas Remban) and Philipachen had to tour parishes in the vicinity and beyond to make ends meet. And they literally had to labour in the fields. Over a period Puthuppadi Ashram land yielded results and the Ashram became self sufficient. It was to become a power house that could spare men and money for ventures over and beyond. The years 1965 to 1977 consolidated the movement and yielded a crop of men ready to take on higher assignments. But historically the period marked a lull in Philipachen's career. After the lull came the storm.

5. The cyclone that savaged the Coromandel coasts of India saw Rev. Fr. K. I. Philip catapulted into the national scene. Mission Board of the Church

sent Philipachen to Machilipatanam (Andhra Pradesh) as Project Officer for cyclone Relief work. The project was a success, completed in record time and was applauded by Andhra Government as the Best reconstructed village. The Government of A. P. lauded Rev. Fr. K. I. Philip and conferred him with laurels. From the savings of Cyclone Relief Fund St. Gregorios Balagram Yacharam (for the healthy male Children of Leprosy patients) was launched. That was in 1985. And in the last 27 years, Rambachen has established 11 institutions. They are St. George's Balika Gram Pune for the healthy female children of Leprosy Patients, St. George's School, Pune, St. Paul's Balagram at Itarsi, Kalahandi Development Projects (Orissa), Daya Bhavan, Tumkur (Karnataka) for the AIDS patients and their children, NAMS Sneha Sadan in Bangalore for AIDS patients and children, Trinity School in Tumkur, St. Paul's Ashram in Kottayam, St. Gregorios Eye Hospital in Balagram, Yacharam, Pratyusha Bhavan (old age home) in Yacharam, Old Age home Puthuppadi (Calicut, Kerala) and Old age home (Bangalore). Besides Rambachen served project officer for Earth quake Relief work in Gujarat and Cyclone Relief work in Orissa. For the last mentioned, Rambachen received Awards from the government of Orissa. That is a tally of 11 institutions and 3 Rehabilitation and reconstruction projects in 27 years. And in Circa 2012 Rembachen has launched an eye hospital project in Anadamans and is all set for a South African Mission. Rembachen remains young and vibrant at 78 years.

6. Rembachen is a great visionary. In 1963 on visiting Bhilai he had told my father that Bhilai is to be a Major Church of Orthodox Church with sister parishes in the mines township of Nandini and Dallirajhara. My father's response was that it was 'wistful thinking'; history proved Rembachen right. When Yacharam village 50 kms away from Hyderabad was chosen as the site for St. Gregorios Balagram, it was deemed to be a rather foolish decision. Today it is an OASIS in the dry belt of Deccan. 'My lord is sufficient for me' was his oft repeated response to his detractors.

7. Rembachen is an ideal priest. Despite his busy schedule, Rembachen always finds time and space for 'yama prarthanas' and 'namaskarams.' His prophetic voice is derived from his constant communion with his Lord and Master. Everything for him begins with and is fulfilled by prayer. Instance of Sick being healed, Career advancements made jobs received, financial problems overcome, children born unto them barren, nature's fury averted, the frustrated and dejected bouncing back to joy and freedom and the oppressed receiving relief and justice abound. I have received Grace through his prayers and bear witness.

8. Rembachen rightly believes that what we are doing for the poor is not

charity but our duty to share with God's children. It is this attitude that has enabled inmates of our Homes for Children to become Engineers, Doctors, Pharmacists, College Professors, Managers and information Technology professionals. Rembachen does not set limits for the aspirations of his children. He goads them to strive for excellence and greater heights.

9. Excellence is the key word. Yacharam Eye hospital is a case in point. Since its inception in 2001 the hospital has conducted 6000 cataract removal surgeries and failures are below a percent. L. V. Prasad Eye Hospital has recognised Yacharam eye hospital as an outreach centre. Coming from a premium national institution that is 'recognition.'

10. Rembachen is an excellent Manager. None of St. Paul's fathers are trained managers nor are the volunteers. But the accounts are upto date and reports are received in time. Every centre is able to mobilise highly qualified professionals for support. And Rembachen manages by 'walking about.' At the age of 78 Rembachen travels from Kalahandi in the east (Now it is Andamans in the East) into Pune in the West. Mavelikara in the south to Itarsi in the North once in a month, apart from overseas centres say Kula Lumpur to the United States. Soon there will be landing spaces in South Africa.

11. Rembachen has a unique project Management principle, a very unconventional and a contrarian one at that. All Project Managers begin with sources of funds or funds available, to decide the size of the project. Rembachen starts from the opposite end of the spectrum. He begins with the size of the project, the required funds and then considers the sources. He has tremendous faith in Him, his Lord and Master as regards the sources of funds.

12. It would be an injustice to History if an event in his life is not mentioned. In the 1982 Malankara Association (or was it 1983) Rembachen (then Rev. K. I. Philip) had received the highest number of nominations as an Episcopal candidate. The powers that be, went into huddle and came out with a 'norms committee.' The norms listed included university graduation. Thus Rembachen was found (or made) ineligible. That in 1977 Rembachen had got an opportunity for higher education abroad and that he gave up that opportunity to serve as Project Officer for the cyclone relief project was forgotten by the high and the mighty. The decision still rankles me and I believe that the 'norms committee' was anything but normative. It was a Historical Blunder on the part of the church. Those responsible have expressed their regrets to Rembachen in private.

13. The greatest Tribute to Rembachen are the happy faces of inmates in his homes for children. They do not have the lost looks, the long drawn faces that one normally associates with such 'homes.' The children are cheerful, contented and happy. They walk around with confidence. The Orthodox Church is indebted to Rembachen for those happy children.

Service to man is Service to God

We thank God Almighty for showering his blessings on this institution which has been climbing up the ladder for past years.

When man struggles hard for material achievements in the world, he disregards the deprived and the downtrodden. It is under such circumstances that St. George Balikagram and other institutions like this become a silver lining for those girls who are deprived and discarded.

The driving force behind the progress of this institution next to God was late ‘Sabharatnam’ H. G. Dr. Geevarghese Mar Osthathios Metropolitan. We always remember the dedicated service of our dearest and loving Pappa (Fr. K. I. Philip). ‘PAPPA’ is an Hindi word which means father or Dad of this institution disregarding his physical aliments and old age deserve special mentioning.

We the girl children of different castes and religion from various states in India have been united together by the helping hand of our Pappa (Very Rev. K. I. Philip Remban). He is the sole director of St. George Balikagram. When we look back we consider it as a great call of the Lord, through his faithful servant, Very Rev. K. I. Philip Remban who is heading the organisation and leading the young generation with comitment, clarity of mind and purity of thought. Since 1995 he is leading this institution. Many a time Pappa was admitted in Hospitals. Our prayer has made him fine.

One of the most pronounced aims of very Rev. K. I. Philip Remban is service. The coming years will definitely call for more global and dynamic social service projects. Rather just earning profit and getting involved indirectly for greater cause.

As the children wing of St. George Balikagram our vision should include the existence of a flourishing institution. In case many of us have not realised the dream which we have about the organisation is also the future of our institution. Hence, we have the responsibility as a whole ready to meet the challenges of tomorrow.

Pappa is a very good example for the young generations. I have been called by God to be “holy as He is holy.” I cannot treat this so lightly. My life should be in a continous process of change and I should be totally committed to the christian way of life.

**St. George Balikagram students
Pune Dehu Road**

Very Rev. K. I. Philip Ramban: The 21st Century Fr. Damein

Prof. Dr. C. J. Samuel

On 26th June 2012 Very Rev. K. I. Philip Ramban will have completed 50 years of his priesthood. My acquaintance with Rambachen is only 20 years old. On this occasion I would like to reflect on my memory about this saintly priest.

On a Sunday morning in 1992 (I can't relate to the month), I vividly remember having seen a saffron-clad, frail and bi-spectacled priest in his mid-fifties, in St. Thomas Orthodox Church at Khadki, Pune. After the Holy Qurbana Vicar of the Parish Church introduced this priest as Rev. Fr. K. I. Philip a member of St. Paul's Mission at Puthupadi, North Kerala. Vicar gave a brief account of the activities of Rev. Fr. K. I. Philip. During my college days I was deeply moved by the oratory and the scholastic expositions of two Deacons who would go together to places as convention speakers and as Preachers to Parish Churches. They were Dn. M. V. George (later His Grace Geevarghese Mar Osthathios) and Dn. T. J. Joshua (later Rev. Fr. T. J. Joshua). During those days Dn. M. V. George invariably spoke about Poverty, squalor and epidemics prevalent in Malabar and urged the audience in Parish Churches and in convention centres to help those God forsaken people of Malabar. Naturally when Rev. Fr. K. I. Philip was introduced as a member of Puthupadi Ashram, my curiosity knew no bounds to know more about the activities of Puthupadi Ashram, started by Dn. M. V. George, Dn. P. M. Thomas and Mr. K. I. Philip.

From my first acquaintance with Rev. Fr. K. I. Philip on that fateful day 1992 until this day I have the same reverence for Rev. Fr. K. I. Philip (Later Very Rev. K. I. Philip Ramban).

Two weeks ago Very Rev. K. I. Philip Ramban called me to say that he is on his way to Andamans to make a feasibility survey about an orphanage project being set up there. His invitation to me to visit Andamans after the project is executed did not surprise me. He had invited me to Yacharam and Puthuppadi earlier and I had been his guest at both the places. In the course of his conversation he mentioned to me that on June 26th 2012 he would complete 50 years of his priesthood. What is the grand program on this very special day I asked. His reply was very simple. He told me there will be a memorial service on that day in his home Parish at Vayalathala when the

chief celebrant will be the only living spiritual guru Rev. Fr. T. J. Joshua. He extended his invitation to me to be present for the memorial service. Will I be able to visit Vayalathala on that day? I am not sure. It is at this juncture I thought to pen down my reflections about my association with Rambachen.

In 1992 when I first met Rev. Fr. K. I. Philip my thoughts went past to the Vicar of Waikfield, a novel by Oliver Goldsmith an 18th century novel published in 1766. This character, the Vicar, used to donate the 34 that his job paid annually to local orphans and war veterans inspite of the fact that he had to fend a large family, and lived an austere life. When I heard what Rev. Fr. K. I. Philip does, I found similarity with the ways Rev. Fr. K. I. Philip does and the Vicar of Waikfield did in his days, the only difference was that Rev. Fr. K. I. Philip has not been a Vicar but a wandering Priest founding orphanages and old age homes. His gown is made of cheap khadi which became thin and transparent due to constant wash, wear and tear. He would use a pair of plastic chappals and will have a sling bag on his shoulder. Frail he was, but would greet his visitor's with smile. On the whole he was humility personified.

In 1993 Rev. Fr. K. I. Philip founded St. George Balikagram at Dehu Road about 30 Km. away from Pune. This Balikagram was founded for rehabilitating female children of leprosy patients from Maharashtra, Andhra Pradesh and Karnataka.

At present there are 43 children in the Balikagram. Initially Balikagram faced social stigma when the inmates were to be admitted in neighbourhood schools. This problem was solved by founding St. George English School in the Balikagram premises. Today St. George English School is famous for the quality education it provides and the strict discipline it maintains and is a school sought after by parents for their wards from far and near. Balikagram would send deserving inmates for higher education - after they pass out S.S.C. Examination.

Rev. Fr. K. I. Philip and the St. Paul's Mission had already founded a Balagram for the healthy male children of leprosy patients at Yacharam about 50 Kms away from Hyderabad in 1985 with only five children. This Balagram has today 110 inmates. A number of past students have been sent for higher education in Medicine, Engineering, Para Medical, Vocational and other areas of education to enable them to fend for their lives away from the Balagram.

In 1994 another Balagram was founded for the healthy male children of leprosy patients at Raisalpur, Itarsi in Madhya Pradesh. There are 40 children in this rehabilitation home.

I do not mean that Very Rev. Fr. Philip Ramban and the St. Paul's Mission are working to rehabilitate healthy children of leprosy patients only. Other institutions run by this saintly Ramban and the St. Paul's Mission, to mention a few of the many are:-

1) St. Paul's Ashram at Puthuppadi founded in 1958. This Ashram has a Bala Bhavan for orphans with 70 inmates and also has an old age home.

2) St. Paul's Convent and Balikabhavan at Puthuppadi. This institution came into being in 1977. Rev. Sisters from this convent work in various institutions in Yacharam, Pune, Bangalore etc. Convent also runs a balikabhavan with 40 orphan girls.

St. Paul's Ashram, Thiruvathukal, Kottayam, Kalahandi Development Mission project, Orissa, St. George, Daya bhavan, Bhaktara halli, Karnataka are other activities of Very Rev. K. I. Philip Ramban and St. Paul's Ashram. The latest in the pipeline are an orphanage at Andamans and a rehabilitation center in South Africa. As I write this tribute, Rambachan informed me that he has acquired a 2 1/2 acre plot, not far from Port Blair, for the orphanage.

I would like to share with my readers some natural doubts I have. How did young K. I. Philip of Vayalathala plan his future after his matriculation? Why did he not, like any other Syrian Christian of Central Travancore in the early 1950's, join a Commercial Institute to learn and practice type writing and shorthand and become a Stenographer in a Government Office in one of the Metropolitan cities. I should think young K. I. Philip was swept away by the powerful oratory and scholastic disposition through the appealing speeches of Dn. M. V. George (Later Bishop Mar Osthathios). I am sure that young K. I. Philip decided to work in the mission with another young person Dn. P. M. Thomas in St. Paul's Brotherhood started by Dn. M. V. George in St. Paul's Mission, out of the pioneers, only Very Rev. Philip Ramban is alive. May God bless him with health and long life to serve the mankind through St. Paul's Mission.

My second question is why Very Rev. K. I. Philip Ramban, from the beginning of his priestly life chose to be a Servant of God and did not opt to be associated with church administration. Was he influenced by any human being like Father Damein of the 19th century or Baba Amte of the 20th century to devote his life to rehabilitate the healthy children of leprosy patients.

Answer to my quest will evade an answer unless briefly I consider Father Damein and Baba Amte in the following lines.

Father Damein

Father Damein was born on January 3rd, 1840 in Belgium. During the 19th century people in Hawaii with leprosy were called lepers. Lepers were dropped off by boat on the far side of the Kalaupapa in the area called Kalawao. Boats would sail to the reef, lepers were thrown overboard with a cage that had contained them on board the ship and a barrel with their box of possessions and food. The people on board waited because if any one of the lepers tried to get back on board, the crew would shoot them. Before Father Damein came to Molokai, the leper colony lived in a place where there were no resources nor food readily available. The people with leprosy were acting like animals because they would have to hunt for their food and very often killed each other for clothing and food. When Father Damein came to Molokai he moved the leper colony to the other side of the cliff to Kalaupapa. Father Damein moved the leper colony because it was more civilized there at Kalaupapa, there was calm waters and there was a Hawaiian village with people who could help the lepers regain their sense of humanity.

Father Damein nursed all the lepers on Molokai. He built homes, churches and coffins for them. Father Damein became an important figure in the leprosy colony.

Out of 1100 volunteers who helped the lepers, only Father Damein caught leprosy. Father Damein caught this disease in 1882 and lived with it for seven years before dying in April 15, 1889.

On June 4, 1995 Pope John Paul II beatified Father Damein and was given the title, Blessed Damein of Molokai.

Baba Amte

Baba Amte (Murlidhar Devidas Amte) December 26, 1914 - February 9, 2008 was known particularly for his work for the rehabilitation and empowerment of poor people suffering from leprosy.

As the eldest son of a wealthy Brahmin landowner Murlidhar had an idyllic childhood. By the time he was fourteen, Baba owned his own gun and hunted boar and deer. When he was old enough to drive, Baba was given a singer sports car with cusions covered with panther skin. But even then, Amte did not appreciate the restrictions that prevented him from playing with the ‘lowcaste’ servant’s children.

Trained in law, Amte developed a successful legal practice in Wardha. Later Amte left his legal profession and devoted his entire life for the rehabilitation and empowerment of poor people suffered from leprosy.

Baba Amte founded three Ashrams for treatment and rehabilitation of leprosy patients, disabled people and people from marginalized sections of the society in Maharashtra.

In those days leprosy was associated with social stigma and the society disowned people suffering from leprosy. There was also a wide spread misbelief that leprosy was contagious.

Anandwan Ashram founded by Baba Amte has over 5000 residents. The community development project at Anandwan is recognized around the world. Besides Anandwan, Amte later founded Somnath and Ashokwan ashrams for treating leprosy patients.

His philosophy

I sought my soul, my soul I could not see;
 I sought my God, my God eluded me;
 I sought my brother and found all three.

Baba Amte died in Anandwan on February 9, 2008 aged 94.

After Father Damein and Baba Amte I found Very Rev. K. I. Philip Ramban the crusader of the 21st century who strive to rehabilitate the healthy children of leprosy patients. He has succeeded in his mission. I quote his often repeated worry “I have a lot to do to fulfill my mission but I have very few workers to assist me.”

On this fiftieth year of his priesthood I wish and pray God Almighty give Very Rev. Philip Ramban long healthy life to fulfill his mission to rehabilitate the poor and the down trodden, the children of lepers and the uncared old who look up to God Almighty. Very Rev. Philip Ramban was not influenced by Father Damein or Baba Amte. He followed the call of Jesus - “Follow me.”

The Good Sheperd who protects his sheep

Peter Paul (St. Paul's Balagram, Itarsi)

I am very happy that our director Very Rev. Fr. K. I. Philip Ramban is going to complete 50 years in his priesthood. I pray to Lord God Almighty for his long life in this beautiful world. I use this opportunity to express my gratitude to my Rambachan Pappa who with his untiring effort and leadership lead the institution to what is today. The foresightedness and the vision of our president Late Lamanted H. G. Dr. Geevarghese Mar Osthathios was fulfilled by him.

I am an inmate of St. Paul's Balagram, Itarsi. Now I am doing my graduation with the help of Rambachan Pappa. He used to visit Balagram 4-5 times a year. Whenever he comes here there will be some gift for us. Sometimes he used to bring our favourite Halwa also. He always said to us money is not important. To serve the poor is his motto. He told me "I don't keep money in my hands." He used to say I have no special message expect; "Love Thy Brethren As Yourselves." He always been an inspiration for me in many ways. While seeing his dedication towards his ministry and love towards the poor. These things encourage me to become a priest. When I expressed my wish to him he blessed me and told me to enter into God's Vineyard to serve with full faith and with full dedicated mind.

Very Rev. Fr. K. I. Philip Rambachan Papa is the most admirable person in my life; because of him only we are surviving in this world. Without him we can't imagine our lives. For the sake of many like us he sacrificed his entire life.

Today the Balagram continues it's fruitful journey under the blessed and enthusiastic guidance of Rambachan Pappa with his prayer. Now I humbly submit my reverence and love to Rambachan Pappa by praying for his long life with good health, peace & happiness.

Very Rev. Philip Rambachan in my life

Shobhan Samuel

I became a member of the Balagram in 1987. At that time I was an Orphan. By God's grace I have studied upto 10th and now I am completing my Degree in distance education.

Rambachan Pappa is the great gift from God to the poor and needy people in various places of India. He came to Andhra Pradesh and stayed at Machilipatanam when there was flood and cyclone. He helped the people for re-building their homes. After that he decided to start a small institution at Yacharam for needy boys in 1985. He started his work for the poor but healthy children of the lepers.

In the meantime he started to render his services to the similar activities at various places for the poor and needy. His regular visits and care helped many institutions in several parts of India. When he turned 60 years old he donated Stiching Machines for needy people. He was very pains taking sincere and honest in helping the down trodden and deserving.

He is a man of prayer and his prayers have influenced my life always. He depended God so that he could complete his project works at several places (ie; eye Hospital, AIDS Centre, Balikagram, Oldage Homes etc.). He never feels exhausted in his life. He has always visited every institution and when seeing unhealthy people he used to do all possible helps to them.

I cannot forget him, or his kind words and tender touches which were instrumental in shaping a good life ideal for my future. In short he was everything to me. In this world he was the only person to love all people.

Very Rev. Rambachan's unique personality

Vangure Mahendra Reddy

May introduce myself. I am Vangure Mahendra Reddy born in Girikothapally Village, Madgul Mandal of Mahaboob Nagar Dist. I was an inmate of Balagram from June 1993 to April 2007. I completed my M.BA (marketing) in June 2010. At present I am working as Territory sales incharge (Ist) in Pidilite Industries Ltd.

I have great pleasure as I am interested to speak a few words about Philip Rambachan whom we address Pappa. In my life, he has shown me God gifted place and a path to travel in the Journey of life. I got a good education in my life. If I was at home I may not be able to study because I am the only son of a widow, having a sister who is younger to me. Mummy was facing so many problems in providing good education for us. At this time she overheard about Balagram at Yacharam and she sought admission for me there.

From there my life has taken a good turn and blossom like a rose. At present I am in a good position as compared to many less fortunate. All these happened only because of Rambachan Pappa and his team.

Pappa is a God gifted person who is working for us and for the Society to render all sorts of helps to the poor and the needy by establishig various projects and hospitals for the poor.

I am whole heartedly believe that he is the only person in this world who travels more and more for the welfare of the poor for giving them a better life. which even they may not expect.

I am very thankful to God firstly for sending a person like Rambachan Pappa to this world. Then to the Rambachan Pappa for his and particularly his humanitarian and loving services for the humankind in general and particular in my life as well as all the poor needy around us.

റമ്പാച്ചൻ: ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ബഹിശ്വര പ്രാണൻ

എ. എം. എം. ഏബ്രഹാം, ബാംഗ്ലൂർ

വങ്ങനായ കെ. എ. പിലിപ്പ് റമ്പാച്ചൻ പാരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജ്യൂഡിലിയുടെ നിറവിലെത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അഞ്ചു പതിറ്റാണ്ടോളം ദീർഘിക്കുന്ന തൊണ്ടളുടെ സുഹൃദ്ദൈന്യം അനുസ്മരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. റമ്പാച്ചൻ ഭിലായിയിൽ വികാരിയായി പോകുന്നതിനു മുമ്പ് തുടങ്ങിയ സന്ധി 1965-ൽ അദ്ദേഹം പുതുപ്പാടി ആഗ്രഹമത്തിന്റെയും ബാലഭവനത്തിന്റെയും ചുമതല ഏറ്റുതോടെ കൂടുതൽ ഉറച്ചു. 1965-1970 കാലാവധിയിൽ ഞാൻ പുതുപ്പാടി ആഗ്രഹമത്തിൽ മിക്കപ്പോഴും പോകുമായിരുന്നു. അതിനടുത്തുള്ള നെല്ലിപൊയിൽ, കുട്ടരണ്ടി തുടങ്ങിയ പള്ളികളുടെ ചുമതല എന്നിക്കായിരുന്നു. അരമന വരുന്നതിനു മുമ്പ് ചാത്തമംഗലം, മാവുർ തുടങ്ങിയ പള്ളികളുടെയും ചുമതലെ വഹിച്ചതു ഞാനാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ കോഴിക്കോടു ഭാഗത്തു നിന്നു മാറുകയും റമ്പാച്ചൻ കേരളത്തിനു വെളിയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപ്തതനാവുകയും ചെയ്തതോടെ കുട്ടിക്കാഴ്ച കുറഞ്ഞു.

എനിക്ക് കേരളത്തിനു വെളിയിലേക്കുള്ള പാത തെളിച്ചത് റമ്പാച്ചനാണ്. അങ്ങനെ 2000-ൽ ഞാൻ യാച്ചാരത്തു ചെന്നു. അവിടെ റമ്പാച്ചൻ എനിക്ക് എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളും തന്നു. കേരളത്തിനു വെളിയിലുള്ള റമ്പാച്ചൻ എല്ലാ പ്രവർത്തന മേഖലകളിലും ഞാൻ പോയിട്ടുണ്ട്. ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയുടെ വലംകൈ എന്നല്ല, തിരുമേനിയുടെ ‘ബഹിശ്വര പ്രാണൻ’ എന്നാണ് റമ്പാച്ചനെ വിശ്വാസിപ്പിക്കേണ്ടത്. യാച്ചാരത്തും, പുനത്തിലും, കലാപാണിത്തിലും, ഹ്രാർഡിയിലുമെല്ലാം ഓടിയെത്തി ഒസ്താത്തോസ് തിരുമേനിയുടെ ആദർശങ്ങളെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്ന തിന് റമ്പാച്ചൻ ചെയ്ത ത്യാഗം വിലമതിക്കാനാവില്ല. ‘സേവനം ത്യാഗം മുഖമാക്കുമ്പോൾ അത് ദിവ്യത്വം പ്രാപിക്കുന്നു.’ റമ്പാച്ചൻ സേവനം ത്യാഗാനുവമാണ്; ദൈവികമാണ്. ‘മറുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കത്തിയെതിരുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സുരൂജം’ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത തെയ്യും സേവനത്തെയും വിശ്വാസിപ്പിക്കാം.

വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കർണ്ണാടകമേഖല ചാപ്പെയിനായി 2003-ൽ ഞാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടുപോൾ മുതൽ എൻ്റെ താമസം നാംസിന്റെ

കീഴിലുള്ള സ്നേഹസദനിലായി. 2010-ൽ നാംസ്, അത് മിഷൻ ബോർഡിന് ഡിനീ ഡിനീ കൈമാറി. ഇപ്പോൾ മിഷൻ ബോർഡിന്റെ ധനത്തിന്റെ ഏന്ന നിലയിൽ റിസാച്ചുവരുന്ന ഇവിടെ പലപ്പോഴും വരുന്നതുകൊണ്ട് കാണാനുള്ള സ്വന്തമായ നേതൃത്വത്തിൽ പുരോഗമിക്കുന്ന ദയാ ഭവന്റെ ധനത്തിനും റിസാച്ചുവരുന്നതിനും ഇതിന്റെ പുരോഗമന്ത്രിലുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

അമേരിക്ക, മലേഷ്യ, ആൻഡമാൻസ്, ഗുജറാത്ത് എന്നിവിടങ്ങളിലെല്ലാം സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തെ തുണിവൽക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ധാരാ ചെയ്യുന്ന റിസാച്ചുവരുന്ന ത്യാഗനിർഭരമായ ജീവിതം സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ളാം മുതൽക്കൂടാണ്. ഈ ധാരകരെളാനും തനിക്കുവേണ്ടിയല്ല, സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് എന്നതാണ് ശ്രദ്ധയം. ഓ.എൻ.വി. കുറുപ്പിന്റെ ഒരു ഗദ്യകവിതയാണ് റിസാച്ചുനേരുന്നു ചോർക്കുനോൾ സ്മരണയിൽ വരുന്നത്. ക്രിസ്തു എവിടെ എന്നാണ് അതിന്റെ ശീർഷകം.

“തനിക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ മുൻവഴി താണ്ടിയവനിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ട്. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കത്തിയെരിയുന്ന സുരൂജമങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുടെ പൊദാഹണങ്ങളിൽ ഉൽക്കണ്ഠംപ്പുന്നവനിൽ ഉണ്ട്. മറ്റുള്ളവർക്കു വിശക്കുനോൾ അപ്പുവും മീനും കണ്ണത്താൻ യുതിപ്പെടുന്ന വനിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ട്. മറ്റുള്ളവരുടെ പാതകളിൽ കിടക്കുന്ന കല്പിം മറ്റുള്ളം മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ട്. മറ്റുള്ളവരോട് ആർദ്ദചിത്തനാക്കുന്നവനിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ട്” എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു ആ ഗദ്യകവിത.

ഈ വദ്യ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചുനിൽ നുറു ശതമാനവും അനുർത്ഥമാണ്. സമുഹത്തിലെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടവർക്കും, പാർശവത്തിനിക്കപ്പെട്ട വർക്കും വേണ്ടി ഇനിയും ദിർഘകാലം പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ആയുരാരോഗ്യം സർവ്വശക്തി നൽകുടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ജുബിലി മംഗളങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്ന ബാലഗ്രാമം അതിന്റെ മുഖ്യസില്പിയും

കെ. കുമാർ, യാച്ചാരം

സ്നേഹം എന്ന പദത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അർത്ഥതലങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ സ്നേഹിക്കാനോ സ്നേഹിക്കപ്പെടാനോ കഴിയണം. സത്യം അർത്ഥവത്തായ രീതിയിൽ മറുള്ളവരുടെ മുദ്ദിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഒരു സത്യസന്ധ്യകു മാത്രമെ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സ്നേഹത്തിലും സത്യതിലും ഉറച്ച വിശ്വാസമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്കു മാത്രമേ ധർമ്മത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാനും പ്രവൃത്തിപാതയിൽ കൊണ്ടുവരാനും കഴിയുന്നുള്ളൂ.

ആരംഭം മുതൽ യാച്ചാരം ബാലഗ്രാമിന്റെ ഒരു അഭ്യൂദയകാംക്ഷിയായ ഞാൻ യാച്ചാരം സെറ്റ് ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാലഗ്രാം ഈ ലോകത്തെ അറിയപ്പെട്ടുന്ന ഒരു വലിയ സേവനക്കേന്മായി ഉയരുന്നതിൽ സന്ദേശം അതിന്റെ അഭിവ്യക്തിയിൽ കണ്ണുനട്ട് കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

‘യാചന ആരാല്യം സാധിക്കു
യാചിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ആരാൽ സാധിക്കു.’

വിശവസ്തരും വാക്കുകൾ വിശസിക്കുന്നവർക്കു വിശ്വത്തെ കീഴിലും കാണി ആവശ്യമായ ശക്തി കിട്ടും. സഭാഭ്യക്ഷനായിരുന്ന പരിശൂലമായും ദിതിയൻ ബാവാ തിരുമേനിയുടേയും, ശിവർശിനി മാർ ഓർത്താ തിരേയാസ് തിരുമേനിയുടേയും, വിശാസധീരനായ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചേരുക്കുന്ന ഉറച്ച വിശാസത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഈനും ശാഖാപദം വകുളായി വളരുന്ന ബാലഗ്രാം.

മാനവസേവയ്ക്കുവേണ്ടി ഇതു അധികം കഷ്ടപ്പെട്ടുന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചേരുക്കുന്ന ശക്തി നൽകിക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്ന സി. ജേ. ജോഷ്യാച്ചന്നേയും തോമസുകുട്ടി അച്ചന്നേയും പോലുള്ള അനേകം പേരുടെ നിസ്വാർത്ഥമായ സേവനവും ഈവിടെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. അതു പോലെതന്നെ ഹൈദരബാദിലുള്ള മലയാളി സഹോദരങ്ങളും, ഈ നാട്കു കാരും ഈ സ്ഥാപനത്തെ കണ്ണിലുണ്ണിയായി കരുതുന്നു. വളർന്നു വരുന്ന കുണ്ഠതുങ്ങൾക്ക് യാച്ചാരം ബാലഗ്രാമിന്റെ ശില്പികളിൽ പ്രധാനിയായ കെ. ഐ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചേരുപ്പറ്റി 10 വർഷം മുമ്പ് ഞാനേശ്വരതുകയും എന്തെ ഒരു സുഹൃത്തായ കെ. വി. മാമൻ സാർ എഡിറ്റു ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുകയും ചെയ്ത “യാച്ചാരത്തെ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചൻ: ബാലഗ്രാമിന്റെ മുഖ്യസില്പി” എന്ന പുസ്തകത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലഘു

ജീവചർിത്രവും അനുവരെയുള്ള സേവനങ്ങളുടെ സംഗ്രഹവും ചേർക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്നോഷവും ഉണ്ട്. നെടുമണം കുകാരനായ എൻ്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗദർശിയും സദൃപദേശങ്ങളാൽ ഞങ്ങൾ ധന്യരാക്കുന്ന ദൈവമനുഷ്യനായ റവാച്ചൻ്റെ പാരോഹിത്യ സൃവർണ്ണജീവിലിക്കു എല്ലാ മംഗളങ്ങളും നേരുകയും ആരോഗ്യത്തോടുകൂടിയ ഭീർഘായുസ്സിനായി ഇഷ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വൈദിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സമുന്നത അവകാശി

കെ. പി. എലിയാമ്മ

ഈ പൗരാഹിത്യ കനകജുഡിലിയിൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന വയല് തല കരിവിനേത്തു കെ. ഏ. പിലിപ്പു റബാൻ വൈദികപാരമ്പര്യത്തിൽ കൂടുതൽ ധന്യമായ കുന്നംകുളം പാരമേൽ കുടുംബത്തിന്റെ പിൻതലമുറിയിലെ പ്രശസ്തനായ ഒരു പുത്രനാണെന്നതിൽ ഞാൻ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ദൈവത്തിന്റെ അതുല്യമായ നടത്തിപ്പിൽ സന്നോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം റബാച്ചനിൽ ദൈവികാനുഗ്രഹത്തിന്റെ മാരി ധാരാളമായി ചൊരിയട്ട് എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. കുടുംബബന്ധമുള്ള വട്ടേരിയത്തു ശാഖയിൽപ്പെട്ട പല വൈദികൾ വാങ്ങിപ്പോയി. കഴിഞ്ഞ മാസം അതരിച്ച വട്ടേരിയത്തു ഫാ. വി. ജേ. ജോസഫ് വളരെ കർമ്മനിരതനായിരുന്നു. വൈച്ഛുച്ചിറയിൽ ഒരു അനാമാലയം സ്ഥാപിച്ച് അദ്ദേഹം അതിനു നല്ല നേതൃത്വം നൽകിവരികയായിരുന്നു.

ഈ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരും വിവിധ സാക്ഷിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വരുമായ പല മേൽപ്പട്ടകാരും പട്ടകാരും ഉണ്ട്. മലകര കത്തോലിക്കാ വിഭാഗത്തിലെ ഡോ. എബ്രഹാം മാർ യൂലിയോസ് (മുവാറുപുഴ രൂപത), പാരമേൽ കുടുംബത്തിലെ ചെറുകോൽ പട്ടിഞ്ഞാറെമല്ലിൽ ശാഖയിലെ ഡോ. പീലിപ്പോസ് മാർ സ്തോപാനോസ് (ഇടുക്കി രൂപത) എന്നിവരെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. മാർ സ്തോപാനോസ് തിരുവല്ലാ രൂപത യുടെ സഹായമെന്നൊന്നുമാണ്. ഓർത്തേയോക്ക് സഭയിലെ മറ്റാരു റബാച്ചനാണ് പരുമല സെമിനാറി മുൻ മാനേജരായ യുഹാനോൻ റബാൻ.

ഒരു പൊതുപ്രവർത്തകനായിരുന്ന കരിവിനേത്തു ഇടി പീലിപ്പോസ്, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി തന്റെ പിതൃസ്വന്തത്തിൽ നിന്നു അരയേകൾ സ്ഥലം ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കാനായി സർക്കാർന്നു വിട്ടുകൊടുത്തു. മലയോരപ്രദേശത്ത് ഈ സ്കൂൾ ഒരുുഗ്രഹമായിരുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ കൂട്ടികൾ കുറവായതിനാൽ കേന്ദ്ര ശവണി മെഴ്സ് ഈ സ്ഥാപനം ഏറ്റുടുത്തു ഒരുാധാരമായി മാറ്റി. അനാമ സംരക്ഷണത്തിന്റെ മഹത്തായ മാത്രക ഈ സ്ഥാപനം ഭാവിതലമുറിയു കാണിച്ചു കൊടുത്തു എന്ന കാര്യം അവിസ്തരണിയമാണ്.

കരിവിനേത്തു കുടുംബം ഓർത്തേയോക്ക് സഭയുടെ സനാതന വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ മുറുക്കപ്പിടിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതമുള്ള കുടുംബങ്ങളുടെ ഒരു കുട്ടായ്മയായി തീരുകയുമാണുണ്ടായത്.

സ്ഥാനമാനങ്ങളും പണവും വാർദ്ധാനം ചെയ്യുന്ന സഭാവിഭാഗങ്ങളും ഒരും പുത്രൻ കുട്ടായ്മകാരുടെയും പിതാലാടങ്ങളിൽപ്പെടാതെ വിശ്വാസി പിതാക്കമാരുക്കു ഒരിക്കലായി ഭരമേല്പിച്ച സത്യവിശ്വാസം അനുസരം പാലിക്കുന്നവരുമാണിവർ. തന്നിമിത്തം ദൈവവിശ്വാസം ഈളം തലമുറകളുടെ സഭാവരുപവൽക്കരണത്തിനു വഴിതെളിച്ചു. ഈ പദ്ധാ തലത്തിലാണ് ഈ അനാമരുടെയും ആതുരരുടെയും അത്താണി യായി ഫിലിപ്പീ റിംഗാച്ചൻ വളർന്നത്. പുതുപ്പാടി, യാച്ചാരം, ബാംഗ്ലൂർ (തൃംകുർ), പുതേൻ, ഇറ്റാർസി, പനയനാലു, കോട്ടയം മുതലായ സ്ഥല അജളിൽ ഇതിനകം മിഷൻ ബോർഡിന്റെ ധയിക്കൽ എന്ന നിലയിൽ ഫിലിപ്പീ റിംഗാച്ചനും അതിന്റെ പി. എം. തോമസ് റിംഗാച്ചനും സഹപ്ര വർത്തകരും മറ്റും ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹത്തായ സേവനങ്ങളുണ്ട് സഭാംഗ അജളിൽ നല്ല ഒരു ശത്രൂനാന്തരിക്ക് അറിയാം. ആവർത്തിക്കേണ്ടതിലും യാച്ചാരത്തെപ്പറ്റി കെ. വി. മാമൻ രചിച്ച ‘മലക്കരസദയുടെ മഹത്വമേ നിയ സേവനസരണി’, കെ. കുമാർ രചിച്ച “യാച്ചാരത്തെ ഫിലിപ്പീ റിംഗാച്ചൻ: ബാലഗ്രാമിന്റെ മുഖ്യശില്പി”, നാംസ്, ദയാ ഭവൻ, മലക്കരസദയുടെ സ്നേഹപർബ്ബതം മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുതുടർന്നു റിംഗാച്ചൻ സ്റ്റേറ്റും മറ്റും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഏതാണ്ടു പുർണ്ണരൂപം ലഭിക്കും.

കെ. ഐ. ഫിലിപ്പീ അച്ചൻറെ ഷഷ്ഠിപുർത്തി സംബന്ധിച്ച് തോമസ് നിലാർമ്മം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പുസ്തകത്തിൽ തന്റെ ഗുരുവായ ഡോ. ശീവർഡീസ് മാർ ഓൺതാത്തിയോസ്, “ഉള്ളജ്ഞലമായ ഒരു കാലാലട്ടത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷൻ എന്നും” ഡോ. ഫൈലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് “കാരുണ്യത്തിന്റെ നീരുറവ്” എന്നും, ഫിലിപ്പീ അച്ചൻറെ വദ്യ ഗുരുവായ ഫാ. ഡോ. ടി. ജേ. ജോഫ്യാം “എൻറെ പ്രിയം നേടിയ ശിഷ്യൻ” എന്നും, കുട്ടാംബാംഗമായ ഫാ. വി. ജേ. ജോസഫ് വടക്കേറിയത് “പാരമ്പര്യ ത്തിന്റെ വേദുകൾ” എന്നും, ഫാ. വറുറ്റീസ് ജോൺ ‘വളരാതെ വളർന്ന കുത്തവൻ’ എന്നും ജിജോ മാവേലിക്കര “ദൈവികനായ ദൈവികൻ” എന്നും ഏബ്രഹാം എം. ജേക്കബ് നൃയോർക്ക് “ഒരുപ്പാന്തര പുരോഹിതൻ” എന്നും, വധവസായ പ്രമുഖനായ കെ. ടി. ഇടക്കാളു, നൃയോർക്ക് “എൻറെ ഫിലിപ്പച്ചൻ” എന്നും കെ. പി. മർക്കോസ് പുതുപ്പാടി, ‘സാധു ജനസംരക്ഷകൻ’ എന്നും എം. പുന്നൻ ഭിലായ ‘ത്യാഗത്തിന്റെ പ്രതീകം’ എന്നും, കെ. ജോൺ എഫ്റ്റ് പുലിയുർ “സഹപ്രാഥത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകൻ” എന്നും, ടി. കുമാരമോൻ “ഒരു സാത്തിക തേജസ്സ്” എന്നും സോമൻ ബേബി, ബഹറിൻ, “മലക്കരസദയുടെ ഫാദർ ഡാമിയൻ” എന്നും അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യരെ ഭൗതികവും ആത്മികവും ആയ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻ നിർത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഇഷ്യരസേവനമായി കണ്ട മഹത്വയ്ക്കി

യാണ് ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചൻ. ലോകത്തെ ഏക തറവാടായി കണ്ട വ്യക്തി, ദൈവികജ്ഞനാനം പുന്നതക്കത്താളുകളിൽ മാത്രം ഒരുക്കിനിർത്താതെ പ്രവൃത്തികൾ മഹത്വം കൊടുത്ത ശ്രദ്ധിതനുമാണേദഹം.

അപീയസത്യം പറയാത്ത

സത്യസന്ധൻ

കെ. വി. മാമൻ, കോട്ടയ്‌ക്കൽ

മലകരസലെ മിഷൻവോർഡിന്റെ സത്യസന്ധനായ സഖ്യാരമിഷന് റിയും കാര്യക്ഷമതയുടെ പ്രതീകവും ആയ കെ. എറീ. ഫിലിപ്പ് റിംഗ് പരാരോഹിത്യ കനകജുബിലിയിൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന ഈ വേള യിലും എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ടവിധത്തിൽ അനിയാനോ മനസ്സിലും കാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടെല്ലുന്ന വസ്തുത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കുറ്റമായോ എന്റെ ഒരു കുറവായോ ആരും കണക്കാക്കുകയില്ലെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. ദീർഘനാൾ പത്രത്തിന്റെയും പുസ്തകങ്ങളുടെയും മിത്രമായി കഴിഞ്ഞ തിനാൽ വളരെ കുറച്ച് അടുത്തും ഏറെ ദുരത്തും നിന്നു കണ്ടിട്ടുള്ള തുകോണാൻ ഈ സ്ഥിതിവിശ്രഷ്ടം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. എനാൽ പല നല്ല കാര്യങ്ങളും ഈ സന്യാസിപ്പട്ടക്കാർഡ് ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നും അവല തിനുള്ളിലിരുന്നു പുജ നടത്തുന്ന ഒരു പുച്ചപ്പുജാരിയല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും എന്റെ ദീർഘകാല സൂചനയുള്ളൂം അനുഭവസന്ധനരുമായ തൊമ്മി ചെറിയാൻ, പ്രോഫ. ഡി. മാതൃ, പ്രോഫ. കെ. സി. ജോർജ്ജ്, കണ്ണത്തിൽ കെ. സി. ഇപ്പൻ, പ്രോഫ. പി. കെ. കുരുൻ, ഫാ. എം. എം. എംബേഹദാം, ഫാ. ജിനേഷ് വർക്കി, കെ. ജി. അലക്സാണ്ടർ, അഡ്യ. പി. വി. വരുഗീസ് പുവത്തിനാൽ, മാമൻ എബേഹാം, ടാച്ചാരം കുമാർ, പരേതരായ ഫാ. പി. എം. തോമസ് റിംഗൻ, ഫാ. ജോസഫ് വൈണ്ടറപ്പള്ളി, ഡോ. തോമസ് മാണി, ഫാ. ഫിലിപ്പ് ചെന്നോടെ മുതലായ സമുന്നത സഭാസ്ഥനേഹികളിൽ നിന്നു പല കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ എനിക്കും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സഭയുടെ പൊതുവേദികളുടെ മുൻനിരയിൽ തള്ളിക്കയറി നിൽക്കുകയും കാമറായുടെ ഫ്ലാഷുകൾ എറുവാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരൊളാ യിരുന്നു എങ്കിൽ മാധ്യമരംഗത്തും എത്താനും നിമിഷനേരത്തെക്കിലും ചിലപ്പോൾ മിനി പ്രകാശിക്കുമായിരുന്നു. പല അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടും വിശിഷ്യ സമയക്കുവുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന് അതൊന്നും സാധിച്ചില്ല. അതെന്നും സ്വപ്നങ്ങൾ വല്ലതും ബാക്കി ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈനിയും ഈ സാധംകാലത്തു പുവണിയാനും സാധ്യതയില്ലാണ്ടോ.

മിഷൻ പ്രവർത്തനരംഗത്ത് കാലംചെയ്ത ഗ്രിവുഗീസ് മാർ ഒന്താ തതിയോൻ തിരുമേനിയുടെ വലംകൈകയായി പ്രവർത്തിച്ചുവന - ഈനും പ്രവർത്തനം തുടരുന്ന - ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചനപ്പറ്റി അടുത്തരിയാവുന്ന

ചിലർ, എല്ലാം പറയാൻ തങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്ന കുണ്ഠിതത്തോടെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ പല കാര്യങ്ങൾ എഴുതി നിന്നിട്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ആരെങ്കിലും ജീവിലി സമാരകഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കോ-ഓർഡിനേറ്റർ ഒന്നും എഴുതിയിട്ടില്ലല്ലോ എന്നു പരാതി പറയാതിരിക്കാനാണ് ഈ കുറിപ്പ്.

അപീയസത്യങ്ങൾ പറയാതിരിക്കാനും, ഏരെതകിലും പ്രശ്നം ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ എല്ലാ നേരും വെളിപ്പേടുത്താതിരിക്കാനും, പറയണമെന്നു തോന്തിയ ചില കാര്യങ്ങൾപ്പറ്റി പിന്നീട് എഴുതാതിരിക്കാനും (എഴുതിയാലും മറ്റാർക്കും പെട്ടെന്നു വായിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാനാവാതെ കൈയക്ഷരമാകയാൽ കുഴപ്പമില്ല) എല്ലാവരുടെയും നല്ല സുഹൃത്തും വഴികാടിയും ആയി തുടരാനുള്ളിൽ ഒരു അതുല്യ ദൈവികാനുശ്രദ്ധം സിഖിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രായോഗിക സന്ധ്യാസിവരുന്നാണിദ്ദേഹമനും പരിശീത പരിചയത്തിൽനിന്നും പറയാതിരിക്കാനും വയ്ക്കും.

ആരെയും വെറുപ്പിക്കില്ല. ആർക്കേഖങ്ങിലും വല്ല വെറുപ്പുണ്ടെന്നും മറ്റാ രൈകിലും മുഖേന മനസ്സിലായാൽ അവരെ വേഗം പെന്നു കണ്ണു തന്നേ സുഹൃത്ത്‌വലയത്തിൽ എത്തിക്കും. അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരെ നേടിയശേഷം അവരിൽനിന്നും പല നേട്ടങ്ങളും കൊയ്ത്തെടുക്കും. വിതയ്ക്കാതെ കൊഞ്ഞുന്ന ആർ എന്നാനും ആരും ചിന്തിക്കരുത്. സഭയുടെ നിഷ്പൽ ബോർഡിന്റെ പൊതുനമയ്ക്കുവേണ്ടി ആരെ കാണാനും എത്രു ശക്ത തിലിലായാലും എവിടെവരെ യാത്ര ചെയ്യാനും കാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കാനും ലക്ഷ്യം നേടാനും ഒരു മടിയുമില്ല. ചോദിച്ചാൽ പറയും, അതൊന്നും സന്തം കാര്യസാധ്യത്തിനല്ലല്ലോ എന്ന്.

ഇദ്ദേഹത്തെ ഒരെക്കുതമനുഷ്യത്തെന്നും ചുരുക്കം ചില അമിതാരാധകരാക്കേ വിശ്വാസിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം അതെരത്തിലുള്ള ഒരു അർഭത ആർഭമിയെന്നാനുമല്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും അർഭതം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത അംഗീകരിച്ചേ തീരു.

മലക്കരസഭയിലെ ആരുമല്ലാത്ത - എൻപത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടും സന്തം ഇടവകയിലെ ഒരു സാദാ കമ്മിറ്റി അംഗപോലും ആയിട്ടില്ലാത്ത - എന്ന ഒന്നര ദശാബ്ദം മുമ്പ് യാച്ചാരത്തെ മഹാത്മായ സൗഖ്യം ശ്രീഗോറിയോസ് സാലഗ്രാം വാർഷികത്തിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ ക്ഷമണിച്ചു. അതും ഒരു കുഗ്രാമമായ വയലത്തലെ സവേശിയായ റിവാച്ചൻ 1998 മാർച്ചിൽ നടക്കുന്ന യോഗത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷമണക്കത്തെയച്ചതോ 19-05-1997-ൽ കാനസ്യയിലെ എധ്യമല്ലിനിൽ വച്ചേഴുതി മെയ് 27-നു ന്യൂഡോർക്കിൽ നിന്നു പോറ്റു ചെയ്തുകൊണ്ട്. നാട്ടിലിരുന്നു ക്ഷമണിച്ചാൽ ഒരു പക്ഷ വല്ല പുസ്തകം

എഴുതുകയാണെന്നു ഒഴികെടിവു പറയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ മഹാന്മാർക്കു രമായ നൃഥ്യാർക്കിൽ നിന്നു കഷണിച്ചാൽ എങ്ങനെ തെറ്റിഞ്ചിയും? അവിടെ ആദ്യാത്മികത തീരെ കുറവാണെങ്കിലും അമേരിക്കയിൽ നിന്നു എന്നു പറയുന്നോൾ ഒരു ശമയാക്കയില്ലോ?

അര നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പ് ആദ്യയുടെ തലസ്ഥാനവും ഇട്ടൻഗരവുമായ ഫെഡ്രാബാദും, സൈക്കണ്ടറിബാദും മറ്റും സന്ദർശിക്കുകയും ക്രിസ്തു മൺ വേളയിൽ അവിടെ ഒരാഴ്ച എന്ന് സീനിയർ സുഹൃത്തായിരുന്ന ഫാ. തോമസ് മുത്തേടതേതാടൊത്ത് താമസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്നിക്ക് യാച്ചാരം ആരംഭിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെത്തെ അടക്കത്തിൽ ഒന്നു കാണാനുമെന്ന ചിന്തയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

നാലു ദശാബ്ദങ്ങളേക്കുള്ളം മലയാള മനോരം സ്ഥാപിൽ പ്രവർത്തിച്ചു റിട്ടയർ ചെയ്തശേഷം ബാക്കിയുള്ള സമയം ഉറങ്ങിയും കാപ്പിയും കണ്ണിയും കുടിച്ചും കളയാതെ സഭാചരിത്രം, സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം മുതലായവ സംബന്ധിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ അറിയാവുന്ന റിതിയിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലാലട്ടം. അടുത്ത വാർഷികം നടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് യാച്ചാരതെതെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു പുസ്തകം എഴുതി മലകരസഭാഗങ്ങളെ അറിയിക്കണമെന്ന എന്ന് ആഗ്രഹം ഞാൻ വാർഷിക സമേളനത്തിൽ പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും അദ്യ കഷണായിരുന്ന മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയും സമീപത്തിരുന്ന ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനും വനിച്ച സദസ്സും സഹർഷം കൈയറ്റിച്ചു സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും വാക്കു പാലിച്ചുകൊണ്ട് 1999-ൽ “യാച്ചാരം മലകരസഭയുടെ മഹത്മേറിയ സേവനസരണി” എന്ന പുസ്തകം ചെറിക്കുകയും തിരുമേനി തന്നെ യാച്ചാരതെതെ അടുത്ത വാർഷികത്തിൽ അതു പ്രകാശനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തപ്പോൾ റിസാച്ചൻ എന്ന കഷണിച്ചതിലെ ഫിഡൻ അജണം വെളിച്ചത്തു വന്നു. എന്നോടു നേരിട്ടു കാര്യം പറയാതെ ലക്ഷ്യം നേടിയ കുശാഗ്രബുദ്ധിയാണു റിസാച്ചൻ എന്നു എന്നിക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതു പിന്നീടാണ്.

റിസാച്ചമാരുടെയും മറ്റും കരിന പ്രയത്തനം മുലം വിവിധതരം നാണ്യ വിളകളാൽ വിളങ്ങിവിലസുന്ന പുതുപ്പാടിയും യാച്ചാരവും കണ്ണപ്പോൾ എന്നിക്കു ഒരു പഴയ കമയാണ് ഓർമ്മയിൽ വന്നത്.

ങ്ങിനെൽ ഒരു വൈദികന്റെ റോഡിലൂടെ നടന്നു പോകുന്നോൾ പണ്ഡു ഭീമസേനൻ കണ്ണ കാളിവന്നുപോലെയുള്ള ഒരു നല്ല വാഴത്തോപ്പും അതു നട്ടു നനച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കർഷകന്നയും കണ്ഡു. വൈദികൻ വിസ്താരത്തിൽ തശ്ചും വളരുന്ന വാഴത്തോപ്പും കണ്ഡു കല്ലുവച്ചു നിന്നുപോയി. എന്നിട്ട് കർഷകനോട് പറഞ്ഞു, “വാഴയും മറ്റും നന്നായി

ടുണ്ടലോ? എല്ലാം ദൈവാനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണ്.” ഈ കേടു കർഷകൻ പ്രതിവചിച്ചു: “അച്ചോ, പറഞ്ഞതു കേട്ടു. ഈ സമലം ദൈവം തന്നപ്പോൾ വാറുപുല്ലും കുറിക്കാടും പിടിച്ചും മഴയും വെള്ളവും എന്നും ഇല്ലാതെയും പാശായി കിടന്നതാണ്. തൊന്തും എൻ്റെ സഹപ്രവർത്തകരും കുടി ചേരുന്നു വിയർപ്പാലിപ്പിച്ചാണു ഇങ്ങനെ വിളഭൂമിയാക്കിയത്.”

വാറുപുല്ലും കുറിക്കാടും പിടിച്ചുകിടന്ന പുതുപ്പാടിൽയുള്ള റബർ - തെങ്ങിൻതോപ്പുകളും യാച്ചാരത്തെ മാവും പേരയും നാരകവും നെല്ലും മറ്റു കുഷികളും കാണുന്നോൾ എല്ലാം ദൈവാനുഗ്രഹം എന്നു പറയുന്നോൾ അതിന്റെ പിന്നിലെ മനുഷ്യപ്രയർത്തനം പലരും മരന്നുപോകുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യരിലും ദയാബന്ധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നിൽനിരുന്ന അന്തരിച്ച പി. എം. തോമസ് റബാച്ചനും ഇന്നും കർഷകന്നപ്പോലെ തുടരുന്ന ഫിലിപ്പ് റബാച്ചനും പരിഭ്വം എന്നും ഇല്ല.

എതെങ്കിലും ഒരു നല്ല കാര്യം നടപ്പാക്കണമെന്നു പലവുരു ചിന്തിച്ചു മുന്നോട്ടു കാൽവച്ചാൽ കമ്മിറിയിലെ ആരു എതിരു പറഞ്ഞാലും അതു കേൾക്കും. പക്ഷേ, പലപ്പോഴും അനുസരിക്കുകയില്ല. ഇതാണ് ഫിലിപ്പ് റബാച്ചൻ്റെ ഒരു പ്രത്യേകത. പല ബാലഭവൻ പ്രവർത്തനങ്ങളും യാച്ചാരത്തെ വ്യുദ്ധഭവനും കണ്ണാശുപത്രിയും തുംകുറിലെ എയ്യൽസ് രോഗാശുപത്രിയും ദയാഭവനും എന്നിച്ചു കൊണ്ടുപോകുക വളരെ പ്രയാസമാണെന്നു കമ്മിറി അംഗങ്ങൾ വാദിച്ചു. എന്നാൽ, എല്ലാം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പണം പറഞ്ഞത്തുമെന്നു റബാച്ചനു തിട്ടം. എല്ലാം ആരംഭിച്ചു. എല്ലാം വിജയകരമായി നടക്കുന്നു. തുംകുറിലെ ദയാഭവനു കർണ്ണാടക സർക്കാരിന്റെ അവാർഡും അഭിനന്ദനവും വിശേഷം ലഭിച്ചിരക്കുന്നു. ഈ ദയരും കണ്ടപ്പോഴാണ് മറ്റാരു സംഭവം ഓർമ്മയിൽ എത്തിയത്.

രാശ് ഒരു സ്കൂളിന്മൊട്ടു സ്കൂൾട്ടു ചെച്ചാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. പല തവണ ശ്രമിച്ചിട്ടും ബോട്ടു സ്കൂൾട്ടാവുന്നില്ല. ശരീരം വല്ലാതെ വിയർത്തിട്ടും അയാൾ വിജയിക്കുമെന്നുള്ള ശുഭപ്രതീക്ഷയോടെ പിരുമാറാതെ ജോലി തുടരുന്നു. ഈ കണ്ണ് അല്പപം മാറി നിന്ന് ഏതൊന്തുംപോലെ ബോട്ടു സ്കൂൾട്ടാവുകയില്ലെന്നും അയാൾ മണ്ണനാണെന്നും തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞ് അയാളെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ബോട്ടു സ്കൂൾട്ടായി അതിവേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു. അപ്പോൾ വിമർശകൾ പറഞ്ഞു, ഇനി ഈ ബോട്ടു പിടിച്ചുനിർത്താൻ അയാൾക്കു സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്. ഇത്തരത്തിലുള്ള വിമർശനം കൊണ്ടാനും റബാച്ചനു പിരുമ്പാനാവില്ല.

കോടിയുടെ ഏഴു പുജ്യങ്ങൾ ഏഴുതിയാലും അവയുടെ ഇടത്തുവശത്ത് ഏതെങ്കിലും ഒരക്കം ഇല്ലക്കിൽ അതിന് ഒരു വിലയും ഇല്ലല്ലോ.

അതുകൊണ്ടാണ് ദൈവം എന്ന അക്കം ഇല്ലെങ്കിൽ എത്രു ഹീറോയും ഒരു സീറോ ആയി മാറുന്നത്. കെ. എ. ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചർഡ് വിജയകാരണം പുജ്യങ്ങളുടെ ഇടത്തുവശത്തു കിടക്കുന്ന ദൈവം എന്ന അക്കം മാണ്.

ഇന്ത്യൻ റാഡിവേയുടെ ശരിയായ ഒരു നിർവ്വചനം A Nation on the Move, അതായതു സദാ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രം എന്നാണ്. തീവണ്ടി ഇല്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ ചലനമെറു ചാവുകൾിനു തുല്യം. ഇന്ത്യ തിൽ തീവണ്ടി ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഫിലിപ്പ് റിസാച്ചനും തീവണ്ടി ദൈവവരപ്പോലെ അദ്ദേഹം നേർപ്പാളത്തിലുടെ ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനാമ-ആര്യുര സേവന ഭ്രംഷനുകളും അപ്രസക്തമാകുമായിരുന്നു. ‘കാലത്തിലർഖം നിശയായ കഴിഞ്ഞുപോം’ എന്ന ചൊല്ലാക്കെ ഇന്നു വരവും പഴഞ്ചാല്ലായി മാറി. എൻപതിന്റെ ഉമ്മറന്തേക്കു കയറാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്ന റിസാച്ചൻറെ കാലത്തിന്റെ 80 ശതമാനവും തീവണ്ടി അപഹരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കുലുങ്ഗിയും ഉറക്കംതുങ്ഗിയും ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും ഇടയ്ക്ക് ധാര ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ സുവന്നിട കിട്ടില്ല. എന്തെ കിലും കാരണത്താൽ സിഗറ്റ് കിട്ടാതെ തീവണ്ടി എവിടെയെങ്കിലും കുറെനേരും പിടിച്ചിട്ടുമ്പോൾ മാത്രം നല്ലവല്ലോ എന്നുറങ്ങും. പകലുള്ള പ്ലോൾ വല്ലതും ചെയ്തും കുറെയൊക്കെ വായിച്ചും പുതിയ പുതിയ സേവനപദ്ധതികളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചും പകൽ ഇരുപത്തിരഞ്ഞര വരെയെ കിലും ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ താപസവരുന്നായി അദ്ദേഹം ഒരു നാടോടി യെപ്പോലെ ഉടാടാടി നടക്കുകയാണ്.

അദ്ദേഹം സാധാരണഗതിയിൽ ആർക്കും എഴുത്തയയ്ക്കാറില്ല. വല്ല എഴുത്തും കിട്ടുന്നവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! വായിക്കണാമെങ്കിൽ എപ്പോഴുള്ളിലും റിസാച്ചൻ തന്നെ വന്നു വായിച്ചു സഹായിക്കണം. കൈയ കഷരം കണ്ണാൽ ആളിന്റെ സ്വഭാവം നിർണ്ണയിക്കാനാകും എന്നാരു ചൊല്ലുണ്ട്. കാശിനുവേണ്ടി കൈ നോക്കുന്ന കാക്കാമാരാരകിലും പറഞ്ഞതായിരിക്കും ഇത്. വാസ്തവത്തിൽ ഭാവി അറിയാൻ കൈ നോക്കിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസിയാണു മണ്ണൻ. ദൈവത്തെപ്പറ്റി ചിന്തയില്ലാതെ അവൻറെ ഭാവി നിശ്ചയിക്കുന്നതു കാക്കാനും കാക്കാത്തിയും ആശാന്തരെ. ദൈവം നൽകുന്ന കാഴു കീഴശയിൽനിന്നു ചോരുന്നതുമരിയുന്നില്ല.

കൈയിൽ രേഖകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് നമുക്കു കൈമടക്കാനും കൈമടക്കു കൊടുക്കാനും കൈ മടക്കി കൊടുക്കാതിരിക്കാനും സാധിക്കുന്നതെന്ന സത്യം മറ്റാണ്. കൈപ്പുത്തിയുടെ പുറംഭാഗത്തു വരകൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ തിരിച്ചു കൈമടക്കാനും കൊടുക്കാനും സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ റിസാച്ചനു നല്ല കൈരേവെ കൊണ്ടനുഗ്രഹിക്കപ്പെ

ടവർ കൈ അയച്ചു കൈ നിരയെ നൽകുന്ന പണം അദ്ദേഹം മുറുക്കിപ്പി ടിക്കാതെ കൈപ്പത്തിയുടെ അകവും പുറവും ഉപയോഗിച്ചു അർഹതയെ വർക്കു നൽകുന്നു എന്ന വസ്തുതയും പലരും ഓർക്കാറില്ല. ഈടൻകെ അറിയാതെ വലാകൈയുടെ അകവും പുറവും ഭാന്യർമ്മത്തിനുപയോ ശിക്കുന്ന പിശുക്കനായ ഒരു ധർമ്മിഷ്ഠൻ എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ!

എതാനും മാസം മുമ്പ് തന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിൻ്റെ കൊച്ചുമകൾക്ക് മാമോദീസാ പ്രമാണിച്ചു നിർബന്ധമാം മുലം റിംഗാച്ചർ മദ്രാസിൽ പോയി. തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ മിഷൻ ബോർഡിൻ്റെ കുഴിലുള്ള എല്ലാ ബാലഭവനു കളുടെയും ചരിത്രം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും യോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒന്താ തിരിയോസിൻ്റെ അവസാന ആഗ്രഹപ്രകാരം 94-ാം ജനറൽ പ്രമാണിച്ചു തൊൻ കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർഡിൽ തയ്യാറാക്കിയതുമായ “മലകരയുടെ സർവ്വേക്ഷണം” എന്ന പുസ്തകത്തിൻ്റെ കുറെ കോപ്പികൾ മദ്രാസിലെ പഴിയിൽ വിൽക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നൊന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ പുസ്തകകം ഒന്നും വിൽക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നും തന്റെ സുഹൃത്തിനു രണ്ടു കോപ്പി കൊടുത്തു എന്നും വില ഒന്നും വാങ്ങിയില്ലെന്നും റിംഗാച്ചർ മറുപടി പറി നിന്നു. പിന്നെ തൊൻ തിരിച്ചുപോരാതുനോൾ എൻ്റെ സുഹൃത്തു ബാലഭവ നടത്തിനുവേണ്ടി രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ നൽകി. അതുമാത്രം (ഈ പുസ്ത കത്തിൻ്റെ കുറെ കോപ്പികൾ റിംഗാച്ചർ പോകുന്ന സമലഭത്തല്ലാം കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. ലക്ഷ്യം വില്പനയല്ല. ആളുകൾ ഈ പുസ്തകകം വായിച്ചു മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അറിയണം എന്നു മാത്രം.)

ആൻഡമാൻസിലും, ഗുജറാത്തിലും ആഫ്രിക്കയിലും മിഷൻ സെൻ്റ് റൂകൾ ആരംഭിക്കണമെന്നുള്ള ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒന്താത്തിയോസിൻ്റെ അന്ത്യാലിപാഷം നിരവേറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ മാർച്ച് ഒടുവിൽ റിംഗാച്ചർ മലേഷ്യയിൽ പോയി. പഴയ സുഹൃത്തുക്കളെ കാണാനും അവിടുത്തെ പഴിയിൽ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്താനും അതോ ദൊപ്പം മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാനുമാണു പോയത്. പ്രസംഗ സന്ദർശനവേളകളിൽ ആരോടും പണം ചോദിച്ചില്ല. തിരിച്ചു പോന്നപ്പോൾ അവർ ഒരു കവർ കൊടുത്തു. ഭാരമുള്ള കവറാകയാൽ മടക്കയാത്രയി തുടർന്നു. തുറന്നാൽ കടലിൽ വീണ്ണക്കിലേം എന്നൊരു ദേവാദി തുടർന്നു; നാട്ടിൽ വന്നു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ നാലു ലക്ഷത്തിൽപ്പരം രൂപ.

കെ. എസ്. ഫിലിപ്പ് റിംഗാച്ചർ ഏപ്രിൽ ഒടുവിൽ ആൻഡമാൻസിൽ പോയി. ഫാ. എം. വി. ജോർജ്ജും (പിന്നീട് മാർ ഒന്താത്തിയോസ്) തുടർന്ന് ഫാ. പി. എം. തോമസു (പിന്നീട് റിംഗാച്ചർ) മാണ് മലകരസഭയി തീർന്ന് നിന്ന് ആദ്യം ആൻഡമാൻസിൽ പോകുന്നതും തലസ്ഥാനമായ പോർട്ട്പ്രിൻസിലെ ഇടവക രൂപവത്കരിക്കുന്നതും, നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതും.

ഇത്തവണ മദ്രാസിൽ നിന്നു വിമാനത്തിലാണ് പോയത്. ബംഗാൾ ഉർക്കടലിലുടെ തീവണ്ടിപ്പുാളം ഇല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യും! കപ്പലിൽ പോയാൻ കടൽ ചൊരുക്കും. ഉറക്കവും വരിപ്പ്. സുവമായ വിമാനയാൽ തിലും ഉറക്കം വനിപ്പ്. ആകാശകപ്പെട്ടിൽ കടലിൽ എങ്ങാനും വീണ്ടും മുണ്ണിയാലോ - പണ്ടു പത്രോസ് കയറിയ വള്ളം പോലെ - എന്നു ചിന്തിച്ചതുകാണല്ല നിദ്രാവേദിയും പറിനകന്ത്. തനിക്കുറിഞ്ഞാൽ വിമാനത്തിനു തീവണ്ടിയെപ്പോലെ ‘കുലുക്കവും ചാട്ടവും ഇരുമ്പും ഒന്നുമില്ല’തെ.

ആൻധ്യമാൻസ് കക്ഷിക്കു ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. രണ്ടു ഏക്കർ സ്ഥലം അദ്ദേഹത്തെ കീഴടക്കി. പ്രമാണവും എഴുതി. ഇനി പണം കൊടുത്തു ബാധ്യത തീർത്താൽ മതി. കേരളത്തിലും ഭാരതത്തിലും ഇതര ഭൂവണ്യങ്ങളിലും മുള്ളു മലക്കരസഭയിലെ നല്ല മലയാളികളുടെ കീഴെയിൽ ധാരാളം കാശും ഒണ്ടനും സ്വപ്നം കാണുന്ന റംബാചുനു തിട്ടമാണ്. അവരുടെ രൂപയും യോളിക്കുന്ന ദിനാറും യുന്നോയും എല്ലാം പുതുപ്പാടിയിലേക്കു പറിനേത്തും. ആൻധ്യമാൻസിലെ വിവരങ്ങൾ അവർ ഒന്ന് അറിഞ്ഞാൽ മാത്രം മതി.

എഴുതിത്തീർന്നപ്പോഴാണ് പറരോഹിയു കനകജുഡിയുടെ നിറവിൽ നിൽക്കുന്ന റംബാചുനു എൻ്റെ ഹൃദയാന്തരഭാഗത്ത് ആരും കാണാതെ മരിയുന്ന ശുഭാശാസകളുടെ നിലയ്ക്കാത്ത തിരമാലകളുംബന്നും അറിയിച്ചില്ലോ എന്ന കാര്യം ഓർത്തത്. സന്നോഷത്തിന്റെ ചട്ടമച്ചരിതിൽ കോർത്ത സംസ്കാരത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും കുസുമങ്ങൾ അല്ല വാദാമലരുകൾ, പ്രിയ റംബാചുന്റെ വിമലാഭമായ കഴുത്തിൽ ഒരു പൊന്നാടകണക്കെ ണാൻ ചാർത്തുമേഖൾ എനിക്കു ലഭിക്കുന്ന ആത്മസന്നോഷത്തിന്റെ ആഴം ആർക്കും അളുക്കാനാവില്ല; അതു വെറും സത്യം.

അനുബന്ധം

ആര്യാക്കലെ പിടിച്ച് അടുപ്പിക്കുന്ന ആത്മീയ കാന്തം

ഹാ. കെ. എം. ഫിലിപ്പ് റമ്പാൻ

“ചെരിപ്പ് ഉള്ളിക്കളെയു” ഇടിമുഴക്കം പോലെ ശാഖിരമായ ഒരു ശബ്ദം ഉച്ചലാഷിണിയിലും ഉച്ചത്തിൽ കേടു. ആ ധനി കാതുകളിലും ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചുന്നു. വയലത്തല സെസ്റ്റ് മേരിസ് ഓർത്ത ഡോക്സ് പള്ളിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനത്തിനായി അഭിവാദ്യ ദാനിയേൽ മാർ പീലിക്കപ്പിനോന്ന് തിരുമനന്ത്വിലെ അദ്ദുക്ഷതയിൽ കൂടിയ പ്രസം ഗവേഖിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു കരുത്ത കുപ്പായത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ നല്ല പൊക്കവും വല്ലവുമുള്ള ഒത്ത ഒരു ശരീരമുള്ള ശൈമാശൻ രണ്ടു മൺി ക്കുറോളും നീംഖുനിന് ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. ആ കാഴ്ച ഇതേവരെ വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. പന്തലിൽ കൂടിയിരുന്നവർക്കെല്ലാം ആത്മീയ സന്നോഷം പകർന്ന പ്രഭാഷണം. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുള്ള ഉണ്മർവ്വ് ശ്രീതങ്ങൾ. ഓരോ വാക്കും വാചകവും അതേ ശബ്ദത്തിൽ വീംഖും വിളിച്ചുപറയുന്നത് കീക്കോഴുർ മാടാതേതത്ത് കൊച്ചുവെവദ്യൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മാത്യു വെവദ്യനും (ആ കാലത്ത് പ്രസംഗങ്ങൾ എടുത്തുപറയിക്കുന്ന രിതി ഉണ്ടായിരുന്നു). മുംഖുവേൽ ജോർജ്ജ് ശൈമാശന അങ്ങനെയാണ് ആദ്യം ഞാൻ കാണുന്നത്. പിറ്റെവിസം ഞാന്യാംച്ച ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിലേക്കു ബി. വി. ജേ. ശ്രദ്ധിയേൽ കോർപ്പറപ്പിന്റെ പൊതുപ്രസംഗം നടന്നുവരുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ വിടിരേൾ പടിക്കൽ മുതൽ പള്ളിവരെ ഞാനും കൂടെ നടന്നു. നടക്കുന്നതിനിടയിൽ എൻ്റേ പേരും മറ്റും ശൈമാശൻ ചോദിച്ചുവിയുകയും തിരിച്ചുവരുവാൻ വിട്ടിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ തലേദിവസം കണ്ണവൻഷനിൽ ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരങ്ങളുമായി ശ്രദ്ധിയേൽ അച്ചൻ്റേ വിട്ടിൽ പോയി ശൈമാശന വീംഖും കണ്ണു. ശൈമാശനും നല്കുവാൻ വരിക്കച്ചക്കപ്പെട്ടവും അമ്മച്ചി തന്നയച്ചിരുന്നു. അല്പപനേരം കട്ടിലിൽ പിടിച്ചിരുത്തി സാംസാർജ്ജതിനുശേഷം അവിടെ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചത് ശൈമാശനുമായുള്ള ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്ന അവിസ്മരണയമായ സന്ദർഭമായിരുന്നു. എ. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചനെ എപ്പോഴും സന്ദർഭപ്പാലും ഒരു നിമിഷമെക്കിലും പ്രാർത്ഥിക്കാതെ പറഞ്ഞയക്കുമായിരുന്നില്ല. ഓരോ സന്ദർഭത്തിൽ കഴിയുമ്പോഴും ആത്മബന്ധം വർദ്ധിക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നു. മനുഷ്യരെ ആകർഷിപ്പാനുള്ള

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവ് അപമേയമായിരുന്നു. വാർദ്ധോരണിയെക്കാൾ ആകർഷകമായി എനിക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്ക ഉക്കമായ പെരുമാറ്റവും സംസ്കാരത്തിൽ വേരുന്നിയ ക്രിസ്തീയ ജീവി തവും ആയിരുന്നു. ഈ ആകർഷണവലയത്തിൽ, ജോർജ്ജ് ശമ്മാൻന്റെ പ്രസംഗം സമീപപ്രദേശത്ത് എവിടെ ഉണ്ടക്കിലും അവിടെ പത്തും പതി നമ്പ്പും കിലോമീറ്റർ നടന്നായാൽപോലും എത്തുവാൻ വയലത്തലയി ലൃഷ്ട ചില ചെറുപ്പക്കാർ എന്നോടൊപ്പം സഹകരിക്കുമായിരുന്നു. ഈ പോലെ എത്ര സ്ഥലങ്ങളിൽ, എത്രയോ യുവാക്കൾ ആ കാത്വലയ തതിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ബന്ധം അറുപോകാതെ സുക്ഷിക്കുവാൻ, എത്ര വലിയ തിരക്കിനിടയിലായാലും കത്തുകൾ അയയ്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. മലകരസായൈടെ സുവിശേഷ ദുതനായ ഗീവിറുഗൈസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോന്സ് തിരുമെന്നിയെ ഒരു ശശ്മാശനായി ആദ്യം കണ്ണ ആ രൂപം എന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും ഇന്നയോളം മായാതെ പച്ചപിടിച്ചു നില്ക്കുന്നു.

വൈദികസമിന്നാർത്തിലെ അദ്യാപനകാലത്ത് ശിഷ്യരാതിൽ എൻ യപക്കും ഈ കാത്വലയത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടക്കിലും ഇന്നയോളം പിരി യാതെ ടെപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന വിലയേറിയ മുത്താൻ വന്ന പി. എം. തോമസ് റബാച്ചൻ. സുവിശേഷാലയം സെക്രട്ടറിയായി 1955-ൽ സെമി നാരി പട്ടം കഴിഞ്ഞശേഷം ചുമതല ഏറ്റെടുത്ത, കോട്ടയം ആലയ്ക്ക പറമ്പിൽ തോമസ് ശശ്മാശൻ, സംസ്കാരവാനായ ശൃംഗവിനെ വിടാതെ പിൻപറ്റി ഇന്നും, ശാരീരികാസസ്ഥത പോലും മറന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ മിക തീരുമാനങ്ങളിലും വന്ന പി. എം. തോമസ് റബാച്ചൻ ചുണ്ടെന്നും കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറന്നുപോയ എൻ. ഗീവിറുഗൈസ് സാറിന്റെയും സ്വാധീനം ഉണ്ടായിരുന്നു. നിത്യതയിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ട ബഹുമാനപ്പെട്ട എം. ജി. പോൾ അച്ചൻ തിരുമെന്നിയാൽ ആകർഷിക്കേ പ്പെട്ടാൻ സെന്റ് പോൾസ് സമൂഹത്തിൽ അംഗമായത്. അനേക വൈദികരും അത്മാധകാരും ധാരാളം ക്രൈസ്തവരും, അബ്രഹാം സെക്രട്ടർവരും ഈ അശാധകതനെ ശൃംഗവായി വരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുമെന്നിയെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയ നാൾ മുതൽ പ്രധാനമായും രണ്ട് ആശയങ്ങളാണ് അദ്ദേഹ തതിന്റെ പ്രസംഗത്തിലും സംസാരത്തിലും മുന്തിനിന്നുന്നത്. ഒന്ന്, സുവിശേഷഘോഷണത്തിനായുള്ള അഭിവാൺച. രണ്ട്, സമസ്യപ്പങ്ങളിൽ ദർശരാധാവരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള ഉത്സാഹം. സമു ഹത്തിൽ അടരാടിയിരുന്ന തിന്നകളോടു ശക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രതിക രിച്ചിരുന്നു എക്കിലും അവയ്ക്കല്ലാം മുൻപത്തിയിൽ നിന്നിരുന്നത് മുക ത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു.

സുവിശേഷികരണത്തിനായി വെഡൽ കൊള്ളുന്ന വ്യക്തിയും

അഭിവര്യ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമനസ്സിലേക്കു സാമുഹ്യനിതിപോ ലുപ്പ ആശയങ്ങളായിരുന്നില്ല പ്രാരംഭകാല ചിന്ത. “ഭാരത സുവിശേ ഷീകരണം” എന്ന ആശയമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ ഏറെ ദീർഘിരുന്നത്. തിരുവചനം ജനങ്ങൾ ഭംഗിയായി പരിച്ഛു ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുക, മാതൃകയുള്ള സത്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എന്നിം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നീ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളോടെയാണ് പുളിമുട്ടിലെ കൈമുട്ടിൽ നെന്നാച്ചുവരും ഒരു വാടകക്കെട്ടിടത്തിൽ സുവിശേഷാലയം 1940-തുക തീർ ആരംഭിച്ചത്. ഒരു അതായക്കാരനായിരിക്കേതെന്ന നടുന്നിൽ പ്രസംഗിച്ചും, തിരുവചനം പരിപ്പിച്ചും ആത്മാക്കളെ ആദായപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ജോർജ്ജുകുട്ടിയുടെ ഒരേയൊരു ആശഹം, “എവിടെ പോയി ഞാൻ അവനായി ജീവൻ വയ്ക്കേണം, അവിടെത്തെനെ പോകാൻ എനിക്കു മനസ്സു നല്കേണം” എന്നതായിരുന്നു. അനു ജോർജ്ജുകുട്ടിയിൽ കൂടെ ഒഴുകിയെത്തിയ തിരുവചനം ശിലാതുല്യമായിരുന്നു. അനേക പുറയങ്ങളെ മെഴുകുപോലെ ഉരുക്കുകയും പൂതിയ തീരുമാനങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വാടകക്കെട്ടിടത്തിലെ ആ സുവിശേഷാലയം പിനീട് സ്വന്ത കെട്ടിടത്തിലേക്കു മാറ്റാനും കാലക്രമേണ മലകര സൃഷ്ടിയാനി സഭയുടെ മിഷനറിമാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മിഷൻ ട്രെയിനിംഗ് സെസ്റ്ററായി വളർത്തിയെടുക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. അവിലഭാരത വീക്ഷണത്തോടെയാണ് അദ്ദേഹം ഇതിനു തുടക്കം കുറിച്ചത്. ഈ താല്പര്യം അദ്ദേഹത്തിൽ ആരും ചുഡാക്കടിയ തല്ലി. മരിച്ചു, ബാല്യം മുതൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിൽ രൂഡമുലമായിരുന്ന അഗാധമായ ഒരു താല്പര്യമായിരുന്നു ഈത്. ഒരു പക്ഷേ, ഭക്തയായ മാതാവിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതാവാം.

ബാല്യത്തിലെ ഒരു ഭേദം

മാവേലിക്കര ചെറുകോൽ ചെന്വക്കേരിൽ മത്തായി സാർ (സി. എം. റൂപീഹർ പിതാവ്) ഒരിക്കൽ എന്നോടു പറഞ്ഞു. “ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ ഞാൻ മുന്നാം കൂണിൽ പരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൂണിലെ കുട്ടികളിൽ ചിലർ ഉച്ചയ്ക്കു താമസിച്ചു കൂണിൽ വരുന്നത് പതിവാകി. ഒരു ദിവസം ഞാൻ ഒരു നല്ല വടി എടുത്ത് താമസിച്ചുവന്ന് ഒരു കുട്ടിയെ അടിക്കുവാനൊരുജോ. അവൻ കരണ്ണതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ‘സാർ, എന്നെ തല്ലരുതേ. ഈ ജോർജ്ജുകുട്ടി ഞങ്ങളെ വിജിച്ചുകൊണ്ടു പോയതാണ്.’ അവനെ വിട്ടിട്ട് ഞാൻ ജോർജ്ജുകുട്ടിയെ അടിക്കുവാനായി പിടിച്ചു. നീ എവിടെയാണ് ഈ കുട്ടികളെ കൊണ്ടുപോയത്? എന്തു ശബ്ദത്തിൽ ഗ്രഹവം കലർന്നിരുന്നു. ഭയം കൂടാതെ ജോർജ്ജുകുട്ടി പറഞ്ഞു. ‘സാർ,

അങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനായി ആരും താമസമില്ലാത്ത അടുത്തുള്ള വീടിൽ പോയതാണ്.' ഈതു കേടപ്പോൾ ഞാൻ വടി താഴെയിട്ടു. ആ കുട്ടിയുടെ വീട് എത്താണെന്ന് ചോഡിച്ചു.' അന്നു സാറിൽ മനസ്സിൽ ബാലനായ ജോർജ്ജുകുട്ടിയെപ്പറ്റിയുണ്ടായ മതിപ്പ് എത്രയോ വലുതായി രുന്നു. മുന്നാം കൂസ് വിദ്യാർത്ഥിയിൽക്കുന്നേഡി തന്നെ സഹപാർഡി കൗള നന്ദിച്ചുകുട്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന ആ പെത്തൽ ഭാരതസ്വവിശ്വാസിക രണ്ടത്തിനായി അന്നേ ഒരുഞ്ചിക്കണ്ണിരുന്നു.

ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. പ്രാർഥകാലത്ത് അവ ധിക്കാല വേദപഠനക്കൂസ്യകൾ ഒരാഴ്ചക്കാലം വിത്തം എടുത്തു. ഇന്നും അതു തുടർന്നു വരുന്നു. അനേകമാജുകൾ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയ ഒരു കളതിയാണ് അവധിക്കാല വേദപഠനക്കാസ്യകൾ. പ്രഗതിയായ പല വേദ ശാസ്ത്രജ്ഞത്വാരും അതിൽ സംബന്ധിക്കുന്നു. എക്കിലും ഒന്താത്തി യോസ് തിരുമനസ്സിലെ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് പലർക്കും ആത്മയെ ദർശനം എക്കുന്നത്. ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള പലരും ഇന്നു പരിശുഖസഭയിലെ പട്ടകാരും മേൽപ്പട്ടകാരുമായി ശോഭിക്കുന്നു.

ഈതുപോലെ 1956-ൽ ഒരു ബൈബിൾ കൂസിൽ സംബന്ധിച്ച ഞാൻ എത്താനും മാസങ്ങൾക്കും സുവിശേഷാലയത്തിലെ പ്രവർത്തകനായി ചേരുകയും തിരുമനസ്സിലെ ശിക്ഷണത്തിന്റെകീഴിൽ എഴുിയ പ്രവർത്തന അംഗൾ ഇന്നേയോളം തുടർന്നുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ തിരുമനസ്സുകാണ്ഡു സെൻ്റ് പോൾസ് സുവിശേഷസംഘം രൂപീകരിച്ചു. ആദ്യകാലം മുതൽ മരണം വരെയും ആ സുവിശേഷ സംഘത്തിന്റെ കൺവീനിയായിരുന്നത് മാവേലിക്കര താനി മുട്ടിൽ എൻ. ഗീവിറുഗൈസ് സാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹകരണ തേതാട കേരളത്തിൽ പല പള്ളികളിലും സുവിശേഷസംഘം ശാവകൾ സ്ഥാപിച്ചു. അതിൽ എറ്റും മുൻപത്തിയിൽ നിന്നിരുന്നത് കുണ്ടറ വലിയപള്ളിയോടു ചേർന്നുള്ള സംഘമായിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ദ്രോയിംഗ് മാസ്റ്റർ ഉമൻ സാറിൽ നേതൃത്വത്തിൽ ആ ഭാഗങ്ങളിൽ വളരെ ചിട്ടയായി സുവിശേഷസംഘങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും വളരെ യുവതിയുവാക്കമാർ ദൈവനാമത്തിൽ പുതിയ തിരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. അന്നു സുവിശേഷാലയ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട തോമസ് ശൈമാഖ്യനും ഗീവിറുഗൈസ് സാറും ചെയ്ത നിസ്തുല സേവനങ്ങൾ ദിക്കലും മറക്കാവുന്നതല്ല. വറുഗൈസ് സാറിൽ മരണശേഷം കൺവീനർമാരായി മറ്റു പലരും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. മെത്രാ പ്ലാറ്റിൽത്താ ആയപ്പോൾ നിരണം ഭദ്രാസനത്തിലെ സുവിശേഷവേലയെ പ്രധാനമായും ലാക്കാക്കിക്കാണ്ഡാണ് സെൻ്റ് തോമസ് സുവിശേഷ സംഘം ആരംഭിച്ചത്.

പരിശുദ്ധ സഭയിൽ ഒരു മിഷൻ സൊസൈറ്റിയും മിഷൻ ബോർഡിയും ഉണ്ടാക്കുവാൻ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിൽ തിരുമനന്ത്വിലെ ശബ്ദങ്ങൾക്കിടയായി മുഴങ്ങിയിരുന്നു. അതുപോലെ ഭ്രാസനന്തരാറും മിഷൻ സൊസൈറ്റികൾ സ്ഥാപിച്ചു സുവിശേഷദാത്യം വർദ്ധിപ്പിക്കണം എന്ന തിരുമനന്ത്വിലെ ആശയവും പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ സഭയെ ആക്കമാനം സുവിശേഷദാത്യത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവിടുവാൻ തിരുമനന്ത്വിലെ പ്രേരണ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം.

ഈ കാലാധിക്രമത്തിൽ മദ്യസ്നാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള ഒരു പുന്നതകം അച്ചടിക്കുകയും ലോകത്തിലെ എല്ലാ ഭൂവണ്യങ്ങളുള്ളയും ഈ പ്രാർത്ഥന ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് ലോകത്തപ്പറ്റി അഭിവൃദ്ധി തിരുമേനിക്കുള്ള ഉത്കണ്ഠം മനസ്സിലായത്. അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സുവിശേഷവേലയ്ക്കായുള്ള പ്രാർത്ഥന അർത്ഥവാതാണ്. അതിനുശേഷം പല പ്രാവശ്യവും പ്രാർത്ഥനകൾ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായിരിരാഞ്ചിനുള്ളിൽ ചെയ്യേണ്ടതായ സുവിശേഷവേലയ്ക്കുള്ള പ്രാർത്ഥനകാകാർഡ് വിവിധ ഭാഷകളിൽ പതിനായിരക്കണക്കിന് അച്ചടിപ്പിച്ചു വിതരണം ചെയ്ത് പ്രാർത്ഥനപ്പാർ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് തിരുമേനിയാണ്.

ഓൺവാര സുവിശേഷവേല

കേരളം ഓൺത്തിന്റെ ഉത്സവാഖ്യാസങ്ങളിൽ മതിമരിനാല്ലാറിക്കു ബോർഡ്, ജോർജ്ജ് ശമ്മാശൻമും സഹപ്രവർത്തകരും തിരുവചനവുമായി ഇടവകതോറും കയറിയിരിങ്ങി രാത്രിയോഗങ്ങളും, പകൽ ഭവനസന്ദർശനവും ബൈബിൾ സ്റ്റാറ്റുകളും നടത്തിയിരുന്നു. പരസ്യയോഗങ്ങൾ ഓൺവാര സുവിശേഷവേലയുടെ മുഖ്യ ഘടകമായിരുന്നു. മുക്കുവരുടെ ഇടയിലും ഇതുപോലെ വേല തുടങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. സുവിശേഷരാലികളും പലപ്പോഴും സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനേകം മദ്യ പന്നാർ മദ്യപാനം വിട്ടുതിരിഞ്ഞു മാനസാത്തരത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലേക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്.

ദൈവവചനം ഖ്രീശ്ചാനയി ആരും ക്ഷണിക്കണം എന്നുള്ള നിർബന്ധം തിരുമേനിക്കില്ല. രണ്ടുപേരെയെക്കിലും ഒന്നിച്ചു ലഭ്യമായാൽ വചനത്തിനു തിരുമേനി അവസരം ഉണ്ടാക്കുന്നു. കൂടെ ധാരാ ചെയ്യുന്നോരും തിരുവചനമായിരിക്കും സംസാരവിഷയം. കൂട്ടികളോടും, യുവാക്കളോടും, പ്രായമുള്ളവരോടും അവസരവും ആവശ്യാനുസരണം വചനം പകർന്നു നല്കുന്നതിനു തിരുമേനിക്കു കഴിയുന്നു. അമേരിക്കയിൽ ഹ്യൂഡയശസ്ത്രക്രിയ കഴിഞ്ഞു വിശ്രമിക്കുമ്പോഴും സന്ദർശനത്തിനായി വരുന്നവരോട്

തിരുവചനം പറഞ്ഞിരുന്നു. സംസാരം ഉച്ചതിൽ ആകുന്ന അവസര തതിൽ അതിൽ ഇടപെട്ടു വിശ്രമത്തെക്കുറിച്ചു ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്.

“ഞാൻ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു” എന്നതായിരുന്നു തിരുമന്ത്രം സദാ ചിന്തിച്ചിരുന്നത്. അമേരിക്കയിൽ വച്ച് ‘ആൻജിയോഗ്രാം’ നടത്തി തിരുമന്ത്രിലെ ഹൃദയത്തിൽ തകരാറുകൾ മനസ്സിലാക്കിയ യോക്കർ ഓപ്പറേഷൻപ്പുറി പറഞ്ഞു തിരുമെനിയുടെ സമർത്ഥം ചോദിച്ചപ്പോൾ പറഞ്ഞ വാചകം “ഞാൻ എന്റെ ഹൃദയം കർത്താവിനു നൽകി കഴിഞ്ഞതാണ്; കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട” എന്നതായിരുന്നു. ഇതു കേടുവർക്കുണ്ടായ ആത്മസന്നോഷം പുതിയെയരു അനുഭവം തന്നെ യായിരുന്നു. തൊണ്ടയുടെ ഒരു ഓപ്പറേഷനു വേണ്ടി അറുപതുകളിൽ വെല്ലുരിൽ പോയപ്പോൾ കൂണ്ടുകൾ എടുക്കുവാനും പ്രസാംഗത്തിനു മെല്ലാം തിരുമെനി സമയം കണ്ണെത്തി. അന്ന് നാല്പത്തോളം കൂണ്ടുകൾ എടുത്തു എന്നാണ് അറിവ്. എത്ര ആശുപത്രിയിൽ അധ്യമിറ്റ് ആയാലും അവിടെയുള്ള റൂഡാഫിനെന്നും മറ്റും കൂട്ടി അവസരമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം തിരുമെനി വചനം പറിപ്പിച്ചിരുന്നു. തിരുമെനി സന്നിഹിതനാവുന്ന ഏതു സദസ്യും ചെച്തന്നുമുള്ളതാണ്. എത്ര വലിയ ജനസഖയെത്തയും നിമിഷങ്ങരു കൊണ്ടു ശാന്തരാക്കുവാനുള്ള കഴിവ് അപാരമാണ്. ഇങ്ങനെ പ്രസാംഗവേദികളിലും, രോഗക്കിടക്കയിൽ പോലും ദൈവവചനത്തിനു മുന്തുകം കല്പിക്കുന്നവർ വളരെ വിരളമാണ്.

ആശ്രമസ്ഥാപനം

1963-ലെ പെൻതിക്കോസ്റ്റ് ദിനത്തിലാണ് എ. വി. ജോർജ്ജ് അച്ചൻ ഉൾപ്പെടെ ഏഴു പേരു ഒപ്പിട്ട് ചില നിയമാവലികൾ ഉണ്ടാക്കി ആശ്രമം രൂപീകരിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് 1965-ന് മുമ്പായി അത് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അന്ന് ഒപ്പ് ഇടവർഡിൽ തിരുമെനിയും, തോമസ് റിസാച്ചനും, ഞാനും മാത്രമേ അവഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ. 1980-ൽ മാത്യുസ് പ്രമമൻ ബാബാതിരുമന്ത്രിക്കും സ്ഥിരാംഗങ്ങൾക്ക് കാവിക്കുപ്പായവും മറ്റുള്ള വർക്ക് ബഹുക്കൂപ്പായവും നൽകി. ആശ്രമാംഗങ്ങൾ വരും മാത്രം ധരിക്കണം എന്നാണ് നിയമം. ക്രമേണ ഇപ്പോൾ കാണുന്ന നിലയിലേക്ക് ആശ്രമം വളർത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അത്യാഹിതങ്ങളിൽ സഹായഹന്തം

സെമിനാർ അദ്ദൂപകനായിരുന്ന കാലത്ത് വെള്ളപ്പോകം മുതലായ അത്യാഹിതങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്ന അവസരത്തിൽ സെമിനാർ വിദ്യാർത്ഥികളെ ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും വിദ്യാർത്ഥികളോടൊപ്പം ധനശേഖരണത്തിലും സേവനരംഗത്തും തിരുമെനി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

1977-ൽ ആദ്യാതീരത്ത് ഉണ്ടായ കൊടുക്കാറും പേരാവിയും അനേകായിരങ്ങളുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ചപ്പോൾ ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തന അർക്കായി സംബന്ധിച്ചു നിരുമേനിയോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്താനും മാസങ്ങൾക്കാണ് പ്രതീകഷിച്ചതിനേക്കാളുപരി പണം പിരിഞ്ഞുകിട്ടി. മാത്രവുമല്ല, സംഘടിതമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു കൊണ്ട് തിരുമേനി ആ പ്രദേശങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും മച്ചിലിപട്ടണ തിനു സമീപം രണ്ടു ശ്രാമങ്ങൾ പുനർ നിർമ്മാണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. സെറ്റ് തോമസ് നഗർ, ക്രിസ്തുരാജപുരം എന്നീ മനോഹര മായ നാമങ്ങളും അവയ്ക്കു നൽകി. പരിശുദ്ധ സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ചെറു വിവരങ്ങം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഭോർഡിംഗും സ്ഥാപിച്ചു. ശ്രാമങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യാടനചടങ്ങിൽ അഖ്യക്ഷത വഹിച്ച അന്നത്തെ റവന്യൂ മന്ത്രി ജനാർദ്ദനരാധ്യിയോടും ഗവർണ്ണർ കെ. സി. എബ്രഹാംമോഹൻ സദ സ്റ്റിൽ വച്ചു നടത്തിയ അല്ലെന്തെന്നയുടെ ഫലമായി നൃഗോകർ സ്ഥലം പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്കു അനുവദിച്ചു തന്നു. സമയോച്ചിതമായി കാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചു പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു എടുത്തുചാടുന്ന പതിവ് തിരുമേനിയ്ക്കുണ്ട്. മച്ചിലിപട്ടണത്തെ പ്രസംഗമാണ് യാച്ചാരം ബാലഗ്രാമി നൃവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സഭയ്ക്കു ഉൾക്കൊഴിച്ച നല്കിയത്.

ഉത്തരകാശിയിൽ 1992-ൽ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായ അവസരത്തിൽ അവിടെ പോയി അനേകിച്ചു റിപ്പോർട്ടു നല്കുവാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എന്ന ചുമതലപ്പെടുത്തി. റിപ്പോർട്ട് താഴെ നല്കി. എങ്കിലും വലിയ ഒരു പ്രോജക്റ്റ് അവിടെ എടുക്കുവാൻ പല കാരണങ്ങളാലും സാധിച്ചില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഒരു നല്ല തുക പിരിച്ചു ദുരിതാശാസത്തിനായി നൽകുകയും സാധിയി.

ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയ്ക്കു പുറത്ത് അർമ്മീനിയ, എത്രോപ്യാ എന്നിവിടങ്ങളിലെ അപകടങ്ങളിലും ദുരിതാശാസത്തിനു പ്രോത്സാഹനം ചെലുത്തുവാനും ഫണ്ടു ശൈത്രികക്കുവാനും തിരുമേനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഒരു അനുഭവം

തിരുമനസ്സിലെ പ്രാർത്ഥന അനേകർക്ക് രോഗശമനം നല്കിയിട്ടുണ്ട്. വിവിധ ആവശ്യങ്ങളാൽ വലയുന്നവർ തിരുമനസ്സിലെ മദ്യസ്ഥതയാൽ അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മച്ചിലിപട്ടണത്ത് ദുരിതാശാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്ന സമയം. അവിടെ അടുത്തുള്ള ഗുഡ് ഷൈപ്പോൾ കോൺവെന്റിൽ ഒരു സിസ്റ്റിനു ഗുരുതരമായ അസുഖം ബാധിച്ചു. താൻ പലപ്പോഴും സിസ്റ്റിനെ രോഗക്കിടക്കയിൽ പോയി കാണുമായിരുന്നു. നാട്ടിൽനിന്നും വേണ്ടപ്പെട്ടവർ

എല്ലാവരും വന്നു സിറ്റൂറിന്റെ കിടക്കയ്ക്കരുകിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പല വൈദികരോടും സിറ്റൂർ യാത്ര പറയുന്ന സന്ദർഭം താൻ കണ്ടതാണ്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അടുത്ത ദിവസം വന്നപ്പോൾ സിറ്റൂറിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി. സിറ്റൂറിനു സഹവ്യം ലഭിക്കുവാനായി തിരുമനസ്സ് നടത്തിയ പ്രാർത്ഥന കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തി. അതിനടുത്ത ആഴ്ച ആ സിറ്റൂർ കോളജിൽ പോകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ താൻ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. തന്റെ ഭക്തമാരുടെ പ്രാർത്ഥന യഹോവയ്ക്കു വിലയേറിയതാണ്. തക്കസമയത്തുള്ള തിരുമനസ്സിലെ പ്രാർത്ഥന എല്ലാവർക്കും മാതൃകയാവേണ്ടതാണ്. അടുത്തുചെല്ലുന്ന വർക്കുവേണ്ടി ഒരു വാക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാതെ വിടുന്ന പതിവില്ല.

അമേരിക്കയിൽ ഫൂദയ ശസ്ത്രക്രിയ കഴിഞ്ഞ് എരീക്കുരു ആരോഗ്യകരമായി തിരികെ പോരുവാനുള്ള ടിക്കറ്റ് എടുത്തുകഴിഞ്ഞു. Prostrate Gland-ൽ കൂൺസർ ഉണ്ടോ എന്നതിനു പരിശോധനകൾ നടത്തിയത് infection ആയി. സഹോദരപുത്രൻ ബിജോയിയുടെ വിട്ടിൽ താമ സിക്കുവേണ്ടി അതികലശലായ പതി ബാധിച്ചു. Blood sugar 600 വരെയായി. Pulse 40 വരെ താണു. ചർദ്ദിയും വയറില്ലക്കവും. ശരീരം എടുക്കുകനിളിക്കൊണ്ടു പുതച്ചിട്ടും മാറാത്ത വിരിയൽ. വളരെ അവശ്യനായ സന്ദർഭം. ആശുപദ്ധതിയിൽ പോവാനായി കാരിൽ കയറുന്നതിനു മുമ്പ് പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ അവസരം തിരുമേനി കണ്ണെത്തി. ആരെയും കോറിത്തിപ്പിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന. അവിടെ ആയിരുന്നപ്പോഴെല്ലാം മുടങ്ങാതെയുള്ള യാമ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുന്നതിനും, സംസാരിപ്പാൻ പ്രയാസം ഉള്ളപ്പോൾ പോലും താൻ അരികിൽ നിന്നു ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധിച്ചു യാണിക്കുന്നതിനും തിരുമേനി ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

തിരുമനസ്സിലെ വിനയവും മറുള്ളവരെപ്പറ്റിയുള്ള കരുതലും, പ്രത്യേകിച്ചു സഹപ്രവർത്തകരോടുള്ളതായ കരുതൽ വളരെ പ്രശംസനീയമാണ്. ഒരാളെ ഒരിക്കൽ കണ്ടാൽ പിന്നെ മറക്കില്ല. ആരും അറിയാതെ അനേകരെ സഹായിക്കുന്ന തിരുമേനി അനേകായിരങ്ങളുടെ ആരാധ്യ പുതുഷ്ഠനാണ്. സഹപ്രവർത്തകരോ, മറ്റു സ്നേഹിതരോ രോഗകിടക്കായിൽ ആയാൽ കാണാൻ ചെല്ലുവേണ്ടി പഴങ്ങളോ, മറ്റൊന്തകിലുമോ കൈയിൽ കരുതിയിരിക്കും. ആശ്രമാംഗങ്ങളുടെ ആശുപദ്ധതി ചെലവിനുതുക വയ്ക്കാതെ ചെക്ക് ഷപ്പിട്ടു കൊടുത്തിട്ടുള്ള അനേക സന്ദർഭങ്ങൾ എന്നിക്കുന്നയാം.

സഹപ്രവർത്തകർ വിട്ടുപിരിയാതിരിപ്പാൻ തിരുമേനി വളരെ കരുതുമായിരുന്നു. ഒരു ചെറിയ സംഭവം ഒരിക്കലും എന്നിക്കു മറക്കുവേണ്ടി കഴിയുകയില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട എം. ജി. പോൾ അച്ചുകൾ വൈദിക സമീക്ഷ റിയിൽ പറിക്കുവേണ്ടി ഒരിക്കൽ താൻ അച്ചുന്ന അയച്ച കത്ത് തിരുമേനി

കാണുവാനിടയായി (അച്ചേരേപ്പോലെ വിനയവും എളീമയും എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു തോനുനില്ല) അതിലെ ഒരു വാചകം ‘ആഗ്രഹ തതിലെ ചില അംഗങ്ങൾ വിലകുടിയ വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റും ധരിക്കുകയും, ചിട്ടയും, വിനയവുമില്ലാതെ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എനിക്കു വേദ നാജനകമാണെന്നും, ധമാർത്ഥ ആഗ്രഹമാംഗമായി ജീവിപ്പാൻ എളീമ യോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും സമുഹത്തിൽ ചേർന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു’ എന്നുമായിരുന്നു.

കത്തു കണ്ണ മാത്രയിൽ തന്നെ തിരുമേനി എനിക്കൊരു കത്തയച്ചു. “പ്രിയപ്പേട്ട അച്ചു, സൈമിനാർത്തിലെ ധ്യാനവും കുർബാനയും കഴിഞ്ഞു ഞാൻ എഴുതുകയാണ്. ഒരു പക്ഷേ, ഏറ്റവും വിലയേറിയ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത് ഞാനായിരിക്കും, അച്ചൻ ആഗ്രഹമം വിട്ടു പോവരുത്. പര സ്വപരം ക്ഷമിച്ചു നമ്മക്ക് കർത്താവിന്റെ വേല ചെയ്യാം.”

ഈ കത്ത് എന്നെ ധമാർത്ഥത്തിൽ സ്താണിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈതു ഉന്നതനായ ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്നേഹവും വിനയവും നിറഞ്ഞ ആ കത്ത് ഈ തിരുമേനിയെ പിരിഞ്ഞു ലോകത്തിൽ മറ്റാരു സമുഹത്തിലേക്കും പോകുന്നതിൽ നിന്നു എന്നെ തകഞ്ഞു നിർത്തി. കത്ത് എനിക്കു കിട്ടിയ തിരെഴ്ച പിറ്റേനു തന്നെ രണ്ടു ദിവസതെത അവധി എടുത്തു ജോർജ് ആൻ പുതുപ്പാടിയിലേതാണി. “അച്ചേരെ കത്തു കണ്ടിട്ടാണ് ഞാൻ വന്നത്” എന്നു പറഞ്ഞ് രണ്ടു ദിവസം പുതുപ്പാടിയിൽ താമസിച്ചു. ലളിതജീവി തത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയുള്ള ഗുണങ്ങാശങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും നല്കി.

ഈതുപോലെ ഒരു നിസാര കാര്യത്തിനായി നിസാരനായ എന്നെതേട്ടി എത്തിയ ആ ഉന്നതവ്യക്തിയുടെ സ്നേഹവും, കരുതലും, വിനയവും എനിക്കൊരിക്കലും മരക്കാനാവുന്നതല്ല. ബഹുമാനപ്പേട്ട എം. ജി. പോൾ അച്ചൻ തിരെഴ്ചിലയ്ക്കപ്പോറതെക്കുപോയ നാളുകളിൽ തിരുമേനി ഞങ്ങളേക്കാൾ അധികം കരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എത്രമാത്രം കണ്ണിൽ വർഷിച്ചു എന്നത് ദേവത്തിനു മാത്രമേ അറിയു.

സഹപ്രവർത്തകരെ സ്നേഹിക്കുകയും കരുതുകയും ചെയ്യും എന്നു മാത്രമല്ല, കുടെയുള്ളവരെ പരിപുർണ്ണമായും വിശ്വസിച്ചു പണമെല്ലാം അതാര് സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചുമതലക്കാരെ എൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് പതിവ്. പക്ഷേ, കണക്കുകൾ വർഷാവസാനം കൃത്യമായി പ്രസി ഡപ്പെടുത്തണം എന്നത് നിർബന്ധമാണ്. മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് സ്വികരിക്കുന്ന പണം വിശ്വസ്തതയോടെ ചെലവഴിക്കുക മാത്രമല്ല, അവ പൊതു ജനങ്ങൾ കൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കണം എന്നുള്ളതും തിരുമേനിയ്ക്കു നിർബന്ധമാണ്.

ആയിരങ്ങളുടെ കണ്ണിരൊപ്പാൻ ദൈവം അയച്ച നീതിമാനായ ഈ പ്രവാചകഗ്രഹം, ദീർഘകാർഷി ജീവിച്ചു കർത്തൃനാമത്തിനു മഹത്യം നൽകുവാൻ ത്രിയേക്കദൈവം ഇടയാക്കേണ്ട്.

(മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ അശീതി സുവനിറിൽ നിന്ന്, 1999)